

မေတ္တီ

ရသစုံမူကင်း

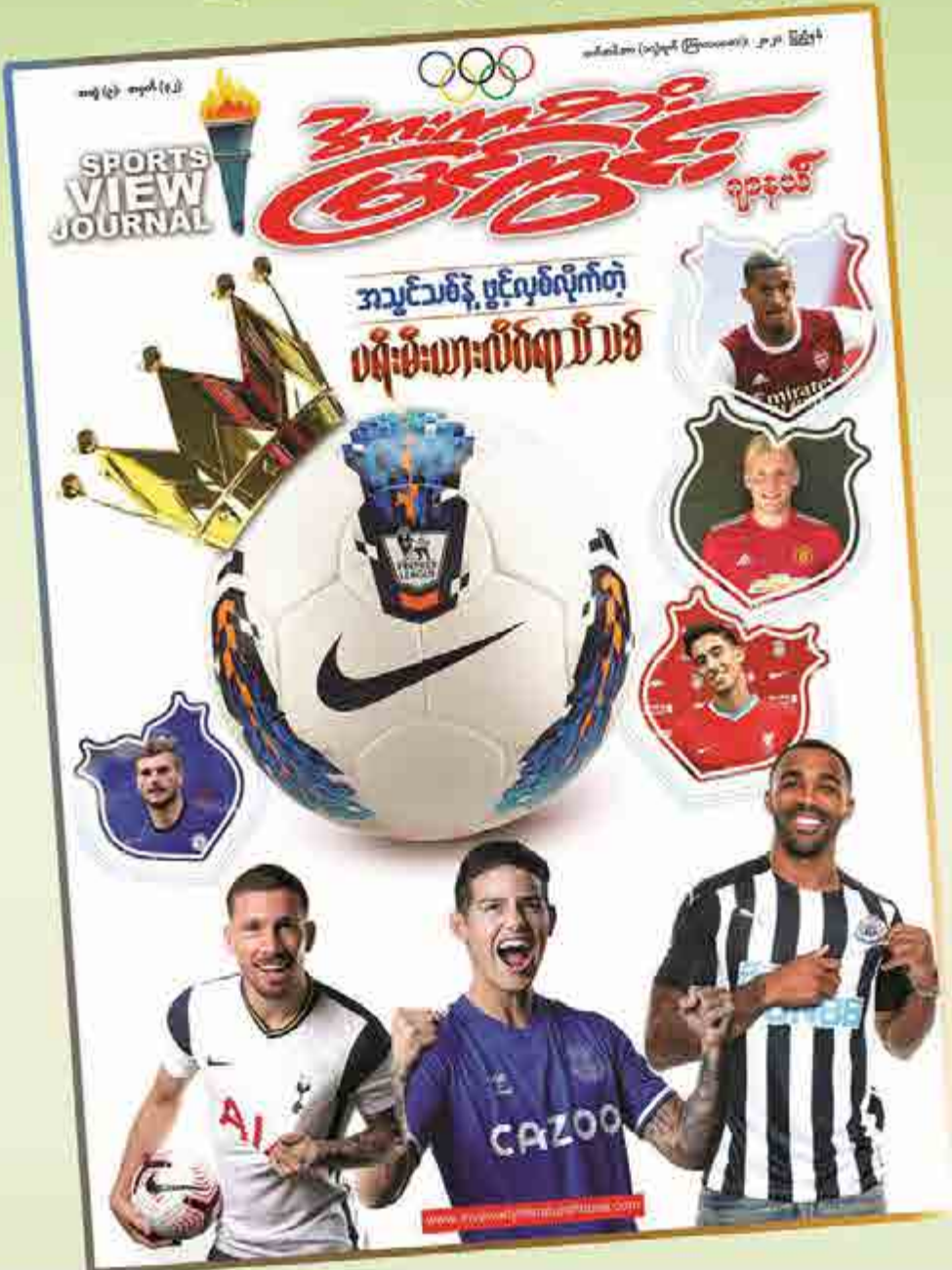
။ ဤ လ စ ဘ နှစ် ၅ ယ စ ချ ဖြ လ လ င ဧ ၅ ၀ နှိ ၊ ၅ န ဧ ၇ ခြ ဝါး

ထွက် (စွဲ) အမှတ် (၁၂)၊ ငြိမ်းမင်း၊ ၂၀၂၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ R-233

မေတ္တီမယ် - ကိုင်းကိုင်း
 ခေတ်ပုံ - ဆိုင်မြတ်စိုး

စာပေအစဉ်အလာကြီးမားသည့် မြဝတီစာပေတိုက်မှ အသစ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်သည့်
 အားကစားမြင်ကွင်းကျွန်ုပ်တို့(Sports View Journal)ကို
 ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၅)ရက်မှစ၍
 ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေလျက်ရှိပါပြီ။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - အမှတ်(၁၅) မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄။
 ရန်ကုန်ခွဲ- အမှတ်(၁၈၁) ၃၂ လမ်း(အထက်) ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

စာတည်းစာပျတ်နာ

၅ ကာဝန်ခံစာတည်း
ကမ္ဘာ့ဆရာများနေ့

ပျက်နာစာကဏ္ဍ

၆ မြင်းမူမောင်နိုင်စိုး၊ ဆန်းလွင်(မြန်မာစာ)၊
မောင်နီမိုင်း(ကျောက်တန်း)၊ တိုးဝေ၊
ဌေးကြည်(စလင်း)၊ မောင်ကြည်ဇော်(စာဂ)၊
ခက်လှိုင်ကျော်၊ ဌေးသစ်လွင်(ပရိမ္မ)၊
ချစ်စုအောင်၊ မောင်နေခြည်(ပြည်)။

ကဏ္ဍန်း

၂၀ မြေဇာ၊ စိုးစံ၊ လပြည့်၊ သီဟ(တွံတေးမြေ)။

မြဝတီဇာတ်ပုံ

၂၅ ဦးတင်မြိုင်(စစ်ငြိမ်းပန်း)
မြန်မာ့အနုပညာ ပန်းပုလက်ရာများ၊
ဆုရဇာတ်ပုံများနှင့်သုံးသပ်ချက်များ

သုတ - ရသ

၁၆ မောင်ခင်မင်(ဇန့်ဖြူ)
မြန်မာအမျိုးသမီး(၂၆)

၃၃ မောင်သိဌိမ်း
မြန်မာ့တပ်မတော်ထဲက
ဂေါ်ရခါးစစ်သည်များ

၅၁ ဂေလင်သောင်
ကောင်းကြီးသင်္ခါ

၅၅ ဥဩ(ချယ်ရီမြေ)
ကြယ်တွေကြွေတာမြင်ရင်

၆၃ ဟန်ဆည်ဖိုး
ရွာသို့တမ်းချင်း

၉၈ ဂျေငြိမ်း
တိမ်သလာများကင်းစင်သည့်နေ့

ပျက်စားရင်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

၄၇ ပုလဲအောင်
Shah Rukh Khan ရဲ့ သရုပ်ဆောင်ပုံတွေကို နှစ်သက်တဲ့ ဝိုင်းဝိုင်း

တရုတ်စိုက်

၇၅ ဘအုန်း-ပုသိမ်၊ လွမ်းဝေ(လေးမျက်နှာ)၊ ကျော်စိုးလင်း(ကပေါင်းစမ်း)၊ လင်းနေ(ပေတော)၊ သူရိန်ကျော်(ကျောက်နဂါး)၊ အောင်နိုင်သူ(ခွဲကပင်)၊ ရဲရင့်(မန္တလာ)၊ မင်းမြတ်ဘုန်း(ညောင်လေးပင်)။

ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပအနုပညာ

- ၅၉ သက်ဆန်း၊ ကြယ်စင်တို့ရဲ့ကမ္ဘာ
- ၇၁ ဟိန်းဆက်လွင်၊ အက်ရှင်ကားတွေကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ သီဟနိင်
- ၇၉ နန်း၊ သက်ဝင်ခံစားရပ်ရှင်စာမျက်နှာများ
- ၉၄ ဒီဂျစ်၊ ထင်ပေါ်ကျော်ကြား နိုင်ငံတကာအနုပညာရှင်များ
- ၁၀၃ ဒီဂျစ်၊ တောင်ကိုရီးယားဌေးကြယ်ပွင့်ရွှင်စိမ်း

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး

၈၆ ဒီဂျစ်၊ မောင်၊ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲနှင့် ဂေဟစနစ်ထိန်းသိမ်းရေးဦးစားပေး

ကျန်းမာရေး

၈၂ ဒေါက်တာနုလင်းအောင်(ပျော်ဘွယ်) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင် များအတွက် ဆောင်ရွက်၊ ရှောင်ရန် နှင့် ဘဝနေထိုင်မှုပုံစံ

ရသစာတစ်

၆၆ မောင်ရင့်ဟ(ကျောင်းကျန်း) မေ့မိစိုက်သူများ

ပြန်တစ် အကြောင်း၊ အရေးအား(၉)

၄၃ အေးကျော်မင်း 'သလို၊ တွဲ'

စာအုပ်စင်

၁၂၅ မောင်သိဂျီ
ဒီတစ်လဖတ်စရာစာအုပ်တွေ

ပုဒ္ဒစာပန်းချီ

၃၈ နန္ဒာမိုးကြည်
ပလီဗောကြေးမျှင်များ

ပြင်စီပွင့်သစ်

၁၅၀ သုသယ
ကြာခြည်
၁၅၈ မိုးမျိုး
အားမာန်ဝင့်လို့ လမင်းရယ်သာစေ

ဝတ္ထုတို

၉၈ ခင်ပုဂ္ဂိုလ်စုံ
ရွှေသွားမြ
၁၀၆ ရဲသွေးနီ(ဇာမာမြေ)
အတ္တတွေစူးမိတဲ့ ဝိနပ်လေး
၁၂၈ ငါနိုး
သောက်တော်အိုးရယ်တဲ့ . . . အို . . . မကွာ
၁၃၄ ရွှေညောင်မြေမောင်စန်းဖြင့်
နံနက်ခင်း၏ အလင်းရောင်

နို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး   ဒို့တာဝန်
 တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး   ဒို့တာဝန်
 အချုပ်အခြာဘာသာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး   ဒို့တာဝန်

- ၁၄၂ **အေးကဆောင်း**
အိုးတစ်လုံး ရေတစ်ဝက်
- ၁၆၆ **ရင်ပင်းစိုး(ဂိုဏ်းဂဏ္ဍ)**
တူသောအကျိုးပေး
- ပင်ကိုရေးဝတ္ထုဂုဏ်(စ / ဆုံး)**
- ၁၁၄ **ဘုန်းဆိုပိုင်(ဂန်ဂေါ)**
သမားတဲ့မုဆိုး ကစဉ်းတဲ့တော
- ပေဒင်**
- ၁၇၁ **စံ- စာကို**
၁၂ လရာသီဟောကိန်း

မျက်နှာဖုံးရှင်- ဝိုင်ဝိုင်
 မျက်နှာဖုံးစာတိုက်- လှိုင်မြတ်စိုး
 အတွင်းအပြင်အဆင်ဒီဇိုင်း- ပန်းမျိုးအောင်ကျော်၊ သော်သော်။
 သရုပ်ဖော်ပန်းချီ- ရန်နိုင်ဦး၊ အောင်ကျော်၊ အေးကျော်စွာ၊ မိုးထက်မိုး၊ ဈာန်ရဲဝတ္ထု၊ စိန်ဝတ္ထု။

စာတည်းများချုပ်
ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးနေမျိုးထက်
ဒုတိယစာတည်းများချုပ်
ဗိုလ်မှူးမြင့်နိုင်
စာတည်းများ
ဗိုလ်မှူးငြိမ်းချမ်းဦး
တာဝန်ခံစာတည်း
ဗိုလ်ကြီးခေါ်အိဖြူနိုင်
လက်ထောက်စာတည်း
သင်းသင်းနိုင်၊ ဝင်းစန္ဒာ
စာပြင်
တင်မာဦး၊ ရောသီရိကျော်

စာတည်းအဖွဲ့တည်နေရာနှင့် ဖြန့်ချိရေး

မြဝတီစာပေတိုက်၊ အမှတ် (၁၅)
 မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊ သောတံထော်၊
 ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး။
 Email: mwdliteraturehouse@gmail.com

ဖုန်း - ၀၉၃၀၃၆၇၅၆၂၊ ၀၉၈၃၅၁၀၇၁၉၂
 (မြဝတီ၊ မိုးသောက်ပန်းဈာန်နယ်)
 ၀၉၄၀၃၂၅၈၄၅၁ (မေတာရီ၊ တေဇရပ်ရံစာစောင်)
 ၀၉၆၉၇၀၈၉၇၂၁၊ ၀၉၆၉၂၈၀၅၆၇၂
 (သုတအလင်း၊ အားကစားမြင်ကွင်းဈာန်နယ်)
 ၀၉၈၉၂၂၇၆၀၇၇ (သုတကမ္ဘာဈာန်နယ်)
 ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄ (ဖြန့်ချိရေး)

ရန်ကုန်ရုံးစွဲ
 အမှတ်(၁၈၁)၊ ၃၂ လမ်း(အထက်)၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး။
 ထုတ်ဝေခြင်း
 ပုံနှိပ်မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၆၅၆)
 ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၈၁၈)
 ပုံနှိပ်စောင်ရေ - ၈၀၀၀

ကမ္ဘာ့ဆရာများနေ့

လောက၌ လမ်းပြများပမာ လူသားတို့၏ အကျိုးစီးပွားမျှော်ကိုး၍ ပညာဆီမီးထိန်ထိန်ညှီးအောင် ထွန်းညှိပေးကြသူများမှာ အာစရိယဆရာတို့ပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာအဘိဓာန်တွင် ဆရာဟူသည် “ပညာသင်ကြားပို့ချသူ၊ သွန်သင်ဆုံးမနည်းလမ်းပြသူ၊ အတတ်ပညာတစ်ရပ်ရပ်ကို ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်သူ” ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ‘ဆရာ’ဟူသည် ‘ဆာယာ’အေးမြခြင်း၊ အရိပ်ပေးခြင်း၊ မိမိ၏အရိပ်သို့ခိုလှုံလာသူများ အေးချမ်းစေခြင်းဟုဆိုသည့်အတိုင်း ကြင်နာသနားစာနာတတ်သူများလည်းဖြစ်သည်။ ချင့်ချင်ချိန်ချိန်၊ နှိုင်းနှိုင်းဆဆ တွေးခေါ်တတ်သူများလည်း ဖြစ်ကြပေသည်။

မိလိန္ဒဉာကျမ်းတွင် ဆရာဂုဏ်အင်္ဂါ (၂၅) ပါးပါရှိသည်။ ယင်းတို့အနက်မှ မုတာစရိယ-သင်ဆရာ၊ ဒိဋ္ဌာစရိယ-မြင်ဆရာ၊ သုတာစရိယ-ကြားဆရာတို့သည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပေသည်။ ပညာသင်ကြားပို့ချပေးသူကို အာစရိယဆရာ၊ လိမ္မာရေးခြားရှိစေရန်ဆုံးမပုံပြင်တတ်သူကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟူ၍လည်းအဆိုရှိပါသည်။ မည်သို့ပင်ရှိစေ ဆရာမြတ်တိုင်းသည် စေတနာ၊ ဝါသနာ၊ အနစ်နာတည်းဟူသောတစ်ခုတည်းသောဝါဒကို လက်ကိုင်ထားကြသူများဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတို့သည် အတတ်ပညာသင်ကြားသည့်အမှုကိစ္စသာမက မတစ်ထောင်သားသမီးတို့ လိမ္မာရေးခြားရှိစေရန် ‘ပုံပြင်ဆုံးမ’ဟူသည့်ကိစ္စတစ်မျိုးကို ထပ်လောင်း၍ ဒွန်တွဲလုပ်ဆောင်ကြပေသည်။ ဆရာတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကား မိမိ၏တိမ်လှသောဉာဏ်ကလေးဖြင့် ကိုလုံစာစုဖွဲ့မည်ဟူရာ၌ မစွမ်းသာပေ။ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မဃဒေဝလင်္ကာသစ်တွင် -

‘ရှေးရှုမေတ္တာ၊ ကရုဏာနှင့်
နာနာကျင်ကျင်၊ အပြစ်မြင်တိုင်း
ဝမ်းတွင်မသို့၊ ဟုတ်တိုင်းဆို၍
ကျိုးလိုစိတ်က၊ ဆုံးမတတ်သူ
ဆရာဟူလော့’ဟု ရေးဖွဲ့ကျေးဇူးဆပ်ခဲ့ပေသည်။

ဤသို့ ဆရာများ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သတိတရရှိကြစေခြင်းငှာ ကုလသမဂ္ဂပညာရေး၊ သိပ္ပံနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်း(ယူနက်စကို)က ၁၉၉၄ ခုနှစ်မှစတင်၍ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အောက်တိုဘာ လ ၅ ရက်ကို ကမ္ဘာ့ဆရာများနေ့ (World Teachers' Day) အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ကမ္ဘာတစ်ဝန်းဂုဏ်ပြုပွဲအခမ်းအနားများကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာ့ဆရာများနေ့ရောက်တိုင်း နိုင်ငံပေါင်း ၁၀၀ ကျော်တွင် ဆရာ၊ ဆရာမများကိုဂုဏ်ပြုသည့်အခမ်းအနားများ နှစ်စဉ်ကျင်းပလျက်ရှိရာ ယခု ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ၂၆ ကြိမ်တိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့် ဆရာဟူသည် ပီတိစားကာ အားရှိသူများနှင့် စေတနာ၊ ဝါသနာ၊ အနစ်နာဟူသော နာသုံးနာကို ခံယူနိုင်စွမ်းရှိသူများဖြစ်သည့်အတွက် ဆရာများ၏ အခန်းကဏ္ဍဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဆရာလောကရေရှည်တည်တံ့နိုင်ရေး၊ ဆရာဂုဏ်သိက္ခာမြင့်မားရေးတို့အတွက် ဝိုင်းဝန်းကြိုးပမ်းသင့်ပါကြောင်း တိုက်တွန်းရေးသားရင်း ကမ္ဘာ့ဆရာများနေ့ (World Teachers' Day) ကို ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။ ။

တာဝန်ခံစာတည်း

ဘဗုဇကျောက်ပျဉ်

အမေရှိစဉ်၊ ဟိုယခင်က
သန့်စင်ရေမိုး၊ ချိုးပြီးတိုင်းပင်
ဤကျောက်ပျဉ်သည်
သက်ဝင်လှုပ်ရှား၊ သနပ်ခါးသွေး
အမေတေးလဲ
ပျံ့မွှေးကြိုင်လှိုင် မြိုင်ခဲ့တကား။

ကျောက်ပျဉ်နောက်နား၊ ထောင်၍ထားသည့်
သစ်သားဘောင်ခံ၊ အမေမှန်လဲ
တစ်ရံရောခါ၊ ကြည့်လင်ပါလိမ့်
ခုခါမူကား၊ မှန်ဝါးဝါးနှင့်
သနပ်ခါးစက်၊ အကွက်ကွက်နှင့်
ငြိမ်သက်ဆေးလေး၊ ငူငူငေးငေးသည်
ပူဆွေးမရွှင် လေဟန်တကား။

ကျောက်ပျဉ်ရှေ့မှ
ထိုင်သူမဲ့သော၊ ဖျာချောကလေး
အနားဆွေးပြီး၊ အသွေးဝါကျင့်
အခါလင့်၍
ကြာမြင့်ခဲ့သော၊ ရှေးသရောကို

တွေးတောခမျာ၊ လွမ်းနေရှာထင့်
ဖျာချောလေးလျှင်၊ သူ့သခင်ကို
ပူပင်မျှော်စောင့် နေဟန်တကား။

ဪ
အမေဆုံးတာ၊ ဆယ်နှစ်ကြာပေါ့
အညာခလေး၊ အညာငွေနှင့်
အမေအိမ်ကို၊ ရောက်ပြီဆိုတိုင်း
ဟိုနားကြည့်လဲ၊ အမေပဲလေ
သည်နားကြည့်လဲ၊ အမေပဲလေ
ရင်ထဲမမေ့၊ မြင်သရွေ့၌
အမေအသံ၊ အမေဟန်ပင်
ကြည့်မှန်ကြီးဘေး၊ ကျောက်ပျဉ်လေးကို
ငေးမျှော်ကြည့်ငြား၊ ကျွန်တော်ကြားသည်
သနပ်ခါးသွေးတဲ့ အမေအသံ။
ကျောက်ပျဉ်လေးရဲ့ တေးဆိုသံ။
အမေအိမ်ထဲ ဝဲလွင့်ပျံ။ ။

မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး

အရိယာသတ္တ

ပန်းပွင့်ပေါ် လှဲသွားစိုက်ကတည်းက
ကံတရားရဲ့အငိုက်ကို သိပါတယ်အရှင်။

ရဝေရိပ်ကြာ လေပြည်(ပြေ)ဆမ်းပေမဲ့
ရွှေလိပ်ပြာ ဖြေမဆည်ပန်းလှချည့်
ဇွေမဟီနန်း အရိမဒ္ဒနမှာ
မချီဘဝကို အရုပ်မဟထင်ကြ
ဥဿာခင် ပဏ္ဍာဖူး
ရူးတမျှပင်။

အမှုပုစ္ဆာ ရှက်ဖွယ်အခင်းရယ်လို့
အနုရုဒ္ဓါ အမျက်စွယ်တင်းတာကြောင့်
မငြင်းသာ ရာဇဒဏ်ခလေတော့
အာဏာလျှံဘဝ အရှင်အဖြစ်ကို
ဖွင့်လှစ်လို့ မကြေညာရဲ
နေတစ်ရာကဲတာ အရှင်သိပါစ
မြင်ကြည့်ပ အတိဒဏ်ရာပြင်
ငြိက်ကြမ္မာငင်အနွဲ့ ကွဲကြေသွား။
မင်္ဂလိဒဏ်ရဲ့ အသည်းတွေပါး။

မေတ္တာ
ရွှေဂဟေ ပြေ(ပြည်)အတွက်ပေမို့
ဖြေလေလေ အနေခက်လှချည့်
သွေကွက်မရတဲ့ ဟန်မျက်လုံး
အပြုံးမှာ ဥပါယ်တံမျဉ်
ရင်မှာတော့ ကြိမ်စီးအုံး
အချစ်ရှုံးသူ 'သခင်' အရာစံရသော်လည်း
အကြင်နာနှစ်ပြန် မေတ္တာထုကို
သစ္စာပြုပါရဲ့ အရိန္ဒမာ
ငြိမ်ကွယ်ရာ ရစ်ဆင်းနေတဲ့
ချစ်ခြင်းတွေ သမုဒ်နယ်သို့
နတ်မလွယ် လွမ်းရေးတငွေ့ငွေ့နဲ့
နှမ်းဆွေးမြည့် ခွဲရက်အားပါဘု
ပန်းပေး၍ လွဲပျက်သွားလေသလား
(ထီးလှိုင်အရှင်ရယ်)
ပွဲထက်ကိုက အကျွန်အမှား။ ။

ဆန်းလွင်(မြန်မာစာ)

စာနာခြင်း ပန်းပွင့်ဖျား

ဘဝလမ်း ခရီးတာ
ထီးမပါ အပူသည်း။
ဘာဝနာ သီလမြန်းမှ
ပန်းလှဝေမြဲ။

လောဘပွေ ဒေါသကြမ်းတော့
မောဟလွမ်း ပန်းတို့ကြွေ
စိတ်ရိုင်းထန်နေ။
လိပ်ပြာနွမ်း သောကဝေ
လောကမြေ အရိပ်မည်း။
မြင်မြင်ရာရာ အပြစ်မကင်း
ချစ်ခြင်းတွေလွဲ။

တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦးက
ထူးမြတ်စွ မေတ္တာယှဉ်။
သူ့နေရာ ကိုယ်ဝင်ကြည့်
စာနာမိလျှင်။
ငါသည်လည်း သူ့လိုပင်
စိတ်ကောင်းယှဉ် ရင်မှာမွေး။
ဘဝတာ ရလာလမ်းမှာ
ပန်းကဲ့သို့မွေး။ ။

မောင်နီမိုင်း(ကျောက်တန်း)

ဆရာထွန်း၏

ထွန်းရွှေဝါ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

ထာဝရလှပသော အပြုံးအတွက်

MAXIMUM STRENGTH WITH FLUORIDE
DENTOMECH
 TOOTHPASTE FOR SENSITIVE TEETH & CAVITY PRESERVATION

သွားအတွင်းမှ အာရုံစိုက်မှု ပေးနိုင်သော အာရုံစိုက်ဆေးပါသည်။

FDA ထောက်ခံချက်အရ - 1907 PC 0040

STARMART NINE MILE Showroom

(၉)မိုင်မြင်လမ်းရန်ကုန်မြို့၊ ဇုန်း - ၀၉ - ၃၀၆၀၁၀၀

KHA YAE PIN MART

မင်္ဂလာဒုံ၊ မြင်လမ်းရန်ကုန်မြို့၊ ဇုန်း - ၀၉ - ၆၇၁၄၃၇၅၅

၁၉၈၂ ခုနှစ်မှ စတင် ထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး နာမည်ကျော်ကြားလှကြိုက်များခဲ့သော

ရပ်ဘန်

日本の耳清液

နားသန့်ဆေးကြိုး

အတုအမ
 အထူးသတိပြု

ပင်ရင်း - ဇုန်း - ၀၁ - ၃၉၅၆၀၂၊ ၇၀၄၄၀၃၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ်

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း ကို

(၆၈)နှစ်မြောက် အထူးထုတ်အဖြစ် ထုတ်ဝေသွားမည်ဖြစ်ပါသည်

မြဝတီစာပေတိုက်မှ လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရသစုံမြဝတီမဂ္ဂဇင်းကို ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် (၆၈)နှစ်မြောက် အထူးထုတ်အဖြစ်ထုတ်ဝေသွားမည် ဖြစ်ရာ နာမည်ကြီး ဝါရင့်သမ္မာရင့် ကဗျာဆရာများ၊ ကာတွန်းဆရာများ၊ စာရေးဆရာများနှင့် ပန်းချီ ဆရာများ၏လက်ရာများကို ကဏ္ဍစုံလင်စွာ အရောင်စုံ စာမျက်နှာများဖြင့် ဝေဝေဆာဆာဖတ်ရှုကြရမည်ဖြစ် ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့မြို့နယ်၏စာကြည့်တိုက် များအတွက်လည်းကောင်း၊ မိမိတို့အိမ်၏စာကြည့်စင် အတွက်လည်းကောင်း ထာဝရ အမှတ်တရသိမ်းဆည်း ထားကြရန် သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါသည်။ ယခင် ရောင်းဈေး တစ်အုပ်နှုန်း ၁၆၀၀ ကျပ်နှင့် ကိုယ်စား လှယ်နှုန်း ၁၅၀၀ကျပ်မှ (၆၈)နှစ်မြောက် အထူးထုတ် လအတွက် ရောင်းဈေး တစ်အုပ်နှုန်း ၁၉၀၀ ကျပ် နှင့် ကိုယ်စားလှယ်နှုန်း ၁၈၀၀ ကျပ်ဖြင့် ပြင်ဆင် သတ်မှတ်ရောင်းချသွားမည်ဖြစ်ပါသဖြင့် ကြိုတင်၍ အမှာစာများပေးပို့ကြရန်ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလမှစတင်၍ ယခင် ပုံမှန်ဈေးနှုန်းအတိုင်း ပြန်လည်ဖြန့်ချိပေးသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဖြန့်ချိဇယား

မြဝတီစာပေတိုက်

အမှတ်(၁၅) မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊
ဘောက်တော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄

ရန်ကုန်ခွဲ

အမှတ်(၁၈၁) ၃၂ လမ်း(အထက်)

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၁၄

၂၀၂၁ ခုနှစ်

မြဝတီရောင်စုံဇာတ်ပုံပြိုင်ပွဲခေါင်းစဉ်များ

မြဝတီစာပေတိုက်မှ လစဉ်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလျက်ရှိသောမြဝတီမဂ္ဂဇင်း၏ ၂၀၂၁ ခုနှစ် မြဝတီရောင်စုံ ဇာတ်ပုံပြိုင်ပွဲကဏ္ဍတွင် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ရေးအတွက် ပြိုင်ပွဲဝင်ပညာရှင်များကို လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။ လအလိုက်ခေါင်းစဉ်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။ -

စဉ်	လအမည်	ပြိုင်ပွဲခေါင်းစဉ်	နောက်ဆုံးပေးပို့ရမည့် ရက်၊ အချိန်
၀	ဇန်နဝါရီလ(ပြာသို)	သာယာလှပ မြန်ပြည်အလှ	၂၀-၀၁-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၂	ဖေဖော်ဝါရီလ(တပို့တွဲ)	တိုင်းရင်းသားတို့၏ဓလေ့ထုံးစံများ	၂၀-၀၂-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၃	မတ်လ(တပေါင်း)	ဇနဦးအလှ	၂၀-၀၃-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၄	ဧပြီလ(တန်ခူး)	သင်္ကြန်မြင်ကွင်း	၂၀-၂-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၅	မေလ(ကဆုန်)	ညောင်ရေသွန်းပွဲနှင့် လက်ဆင့်ကမ်းအမွေ	၂၀-၅-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၆	ဇွန်လ(နယုန်)	တို့တော့ရွာ	၂၀-၆-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၇	ဇူလိုင်လ(ဝါဆို)	ယဉ်ကျေးလှပ မြန်မာအမျိုးသမီးတဝ	၂၀-၇-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၈	ဩဂုတ်လ(ဝါခေါင်)	ရင်နှစ်သည်းရာ	၂၀-၈-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၉	စက်တင်ဘာလ(တော်သလင်း)	သတ္တလောကသဘာဝ	၂၀-၉-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၁၀	အောက်တိုဘာလ(သီတင်းကျွတ်)	မီးထွန်းပူဇော် သီတင်းကျွတ်ပွဲတော်	၂၀-၁၀-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၁၁	နိုဝင်ဘာလ(တန်ဆောင်မုန်း)	တိမ်ပန်းချီ	၂၀-၁၁-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ
၁၂	ဒီဇင်ဘာလ(နတ်တော်)	မြန်မာ့ရိုးရာအားကစား	၂၀-၁၂-၂၀၂၁၊ ၁၆:၀၀နာရီ

မြင်ကွင်းတစ်ကွက်မှ... သည်

သော့ခလောက်တည်
ရုပ်ပျောက်ဆေးပျက်၊ သံချေးတက်လည်း
နေ့ရက်ရှည်လျား၊ အိမ်တံခါးမှာ
သူတာသူဝန်၊ ကျေပွန်နေမြဲ
ချိတ်ဆွဲလျက်သာ၊ တည်ငြိမ်စွာလျှင်
သိက္ခာအတိ ဂုဏ်အပြည့်။

အလည်လွန်၍
နယ်ကျွဲလျှောက်သွား၊ လူသားအိမ်ရှင်
စိုင်းနှင့်အနံ့၊ ခရီးဆန်ခဲ
မတန့်မရပ်၊ တရစပ်မှ
တစ်ပတ်လည်ကာ၊ ပြန်ရောက်လာသော်
သော့ရှာမရ၊ ပေါ့ဆဖြစ်အင်
အိမ်ဝင်ဖို့ခက်၊ ဒေါသစွက်၍
ထုနှက်မာန်ငေါက်၊ သော့ခလောက်ကို
မထောက်မငဲ့၊ ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီ
သက်မဲ့ဇာတ်ရုပ် နိဂုံးချုပ်
ရှုလော့မြင်လော့ လူ့သရုပ်။ ။

တိုးဝေ

ဘလင်းတံခါး

အတ္တမာန်စောင်
လက်မထောင်ကာ
ငါဆိုငါမှ၊ ငါသွေးကြွ၍
အတ္တအရိပ်၊ နိမိတ်မှားကာ
အဆိပ်များစွာ တက်ခဲ့ကြ။

လိုချင်မက်မော၊ ရုမ္မက်စောဖြင့်
လောဘအပူ ယူခဲ့ကြ။

လိုချင်သမျှ၊ ရှာမရ၍
သောကအပူ ဆူခဲ့ကြ။

သတိယွင်းကြ
မသိခြင်းမှ
မောဟပိတ်ဖုံး စုံလုံးကန်းခဲ့ကြ။

သံသရာလမ်း၊ ဓရီးကြမ်းမှာ
လျှောက်လှမ်းကြရ၊ တစ်စော၌
ဘဝအမှောင်၊ ညသန်းခေါင်မှ
လွတ်ကင်းရအောင်
မမ္မလှစ်ဖွင့်၊ အလင်းသစ်ပါ
ဝမ်းသာအချစ်
ပန်းပမာပွင့်
ချမ်းသာစစ်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ ။

ဌေးကြည်(စလင်း)

နှလုံးသားလှကြစေချင်

ရွှေချိုးကုသံ
 နားပီယံ ကြားချင်သား။
 လေးညှို့တင် မောင်းလေ့တတ်
 ဖြုတ်ပါနဲ့လား။
 'ချောင်း' ရေစီးသံ
 အဖန်ဖန် ကြားချင်သား။
 ဒိုက်အမှိုက် စုပုံခြင်းကို
 ရှင်းလိုက်ပါလား။

ရှင်မြတ်စေတီ
 ကြည်ညိုရည် ဖူးချင်သား။
 ထုံးဖြူဖြူ သင်္ကန်းမြတ်ကို
 ကပ်ကြပါလား။
 လမ်းဘေးရိပ်ဆင်
 ရွှေ'ညောင်ပင်' ခိုချင်သား။
 ခက်ရွက်မှိုင်းစည်
 သူ့အကိုင်း အတုတ်တို့ကို
 ခုတ်ပါနဲ့လား။
 ဥယျာဉ်လေးစည်
 ရနံ့ကြည် မွှေးချင်သား။
 ပန်းရောင်စုံ ဖြူပြာလွဲ
 ခူးပါနဲ့လား။

မေတ္တာနှင့်တည်
 သစ္စာညီတူထား။
 စေတနာ
 ကောင်းမွန်ကာ သဒ္ဓါမြရင်ဖြင့်
 ပိုပိုကာ ဖွယ်ဖွယ်လှပါလို့
 လိုလိုတာ တကယ်ရပါလိမ့်
 နှလုံးလှစေသား။ ။

မောင်ကြည်ဇော်(စာဂ)

ထောင်ချောက်

ငါး၏အစာ၊ များချိတ်မှာလျှင်
မာယာထောင်ချောက် သူ့အဆင်း။
ဟပ်ချင့်စဖွယ် တဝင်းဝင်း။

ပြေးလမ်းကလေး၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဖွေးမင့်
ပြေးလမ်းအဆုံး ရှုနွယ်ပုံး။
အသင့်ဆင်ထား ညွတ်ကျောထုံး။

အစားတစ်လုတ်၊ လောဘထုတ်သော်
သုတ်ကိုင်းအဖျား ခြေကားရား။
မဆင်ခြင်မိ အသိမှား။

သစ်ရွက်ဖြန့်ခင်း၊ ရှုနွယ်ကင်းဘိ
မြေတွင်းနက်နက် ဆူးငြောင့်ယုတ်။
သတိယွင်းပျက် အတက်ခက်။

ပီယဝါစာ၊ စကားမှာပင်
ရသာခါးသက် အရွှေ့တ္တ။
ဝက်နွဲ့ညက်နက် ဖြစ်တတ်စွ။

ထောင်ချောက်ပရိယာယ်၊ မာယာကြွယ်မို့
ဆက်နွယ်လောဘ၊ မိုက်ဒေါသဖြင့်
ဒုက္ခညွှန်တွင်း၊ မသက်ဆင်းလင့်
ခြေခင်းလက်ခင်း ကြည့်တတ်စေ။
သတိအလင်း ဖြန့်ကြက်စေ။ ။

ခက်လှိုင်းကျော်

ဟန်ဆောင်ကောင်းသူ

မဟုတ်မဟတ်၊ သူ့လုပ်ရပ်ကို
ကြိုတင်သိရှိ၊ လိမ်မှန်းသိလည်း
မသိဟန်ဆောင်၊ စိတ်ကိုနှောင်၍
အယောင်နယောင် နေခဲ့သည်။

ကောက်ကျစ်ညစ်ပုပ်၊ အကျင့်ယုတ်ကို
ကြိုတင်သိရှိ၊ ညစ်မှန်းသိလည်း
မသိဟန်ဆောင်၊ စိတ်ကိုနှောင်၍
အယောင်နယောင် သည်းခံခဲ့။

ပြောဆိုစကား၊ သူ့အမှားတွေ
ခွဲခြားသိရှိ၊ မှားမှန်းသိလည်း
မသိဟန်ဆောင်၊ စိတ်ကိုနှောင်၍
အသယောင်ငေး ယုံကြည်ပေးခဲ့။

အတွင်းသဘော၊ မစင်ချောက်
အပြောအလုပ်၊ သရုပ်မင်မောင်း
ဟန်ဆောင်ကောင်းလည်း
အကြောင်းစုံသိ၊ ရေရှည်ကြည့်၍
မသိသလို၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
ထိန်းချုပ်ပြုံးကာ၊ ပြဿနာဝေး
စိတ်ငြိမ်းအေးအောင်၊ ဟန်ဆောင်အမှု
ယှဉ်ပြိုင်လှရာ
သူထက်ပို၍ ဗိုလ်စွဲခဲ့။ ။

ဌေးသစ်လွင်(ပရိမ္မ)

ကြွေး

ငယ်ပုံရိပ်များ၊ ပြန်စဉ်းစားတော့
သားသမီးတွေ၊ များပြားလေဖို့၊
အဖေငဲ့ကွက်၊ သူတို့တွက်လျှင်
ရက်ဆက်လှုပ်ရှား၊ နေမနားတည့်
စီးပွားဖွေရှာ၊ ခွင့်မသာ၍
မေတ္တာကြည်ချမ်း၊ ဖြည့်မစွမ်းနိုင်
ဝန်ထမ်းဘဝ ဆုံးအစ။

ခုခါသက်ကျား၊ အငြိမ်းစားမို့
ထိန်းအားပြီလေ၊ ချစ်မြေးတွေနှင့်
အဖေနေ့စဉ်၊ ယုယကြင်လျက်
ရင်အုပ်မကွာ၊ စဉ်မြဲသာတည့်
ဖာမှောက်အိတ်သွန်၊ မေတ္တာမွန်ကို
ဆုံးစွန့်အပ်နှင်း၊ ရေကြည်ဆင်းသို့
တိုးရင်းထပ်ပေး၊ ပျံ့ပျံ့မွှေးသည်
ချစ်ကြွေးပြန်ဆပ် လေသည်ထင်။ ။

ချစ်စုအောင်

ငမ္းရပ်ပြင်တွင်း လွမ်းငလခြင်း

မွေးရပ်မြေ အလာလမ်း
 ဟိုခင်တန်း၊ တောစပ်မှာ
 ရျိုးကူသံသာ။
 လေအသုတ် ရွှေတုတ်ခါ
 ပူ . . . ကွာ . . . ကွာ အသံပေး။
 ရေစပ်မှာ ပန်းတစ်ခင်း
 လွမ်းချင်းနဲ့ဆွေး။

ဟိုကွင်းပြင် ရွာနံတေး
 မျှော်ငေးလို့ ကြည့်ပြန်ရာ
 အရိုးတို့ယာ။
 ငရုတ်နဲ့ ပဲပြောင်းဝါ
 နှမ်းနေကြာ မတ်ပဲခင်း။
 နွေအိုအို နေညိုချမ်းမှာ
 ပန်းရနံ့သင်း။

ငယ်ပေါင်းဆွေ သူငယ်ချင်းတို့
 သန်းခေါင်ချဉ်း မပြန်ပေါင်
 စကားတွေဖောင်။
 မြို့ကြီးသား ဒီလူမောင်
 ဟုတ်ယောင်ယောင် ကြားလုံးထုတ်။
 မုသာဝါ မိုးလုံးပြည့်
 ရမ်းငှေ့လိုတုတ်။

ပြန်ရက်မှာ ပုဆိုးစုတ်နဲ့
 ဆန်တစ်ထုပ် လက်ဆောင်မွန်
 ဝိုင်းဝန်းလို့သွန်။
 နွားလှည်းနဲ့ ရွာအစွန်
 သဒ္ဓါလွန် လိုက်လို့ပို့။
 အစ်ကိုလာခဲ့ပါအုံး
 ညီလေးလာခဲ့ပါအုံး
 အပြုံးကိုယ်စီ . . .
 နှလုံးချိုပလီ နှုတ်ဆက်တော့
 ဘုတ်ငှက်ရယ် မင်းပုလိုက်စမ်းပါ
 ချိုးငှက်ရယ် မင်းကူလိုက်စမ်းပါ
 လွမ်းပြန်ချင်လို့။ ။

မောင်နေခြည်(ပြည်)

ဖြန့်မာအမျိုးသမီး

(၂၆)

မောင်ခင်မင် (ခနုဖြူ)

ဒေါ်သန်းဆွေ

'ဆရာမကြီးဒေါ်သန်းဆွေ'ဟု ဆိုလိုက်လျှင် မြန်မာစာပေပညာရှင်ဆရာမကြီးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း စာပေသမားများသိကြပါသည်။ ဆရာမကြီးကို ဝိသေသပြု၍ ရည်ညွှန်းရပါလျှင် 'ပထမဆုံးအမျိုးသမီးမြန်မာစာပါမောက္ခ'ဟူ၍ ရည်ညွှန်းရပါလိမ့်မည်။ ဆရာမကြီးသည် တက္ကသိုလ်မြန်မာစာဌာနများတွင် နည်းပြမှ ပါမောက္ခဌာနမှူးအဆင့်အထိ နှစ်ပေါင်းများစွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး မြန်မာအမျိုးသမီးများထံတွင် ပထမဆုံးမြန်မာစာပါမောက္ခဖြစ်လာသောပညာရှင်ဖြစ်ပါသည်။

အသားဖြူဖြူ၊ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် တည်ကြည်ခံ့ညားသော ဆရာမကြီးကို တပည့်များက ချစ်ကြောက်ရိုသေကြသည်။ ဆရာမကြီး၏ စည်းစနစ်ကောင်းပုံ၊ စာအသင်အပြကောင်းပုံ၊ စနစ်တကျအသေးစိတ်လမ်းညွှန်ပြသတတ်ပုံ စသည့် ဂုဏ်ရည်များကို အမှတ်တရဖြစ်နေတတ်ကြသည်။

ဆရာမကြီးသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်နှင့်မော်လမြိုင်ကောလိပ်တို့တွင်လည်း ကြားဖောက်၍

တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာ ပါမောက္ခဌာနမှူးအဖြစ် အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် မြန်မာစာအဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် နောက်ဆုံးအချိန် အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်သွားခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်မှာ မြန်မာစာယူသောတပည့်ပေါင်း များစွာကို သင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။ မြန်မာစာပေ၊ မြန်မာ ဘာသာစကားဆိုင်ရာကျမ်းများ၊ သုတေသနစာတမ်း များ၊ ဆောင်းပါးများကို ရေးသားခဲ့သည်။ ဆရာမကြီး သည် မြန်မာစာပေအကျိုးအတွက် တစ်သက်တာလုံး ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဆရာမကြီးသည် စာပေသင်ကြားပို့ချရင်း စကား စပ်မိသည့်အခါ မွေးရပ်စာတိုနှင့် မိဘတို့အကြောင်း တပည့်များအားပြောပြသည်ကို နာယူမှတ်သားခဲ့ရဖူး ပါသည်။ ဆရာမကြီး၏စာတိုမှာ အမရပူရမြို့နယ်ရှိ လိပ်ဆံခွန်ရွာဖြစ်ကြောင်းသိရသည်။ ဖခင်နာမည်မှာ ဦးစက်ရုံဖြစ်ကြောင်း၊ အဘိုး၏နာမည်မှာ ဦးသိင်္ဃံ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထူးခြားသောနာမည်များဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ဆရာမကြီး၏အကြောင်းကို မေးမြန်းဖတ်ရှုရာမှ သိရသောအချက်များတွင် ဆရာမကြီး၏နာမည် အကြောင်းလည်းပါသည်။ ဆရာမကြီး၏ငယ်မည်မှာ ဒေါ်ခင်ရီဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်သန်းဆွေဟူသောနာမည်မှာ ဆရာမကြီး၏ဆရာရင်းဖြစ်သော ပါမောက္ခဦးဖေမောင် က ပြောင်းပေးသောနာမည်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်သားရ သည်။

ဆရာမကြီး၏ 'ပညာရေးဘဝဖြစ်စဉ်'ကို လေ့လာ မှတ်သားခဲ့ရသည်။ ဆရာမကြီးသည် ၁၉၃၈ ခုနှစ် တွင် မန္တလေးမြို့၊ အေဘီအမ်အထက်တန်းကျောင်းမှ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ၁၀ တန်းအောင်မြင်ပြီး ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် မြန်မာစာဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးတန်းတက်နေစဉ် ဒုတိယကမ္ဘာ စစ်ကြောင့် ပညာသင်ဆိုင်ငံသို့ခွင့်ရပြီး စစ်ပြီးချိန် ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ပညာရရှိဆက်ရသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးဘွဲ့၊ ၁၉၄၉ ခုနှစ်

တွင် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရသည်။ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကို 'အထူး အောင်'အဆင့်ဖြင့် အောင်မြင်သည်။ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ အတွက် 'စိန္တကျော်သူဦး'ဩဇာနှင့် သူ့စာပေခေါင်းစဉ်ဖြင့် ကျမ်းပြုခဲ့သည်ကျမ်းမှာ ဂုဏ်ထူးရခဲ့သည်။ ဆရာမကြီး သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင်အမှုထမ်းခဲ့ရာ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် နည်းပြ၊ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် လက်ထောက် ကထိက၊ ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ကထိကအဖြစ် အဆင့်ဆင့် ရာထူးတိုးမြှင့်ခဲ့သည်။

ကထိကအဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် စာတော် ဖတ် (Reader) ပညာရှင်အဖြစ် ခန့်အပ်ခံရသည်။ ထို့ပြင် မော်လမြိုင်ကောလိပ်နှင့် မန္တလေးတက္ကသိုလ် သို့ပြောင်းရွှေ့ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသေးသည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးတက္ကသိုလ် မြန်မာစာ ပါမောက္ခအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာမှ ၁၉၇၈ ခုနှစ် တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်း ဆောင်ရပြီး ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် မြန်မာစာပါမောက္ခ အဖြစ်မှ အငြိမ်းစားယူသည်။

ဆရာမကြီးသည် အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် ၁၉၈၃ ခုနှစ်ကစ၍ မြန်မာစာအဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ကွယ်လွန်သည့် ၂၀၀၂ ခုနှစ် အထိဖြစ်သည်။

စာပေတာဝန်၊ နိုင်ငံတာဝန်များကို ဆောင်ရွက် ခဲ့ရာ ကမာရွတ်မြို့နယ် စာပေလုပ်သားအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ၊ တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်၊ မြစ်သားမြို့နယ် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်တာဝန်များအပါအဝင်ဖြစ် သည်။

ဆရာမကြီးသည် တက္ကသိုလ်ပညာရှင်ပီသစွာ သင်ကြားပို့ချမှုနှင့် သုတေသနကို တွဲဖက်ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။ ဆရာမကြီးသည် မြန်မာကျောက်စာ၊ မွန် ကျောက်စာ၊ ပျူကျောက်စာတို့ကို သင်ကြားပို့ချပေးရင်း ရှေးမြန်မာဘာသာစကား၊ ရှေးမွန်ဘာသာစကား၊ ပျူဘာသာစကားတို့ကို သုတေသနပြုခဲ့ပါသည်။

ရာဇကုမာရ်မွန်ကျောက်စာ လေ့လာချက်၊ ရွှေစည်းခုံမွန်ကျောက်စာ လေ့လာချက်စာတမ်းများ

ပျူဘာသာစကားနှင့်ပတ်သက်၍

‘ခင်ဘကုန်း၊ ဦးခင်ဘပိုင်ဆိုင်သည့်ယာကုန်း၊မှ

တူးဖော်ရရှိသောရွှေပေချပ်များတွင်

ပျူအက္ခရာစာဖြင့်ရေးသားထားသော

ပါဠိပိဋကတ်စာပေများကိုလေ့လာ၍

ပျူစာ၊ ခင်ဘကုန်းရွှေပေချပ်

လေ့လာချက်နှင့်...

သည် ရှေးမွန်ဘာသာသုတေသနရလဒ်များဖြစ်သည်။ မြန်မာကျောက်စာများကိုသုတေသနပြု၍ ‘ပုဂံခေတ် ဘွဲ့အမည်များ၊’ ‘ပုဂံခေတ်လူအမည်များ၊ ဟူသော သုတေသနစာတမ်းများပြုစုခဲ့သည်။ မြန်မာအက္ခရာပုံများကိုလေ့လာ၍ မြန်မာအက္ခရာပုံသမိုင်း စာတမ်း ပြုစုခဲ့သည်။

ပျူဘာသာစကားနှင့်ပတ်သက်၍ ‘ခင်ဘကုန်း၊’ (ဦးခင်ဘပိုင်ဆိုင်သည့်ယာကုန်း၊)မှ တူးဖော်ရရှိသော ရွှေပေချပ်များတွင် ပျူအက္ခရာစာဖြင့်ရေးသားထားသော ပါဠိပိဋကတ်စာပေများကိုလေ့လာ၍ ပျူစာ၊ ခင်ဘကုန်း၊ ရွှေပေချပ်လေ့လာချက်နှင့် ရွှေပေချပ်ဓာတ်ပုံများဟူသော စာအုပ်များပြုစုခဲ့သည်။

မြန်မာစာသင်ကြားရေးအတွက် ‘သူငယ်တန်း မြန်မာဖတ်စာ လေ့လာချက်’ သုတေသနစာတမ်းပြုစုခဲ့သည်။ ဆရာမကြီးရေးသားပြုစုသောဆောင်းပါးများ၊ သုတေသနစာတမ်းများကိုစုစည်းပြီး ‘မြန်မာဘာသာစကား၊ မြန်မာကျောက်စာ စာတမ်းဆောင်းပါးများ’ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေထားပါသည်။

နိုင်ငံတော်ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့၏ တိုက်တွန်းမေတ္တာရပ်ခံချက်အရ ပါမောက္ခဆရာကြီး ဦးဖေမောင်ကြီးကြပ်၍ မြန်မာစာဌာနမှ ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီး

များက ပျို့များကိုတည်းဖြတ်ခဲ့ကြရာ ဆရာမကြီး ဒေါ်သန်းဆွေသည် ရှင်မဟာသီလဝံသ၏ ဆုတောင်းခန်းပျို့နှင့် ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၏ ဘူရိဒတ်ဇာတ်ပေါင်းပျို့တို့ကို တည်းဖြတ်ပေးခဲ့သည်။

စာပေဗိမာန်က နှစ်စဉ်ကျင်းပသော စာတမ်းဖတ်ပွဲများအနက် မြန်မာကဗျာစာတမ်းဖတ်ပွဲနှင့် မြန်မာစကားပြေစာတမ်းဖတ်ပွဲတို့တွင် စာတမ်းများပြုစုဖတ်ကြားသည့် စာတမ်းရှင်များကို သဘာပတိအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ကြီးကြပ်လမ်းညွှန်ပေးခဲ့သည်။ မြန်မာစာအဖွဲ့တွင်လည်း အဘိဓာန်၊ သဒ္ဒါ၊ စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံစသည့် စာအုပ်စာတမ်းများပြုစုရာ၌ လိုအပ်သလို ဆွေးနွေးလမ်းညွှန်ပေးခဲ့သည်။

ဆရာမကြီးသည် မြန်မာစာအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အားကြီးမာန်တက်ဆောင်ရွက်နေစဉ် ခါးရိုးထိခိုက်သွားသည့်အတွက် ၉ နှစ်၊ ၁၀ နှစ်နီးပါး အိပ်ရာပေါ်မှာနေပြီး ကုသခဲ့ရသည်။

သို့သော် စိတ်အားမလျော့ဘဲ တပည့်များ၊ မိတ်ဆွေများကို အိပ်ရာထက်ကပင် စာပေအကြောင်းများကိုဆွေးနွေးခြင်း၊ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်လိုသည့် သုတေသနများအကြောင်းကို ပြောပြခြင်းအားဖြင့် ဆရာမကြီး၏ ထက်သန်သောစာပေစိတ်ဓာတ်ကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဆရာမကြီးပင်ပန်းမည်စိုး၍ ပြောဆိုဆွေးနွေးသည်ကို တပည့်များက တောင်းပန်ရသည်အထိဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာစာပေတာဝန်ကို ပညာရှင်ပီသစွာ အသက်ထက်ဆုံး ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သော ဆရာမကြီးဒေါ်သန်းဆွေ (၁၉၂၀-၂၀၀၂)သည် အသက် ၈၂ နှစ်တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာမကြီးဒေါ်သန်းဆွေသည် လူငယ်များ၊ တပည့်များအတွက် နမူနာကောင်းများစွာပြုခဲ့သော မြန်မာအမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးပင်ဖြစ်ပါသည်။ ။

မောင်ခင်မင်(ခေဖြူ)

မြဝတီရောင်စုံဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲ

တင်သွင်းပုံစံ

ပြိုင်ပွဲခေါင်းစဉ် -----

ရိုက်ကူးသူအမည် -----

မှတ်ပုံတင်အမှတ် -----

အဘအမည် -----

နေရပ်လိပ်စာ -----

ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးသည့်နေရာဒေသအကြောင်း -----

Data -----

Camera -----

Exposure -----

Film / Dev -----

Paper / Dev -----

ဓာတ်ပုံပေးပို့သူ၏လက်မှတ် -----

နေ့စွဲ -----

Cartoon

Cartoon

ပေးကမ်းတွေဟာ..
တို့ရဲ့အလှအပက ဘယ်လောက်
တန်ဖိုးကြီးတယ်ဆိုတာ ပြောမယ့်
ကြံဖူးမှ ဆင်ခြားတာကွ

အိ...
ဘာ..ဘာဖြစ်လို့
လဲဟင်..

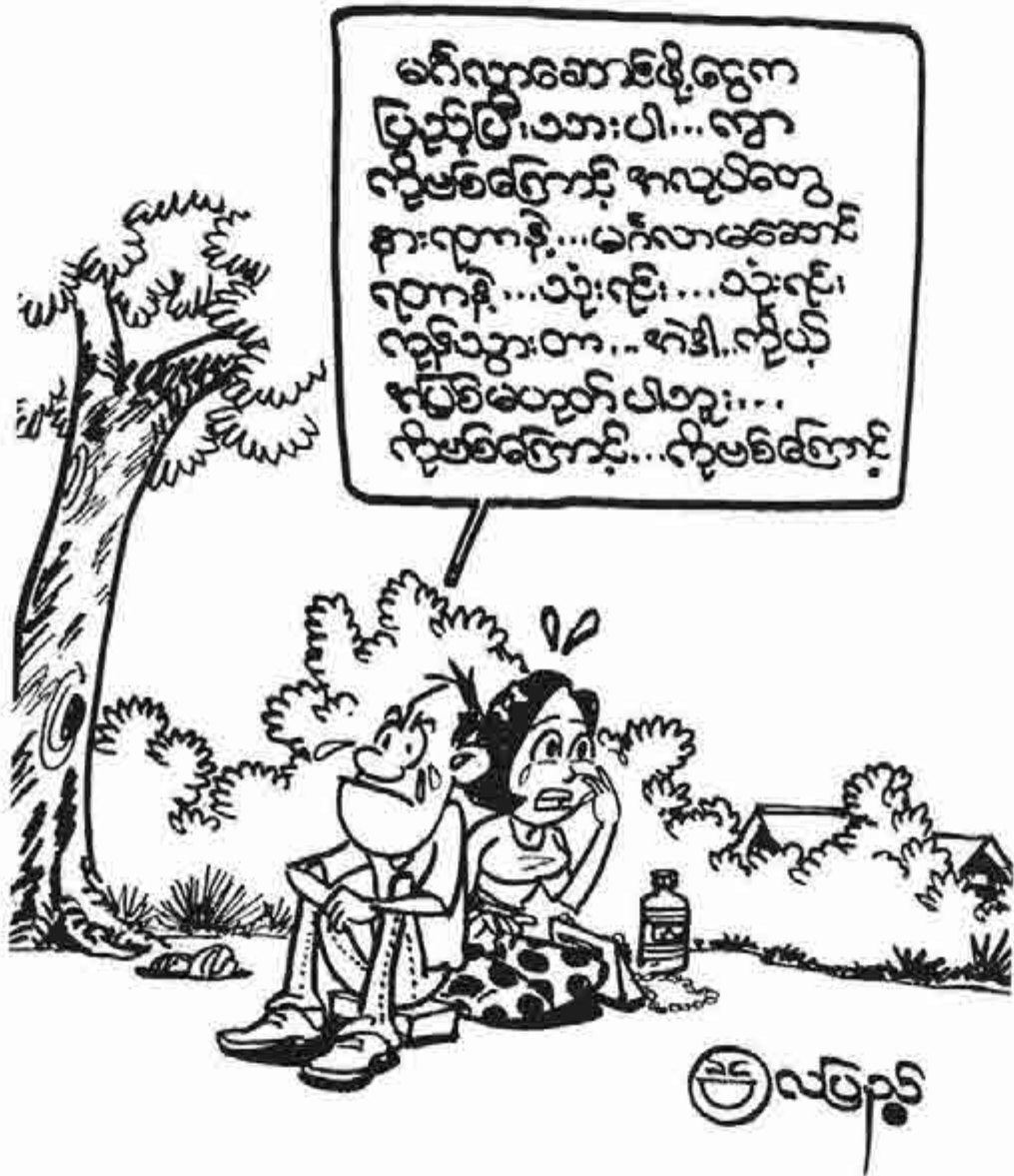
ဘာဖြစ်ရမလဲ..
လက်တွေ့ဖြုတ်ပါလောက်
ဖွားပြီးသူကို ငှားခိုင်း
လို့ကိုတယ်လေ..
ဟင်..ဟင်..ဟင်..

မိသော!!

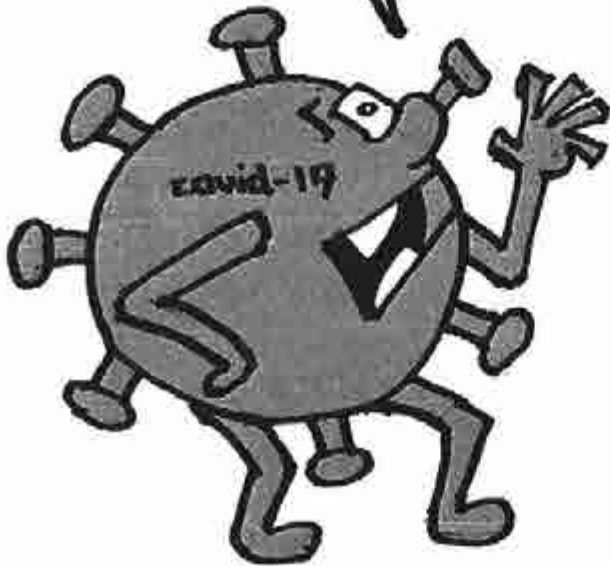
Handwritten signature and date: 2018/11/18

Cartoon

Cartoon

သောင်းဒါတု၊ သောင်းဒါမှူးရွာကို
မင်းတို့ သတိထားနေကြသလို
ငါ့ကိုလဲ သတိထားကြပါနဲ့ကွ

၆
သမာ (တုံ့စားပြန်)

ရွေးချယ်ထားသောကဗျာများ

၁-၈-၂၀၂၀ မှ ၃၁-၈-၂၀၂၀ အထိ ရောက်ရှိလာသောကဗျာများမှ အောက်ဖော်ပြပါကဗျာများကို မြဝတီမဂ္ဂဇင်းတွင်အသုံးပြုရန် ရွေးချယ်ထားပါသည် -

မျက်နှာစာကဗျာ

၁။ အေးရိပ်ရှင် (အောင်ထွန်းလင်း-ချောက်)၊ ၂။ ဂုဏ်သိန်ကိုရင်း ဇီဝိန်နှင့်၍ (တိုးဝေ)၊ ၃။ အလံ တော်အောက်ဝယ် (မင်းသွေးနွယ်-စီးကုန်း)၊ ၄။ ဘဝထဲက ဝေဒနာဒဏ်ရာ (တမာသင်းခိုင်-စက်မူ လယ်ယာ)၊ ၅။ နေခြည်အောက်က ကမ္ဘာ (မောင်ဟန်တင့်-ပင်လည်ဘူး)၊ ၆။ မြဝတီအလွမ်း (စိုးနေ-မန်းတက္ကသိုလ်)၊ ၇။ ဂုဏ်ရည်စုံသည့်မြဝတီ (ခင်ဖုန်းကြည်-မိုင်းပွန်)၊ ၈။ စဉ်လာကောင်းနှင့်မြဝတီ (မင်းသွေးနွယ်-စီးကုန်း)၊ ၉။ မြန်မာကဗျာသီမြဝတီ (မောင်ကြည်ဇော်-စာဂ)၊ ၁၀။ အဖြူရောင်တေးချင်း (မောင်ဟန်တင့်-ပင်လည်ဘူး)၊ ၁၁။ လွမ်းလို့မကုန် (ကောင်းစွဲ)၊ ၁၂။ ဆောင်းနှောင်းတပို့တွဲ (မောင်မင်း သိမ်း-သရက်)၊ ၁၃။ တို့သွေးနီနီ သွေးနီနီ (တောသားကြီးလူနိုင်)၊ ၁၄။ ညီမျှခြင်း (အောင်မြိန်မိုး)၊ ၁၅။ လူသားကမ္ဘာအေးစေသောဝိ (စလင်းသန်းတင့်-ငဖဲ)။

ကဗျာဖိုင်တွဲ

၁။ ဂန္ထဝင်ကဗျာ ထိန်းသိမ်းစရာ (သွန်းမိုးစက်-ပခုက္ကူ)၊ ၂။ ရည်စူးဖူးမြော် ရွာဘုရားပွဲတော် (ကိုကိုမောင်-အင်းလေး)၊ ၃။ စစ်ကိုင်းတောင်ဝယ် မောင်နှင့်မယ် (သလ္လာမြေဒိုးကလေး)၊ ၄။ အလှဝေစည်မြဝတီ (အောင်-ကယားမြေ)၊ ၅။ အလှပန်းချီမြဝတီ (ရဲသွေးနီ-တက်ဝန်)၊ ၆။ စိတ်၏စေရာ (သွန်းမိုးစက်-ပခုက္ကူ)၊ ၇။ နွယ် ပုံပြင် (မိုးထက်လူ)၊ ၈။ အမေ့ကိုလွမ်းတယ် (ခင်ခင်မူ-ရေကျော်)၊ ၉။ လူ့အောက်ဆုံးများ (ထွန်းထွန်း-သာယာ ဝတီ)၊ ၁၀။ ဂန္ထဝင်ကဗျာချစ်သူ (ကျော်စိုးရိန်)၊ ၁၁။ ပန်းအတွေး (နှောင်းစိုးမိုး-မြင်းခြံ)၊ ၁၂။ လွမ်းငှက်တေးသီ ဆောင်းပန်းချီ (နှောင်းသစ်ချို)၊ ၁၃။ ဆေးဒါနပွဲ (မျိုးချစ်ဝင်း)။

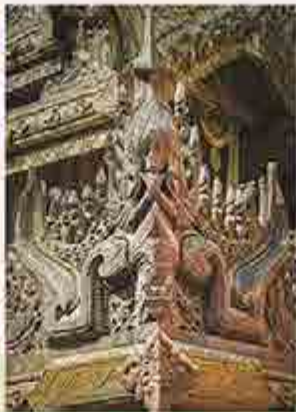
စာမူရှင်များသို့ မေတ္တာရပ်ခံချက်

မြဝတီစာပေတိုက်ရှိ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းနှင့် သုတအလင်း မဂ္ဂဇင်းများသို့ ကာတွန်း၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါး၊ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်များ ပေးပို့ကြရာတွင် မိမိတို့၏စာမူအပေါ်၌ ကိုယ်တိုင်ရေးစာမူဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့်စာပေတိုက်များသို့ ပေးပို့ထားခြင်းမရှိကြောင်း ဝန်ခံချက်များ နှင့်အတူ မိမိတို့၏နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ၊ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြား အမှတ်(မိတ္တူ)နှင့်အတူ ဆက်သွယ်ရန်ဖုန်းနံပါတ်များကိုပါ တစ်ပါတည်း ပူးတွဲပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

စာတည်းအဖွဲ့

ယခုလပြိုင်ပွဲခေါင်းစဉ်မှာ မြန်မာ့အနုပညာပန်းပုလက်ရာများ ဖြစ်ပါသည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ဟောင်းများ သာယာ၍ပြိုင်လာသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၏ဆယ်လမြောက်ဖြစ်၍ ထုံးစံအတိုင်း ပြိုင်ပွဲ ဝင်ပုံများ နည်းပါးသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံ ၂၈ ပုံမှ ရွေးချယ်ခဲ့ရသည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံများသည် မြန် မာ့အနုပညာလက်ရာတစ်ခုဖြစ်သောပန်းပုပညာ၏ သိမ်မွေ့သောအနုလက္ခဏာများရောပြွမ်းပြီး ရိုးရာမပျက် သောရှေးဟောင်းလက်ရာများနှင့် ခေတ်ဆန်းလက်ရာများကို တွေ့ရသည်။ ပေးထားသောခေါင်းစဉ်သည် မြန်မာ့အနုပညာပန်းပုလက်ရာများဖြစ်ရမည်ဖြစ်၍ လက်ရာများကိုဦးစားပေးဖော်ပြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် သစ်သားဖြင့်ထုဆစ်ရသည့် ပန်းပုလက်ရာများသာဖြစ်သင့်ပါသည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်တစ်ဦးက သစ်သား ပန်းပုလက်ရာမဟုတ်သောပန်းပုကို ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်လာသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

မြဝတီရောင်စုံဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲ
မြန်မာ့အနုပညာ
ပန်းပုလက်ရာများ
 (ဆုရဓာတ်ပုံများနှင့်သုံးသပ်ချက်များ)

ပထမဆု

ဌေးလွင်(အမရပူရ)

ရမှတ် - ၇ မှတ်

ယခုလအတွက် ပထမဆုကို ဌေးလွင်(အမရပူရ)မှ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဌေးလွင်(အမရပူရ)သည် ယခုနှစ်တွင် ဆုကြီးများ မကြာခဏရရှိသည့် လက်ဟောင်းပြိုင်ပွဲဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဆုရပုံမှာ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ စလေမြို့၏အထင်ကရဖြစ်သော ရှေးဟောင်းကျောင်းတော်ကြီး၏အပြင်တံစက်မြိတ်အောက် ဝရန်တာ၌ တပ်ဆင်ထားသော သစ်သားပန်းပုရုပ်တုတစ်ခုကို ရိုက်ကူးထားခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ရာသည် ရှေးဟောင်းအနုပညာပန်းပုရုပ်တုဖြစ်ပြီး ဓာတ်ပုံ၏ တန်ဖိုးကား ကြီးမားလှသည်။ အဆောက်အအုံအတွင်း ထုဆစ်ထားသောပန်းပုရုပ်တုများကိုပေါ်လွင်အောင် အလင်းပေးစနစ်ကို ပီပီပြင်ပြင်ဆောင်ရွက်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ ရိုက်ကူးမှုကောင်းမွန်ပြီး လိုအပ်သလောက်သာ တည်းဖြတ်ထားသည်။ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော မြန်မာ့အနုပညာပန်းပုလက်ရာကို ပေါ်လွင်အောင်ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

Data

- Camera - Nikon D-90.
- Exposure - F - 4, at 1/30. Sec, (ISO - 200)
- Film/Dev: - Digital.
- Paper/Dev: - Fuji.

ဒုတိယဆု ခိုင်စာမွန် ရမှတ် - ၅ မှတ်

ဒုတိယဆုကိုရရှိသွားသူ ခိုင်စာမွန်သည်လည်း ယခုနှစ်တွင် ဆုကြီးများမကြာခဏရနေသူဖြစ်ပါသည်။ ဆုရပုံကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ ရုပ်စုံကျောင်းကို ရိုက်ကူးထားကြောင်းဖော်ပြထားသည်။ ရုပ်စုံကျောင်းရှိ သစ်သားရုပ်တု၊ ပန်းပုရုပ်များ အများအပြားရှိသည့်အနက် ကျောင်းဆောင်၏အထက် ပြာသာဒ်တစ်ခု၏ ထောင့်ချိုးတွင်ရှိသည့် နတ်သားရုပ်တုကို နေရောင်ခြည်တစောင်းဖြင့် ရိုက်ကူးထားပါသည်။ အကဲဖြတ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအနေဖြင့် ပုံတွေ့ကတည်းက ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့ပါသည်။ ရုပ်ပုံမှာ နေရောင်တစောင်းရယူထားသဖြင့် လုံးကြွမှုက ပုံကိုဖမ်းစားထားပါသည်။ အဖြတ်အတောက်ကို လိုသလောက်သာ တည်းဖြတ်ထားပါသည်။

- Data**
- Camera - Nikon D - 750.
  - Exposure - F-8, 1/100 Sec, (ISO -)
  - Film/Dev: - Digital.
  - Paper/Dev: - Kodak.

အထူးဆု (၁) ဌေးလွင် (အမရပူရ) ရမှတ် - ၂ မှတ်

အထူးဆု(၁)ကို ရရှိသူမှာ ဌေးလွင်(အမရပူရ)ဖြစ်ပါသည်။ ဆုရပုံသည် အကြောင်းအရာခေါင်းစဉ်နှင့် ကိုက်ညီပါသည်။ ဘုရားအလောင်းသုစမိန် ဝိဇ္ဇာရမင်းသားနှင့်ပုဏ္ဏားကဘီလူးတို့၏ သရုပ်ဖော်ထားသောပုံဖြစ်၍ ဓာတ်ပုံတန်ဖိုးကြီးမားလှပါသည်။ ဇာတ်တော်ကိုပီပြင်ပြင်ထုလုပ်ထားသည့် ဇာတ်တော်ကိုကောင်းမွန်ပြတ်သားစွာ ရိုက်ကူးနိုင်ကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။

- Data**
- Camera - Canon. EOS - 6 D.
- Exposure - F-8 at 1/200 Sec. (ISO - 400)
- Film/Dev: - Digital.
- Paper/Dev: - Fuji.

အထူးဆု (၂) ဌေးလွင် (အမရပူရ) ရမှတ် - ၁ မှတ်

ဌေးလွင်(အမရပူရ)၏ ထပ်မံရရှိသော အထူးဆုဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးမြို့၏ ကျက်သရေဆောင် အတုမရှိ ကျောင်းတော်ကြီးရှိ တံခါးရွက်တစ်ခုတွင် တပ်ဆင်ထားသော ပန်းပုလက်ရာဖြစ်ပါသည်။ အလင်းပေးစနစ် မှန်ကန်ပါသည်။ ရိုက်ကူးမှုရှုထောင့်မှန်ကန်ပါသည်။ ကြည့်လိုက်သည်နှင့် လုံးကြွသောရုပ်တုဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရပါသည်။ အဖြတ်အတောက်သင့်ပါသည်။

Data

- Camera - Nikon. D - 60.
- Exposure - F - 6.3, at 1/60 .Sec (ISO - 200)
- Film/Dev: - Digital.
- Paper/Dev: - Fuji.

အထူးဆု (၃) ခိုင်ဇာမွန် ရမှတ် - ၁ မှတ်

အထူးဆု(၃)ကိုရရှိသွားသူမှာ ခိုင်ဇာမွန်ဖြစ်ပါသည်။ ပုံမှာ ဦးပိန်တံတားတွင် ထုဆစ်တပ်ဆင်ထားသော စောင်းတီးနေသည့်နတ်သားပုံဖြစ်ပါသည်။ ပန်းခက်များကို အစိမ်းရောင်ဖြယ်ထားပြီး နတ်သားကိုသစ်သားရောင် ဆေးဖြယ်ထားသဖြင့် ထူးခြားသောပန်းပုရုပ်တုတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အလင်းရောင်အထက်မှဖြစ်သော်လည်း လုံးကြွမှုရှိပါသည်။ မှန်ကန်သောအလင်းဖွင့်စနစ်ဖြစ်ပါသည်။ ခေတ်သစ်လက်ရာတစ်ခုဟု ခန့်မှန်းမိပါသည်။

- Data**
- Camera - Nikon. D - 750.
  - Exposure - F - 11, 1/160 Sec.
  - Film/Dev: - Digital.
  - Paper/Dev: - Kodak.

ဦးတင်မြင့်(စစ်ငြိမ်းပန်း)
(မြန်မာနိုင်ငံဓာတ်ပုံအသင်းအကဲဖြတ်အဖွဲ့ဝင်)

၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ - မြဝတီရောင်စုံဇာတ်ပုံပြိုင်ပွဲအမှတ်စာရင်း

စဉ်	အမည်	ယခင်ရမှတ်	ယခုရမှတ်	မှတ်ချက်
၁။	ဌေးလွင်(အမရပူရ)	၁၉ မှတ်	၁၀ မှတ်	၂၉ မှတ်
၂။	လှမိုးနိုင်(Ko Sat)	၂၆ မှတ်	၃ မှတ်	၂၉ မှတ်
၃။	ခိုင်ဇာမွန်	၁၄ မှတ်	၆ မှတ်	၂၀ မှတ်
၄။	ဝင်းဇော်ဦး(မင်းဘူး)	၁၅ မှတ်	-	၁၅ မှတ်
၅။	မျိုးမင်းကြွယ်(ရွှေတောင်ကြား)	၁၂ မှတ်	-	၁၂ မှတ်
၆။	အောင်မြင့်ထွေး	၉ မှတ်	-	၉ မှတ်
၇။	လှိုင်သန်းတင့်(ရွှေပန်းချီ)	၇ မှတ်	-	၇ မှတ်
၈။	ယဉ်ယဉ်မွန်	၆ မှတ်	-	၆ မှတ်
၉။	အောင်ကျော်ထွန်း(ပုသိမ်ကြီး)	၄ မှတ်	-	၄ မှတ်
၁၀။	အောင်မျိုးထွန်း(ရွှေပြည်သစ်)	၁ မှတ်	-	၁ မှတ်
၁၁။	ပြည်မိုးသူ	၁ မှတ်	-	၁ မှတ်

နိုင်ငံကျော်ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း

(LL.B.) (WFO,DL-101 Switzerland)

မှ ထူးချွန်သောရင်သွေးဝယ်များကို နာမည်ပေးရခြင်းကြောင့် မိဘများနှင့် အတူ ဂုဏ်ယူပါ၏။

- ၁။ မောင်ရွှင်းလကျာဇင် ဒဂုံ(အထက -၁) (ရန်ကုန်မြို့)။
- ၂။ ဦးဝင်းထွဋ်အောင်+ဒေါ်ဝတ်ရည်တို့၏သားမောင်ဝင်းဖြိုးဟန် (ရန်ကုန်မြို့)။
- ၃။ ဦးထူးမြတ်သန်းဦး+ဒေါ်စုမြတ်နိုးတို့၏သားခန့်ညားထိုက်၊ သမီးဆူဇန် ထိပ်ထား(ပဲခူးမြို့)။
- ၄။ မဟန်နီဦး(ချောင်းဦးမြို့)။
- ၅။ မဖြူဇင်ထိုက်(ကလေးမြို့)။

နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ် တိုက်အမှတ်(၉) ၈၇ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ကျော်ကြားအောင်မြင်တိုးတက်သောနာမည်များကိုအလိုရှိလျှင် 01-399426, 01-394727, 09-73009994, 09-5152521 ဆက်သွယ်ပါ။ ကလေးအတွက် အစုံပါသည်။ နယ်ပို့သည်။

မြန်မာ့တပ်မတော်ထံက ဂေါ်ရခါးစစ်သည်များ ဖောင်သံငြိမ်း

မြန်မာ့တပ်မတော်သမိုင်းတွင် တာဝန်သိသည်၊ သစ္စာရှိသည်၊ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဟု ကောင်းသတင်းများဖြင့်ကျော်ကြားသော ဂေါ်ရခါးစစ်သည်များ၏ မူရင်းဌာနီ နီပေါနိုင်ငံသို့ လွန်ခဲ့သည့် ၂၉ နှစ်နီးပါးက ရောက်ရှိတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်ရောက်ရှိချိန်တွင် မြန်မာသံအမတ်ကြီးအဖြစ် နီပေါဘုရင်ထံ သံအမတ်ခန့်အပ်လွှာပေးခဲ့ရပါသည်။ ထိုစဉ်က နီပေါနိုင်ငံသည် ဘုရင်အုပ်စိုးသည့် ဘုရင်နိုင်ငံ (Kingdom) ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ဘုရင်စနစ်ရုပ်ငြိမ်းပြီး ဖက်ဒရယ်ဒီမိုကရက်တစ်သမ္မတနိုင်ငံအဖြစ် ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် နီပေါနိုင်ငံသားများကို ဂေါ်ရခါးလူမျိုးများဟုသိထားကြသည်။ သို့ရာတွင် နီပေါနိုင်ငံတွင် လူမျိုးစု၊ မျိုးနွယ်ပေါင်း ၁၂၅ မျိုးရှိကြသော်လည်း ဂေါ်ရခါးလူမျိုးဟူ၍ သီးခြားမရှိ။ အားလုံးကိုလွမ်းခြုံခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဘာသာစကားအမျိုးကွဲ ၁၂ ခုရှိပါသည်။ လူမျိုးစု၊ မျိုးနွယ်စုများဒေသအလိုက်စုစည်းနေထိုင်ကြရာ ဂူရွန်းနှင့်မာဂါတို့က နိုင်ငံအနောက်ပိုင်းတွင်လည်းကောင်း၊ မြိုင်းနှင့်လင်းဘူးတို့က အရှေ့အလယ်

ပိုင်းတောင်ကြောများတွင်လည်းကောင်း၊ 'ဆီးနှင်းကျားများ'ဟုတင်စားခေါ်ကြသော ဧဝရက်တောင်တက်ရာတွင်ကျွမ်းကျင်သည့် ရှားပါးတို့ကို ဟိမဝန္တာတောင်ခြေတစ်ဝိုက်တွင်လည်းကောင်း တွေ့နိုင်ပါသည်။ အခြားလူသိများသည့် 'ချတ္တရီးမျိုး'ဖွယ်စုကို နိုင်ငံအနှံ့တွင် တွေ့နိုင်ကြောင်း၊ နိုင်ငံ၏အဓိကလူမျိုးစုဖြစ်သည့် 'နေဝါ'များသည် မြို့တော်ခတ္တမန္တတည်ရှိရာ ချိုင့်ဝှမ်းလွင်ပြင်တွင် အများအပြားနေထိုင်ကြကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အများစုဖြစ်ပြီး ရှင်တော်ဂေါတမ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏အမျိုးအနွယ် သာကီဝင်မင်းမျိုးမှဆင်းသက်လာသူများဖြစ်ကြောင်းသိရှိရပါသည်။ 'နေဝါ'များသည် အသားအရောင်နှင့် အရပ်အမောင်းကောင်းကြသည်။ ၎င်းတို့၏အမည်တွင် သက္က(Shakya)ဖြင့် အဆုံးသတ်ထားခြင်းဖြင့် သက္ကသာကီဝင်မင်းမျိုးမင်းနွယ်များဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်သည်ဟုဆိုကြပါသည်။ အသားအရောင်မဖြူသော သက္က(Shakya) များကို တွေ့ဖူးပါသည်။

ဂေါ်ရခါးတို့၏ဘူမိနက်သန်မြေ

ကမ္ဘာက ဂေါ်ရခါးများဟုသိထားသည့် နီပေါနိုင်ငံသား(နီပါလီ)များအခြေပြုရာ ဘူမိနက်သန်မြေမှာ နီပေါနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း မြောက်ယွန်းယွန်းရှိ ဂေါ်ရခါး(GORKHA)ခရိုင်ဖြစ်ပါသည်။ မြို့တော်ခတ္တမန္တနှင့် ဒုတိယအကြီးဆုံး ပိုခရာမြို့သွားရာလမ်း ကီလိုမီတာ ၁၀၀ စီခန့်ဝေးသည့်လမ်းခွဲမှ မြောက်ဘက် မိုင်အနည်းငယ်သွားလျှင် ဂေါ်ရခါးမြို့ရှိပါသည်။ ၎င်းမြို့မှာ ခေတ်သစ်နီပေါနိုင်ငံကို ၁၇၆၈ ခုနှစ်က စည်းရုံးတည်ထောင်ခဲ့သော 'ရှားမင်းဆက်၏ ပထမဆုံးဘုရင် ပရီသီဗီနာရာရန်ရှား၏ မွေးရပ်မြေဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာကျော် ဂေါ်ရခါးစစ်သည်များ ပေါ်ထွန်းရာဒေသဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ အများက ဂေါ်ရခါးများဟုပေါင်းစည်းခေါ်တွင်ကြသော်လည်း ၎င်းတို့တွင် ဂူရုန်း၊ ရှိုင်း၊ လင်းဘူး၊ ချတ္တရီးသားပါး၊ ရှားပါးနှင့်ဗဟာဒူးစသည်များပါဝင်ကြပါသည်။ နိုင်ငံပြင်ပရောက်စစ်ရေးကျွမ်းကျင်သူ နီပါလီများကို ဂေါ်ရခါး (GURKHA)ဟု အခြားနိုင်ငံသားများက စုပေါင်းခေါ်ကြသည်ဟုလည်း ဆိုကြပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံနှင့်နီပေါ

ဖော်ပြခဲ့သည့် ဂေါ်ရခါးလူမျိုးများ၏ ဇာတိမြေ နီပေါနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့၏ အဆက်အသွယ်မှာ နှစ်ကာလ ရာနှင့်ချီပြီဟုဆိုနိုင်ပါသည်။ အဓိကအကြောင်းအရင်းမှာ နိုင်ငံ၏အများစုပြည်သူများဖြစ်ကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ မြတ်နိုးယုံကြည်စွာရိုကျိုးကိုးကွယ်ကြသော ရှင်ဂေါတမမြတ်ဗုဒ္ဓအလောင်းတော် ဖွားမြင်တော်မူရာ လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းဥယျာဉ်တည်ရှိရာဒေသဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပြည်သူအများ သိရှိထားကြသည့် ဒေသဖြစ်ပါသည်။ ကုန်းဘောင်မင်းဆက်နောက်ပိုင်းဘုရင်များ၏ မဇ္ဈိမဒေသအလှူများအကြောင်းဖတ်ဖူးရာ သံဝေဇနိယလေးဌာနမှ တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သော လုမ္ဗိနီနှင့်လည်း အဆက်အစပ်ရှိမည်ဟု မှန်းဆမိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် နီပေါနိုင်ငံနှင့် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၆၀(၃-၃-၁၉၆၀)ကပင် သံတမန်အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ၄၃ ရုံးမြောက်သံရုံးဖြစ်ပါသည်။ အဓိကအားဖြင့် ယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူမှုဆက်ဆံရေးကိုအလေးထားပြီး ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံငယ်တစ်နိုင်ငံနှင့် သံတမန်ဆက်ဆံရေးထူထောင်ရန်အတွက် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံရေးအရ စီးပွားရေးဆက်စပ်မှုကိုအဓိကထားဘဲ ငွေကုန်ကြေးကျခံ၍ သံရုံးဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဓိကအားဖြင့် လုမ္ဗိနီဖြစ်ပြီး ဂေါ်ရခါးများလည်း ပါဝင်နိုင်ပါသည်။ ဧဝရက်တောင်ကိစ္စက အလှမ်းဝေးပါသည်။ ဥရောပနိုင်ငံသံရုံးအချို့က ဧဝရက်တောင်တက်သည့် ၎င်းတို့၏ နိုင်ငံသားများကိစ္စကို ကူညီရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဂေါ်ရခါးဟုသိထားသည့် နီပါလီများသည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အစိုးရ၏ အာရှတစ်ခွင်ကိုလိုနီနစ်ဖြန့်ကြက်ကျင့်သုံးသည့် ၁၈၈၆ ခုနှစ်ခန့်ကပင် ဗြိတိသျှကျူးကျော်သူစစ်တပ်များနှင့်အတူ မြန်မာနိုင်ငံသို့ရောက်ရှိခဲ့သည်ဟုဆိုပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲများအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိခဲ့သည်။ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုကာလတွင်

ဂေါ်ရခါးတပ်ရင်းအနေဖြင့် သီးခြားတည်ရှိခဲ့ပြီး မြန်မာ့တပ်မတော်နှင့် ခိုးတူပေါင်ဖက်လက်တွဲခဲ့သည့် သူများဖြစ်ကြသည်။ သောင်းကျန်းမှုနှိမ်နင်းရေး ကာလတွင် အမှတ်(၄) ခြေလျင်တပ်ရင်းအနေနှင့် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြောင်း မြန်မာ့တပ်မတော်သမိုင်းတွင် လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ဤမျှအစဉ်အလာကြီးမား သည့်စစ်သည်များအကြောင်း စိတ်ဝင်စားမိပါသည်။ ၎င်းတို့နှင့်ဆက်စပ်၍ ဆက်သွယ်လေ့လာရန်လည်း စိတ်ဝင်စားမိပါသည်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ဇာတိမြို့တွင် မိဘများ၏ အားကစားပစ္စည်းဆိုင်အလုပ်များကို အထက်တန်း ကျောင်းသားအရွယ်ကပင် ကူညီလုပ်ကိုင်ခဲ့ရပါသည်။ ဇာတိမြို့တွင်တပ်စွဲခဲ့သော အမှတ်(၈)ခြေလျင်တပ်ရင်း အပြင် အမှတ်(၁၇)ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ အမှတ်(၈၅) ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ အမှတ်(၄)သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း၊ အမှတ်(၁)သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းနှင့် အမှတ်(၁၈) ခြေလျင်တပ်ရင်းအကြောင်းတို့ကို သိထားပါသည်။ အားကစားပစ္စည်းအများအပြားကို အားပေးလေ့ရှိ သော တပ်မတော်တပ်ရင်းများနှင့် ရင်းနှီးခဲ့ရပါသည်။ အမှတ်(၁၇)ခြေလျင်တပ်ရင်းက နားရွက်ကားကားဖြင့် ခင်မင်ဖွယ်ကောင်းသော ဂေါ်ရခါးဗိုလ်ကြီးလင်းဘူးကို သတိရမိပါသည်။ သူနှင့်တွဲသော နာမည်ဆန်းသည့် ဗိုလ်ကြီးရင်တောင်းက ကချင်တိုင်းရင်းသားဟုထင်ပါ သည်။ အမှတ်(၈၅)ခြေလျင်တပ်ရင်း တပ်ရင်းမှူးကြီး ဖြစ်သည့် စီဘီရွှင်းအကြောင်းလည်း ကြားဖူးပါသည်။ ကျွန်တော် တပ်မတော်ထဲသို့ဝင်ပြီး ရင်းနှီးခဲ့ရသူက ကျွန်တော်နှင့်လပိုင်းကွာခြားပြီးဗိုလ်ဖြစ်သော ဗိုလ်ဗဟာ ဒူးဆင်း (စစ်တက္ကသိုလ်အမှတ်စဉ်-၄) ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ပိုင်း နှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် တပ်မှထွက်ပြီး နီပေါပြန်သလိုလို၊ အိန္ဒိယပြန်သလိုလို ကြားရကာ ကျွန်တော်နီပေါရောက်တော့ သတင်းပျောက်သွားပါ သည်။ နီပေါနိုင်ငံသို့ ကျွန်တော်ရောက်ရှိတာဝန်ထမ်း ဆောင်စဉ် ပထမဆုံးသံအမတ်ကြီးတာဝန်ထမ်းဆောင် ရသည်နှင့်အညီ သံတမန်တာဝန်များ မလစ်ဟင်း၊

အောင်မြင်စေရန်ကြိုးစားရင်း ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ဦးအနေ ဖြင့် ကြုံတောင့်ကြုံခဲ မြတ်ဗုဒ္ဓဖွားမြင်ရာ လုမ္ဗိနီဒေသ ဖွံ့ဖြိုးရေးပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် ဒေသခံနီပေါ ဂေါ်ရခါးများနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီးဆက်ဆံရေးတည်ဆောက် ရန်ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

လုမ္ဗိနီကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ လပိုင်းအတွင်း အသစ် ဖွဲ့စည်းသော လုမ္ဗိနီဖွံ့ဖြိုးရေးဂေါပကအဖွဲ့အကူအညီ ဖြင့် ၎င်းတို့စီမံကိန်းတွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွက်မြေကွက် ရရန်ကိစ္စ၊ မြန်မာ့ရိုးရာဓိသုကာလက်ရာဖြင့် သာသနိက အဆောက်အအုံများလှူဒါန်းရန် လှုံ့ဆော်စည်းရုံး၍ အလှူငွေကောက်ခံခြင်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါ သည်။ ထို့ပြင် သက်တော် ၉၂ နှစ်အရွယ်ရှိ နီပေါ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးကို နိုင်ငံတော်အစိုးရ ကိုယ်စား အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့ တံဆိပ်ဆက်ကပ်ခြင်း ကိစ္စများဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းကိစ္စများကို ကျွန်တော်ရေးသားထုတ်ဝေသည့် 'လုမ္ဗိနီစာအုပ်တွင် ပြည့်စုံစွာဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

နှစ်နိုင်ငံအစိုးရနှင့် ပြည်သူများဆက်ဆံရေး အပိုင်းတွင် တပ်မတော်နှင့်ရဲတပ်ဖွဲ့အပါအဝင် အစိုးရ ပိုင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူများနှင့်ဆက်ဆံရေး တွင် ၎င်းတို့ဖွဲ့စည်းထားသည့် နီပေါ-မြန်မာ ချစ်ကြည် ရေးအသင်းနှင့်ရင်းနှီးသည့် ဒေသခံ လေး၊ ငါးဦးမှ တစ်ဆင့်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ စစ်သံမှူးမရှိသဖြင့် တပ်ပိုင်းဆိုင်ရာရင်းနှီးမှုကိုတည် ဆောက်ယူရပါသည်။ အားလုံးက ရင်းရင်းနှီးနှီးကြိုဆို လက်ခံကြပါသည်။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာအခမ်းအနား များတက်ရောက်ခြင်း၊ လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် ရင်းနှီးမှု တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြန်မာ- နီပေါချစ်ကြည်ရေးအသင်းကို လွန်ခဲ့သည့်နှစ်နှစ်ခန့် ကမှ ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော်က ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပါသည်။

ဂေါ်ရခါးတို့၏စံပြုရာသို့

တစ်နေ့တွင် ခင်မင်ရင်းနှီးသည့် မြန်မာနိုင်ငံမှာ နေခဲ့ပြီး နီပေါတွင်အခြေချနေသော မစ္စတာမူတီးကတ် ကဝဲက ၎င်းတို့ယခင်နေထိုင်ခဲ့သော အိန္ဒိယနယ်စပ်ရှိ

ဘိုင်ရာဟာဝါမြို့(အချို့က သိဒ္ဓတ္ထနာဂါမြို့ဟု ခေါ်သည်)တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှပြန်လာသူအများအပြား နေထိုင်ကြကြောင်း၊ ၎င်းတို့ရပ်ကွက်ကို 'ဘားမား' ကိုလိုနီဟုခေါ်ကြကြောင်း၊ လုမ္ဗိနီနှင့်မဝေးကြောင်း၊ ခတ္တမန္တုမှ လုမ္ဗိနီသို့သွားရာတွင် ၎င်းတို့မြို့ကိုဖြတ် ရကြောင်း၊ လုမ္ဗိနီနှင့်နီးကြောင်းပြော၍ သွားရောက် လည်ပတ်ခဲ့ပါသည်။ စကားစမြည်ပြောရင်း ၎င်းတို့ မြို့အနီး မော်တော်ကားလမ်းမကြီးမှ အတွင်းပိုင်း ၁၇ မိုင်ခန့်ဝင်လျှင် အိမ်ခြေ ၈၀၀ ကျော်၊ လူဦးရေ ၃၀၀၀ ခန့်နေထိုင်သော (ချတ်ပီးယား)ဟူသည့် ရွာကြီး တစ်ရွာရှိကြောင်း၊ ထိုရွာရှိရွာသား ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း ခန့်မှာ မြန်မာနိုင်ငံမှ ပြန်လည်ပြောင်းရွှေ့အခြေစိုက် သူများဖြစ်ကြကြောင်း၊ အများစုမှာ တပ်မတော်သား ဟောင်းများဖြစ်ကြကြောင်း၊ ၎င်းတို့ရွာ၏စည်းလုံး ညီညွတ်မှု၊ စည်းကမ်းသေဝပ်မှု၊ သာယာသန့်ရှင်းမှု ကြောင့် စံပြုရွာဟုသတ်မှတ်ထားကြောင်း ပြောပြပါ သည်။

ကျွန်တော်က များစွာစိတ်ဝင်စားသွားပြီး ထိုရွာ သို့သွားရောက်လည်ပတ်လိုကြောင်း ချိန်းဆိုပေးရန် ပြောကြားရာ နောက်နှစ်ရက်အကြာတွင် လာရောက် ပါရန် ချက်ချင်းပြန်ကြားလာပါသည်။ ကျွန်တော်၏ သံရုံးမှ ဒုတိယအကြီးအကဲ ပထမအတွင်းဝန် ဦးသောင်းဦး (ညွှန်ကြားရေးမှူး/ ကွယ်လွန်)မှာ ဖိုးဂေါ်ရခါး ခေါ် အမှတ်(၄) ခြေလျင်တပ်ရင်း၏ တပ်ရင်းမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ခင်မောင်သောင်း (မကြာမီကကွယ်လွန်သွားသည့် စာရေးဆရာ မိုးမိုး တာရောစန်)၏သားကြီးဖြစ်၍ ၎င်းကိုခေါ်သွားလိုပါ သော်လည်း ကျွန်တော်မရှိခိုက် သံရုံးစောင့်ကြပ်ရန် လိုအပ်သဖြင့် ခေါ်မသွားနိုင်ခဲ့သောကြောင့် သံရုံးမှ အရာရှိငယ်တစ်ဦးကိုခေါ်ပြီး မစ္စတာမူတီးကတ်ကဲနှင့် အတူ ချတ်ပီးယားရွာသို့သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

လမ်းမကြီးမှ ရွာသို့သွားရာလမ်းခွဲတွင် ဒေသခံ ရွာလူကြီး မစ္စတာလီလား၊ ရာရာမဂဟီနှင့်အဖွဲ့ မော်တော်ယာဉ်တစ်စီးဖြင့် လာရောက်ကြိုဆိုပါသည်။

ရွာသို့သွားရာလမ်းမှာ လမ်းမကြီးကဲ့သို့ မချောမွေ့သော် လည်း ကတ္တရာခင်းလမ်းဖြစ်ပါသည်။ ရွာသို့ဝင်ရာ လမ်းဘေးတစ်လျှောက် သစ်ပင်များ၏အောက်ခြေ ၃ ပေခန့်မှာ ထုံးဖြူသူတ်ထားကြောင်းတွေ့ရသည်။ တပ်၏အငွေအသက်ကို ခံစားမိရပါသည်။

ရွာလယ်ကွင်းပြင်(ဘောလုံးကွင်းဟုထင်ပါသည်) တွင် မဏ္ဍပ်ငယ်တစ်ခုထိုးထားပါသည်။ ရွာလူကြီးများ က သံအမတ်ကြီးအား ပန်းကုံးစွပ်၍ကြိုဆိုပြီး စားပွဲ တစ်ခုပေါ်ရှိ နီပေါဘုရင်နှင့်မိဖုရားဓာတ်ပုံနှစ်ပုံရှိရာသို့ ခေါ်သွားပြီး ဆီမီးထွန်းညှိဂါရဝပြုစေပါသည်။ ရွာ လူကြီးနှင့်ကျွန်တော်က နှုတ်ခွန်းဆက်အမှာစကားပြော ကြားကြပြီး ပရိသတ်အတွင်းအလွတ်သဘောနှုတ်ဆက် စကားပြောကြားခဲ့ရပါသည်။

ရွာလူကြီးက ၎င်းတို့မှာ အခြေအနေအရ မွေးရပ် မြေသို့ ပြန်လည်ပြောင်းရွှေ့နေခဲ့ရသော်လည်း မြန်မာ နိုင်ငံကို အစဉ်သတိရနေကြောင်း၊ ပရိသတ်အတွင်း လူငယ်ပိုင်းအချို့မှာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ မွေးဖွားခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံသားများ၏ ခင်မင်ဖော်ရွေမှု၊ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုများကို အစဉ်သတိရကျေးဇူးတင် လျက်ရှိကြောင်း၊ စိတ်နေသဘောထားတူညီသည့် မြန်မာများကို မမေ့နိုင်ပါကြောင်း၊ ပထမဆုံး မြန်မာသံ အမတ်ကြီးအနေဖြင့် ၎င်းတို့ရွာသို့လာရောက်လည်ပတ် ခြင်းကို ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်ပါကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

သံအမတ်ကြီးကလည်း မိမိကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆို၍ ဝမ်းမြောက်ပါကြောင်း၊ ဆွေမျိုးများနှင့်ပြန် တွေ့ရသကဲ့သို့ခံစားရပါကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းတွင် တွေ့ရသော နီပေါဂေါ်ရခါးများ၏ သစ္စာရှိမှု၊ တာဝန် သိမှု၊ အဓိနံနာခံတတ်မှု၊ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံမှုဟု သည့်ဂုဏ်သတင်းများကို မြန်မာပြည်သူများက အစဉ် သတိရနေကြောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပရန်သူများကို ချေမှုန်းတွန်းလှန်မှုတွင် ဂေါ်ရခါးစစ်သည်များသည် မြန်မာပြည်သူ၊ တပ်မတော်နှင့်အတူ လက်တွဲ၍ အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်ကိုသိရှိခဲ့ရပါကြောင်း၊ ပြည်ပမှ

ကျူးကျော်လာသည့် ရန်သူတရုတ်ဖြူသောင်းကျန်းသူ များနှင့်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာတွင် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံခဲတိုက်ခိုက် ရင်းကျဆုံးခဲ့ရသည့် အမှတ်(၄)ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ ဂေါ်ရခါးစစ်သည် စွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်းအကြောင်း ကြားဖူးပြီးဂုဏ်ယူပါကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်က အမြင့်ဆုံး စွမ်းရည်သတ္တိကွဲဖြစ်သော 'အောင်ဆန်းသူရိယာဘွဲ့' ချီးမြှင့်ခဲ့ပါကြောင်း၊ နေပြည်တော်သူရဲကောင်းဗိမာန် တွင် သူ၏ရုပ်တုရှိပါကြောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်အငြိမ်းစား တပ်မတော်သားဖြစ်သော်လည်း ရေတပ်ကဖြစ်၍ ထိတွေ့မှုနည်းခဲ့ရကြောင်း၊ ငယ်စဉ်ကပင် ခင်မင် လေးစားသည့် ဗိုလ်ကြီးလင်းဘူးနှင့် အသက်ကြီးမှ ရေတပ်အတွင်း အတူတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည့် ဗိုလ်ကြီးဗဟာဒူးဆင်းကဲ့သို့ ဂေါ်ရခါးစစ်သည်များကို သတိရမိကြောင်း၊ တပ်တွင်းအိမ်ထောင်သည်လိုင်း များတွင် စည်းကမ်းတကျ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်စွာနေထိုင်ခဲ့ သည့်အစဉ်အလာကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြသဖြင့် ဒေသဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များက 'ချတ်ပီးယား' ရွာကို စံပြုရွာအဖြစ်သတ်မှတ်ထား၍ ဂုဏ်ယူပါကြောင်း၊ အားလုံးကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာစေရန် ဆုတောင်းပါကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် အလွတ်သဘောစကားလက်ဆုံပြော ကြရာ ဗိုလ်ထွန်းတင်နေကောင်းလား ဘာလုပ်နေသလဲ က စမေးပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း မိဘကဲ့သို့ ရင်းနှီးသိကျွမ်းသူဖြစ်၍ ဗိုလ်မှူးကြီးသူရထွန်းတင် (ကွယ်လွန်)သည် ၁၉၈၈ ခုနှစ်မှာ ဝန်ကြီးချုပ်အဆင့်မှ အငြိမ်းစားယူခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းတို့မေးသည့် အမှတ် (၄) ခြေလျင်တပ်ရင်း တပ်ရင်းမှူးဗိုလ်ခင်မောင်သောင်း (ကွယ်လွန်သူ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး-ငြိမ်း/မိုးမိုးတာရာစန်) အငြိမ်းစားယူပြီး ရန်ကုန်မှာရှိနေကြောင်း၊ ၎င်း၏ သားကြီး ဦးသောင်းဦး(ယခု ကွယ်လွန်)မှာ ခတ္တမန္တုသံရုံး တွင် ပထမအတွင်းဝန် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြောင်း၊ အချို့က အမှတ် (၄) ခြေလျင်တပ်ရင်း တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်ညွန့်ဆွေ(ပဏ္ဍကျော်ထင်ဗိုလ်မှူးကြီး - ငြိမ်း/ မောင်ဆွေသက်)ကိုမေးကြရာ ဆရာသမားတစ်ဦးလို၊

အစ်ကိုကြီးတစ်ဦးလို မိသားစုအလိုက်ခင်မင်ကြောင်း ပြောပြသဖြင့် အားလုံးက သဘောကျကြပါသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးညွန့်ဆွေက မိုးဂေါ်ရခါးကို သံယောဇဉ် အရှိဆုံး သက်ရှိထင်ရှားတပ်မှူးဟု ပြောပြရပါသည်။

သူတို့မေးကြသည့်အထဲမှာ ဗိုလ်စိုးမြင့်၊ တန်ဂါ ဒိုချို၊ စိတ်ရွှင်တို့အကြောင်းနှင့် မန္တလေး၊ ပြင်ဦးလွင်၊ တောင်ကြီး အကြောင်းလည်းပါသည်။ တပ်မတော် စည်းရုံးရေးကော်မတီရုံးမှာ ငါးနှစ်ခန့် တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့ဖူး၍ တပ်မှူးအချို့အကြောင်း အမည်များ သိထား၍တော်ပါသေးသည်။ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုတည် ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ နေ့တစ်ဝက်ကျော် ရွာအတွင်း လေ့လာ စားသောက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ကွဲကွာ နေသည့်ဆွေမျိုးရင်းချာများနှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံရ သကဲ့သို့ စိတ်တွင်းကြည်နူးဝမ်းမြောက်ခဲ့ရပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

တပ်မတော်ထဲက ဂုဏ်ယူဖွယ်ဂေါ်ရခါးစစ်သည် များအကြောင်းကိုဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ရာ တပ်မတော် တွင် 'ဂေါ်ရခါးထွန်းတင်'ဟုသိကြသည့် ကွယ်လွန်သူ အငြိမ်းစားဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်မှူးကြီးသူရထွန်းတင် ရေးသားသည့် 'ကျွန်တော်ကျင်လည်ခဲ့ရသော မြန်မာ နှင့်ကမ္ဘာ့စာအုပ်၊ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးခင်မောင်သောင်း (မိုးမိုးတာရာစန်-ကွယ်လွန်)ရေးသားခဲ့သည့် 'ပန်းခင်း သောလမ်းမဟုတ်ပါ'စာအုပ်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးညွန့်ဆွေ (မောင်ဆွေသက်)ရေးသားသော 'ကဒူးမမှ မော်ဖသို့' စသည့်စာအုပ်များ၊ 'တပ်မတော်သမိုင်း' စတုတ္ထတွဲ စာအုပ် (၁၉၄၈-၆၂)တို့တွင် စိတ်ဝင်စားမှတ်သား ဖွယ်ရာများတွေ့ရှိရပါကြောင်း ရည်ညွှန်းဖော်ပြ၍ နိဂုံး ချုပ်အပ်ပါသည်။ ။

မောင်သံငြိမ်း

(မှတ်ချက်။ ။ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်နှစ်ခန့်ကပင် ဤ ဆောင်းပါးကို မြဝတီစာပေတိုက်သို့ပေးပို့ကြည့်ရန် တိုက်တွန်းအားပေးခဲ့ပါသောဆရာအစ်ကို ဗိုလ်မှူးကြီး ညွန့်ဆွေ (မောင်ဆွေသက်)ကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။)

နန္ဒာမိုးကြယ် ပရိယောဂဖြိုးမျှင်မဟာ

ငါကတော့ ဒီအရပ်ဒီဒေသမှာ
အဆင်ပြေနေပေမဲ့ ထူပါရုံမှာ
သီတင်းသုံးကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့
ငါ့သူငယ်ချင်းတော့ ဘယ်လိုများနေပါလိမ့်၊
ငါ့ရှိတဲ့အရပ်ဒေသမှာ သီတင်းသုံးမယ်ဆိုရင်
ဘာမျှလိုလေသေးရှိမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့
သူငယ်ချင်းရှိရာသွားပြီး ငါ့ရှိတဲ့အရပ်ဒေသကို
သီတင်းသုံးဖို့ရာ ခေါ်ရရင်...

ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝမှသည် ယခု
လိုမျိုး အရွယ်ရောက်ကြီးပြင်းလာသည့်တိုင်အောင်
အခင်အမင်မပျက် လည်ပင်းဖက်နေကြတုန်းဆိုတော့
သူတို့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်၏ ခင်မင်ချစ်ကြည်မှုကို
အနုရာခတစ်မြို့လုံးက လွန်စွာမှ လက်ဖျားခါကြသည်။

ယခုလည်းပဲ ကြည့်ပါဦး။
ထူပါရုံကျောင်းတော်၌ တစ်ဦးက ရဟန်းပြု
လိုက်လေတော့ ကျန်တစ်ဦးကကော ဘာများလုပ်သည်
ထင်ပါသနည်း။

“သူတို့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်ချစ်ကြခင်ကြတာများ တကယ့်ကို စံထား
လောက်စရာပါပဲကွာ၊ ကြည့်ပါအုံး တစ်ယောက်က
ရဟန်းဝတ်သွားတော့ ကျန်တစ်ဦးကလဲ လူဝတ်ကြောင်
ဘဝနဲ့ မနေခဲ့ဘူး၊ သူလဲပဲ သူငယ်ချင်းနဲ့အတူ ရဟန်း
လိုက်ဝတ်ခဲ့တာလေ”

ဤသို့ဖြင့် ရဟန်းနှစ်ပါးအဖို့ ထူပါရုံကျောင်း
တော်၌ သီတင်းသုံးခဲ့သည်မှာ ငါးဝါတိုင်တိုင်ရှိခဲ့ပေ
ပြီကော။

ဤတွင် တစ်ပါးသောရဟန်းသည် ပဝါရဏာပြု
ပြီးသည့်နောက် ‘ပါစိနုဓဏ္ဍရာဇီ’အရပ်သို့ သီတင်းသုံး
ရန် ကြွသွားခဲ့လေသည်။ ကျန်တစ်ပါးကတော့ ထူပါရုံ

မိမိရသနဲ့
မဂ္ဂဇင်း
၂၀၂၀

ကျောင်းတော်မှာပင် သီတင်းသုံးကျန်ခဲ့လေရာ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါဆိုသည့်အတိုင်း 'ပါစိနမထေရ်' နှင့် 'ထူပါရုံမထေရ်'ဟု တွင်ကြပါလေသတည်း။

x x x

ပါစိနမထေရ်အဖို့ ထူပါရုံကျောင်းတော်မှခွဲခွာပြီး ပါစိနမထေရ်အရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးခဲ့သည်မှာ ၁၀ ဝါ ပြည့်မြောက်လာခဲ့ပါလေ၏။

တစ်နေ့တွင် -

'အင်း . . . ငါပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး သီတင်းသုံးနေတဲ့ ပောဒီအရပ်ဒေသဟာ တရားအလုပ်လုပ်ဖို့ရာ သိပ်ကိုအဆင်ပြေချောမွေ့တဲ့နေရာဒေသပေပဲ။ ငါကတော့ ဒီအရပ်ဒီဒေသမှာ အဆင်ပြေနေပေမဲ့ ထူပါရုံမှာ သီတင်းသုံးကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ငါ့သူငယ်ချင်းတော့ တယ်လိုများနေပါလိမ့်။ ငါရှိတဲ့အရပ်ဒေသမှာ သီတင်းသုံးမယ်ဆိုရင် ဘာမျှလိုလေသေးရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ သူငယ်ချင်းရှိရာသွားပြီး ငါရှိတဲ့အရပ်ဒေသကို သီတင်းသုံးဖို့ရာ ခေါ်ရရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်' ဟု ပါစိနမထေရ်တွေးမိသည်။

သို့ဖြင့် အချိန်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ပါစိနမထေရ်ရာဇိအရပ်မှ ထူပါရုံကျောင်းတော်ရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့ရာ ညချမ်းအခါကာလမှာပင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါလေ၏။ သည်တော့ ထူပါရုံကျောင်းမှာပင် တရားမွေ့မကုန် စကားအတွေ့အကြုံတွေပြောဆိုလျက် ညဉ့်အတန်ငယ်နက်မှ သလွန်ညောင်စောင်းထက် ကျိန်းစက်ခဲ့ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ရောက်လေတော့ ရဟန်းဝိနည်းနှင့်လျော်ညီလှစွာ ရဟန်းနှစ်ပါးစလုံး ထူပါရုံရွာအတွင်းသို့ သပိတ်ကိုယ်စီပိုက်လျက် ဆွမ်းခံထွက်ခဲ့ကြသည်။ ယာဂုအနည်းငယ်ရလျှင်ပင် အချိန်မလင့်မီ ဆွမ်းစားစေရန် ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်လိုက်ကြသည်။ ဆွမ်းကိစ္စပြီးလေတော့ ပါစိနမထေရ်က ထူပါရုံရဟန်းကိုမေးမြန်းပါလေတော့၏။

"အရှင်ဘုရား . . . အရှင်ဟာ ထူပါရုံကျောင်း

သစ်ခမ်းရှိတဲ့အရပ်ဒေသမှာတင် အရာခပ်သိမ်း မျှတနေပါသလား"

"ငါ့ရှင် ပလိဗောဓတွေ ငါ့မှာကင်းစင်တဲ့အတွက် အရာခပ်သိမ်းမျှတပါပေရဲ့"

"အရှင်ဘုရား ပလိဗောဓဆိုတာ ဘာကိုများဆိုတာပါလိမ့်"

"ငါ့ရှင် ပလိဗောဓဆိုတာ ပူပန်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစရာ အနှောင်အဖွဲ့မျိုးကို ဆိုလိုတာပါ"

"အဲဒီ ပူပန်ကြောင့်ကြစရာအနှောင်အဖွဲ့ဆိုတာ ဘာတွေများပါလိမ့်ဘုရား"

"အင်း - ငါ့ရှင်နားလည်အောင် ပြောရမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ပလိဗောဓကို အမျိုးအစားတွေကတော့ -

- (၁) ကျောင်းနေရာ အရိပ်အာဝါသအတွက် ဆောင်ရွက်မှုမပြီးစီးလို့ ပူပန်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြရတဲ့ 'အာဝါသပလိဗောဓ'
- (၂) အလုပ်အကျွေး၊ အစေအပါး၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေအတွက် စိတ်မချ၊ သောကမကင်းလို့ ပူပန်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြရတဲ့ 'ကုလပလိဗောဓ'
- (၃) ရရှိပြီးဥစ္စာပစ္စည်းတွေ၊ ရလာမဲ့ဥစ္စာပစ္စည်းတွေအတွက် ငဲ့ကွက်ကြောင့်ကြရတဲ့ 'လာဘပလိဗောဓ'
- (၄) ဝေယျာဝစ္စအမူငယ်၊ အမူသစ်တွေအတွက် ဝိတက်ရွပ်ထွေး စိတ်မအေးနိုင်ဘဲ ကြံစည်တွေးတောကြောင့်ကြရတဲ့ 'ကမ္မပလိဗောဓ'
- (၅) အဝေးအနီး ကိစ္စကြီးငယ်တွေကြောင့် ခရီးလမ်းသွားလာဖို့ရာ မကင်းရှင်းလို့ ကြောင့်ကြရတဲ့ 'အဒွါနပလိဗောဓ'
- (၆) မိတ်သင်္ဂဟ၊ အပေါင်းအသင်း၊ သီတင်းသုံးဖော် ဂိုဏ်းဂဏတွေအတွက် ငဲ့ကွက်ကြောင့်ကြရတဲ့ 'ဂဏပလိဗောဓ'
- (၇) စာပေကျမ်းဂန်ရေးသားခြင်း၊ သင်ယူခြင်း၊ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ စာပေးစာယူ

ပြခြင်း၊ ဘုရားပုထိုးရှိခိုးခြင်းတို့အတွက်
ကြောင့်ကြရတဲ့ 'ဂန္ထပလိဗောဓ'

(၈) ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာရရှိထားတဲ့ ဈာန်၊
အဘိညာဉ်တွေနဲ့ မြေလျှိုးမိုးပျံခြင်းအမျိုး
မျိုး၊ ဖန်ဆင်းခြင်းစတဲ့ လူဒွိပါဒ်အတွက်
ငဲ့ကွက်ကြောင့်ကြရတဲ့ 'ဣဒ္ဓိပလိဗောဓ'

ငါဟာ အဲဒီပလိဗောဓတွေနဲ့ ကင်းရှင်းအောင်
နေလေတော့ အရာခပ်သိမ်းမျှတတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့
ငါ့ရှင်”

“အရှင်ဘုရား ဒါဆိုရင်ဖြင့် တပည့်တော်လျှောက်
တင်ပါရစေ”

“ဘာတွေများလျှောက်တင်စရာရှိပါသေးလို့လဲ
ငါ့ရှင်၊ ခွင့်တောင်းနေစရာမလိုပါဘူး၊ လျှောက်တင်
စရာရှိတာ လျှောက်တင်ပေါ့”

“ဒီလိုပါဘုရား တပည့်တော် အခုလက်ရှိ ၁၀
ဝါပြည့်အောင် သီတင်းသုံးခဲ့ပြီးဖြစ်တဲ့ ပါဏိနဓဏ္ဍရာဇိ
အရပ်ဒေသဟာ အင်မတန်မှနေရထိုင်ရကောင်းမွန်ပြီး
စိတ်လက်အေးချမ်းသာယာစွာနဲ့ တရားအားထုတ်ဖို့
ရာ သင့်လျော်ကောင်းမွန်လှပါပေတယ်၊ အဲဒါကြောင့်
တပည့်တော်သီတင်းသုံးနေတဲ့ ပါဏိနဓဏ္ဍရာဇိကို
လိုက်တော်မူဖို့ရာ ခွင့်ပန်လျှောက်ထားတာပါဘုရား”

“ကောင်းပေသားပဲ ငါ့ရှင်”

ထူပါရုံရဟန်း၏စကားက တိုတိုပြတ်ပြတ်။
ဆွမ်းကိစ္စပြီးစီးခဲ့လေပြီမို့ ရဟန်းနှစ်ပါးလည်း ဆွမ်းစား
စရပ်ပေါ်မှ ဆင်းသက်ခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် ထူပါရုံရဟန်းသည် မိမိသီတင်းသုံးရာ
ထူပါရုံကျောင်းတော်သို့ ခြေဦးမလှည့်ဘဲ ပါဏိနရဟန်း
မိမိထံလာခဲ့သောလမ်းရှိရာ မြို့တောင်တံခါးဘက်သို့
သာ လှည့်လိုက်သည်။ ဤတွင် ပါဏိနရဟန်းလည်း
မနေသာတော့။

“အရှင်ဘုရား . . . အရှင်ဘုရား”

“ဘာဖြစ်တာတဲ့တုံး ငါ့ရှင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အရှင်ဘုရားဟာ ကိုယ့်

သီတင်းသုံးတဲ့ ထူပါရုံကျောင်းရှိရာကို ခြေဦးမလှည့်ဘဲ
ဒီလမ်းကို ဘာဖြစ်လို့များကြွလှမ်းနေရသလဲဆိုတာ
မသိလို့ပါ”

“ဪ . . . ငါ့ရှင်နယ်၊ စောစောတုန်းက စရပ်
ပေါ်ဆွမ်းစားကြတုန်းမှာ ငါ့ရှင်ပဲ သင်သီတင်းသုံးနေ
တဲ့အရပ်ဒေသဟာ အင်မတန်မှကောင်းမွန်တယ်ဆို၊
စိတ်လက်အေးချမ်းသာယာစွာနဲ့ တရားအားထုတ်ဖို့ရာ
သင့်လျော်လှတယ်ဆို”

“မှန်ပါတယ်ဘုရား”

“မှန်ပြီဆိုရင် ထူပါရုံကျောင်းသစ်ခမ်းရှိရာကို
ဘာကြောင့်များခြေဦးပြန်လှည့်နေတော့မှာလဲ၊ သင်
ပြောတဲ့ပါဏိနဓဏ္ဍရာဇိအရပ်ကိုပဲသွားကြပါစို့ရဲ့”

သည်စကားကြားရတော့ ပါဏိနရဟန်းခမျာ
ပြူးပြူးပျာပျာဖြစ်သွားရတော့သည်။

“ခဏနေပါအုံး အရှင်ဘုရား၊ ခဏကလေးနေပါ
အုံး”

“ဘာများဖြစ်လို့ပါလဲ ငါ့ရှင်”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟာ
ထူပါရုံကျောင်းသစ်ခမ်းမှာ ၁၅ ဝါတိုင်တိုင် သီတင်းသုံး
နေခဲ့ပါလျက်နဲ့ အခုလိုတပည့်တော်ရှိရာလိုက်ပါမယ်
ဆိုတော့ သယ်ဆောင်စရာအင်္ဂါပရိက္ခရာတို့ ကျောင်း
သစ်ခမ်းမှာမရှိတော့ဘူးတဲ့လား”

ထိုစကားကြားရတော့ ထူပါရုံရဟန်းလည်း
အမိပ္ပာယ်ရှိစွာပြုံးလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ အေးအေး
သာသာတုံ့ပြန်ပြောဆိုလိုက်သည်။

“အထွေအထူးတော့မရှိပါဘူး၊ ကျောင်းမှာ
လဲလျောင်းစရာညောင်စောင်းနဲ့ ခြေဆေးဖို့ရာ အင်းပျဉ်
သာရှိပါတယ်၊ ဒီပစ္စည်းတွေဆိုတာဟာလဲ သံဃိက
ပစ္စည်းတွေဖြစ်တဲ့အတွက် ငါနဲ့မသက်ဆိုင်ပါဘူး၊
ငါ့မှာအင်္ဂါပစ္စည်းရယ်လို့ တစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိတဲ့အတွက်
ဘယ်ပဲသွားသွား၊ တယ်ပဲလာလာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
သွားလာရုံပါပဲ၊ ဒါထက် နေစမ်းပါအုံး၊ ငါ့ရှင်က
ဘာကြောင့်များ ဒီစကားကိုဆိုရတာပါလိမ့်”

“သည်းခံတော်မူပါအရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မှာ ပါလာတဲ့တောင်ဝှေး၊ ဆီကျည်တောက်၊ ဖိနပ်အိတ်တွေ ဟာ ထူပါရုံကျောင်းသင်္ခမ်းမှာကျန်နေလို့ ပြန်ယူဖို့ရာ ဒီစကားကို ဆိုရတာပါဘုရား”

“ဪ... တယ်လဲခက်ပေတာကိုး ငါ့ရှင်ရယ်၊ ငါ့ရှင်ဟာ ငါ့သီတင်းသုံးတဲ့ကျောင်းသင်္ခမ်းမှာ တစ်ည တာလေးရောက်လာတာနဲ့ ဒီလောက်များပြားတဲ့သင်္ကန်း ပရိက္ခရာတွေကိုထားရစ်ခဲ့ပေတာကိုး၊ အင်း တယ်လဲ ပလီဗောဓတွေက များလို့က်ပါဘိ”

ဤစကားက ပါစိနရဟန်း၏ ရင်အစုံကို လှုပ်ခတ်သွားစေခဲ့လေပြီ။

“ငါ့ရှင် ရဟန္တာတွေနဲ့ အရိယာသူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တွေဆိုတာဟာ ပလီဗောဓတွေကို အထူး သတိပြုပြီး ပူပန်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစေတဲ့ အနှောင် အဖွဲ့တွေကိုကင်းပြတ်အောင် ဖြတ်တောက်ကြတယ်၊ အဲဒီလိုပါပဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာတရားတော်တွေကို အားထုတ်နေကြတဲ့ ရဟန်းသံဃာတော်တွေအနေနဲ့လဲ ဘုရားရှင်ရဲ့အလိုတော်နဲ့ကိုက်ညီရအောင်လို့ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြစရာ၊ ပူပန်သောကရောက်စရာ အနှောင် အဖွဲ့ပလီဗောဓကြီးမျှင်တွေကို ရှေးဦးကတည်းက ကင်းပြတ်အောင်ဖြတ်တောက်သင့်ပါတယ်ငါ့ရှင်”

ထိုတဒဂ်အတွင်းမှာတော့ ပါစိနရဟန်းအဖို့ မိမိ၏အတွင်းစိတ်နှင့် ထူပါရုံရဟန်း၏အတွင်းစိတ်ကို နှိုင်းယှဉ်လိုက်သည်။ ထိုအခါဝယ် အကွာအဟဲတွေကို မြင်သိလာရသည်။ ထိုသို့မြင်သိလာရလေအောင် ပညာ ပေးသွားသည့်ထူပါရုံရဟန်းကို ကျေးဇူးတင်၍မဆုံး တော့။ ကြည်ညိုလေးစား၍မဆုံးတော့။ ထို့ကြောင့်ပင် လက်ရှိယှဉ်၍ရပ်နေရာမှထိုင်လိုက်ကာ ပျပ်ဝပ်လျက် ထူပါရုံရဟန်းကို ဦးနှိမ်မာန်လျှော့ ကန်တော့လိုက်မိ ပါသတည်း။ ။

နန္ဒာမိုးကြယ်

စာတည်းအဖွဲ့

မြဝတီစာပေတိုက်၊

အမှတ် (၁၅)

မိုးကောင်းလမ်း၊

(၁၅) ရပ်ကွက်၊

ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

ဖုန်း - ၀၉၃၀၃၆၇၅၆၂

E-mail:

mwdliteraturehouse@gmail.com

ပြန်ဟော အပြောအရေး အရေးအဟန့်(၉) 'သလို၊ သထုံသို့'

အေးကျော်မင်း

အရေးအဟန့်၊ အပြောအဟန့် မည်သို့ခွဲ

မိန့်ခွန်းပြောတာဖြစ်ဖြစ်၊ အမှာစကားပြောတာ ဖြစ်ဖြစ်၊ သတင်းကြေညာတာဖြစ်ဖြစ်တို့ဟာ စကား ပြောတာပဲဖြစ်တဲ့အတွက် စာလိုရေးစီရင်တော့ ရေးအဟန့် နှစ်မျိုးထဲက 'အပြောစကားပြေ'ဟန်ကို သုံးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီသဘောကို စာစီရေးသားနေသူ တော်တော် များများကလဲ နားမလည်၊ ပြောဆိုသုံးနှုန်းနေသူတော် တော်များများကလဲ သဘောမပေါက်တဲ့အခါ 'အရေး စကားပြေ(စာအဟန့်)'ကို စကားပြောတဲ့ပုံထဲ မဝင်ဝင် အောင်ထိုးထည့်ထားသလိုဖြစ်နေတတ်ကြတာမို့ ဖတ်စု ရသူ၊ နားထောင်ရသူတို့ဆီကို ရှော့ရှော့ရှုရှုမရောက် ပါဘူး။ ရောက်တယ်ဆိုခဲ့ရင်တောင် မလျော်မကန် ကိုးရိုးကားရားရောက်တာပဲဖြစ်ပါမယ်။

- သည်နေ့ အသိပေးဆွေးနွေးချင်သော အကြောင်းအရာကတော့ ဆိုးရွားလှသည့် ကိုဗစ်အကြောင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ ကျန်းမာရေးဆွေးနွေးချက်တစ်ခုကို ပြောကြားပုံ နမူနာဖြစ်ပါတယ်။ စကားပြောသလို ပြောရမဲ့ ဒီဝါကျကို ပြန်ဆန်းစစ်ကြည့်ရင် အဆုံးပိတ်မှာ

'တယ်'သုံးထားတာကလွဲရင် ကျန်နေရာတွေမှာ 'အရေး စကားပြေ'အသုံးတွေပဲ ထည့်ထားတာတွေပါမယ်။ ဒီဝါကျက တမင်ဖန်တီးထားတဲ့ဝါကျဆိုပေမဲ့ အပြင် လက်တွေ့မှာ အဲဒီလိုပဲ ရေးသားပုံ၊ ပြောဆိုပုံမျိုး အမြဲ လိုလိုကြားနေရတာဖြစ်ပါတယ်။

'အရေးစကားပြေ'အသုံးတွေရောပါနေတဲ့ အထက်ကဝါကျကို 'အပြောစကားပြေ(စကားပြော)' ပီပီပြင်ပြင်ဖြစ်ဖို့ဆိုရင် ဒီလိုပြင်ရပါမယ်။

- 'ဒီနေ့ အသိပေးဆွေးနွေးချင်တဲ့အကြောင်း အရာကတော့ ဆိုးရွားလှတဲ့' ကိုဗစ် အကြောင်းဖြစ်ပါတယ်။

'သည်'နေရာမှာ 'ဒီ'၊ 'သော'နေရာမှာ 'တဲ့'၊ 'သည်' နေရာမှာ 'တဲ့'တို့နဲ့ ပြောင်းသုံးထားတာတွေပါမယ်။ ဒီလိုပြောင်းသုံးလိုက်တော့ 'အပြောစကားပြေ' ပီပီ ပြင်ပြင်ဖြစ်လာပါတယ်။ အပြင်မှာစကားပြောရင်လဲ ဒီလိုပဲပြောရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဝါကျနောက်ဆုံးမှာသုံး ထားတဲ့ 'တယ်'ကတော့ 'အပြောစကားပြေ'အသုံးဖြစ် နေပြီးသားမို့ ပြောင်းစရာမလိုတော့ပါဘူး။

သတင်းကြေညာတဲ့အခါမှာလဲ နောက်ဆုံးကျ

မှ 'တယ်'တို့၊ 'မယ်'တို့နှစ်ပိတ်ပြီး စကားပြောဟန်ဖြစ်အောင် အတင်းအကျပ်သုံးနေကြတာမျိုးကိုကြားရတတ်ပါတယ်။

- စာရေးဆရာ အေးကျော်မင်း၏စာအုပ်အသစ်ဖြစ်သော 'မြန်မာစာအချစ် ငါးဆယ့်တစ်'ကို Wisdom House စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေထားသည်ဟု သိရပါတယ်။

ဒီသတင်းကြေညာပုံဝါကျဆိုရင်လဲ ဝါကျအဆုံးသတ်နေရာမှာ 'တယ်'သုံးထားတာကလွဲရင် 'အပြောစကားပြေ'သုံးသင့်တဲ့ ကျန်နေရာတွေမှာ 'အရေးစကားပြေ'အသုံးတွေပဲ သုံးထားတာမျိုးဖြစ်နေတတ်တာပါ။ တကယ်က 'အပြောစကားပြေ (စကားပြော)' ပီပီပြင်ပြင်ဖြစ်ဖို့ဆိုရင် ဒီလိုပြောင်းရပါမယ်။

- စာရေးဆရာအေးကျော်မင်း 'ရဲ့' စာအုပ်အသစ်ဖြစ်တဲ့ 'မြန်မာစာအချစ် ငါးဆယ့်တစ်'ကို Wisdom House စာအုပ်တိုက် 'က' ထုတ်ဝေထားတယ်လို့ သိရပါတယ်။

ပြင်ထားတာကိုကြည့်မယ်ဆိုရင် '၏' နေရာမှာ 'ရဲ့'၊ 'သော' နေရာမှာ 'တဲ့'၊ 'မှ' နေရာမှာ 'က'၊ 'သည်' ဟု နေရာမှာ 'တယ်' လို့ ဆိုပြီး အစားထိုးထားတာတွေ နိုင်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာပါတဲ့ 'တယ်' ကတော့ နဂိုကတည်းက လျော်ကန်နေပြီး သားဖို့ မပြင်တော့တာပါ။

အခမ်းအနားမှူးလုပ်တဲ့အခါ ပြောဆိုရတာလဲ စကားပြောတာပဲဖြစ်တဲ့အတွက် စကားပြောသလိုပဲ ဖြစ်နေရပါမယ်။ ဒါကြောင့် ရေးတဲ့အခါလဲ 'အပြောစကားပြေ' ပီပီ ဖြစ်နေဖို့လိုပါတယ်။

- ယခုအချိန်မှစပြီး ဆုရကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများကို ဆုချီးမြှင့်သည့်အစီအစဉ် စတင်တော့မည်ဖြစ်၍ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးအား ဆုချီးမြှင့်ပေးနိုင်ရန် စင်မြင့်ပေါ်သို့ ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါတယ်ရှင်။

ဒီမှာဆိုရင်လဲ နောက်ဆုံးနေရာက 'တယ်' ရှင်

တစ်ခုပဲ 'အပြောစကားပြေ' ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့ 'အပြောစကားပြေ' သုံးခုနေရာတွေမှာတော့ 'အရေးစကားပြေ' အသုံးတွေက မင်းမူနေပါတယ်။ အသုံးတစ်ခုလုံးကို 'အပြောစကားပြေ (စကားပြော)' ပီပီဖြစ်ဖို့ဆိုရင် ဒီလိုပြင်ရပါမယ်။

- 'အခု' အချိန် 'က' စပြီး ဆုရ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေကို ဆုချီးမြှင့်တဲ့ အစီအစဉ် စတင်တော့ မှာ 'ဖြစ်' လို့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကို ဆုချီးမြှင့်ပေးနိုင်ဖို့ စင်မြင့်ပေါ်ကို ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါတယ်ရှင်။

ဒီလိုပြင်ထားတဲ့ 'အပြောစကားပြေ' ကို ပြန်ကြည့်ရင် 'ယခု' နေရာမှာ 'အခု'၊ 'များ' နေရာမှာ 'တွေ'၊ 'သည်' နေရာမှာ 'တဲ့'၊ 'မည်' နေရာမှာ 'မှာ'၊ '၍' နေရာမှာ 'လို့'၊ 'အား' နေရာမှာ 'ကို'၊ 'ရန်' နေရာမှာ 'ဖို့'၊ 'သို့' နေရာမှာ 'ကို' တို့နဲ့ အစားထိုးထားတာတွေ ပါမယ်။

ဒါဆိုရင်တော့ 'အပြောစကားပြေ (စကားပြော)' ပီပီဖြစ်သွားပါပြီ။ ဒါတောင် အဓိပ္ပာယ်အရကျတော့ မလျော်ကန်သေးပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆုရကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေကို ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ဆုချီးမြှင့်ပေးနိုင်ဖို့ ပြောတာဖြစ်ပေမဲ့ အခုအတိုင်းကျတော့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကို ဆုချီးမြှင့် (ဆုလက်ခံရယူ) ဖို့ ဖိတ်ခေါ်သလိုဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဝါကျအနေအထားကိုပြုပြင်ပေးဖို့ လိုပါသေးတယ်။

- 'အခု' အချိန် 'က' စပြီး ဆုရ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေကို ဆုချီးမြှင့်တဲ့ အစီအစဉ် စတင်တော့ မှာ 'ဖြစ်' လို့ ဆုချီးမြှင့်ပေးနိုင်ဖို့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကို စင်မြင့်ပေါ် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါတယ်ရှင်။

ဒါဆိုရင် 'အပြောစကားပြေ (စကားပြော)' ပီပီဖြစ်လာတဲ့အပြင် အဓိပ္ပာယ်အရလဲ လျော်ကန်သွားပါပြီ။ 'စင်မြင့်ပေါ်ကို' ထဲက 'ကို' ကိုတော့ ထည့်ထားရင်လဲ မမှားပေမဲ့ စာပြေပြေဖြစ်ဖြစ်ဖြစ်ဖို့အတွက် ဖြုတ်ချန်ထား

ပါတယ်။ ဝါကျတစ်ကြောင်းဟာ ပိုကျစ်လျစ်စေဖို့ လိုအပ် တဲ့အခါ အဓိပ္ပာယ်မပြောင်းသွားနိုင်ဘူးဆိုရင် အချို့ စကားလုံးအသုံးတွေကို ဖြုတ်သုံးနိုင်တာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလောက်ဆိုရင်တော့ 'အရေးစကားပြေ'ဟန်၊ 'အပြောစကားပြေ (စကားပြော)'ဟန်တို့ရဲ့ သဘော သဘာဝကွဲပြားပုံကို အကြမ်းဖျင်းမြင်သာနိုင်ပါပြီ။

ဝါစင်္ဂတို့ကို ကွဲကွဲပြားပြားသိရန်လို

'အရေးစကားပြေ'နဲ့ 'အပြောစကားပြေ' ခွဲခြား ရာမှာ သက်ဆိုင်ရာ ဝါစင်္ဂတွေချင်းဖလှယ်ပြီး ခွဲခြားသုံး ခွန်းသွားရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာဝါစင်္ဂ ၉ ပါးရှိပါ တယ်။ မေ့မေ့လျော့လျော့ဖြစ်နေသူတွေ သတိမူနိုင်ဖို့ ပြန်ဖော်ပြရရင် 'နာမ်၊ နာမ်စား၊ နာမဝိသေသန၊ ကြိယာ၊ ကြိယာဝိသေသန၊ ဝိဘတ်၊ ပစ္စည်း၊ သမ္ပန္န၊ အာမေဒိုတ်'တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဝါစင်္ဂ ၉ ပါးထဲမှာ 'အာမေဒိုတ်'ဆိုတာ နှုတ် ကနေ ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာတဲ့အသံတွေ ('အား၊ အို၊ ဟာ' စသဖြင့်)၊ ဝါကျတွေ ('ကောင်းလိုက်တာ၊ ဂိုးပြန်ပြီကွာ၊ မြန်မြန်ပြေး'စသဖြင့်)ကို ပြောတာမို့ 'အာမေဒိုတ်'လို့ ဆိုလိုက်တာနဲ့ 'အပြောစကားပြေ'ပဲ ဆိုတာ တန်းသိနိုင်ပါတယ်။ ကျန်ဝါစင်္ဂ ၈ မျိုးကိုကျ တော့ ဝါကျအပေါ်မူတည်ပြီး ခွဲခြားပြောင်းလဲတတ် ရပါတယ်။ 'သည်'နဲ့ 'တယ်'၊ 'မည်'နဲ့ 'မယ်'၊ 'သော'နဲ့ 'တဲ့' စတဲ့ အပြောင်းအလဲတွေကိုတော့ မြင်သာထင်သာ ရှိကြပါတယ်။

ဒါတောင် ပြောင်းသင့်ပါလျက် မပြောင်းဘဲ သုံးကြတဲ့အတွက် အရောရောအထွေးထွေးဖြစ်ပြီး 'အရေးစကားပြေ'မပီပြင်တာ၊ 'အပြောစကားပြေ'မပီ ပြင်တာတို့ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

အချို့အသုံးတွေကျတော့ တယ်အသုံးဟန် စကားလုံးလဲဆိုတာမကွဲပြားလို့ အရောရောအမှားမှား သုံးခွန်းနေတတ်ကြပြန်ပါတယ်။ အလွဲအမှားဆုံးထဲက တစ်ခုကိုဖော်ပြရရင် 'သလို'ဆိုတဲ့အသုံးဖြစ်ပါတယ်။

➤ သူကြိုးစား'သလို' ကျွန်တော်လည်း ကြိုးစား၏။

ဒီဝါကျကိုကြည့်ပြီး မှန်တယ်လို့ထင်ကြပါလိမ့် မယ်။ စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံရော အဓိပ္ပာယ်ပါမမှားပေမဲ့ ရေးဟန်နှစ်မျိုးရောနေတဲ့ ဝါကျတစ်ကြောင်းဖြစ်နေပါ တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ 'အရေးစကားပြေ'ဟန် ရေးထားတဲ့ဒီဝါကျမှာ 'အပြောစကားပြေ'အသုံး 'သလို' ကို ထည့်သုံးထားတာကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့ 'သလို' ဆိုတာ ဘယ်လိုအသုံးလဲသိဖို့ မြန်မာအဘိဓာန်ပါ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို လေ့လာ ကြည့်ပါမယ်။

* သလို (ပစ္စည်း) |အပြော| နှိုင်းယှဉ်ပြစကား လုံး။

ဝါစင်္ဂအနေနဲ့ပြောရရင် 'သလို'ဟာ ပစ္စည်းဖြစ် ပါတယ်။ 'ပစ္စည်း'ဆိုတာ 'နာမ်၊ နာမ်စား၊ နာမဝိ သေသန၊ ကြိယာ၊ ကြိယာဝိသေသန'တို့ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ထူးခြားလေးနက်အောင် ကူညီထောက်ပံ့တဲ့စကားလုံး ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်က ရှည်နေလို့ အတိုမှတ်ချင်ရင် ပစ္စည်းဆိုတာ 'နာမ်၊ နာမ်စား၊ နာမဝိသေသန၊ ကြိယာ၊ ကြိယာဝိသေသန'ဆိုတဲ့ ဝါစင်္ဂ ၅ မျိုးနဲ့တွဲသုံးနိုင်တဲ့စကားလုံးမျိုးလို့ မှတ်ယူနိုင်ပါ တယ်။

ဒီ ဝါစင်္ဂ ၅ မျိုးနဲ့ 'ပစ္စည်း'တွဲသုံးပုံတစ်ခုစီကို နမူနာလေ့လာကြည့်နိုင်ပါတယ်။

- (၁) ချိုချို'သာ' လာသည်။ ('နာမ်'နှင့်တွဲ)
- (၂) သူ'တို့' ရယ်သည်။ ('နာမ်'စားနှင့်တွဲ)
- (၃) လှ'သော' မိန်းကလေးပင်။ ('နာမဝိသေသန'နှင့်တွဲ)
- (၄) အိပ်'ချင်'သည်။ ('ကြိယာ'နှင့်တွဲ)
- (၅) တကယ်'ပင်' ယုံသည်။ ('ကြိယာဝိသေသန'နှင့်တွဲ)

ဒီဝါကျတွေကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် 'ချိုချို'ဆိုတဲ့ နာမ်နဲ့ 'သာ'ဆိုတဲ့ပစ္စည်း၊ 'သူ' ဆိုတဲ့နာမ်စားနဲ့ 'တို့' ဆိုတဲ့ပစ္စည်း၊ 'လှ'ဆိုတဲ့ နာမဝိသေသနနဲ့ 'သော' ဆိုတဲ့ပစ္စည်း၊ 'အိပ်'ဆိုတဲ့ကြိယာနဲ့ 'ချင်'ဆိုတဲ့ပစ္စည်း၊ 'တကယ်'ဆိုတဲ့ကြိယာဝိသေသနနဲ့ 'ပင်'ဆိုတဲ့ပစ္စည်း

တို့ကို အသီးသီးတွဲထားတယ်ဆိုတာ တွေ့ရှိနိုင်ပါတယ်။

'သလို'အကြောင်းကို ပြန်ဆက်ရရင် 'သလို'ဟာ ပစ္စည်းဖြစ်ပါတယ်။ စောစောကဝါကျမှာဘာ ဝါစင်နဲ့ တွဲထားသလဲဆိုတော့ ကြိယာကြီးစားဆိုတာနဲ့တွဲထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖော်ပြထားတဲ့ဝါကျဟာ 'အရေးစကားပြေ'ဟန် ရေးထားတာမို့ 'သလို'ထည့်ထားတာ မလျော်ကန်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ 'သလို'ဟာ 'အပြောစကားပြေ'အသုံးဖြစ်တာကြောင့်ပါ။ မြန်မာအဘိဓာန်တည်ပုဒ်ဖော်ပြရာမှာ 'အပြော'ဆိုတဲ့ ဖော်ပြချက်ပါရင် 'အပြောစကားပြေ'မှာပဲ သုံးရတဲ့စကားလုံးဆိုတာ နားလည်ထားရပါမယ်။

ဒါကြောင့် 'သလို'ကို သုံးမယ်လို့ စိတ်ကူးရင် ကိုယ်ရေးစိတ်စာဟန်ဟာ 'အပြောစကားပြေ'ဖြစ်ရပါမယ်။ ဒီတော့ 'သလို'ထည့်လို့ရအောင် ဝါကျတစ်ခုလုံး 'အပြောစကားပြေ'ပီပီဖြစ်အောင် ပြင်ရပါမယ်။

➢ သူကြီးစား'သလို' ကျွန်တော်'လဲ' ကြီးစား'တယ်'။

ဒါဆိုရင် 'အပြောစကားပြေ' ပီပီပြင်ပြင်ဖြစ်သွားပါပြီ။ 'လည်း'နေရာမှာ 'လဲ'၊ '၏'နေရာမှာ 'တယ်' တို့နဲ့အသီးသီး အစားထိုးထည့်သွင်းထားတာ သတိမူနိုင်ပါတယ်။ အခု အစားထိုးထားတဲ့စကားလုံးတွေကို ဝါစင်နဲ့ဖော်ပြရရင် 'လဲ'ဆိုတာ 'ပစ္စည်း'၊ 'တယ်'ဆိုတာ 'ဝိဘတ်'ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီ 'အပြောစကားပြေ'ဝါကျကို 'အရေးစကားပြေ'ပြောင်းချင်ရင်တော့ 'သလို'အစား 'သကဲ့သို့'နဲ့ အစားထိုးရပါမယ်။ 'သကဲ့သို့'ဆိုတာလဲ 'နှိုင်းယှဉ်ပြစကားလုံး' ဖြစ်ပါတယ်။

➢ သူ ကြီးစား'သကဲ့သို့' ကျွန်တော်'လည်း' ကြီးစား'၏'။

'သလို'ဟာ 'အပြောစကားပြေ'အသုံးမို့ 'အရေးစကားပြေ'ပီပီဖြစ်အောင်ပြောင်းတဲ့အခါ 'သကဲ့သို့'နဲ့ အစားထိုးလိုက်တော့ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်သွားသလို အဓိပ္ပာယ်အရလဲ အပြောင်းအလဲမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့

'သကဲ့သို့'ဆိုတာက ဝါစင်အနေနဲ့ပြောရင် 'သမ္ပန္န'အမျိုးအစားဖြစ်ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်တူရုံတင်မဟုတ်ဘဲ ဝါစင်ပါတူအောင် ပြောင်းချင်တယ်ဆိုရင်တော့ 'ကဲ့သို့'နဲ့ အစားထိုးနိုင်ပါတယ်။

➢ သူ ကြီးစားသည်'ကဲ့သို့' ကျွန်တော်'လည်း' ကြီးစား'၏'။

'နာမ်၊ နာမ်စား'တို့နဲ့ တွဲရင်တော့ 'အောင်အောင်'ကဲ့သို့၊ ကျွန်တော်'ကဲ့သို့'ဆိုတာမျိုး တွဲသုံးနိုင်ပေမဲ့ 'ကြိယာ (ကြီးစား)'နဲ့တွဲသုံးတဲ့အခါကျရင်တော့ 'ကြိယာ'နဲ့ 'သည်'ကိုအရင်တွဲပြီး 'ကဲ့သို့'ကို ပေါင်းစပ်ပေးမှ ဝါကျဖွဲ့စည်းပုံ လျော်ကန်မှာဖြစ်ပါတယ်။ 'သည်'ကို မဖြည့်ဘဲ 'ကဲ့သို့'ကိုတိုက်ရိုက်ပေါင်းလိုက်ရင် ဝါကျက ဖွဲ့စည်းပုံ အဆက်ပြတ်သလိုဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ သတိမူနိုင်ပါတယ်။

'သလို'သုံးထားတဲ့ 'အပြောစကားပြေ'ပီပီမှာ ဆိုရင် 'ကြိယာ'နဲ့တွဲသုံးတာကြောင့် 'သလို'ကို တိုက်ရိုက် သုံးနိုင်တာဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့ 'နာမ်၊ နာမ်စား' တို့နဲ့တွဲရမယ်ဆိုရင် 'သလို'ထဲက 'သ'ကိုဖြုတ်ပြီး 'လို'နဲ့ပဲ ပေါင်းစပ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

➢ အောင်အောင်'လို' သူလဲ ကြီးစား'တယ်။

➢ ကျွန်မ'လို' သူလဲ ကြီးစား'တယ်။

ဒီဝါကျတွေမှာဆိုရင် 'နာမ်' (အောင်အောင်)၊ နာမ်စား (ကျွန်မ) တို့နဲ့ တွဲရတာကြောင့် 'လို'နဲ့ တွဲနိုင်တာ ဖြစ်ပြီး အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ 'လို'အစား 'သလို'နဲ့ တွဲလိုက် မယ်ဆိုရင် အရေးအသားမလျော်ကန်ဘူးဖြစ်သွားတယ် ဆိုတာ သတိမူနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဒီလောက်ဆိုရင် 'အရေးစကားပြေ'၊ 'အပြောစကားပြေ'အသုံးတွေနဲ့ဆက်စပ်ပြီး အထိုက်အလျောက် မြင်သာနိုင်လောက်ပါပြီ။ အဓိကက 'သလို'အသုံးကို 'အရေးစကားပြေ'မှာပဲ သုံးရတယ်ဆိုတာ သတိမူဖို့ပါ။ ။

အေးကျော်မင်း

မင်းသမီးနေရာရမှ သရုပ်ဆောင်ချင်တယ်၊
 ဗီလိန်နေရာဖြစ်နေလို့
 သရုပ်ဆောင်ချင်ဘူးဆိုတာမျိုး
 အတွေးထဲမထည့်ထားပါဘူး။
 ကျရာဇာတ်ရုပ်ကို ဝီဝီပြင်ပြင်၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်
 သရုပ်ဆောင်တတ်တဲ့သရုပ်ဆောင်ကောင်း
 တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်ပါတယ်လို့
 မိမိရဲ့ အနုပညာခံယူချက်ကိုဖွင့်ဟထားတဲ့
 မျက်နှာသစ်မော်ဒယ်နဲ့
 ကြော်ငြာသရုပ်ဆောင် ဝိုင်းဝိုင်းကို
 ယခုလ မြဝတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ မျက်နှာဖုံးရှင်အဖြစ်
 မြင်တွေ့ရပါပြီ။ အနုပညာသက်တမ်းတိုတိုလေး
 အတွင်းမှာ ပရိသတ်ချစ်ခင်အားပေးမှုကို
 ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ဝိုင်းဝိုင်းဟာ
 Miss ဖြိုင်ပွဲတွေမှာလဲ Winner တစ်ယောက်
 အဖြစ် သရဖူဆောင်းခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။
 ဝါသနာ၊ ယုံကြည်ချက်တွေနဲ့
 အနုပညာလမ်းပေါ်လျှောက်လှမ်းလာတဲ့
 ဝိုင်းဝိုင်းရဲ့ ရင်တွင်းစကားတွေကို
 စာဝါကျတွေအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

Shah Rukh Khan ရဲ့
 သရုပ်ဆောင်ပုံတွေကို
 နှစ်သက်တဲ့
ဝိုင်းဝိုင်း

လူချစ်အောင်

ပေါ့နော်။ မိဘတွေကလဲ ရှမ်းစပ်တော့ ရှမ်းဝတ်စုံကို သိပ်သဘောကျတယ်။ ဝတ်စုံဒီခိုင်းချုပ်ပေးတဲ့ နန်းဒေဝီ ဖက်ရှင်ကလဲ လှပတဲ့ဝတ်စုံလေး ဖန်တီးပေးတယ်။ မိတ်ကပ်ကတော့ ကိုယ့်ဘာသာပေါ့။ ညီမက မိတ်ကပ် သင်တန်းလဲတက်ထားတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပြင် ဖြစ်တာများတယ်။ ဓာတ်ပုံဆရာကတော့ ဦးလှိုင်ပေါ့ နော်။ ရိုက်ကူးရေးက အစစအရာရာအဆင်ပြေပါတယ်။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်းကိုဖတ်ရှုနေကြတဲ့ ပရိသတ်၊ ညီမလေးရဲ့ပရိသတ်တွေအတွက် နှုတ်ခွန်း ဆက်စကားလေးနဲ့ စလိုက်ရအောင်။

ပရိသတ်ကြီးအားလုံး မင်္ဂလာပါရှင်။ ညီမရဲ့ ပရိသတ်တွေအပြင် မဂ္ဂဇင်းကိုဖတ်ရှုနေကြတဲ့ပရိသတ် အားလုံးကို မင်္ဂလာပါလို့ နှုတ်ခွန်းဆက်သပါတယ်။ **မြဝတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့မျက်နှာပုံးရှင်အဖြစ် ပါဝင်တဲ့အပေါ် ခံစားချက်လေးပြောပြပါအုံး။**

မြဝတီမဂ္ဂဇင်းဆိုတာ ဝိုင်းတို့မိဘတွေခေတ် ကတည်းကနေ ဒီနေ့အထိ အောင်မြင်နေဆဲမဂ္ဂဇင်း တစ်စောင်ပါ။ ဒီလိုမဂ္ဂဇင်းရဲ့မျက်နှာပုံးရှင်အဖြစ် မျှော်လင့်မထားဘဲ ပါဝင်ခွင့်ရတဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူ ဝမ်းသာမိပါတယ်ရှင်။

မျက်နှာပုံးဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရေးအပြင်အဆင်နဲ့ အမှတ် တရလေးတွေကိုလဲ သိပါရစေ။

ညီမက ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ကလေးမြို့က

**အနုပညာရေးစဉ်ကိုလဲ ပရိသတ်တွေသိသွားအောင်
မိတ်ဆက်ပေးပါအုံး။**

လွန်ခဲ့တဲ့တစ်နှစ်လောက်က လုပ်ငန်းရှင်
တစ်ယောက်က သူ့ Brand အတွက် မျက်နှာသစ်
မော်ဒယ်လိုချင်တယ်ဆိုပြီး ကမ်းလှမ်းတာနဲ့ ကြော်ငြာ
စရိုက်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကနေ ဒါရိုက်တာက ဆရာ
ဂျန်လွင်ဆီမှာ မော်ဒယ်သင်တန်းတက်ဖို့ ချိတ်ဆက်
ပေးတော့ သင်တန်းတက်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကနေ
ပြိုင်ပွဲနှစ်ပွဲဝင်ပြိုင်ဖြစ်တာပေါ့နော်။ နှစ်ပွဲစလုံးမှာ
ဆုလဲရခဲ့ပါတယ်။ Miss Mermaid 2019 ပြိုင်ပွဲ
ရယ်၊ Miss Jewel of Myanmar 2020 ပွဲရယ်မှာ
Winner ဆုရခဲ့ပါတယ်။ Miss Mermaid ပွဲမှာ
တော့ Brand Model အဖြစ် အရွေးခံရပါတယ်။
**ဆုတွေရပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ဘယ်လိုအနုပညာလှုပ်ရှားမှု
တွေလုပ်နေဖြစ်လဲ။**

ခပ်စိပ်စိပ်တော့ လှုပ်ရှားဖြစ်ပါတယ်ရှင်။
အထူးသဖြင့်တော့ ကြော်ငြာတွေ၊ Fashion
Show လျှောက်တာတွေ၊ Photo
Shooting တွေ၊ အဲဒီမှာ ညီမက
မြန်မာဝတ်စုံတွေကိုသဘောကျတော့
မြန်မာဝတ်စုံနဲ့ ရိုက်ဖြစ်တာများပါ
တယ်။ တခြားကတော့ ပညာပေး
ဇာတ်လမ်းတိုလေးတွေ ရိုက်ဖြစ်
တယ်။ ကြော်ငြာနဲ့ စတာပဲပေါ့
နော်။ ဒါပေမဲ့ ပရိသတ်က အားပေး
ကြတော့ အားရှိတာပေါ့နော်။
ဆက်ပြီးလဲ အနုပညာအလုပ်တွေ
ကို ကြိုးစားလုပ်နေမှာပါ။
**ကြော်ငြာနဲ့အနုပညာအလုပ်ကို
စဝင်ရတဲ့အနုပညာသမားက
ရှားတယ်နော်။**

အမှန်ပြောရရင်
အဲဒီကြော်ငြာကပဲ ညီမ
ကို အနုပညာအလုပ်
တွေလုပ်ဖို့ အင်အား
ဖြစ်စေခဲ့တာပေါ့။

ဘာလို့လဲဆိုရင် ညီမအနုပညာအလုပ်ကို ငယ်ငယ်ကတည်းက ဝါသနာပါတယ်။ ကျောင်းကပွဲတွေမှာလဲ ဝင်ပါဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ညီမမိဘတွေက အားမပေးကြဘူး။ တားကြတယ်။ စလုပ်ဖြစ်တဲ့ ကြော်ငြာကမထင်မှတ်ဘဲ ပရိသတ်အားပေးမှုရတော့ ဆက်လုပ်ဖို့ဖြစ်သွားတာပါ။

အခုဆိုရင် အနုပညာလမ်းပေါ်လဲရောက်နေပြီဆိုတော့ ဘယ်လောက်အထိ ရည်ရွယ်ချက်ထားထားလဲ။

အမှန်တကယ် ပရိသတ်အချစ်ကိုရတဲ့ အကယ်ဒမီမင်းသမီးတစ်လက်ဖြစ်လာဖို့ ရည်မှန်းထားတယ်။ ဖြစ်လာအောင်လဲ ကြိုးစားနေတာပေါ့နော်။ ပြောရရင် အိမ်ကလဲ အပြင်တွေဘာတွေပေးမထွက်ခဲ့တော့ လူနည်းနည်းကြောက်တယ်။ အနုပညာအလုပ်တွေ လုပ်တဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုပိုရှိလာသလိုလဲ ခံစားရတယ်။ ဒါကြောင့် အောင်မြင်တဲ့ သရုပ်ဆောင်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်အောင် ညီမဆက်ကြိုးစားသွားပါမယ်။

သရုပ်ဆောင်ပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုလေ့လာဖြစ်သလဲ။

အခုအခြေအနေက ကိုဗစ်ကာလဆိုတော့ ရိုက်ကူးရေးတွေကို သွားလေ့လာလို့ မရဘူးဖြစ်နေတာ။ ဒီတော့ ရုပ်ရှင်တွေပဲ အများဆုံးကြည့်ရတာပေါ့။ ကြည့်တယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ဘယ်သူက ဘယ်လိုသရုပ်ဆောင်တယ်၊ ဒိုင်ယာလော့ခ်ပြောဆိုပုံတွေ ဘယ်လိုပညာယူသင့်တယ် စသဖြင့်ပေါ့။

ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပရုပ်ရှင်တွေထဲကနေလဲ ပညာယူပါတယ်။ ပြည်တွင်းမှာဆိုလို့ရှိရင် မသက်မွန်မြင့်တို့၊ မမိုးဟေကိုတို့၊ ရွှေမုံရတီတို့ကို သဘောကျတယ်။ ပြည်ပမှာတော့ အများကြီးပဲ။ ဘောလီးဂုဒ်

သရုပ်ဆောင်တွေထဲကဆိုရင် တော်တော်များများကို သဘောပါကျတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှုရွတ်ခန်းကိုတော့ အကြိုက်ဆုံးပါပဲ။

ဟုတ်ကဲ့။ မေးခွန်းတွေလဲ တော်တော်စုံသွားပြီဆိုတော့ နိဂုံးချုပ်တာပေါ့။ ပရိသတ်တွေကို နှုတ်ဆက်ပေးပါအုံး။

ကိုဗစ်ကာလမှာ ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်ကြဖို့ မှာချင်ပါတယ်ရှင်။ အလုပ်အကိုင်တွေလဲ အဆင်ပြေပါစေ၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျန်းမာချမ်းသာပြီး ပျော်ရွှင်ကြပါစေ။ ညီမရဲ့ပရိသတ်တွေလဲ ညီမကို ဒီထက်မက ပိုပြီးချစ်ပေးကြပါလို့။ ။

လူချစ်အောင်

ကောင်းကြီးသင်္ခါ ။ ။ ။

ဤအမည်လေးက ကျက်သရော်လှပါသီ၊ သဘောကျမိသည်။ ပြင်စည်မင်းသား
ကြီးရေးသားစပ်ဆိုတော်မူခဲ့သော သုန်းတော်ဘွဲ့၊ မွန်သံစုံတေးတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။

ကောင်းကြီးသင်္ခါ × × × ရွှေနေစာ × × × သုန်းမိုးရွေကာ × × ×
သွန်းဖြိုးစေယုဂ × × × ကေသာဗွေ × × × အောင်မြေရွှေဘုံဦး × × × ဩသာ
တော်သာ × × × ကျူးရင့်ကြွေးကြော်ငြာ × × × ဟေ့၍ အစချီစပ်ဆိုသည်။

ဤတေးကိုကြားရချိန်တွင် ကျွန်ကော်စံစားဖွဲ့နွဲ့မညီသင်္ခါ ရသဘော၊ ဆရာ
ချစ်စံဝင်း၏စကားအရ ဤခရီးနီးသလားဆိုသည့် မေ့အငွေ့အသက်၊ မမြဲသော
အကြောင်းရပ်ပါဝင်သည့်သန္တရသနှင့်ဆီလျော်မှဆီလျော်ပါမလားဟု စိုးတထင်ထင်
ဖြစ်မိရသည်။

ဝေလွင်မောင်

ကောင်းကြီးသင်္ခါ

သို့သော် ပြုပြင်ပြောင်းလဲတတ်ကြသည့်သင်္ခါရ သဘောကို ခိုင်ခံ့သောစိတ်အာရုံပြုမှု၊ ငြိမ်သက်တည်ငြိမ် မှု၊ ကြည်လင်သောစိတ်ဖြင့် ရဲဝံ့စွာဆုံးဖြတ်ခဲ့သော အိမ်သူသက်ထား ဇနီးသည် ဆွေသက်၏ ဤယနေ့ပြုခဲ့ သော ဤအလှူအတွက် ကြည်နူးဝမ်းမြောက်စွာ အနု မောဒနာ ခေါ်ဆိုအပ်မိပါသည်။

“သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု၊ ကောင်းလေစွ . . . ကောင်းလေစွ . . . ကောင်းလေစွ”

ထို့ကြောင့် အိမ်သူသက်ထား၏ ဤယနေ့ ဤ အလှူသည် ကောင်းကြီးသင်္ခါရုသိုလ်ဖြာ၍ သွန်းဖြိုး အမျှရကြစေရန် ရည်သန်မိပေသည်။

“ဗိုလ်ရေ”ဟု ဇနီးဖြစ်သူက အစပျိုးသည်။

“ဆိုပါအုံး”ဟု တုံ့ပြန်ချိန်တွင် -

“ယနေ့သွားရောက်လှူဒါန်းမည့်အလှူအစီ အစဉ်တွင် ဗိုလ်မလိုက်ပါနှင့်”ဟု သူက ဆိုသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ မလိုက်စေချင်တာလဲ”ဆိုသော ကျွန်တော်အမေးကို -

“ဗိုလ်လိုက်လာရင် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆိုတဲ့ အရှိန်အဝါကြောင့် ဤအလှူကို လက်ခံရမဆိုင်ရာဌာန က အားတုံအားနာဖြစ်လိမ့်မယ်”ဟု ရှင်းပြသည်။

“ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါဆိုလဲ အဆင်ပြေသလိုစိမံပါ”

ကျွန်တော်သည် ဇနီးဖြစ်သူ၏အဆိုပြုချက်ကို သဘောတူခဲ့သည်။

မကြာမီရောက်ရှိတော့မည့် (၆၇)နှစ်ပြည့်မြောက် ဇနီးဖြစ်သူ၏ ဤအလှူမှာ ယခုစာရေးနေချိန်တွင် စတင်နေလောက်ပါပြီ။

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု။

× × ×

လွန်ခဲ့သောလပိုင်းက ကျွန်တော် ဗိုလ်ကြီးအဆင့် ဖြင့် ခလရ(-)တွင် တစ်တပ်တည်း အတူတာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့သည့် နောင်တော်ကြီး ဗိုလ်မှူးချုပ်ဝင်းမြင့် (ငြိမ်း) တိမ်းပါးခဲ့ရသည်။ နောင်တော်ကြီးသည် တပ်မတော်တွင် တပ်မမှူးအဆင့်အထိတာဝန်ယူခဲ့ပြီး နောက် စင်ကာပူနိုင်ငံတွင် မြန်မာသံအမတ်ကြီးအဖြစ်

အငြိမ်းစားယူသည်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူဖြစ် သည်။

နောင်တော် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဝင်းမြင့်(ငြိမ်း) မကွယ်လွန် ခင်က သူနှင့်ကျွန်တော် တွေ့ဆုံဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော်ထုတ်ဝေထားတဲ့စာအုပ်တွေ အစ်ကို့ ကိုပေးရအုံးမယ်”

“ကျေးဇူးပဲကိုဝေလွင်၊ ကျွန်တော်လဲ ဖတ်ချင်နေ တယ်”ဟု အစ်ကိုက ဆိုပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော် မပို့ဖြစ်သေးချိန်မှာပင် နောင်တော်ကြီးမှာ သံသရာခရီးထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဝင်းမြင့်(ငြိမ်း)သည် ဗေဒင်ပညာ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်တတ်မြောက်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သို့သော် မည်သည့်နေ့၊ မည်သည့်အချိန်တွင် ဤသို့တိမ်းပါး မည်ကို သူကိုယ်တိုင် တွက်ချက်ခြင်းအမှုကိုမပြုနိုင် ခဲ့ပါ။ သူကိုယ်တိုင်ကြိုတင်သိရှိနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။

ကွေးသောလက်မဆန့်မီ၊ ဆန့်သောလက်မကွေး မီ သင်္ခါရသဘောသည် ထိုသို့ပင်ဖြစ်၏။

× × ×

လွန်ခဲ့သောရက်ပိုင်းက ကျွန်တော်နှင့် ဗိုလ်လောင်း သင်တန်းအပတ်စဉ်တူ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဉာဏ်လင်း (ငြိမ်း)၏ဇနီး မန္တယ်တစ်ယောက် သံသရာခရီးဆက်လက် ထွက်ခွာခဲ့ပြန်သည်။

မန္တယ်အတွက်၊ သူငယ်ချင်း ကိုဉာဏ်အတွက်၊ သူငယ်ချင်းနှင့်ဆက်စပ်သမျှ မိသားစုအတွက် စိတ် မကောင်းဖြစ်မိပါသည်။ ဝမ်းနည်းပူဆွေးရပါသည်။ သူငယ်ချင်းကိုဉာဏ်ကိုဖုန်းဆက်ရင်း အားပေးဖြစ်သည်။ သတင်းမေးဖြစ်သည်။ လူကိုယ်တိုင်မလာရောက်နိုင် သည်ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါစေသူငယ်ချင်း . . .။

သူငယ်ချင်းကိုဉာဏ်က သူ၏ချစ်ဇနီးမန္တယ်ကို နှုတ်ဆက်စကားဆိုသည်။

“အမေ(မန္တယ်)နောက်ဆံမတင်းပါနဲ့၊ စိတ်အေး အေးချမ်းချမ်းနဲ့သွားလိုက်ပါ”ဟုဆိုသည်။

မန္တယ်သည် ချစ်ခင်ပွန်းကိုဉာဏ်ကို စကားအရာ ဖြင့်ပင် ပြန်ပြောနိုင်ရန် ခွန်အားမရှိ။

သို့သော် ချစ်ခင်ပွန်းကိုဉာဏ်၏ နှုတ်ဆက်စကားကို မြေဝယ်မကျ ရင်နှင့်အမျှနားထောင်ခဲ့သည်။ မန္တယ်သံသရာခရီးထွက်ခွာသွားလေပြီ။ မန္တယ်သည် သူချစ်သောခင်ပွန်း၊ သူတွယ်တာသောမိသားစုနှင့် သူပျိုးထောင်ခဲ့သောပန်းအလှဥယျာဉ်လေးကို ချန်ထားရစ်ခဲ့ရပေပြီ။

x x x

မှတ်မှတ်ရရ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့ (ဓမ္မစကြာနေ့) ညနေပိုင်း -

"အဖေ Happy ကြီး ဆုံးသွားပြီ"ဟု သားဖြစ်သူက ဖုန်းဆက်၍ သတင်းပို့သည်။ Happy အတွက် မျက်ရည်လည်မိသည်။

"သမီးလေး Happy ကြီး သေသွားပြီ"ဟု မြေးကြီးဖြစ်သူ ချစ်သူဆွေကို သတင်းပေးပို့လိုက်ချိန်တွင် မြေးကြီးက ဟီးခနဲငိုကြွေးရင်း ပူဆွေးသောကဖြစ်ရပြန်သည်။

Happy ဆိုသည်ကား အယ်လ်ဇေးရှင်းမျိုးဖြစ်ပြီး မိသားစုအပေါ်သစ္စာရှိစွာ စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သော မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်သည်။ မြေးချစ်သူဆွေနှင့် ကျေးဇူးရှင် Happy အမည်ရှိစာစုကို (စစ်သားမဟုတ်သော စစ်ဗိုလ်၊ စစ်ဗိုလ်မဟုတ်သောစစ်သား)စာအုပ်တွင် ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက်၊ မနက် ၇ နာရီ။

သမီးကြီးအလေးတွင် မြေးချစ်သူဆွေလေးဖြစ်လာမည့်ရင်သွေး ၇ လတာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်နေချိန်ဖြစ်သည်။ သားကြီးဖြစ်သူကိုဝေဖြူးက နိုင်ငံတကာပင်လယ်ရေပြင်တွင် ပြည်ပသင်္ဘော၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေဆဲ

ဖြစ်သည်။ သားနှင့် သမီးအလေးတို့၏ ရန်ကုန်နေအိမ်ခြံဝင်းတွင် ၁ ပေါင် ၆ အောင်စအား(C-4 ယမ်းပြင်း) ချိန်ကိုက်မိုင်းဖြင့် တွဲလျက်ချထားခံရသည်။ (နေပြည်တော်တိုင်းမှူး၏နေအိမ်ကို မိုင်းထောင်ဖောက်ခွဲရန်ဖြစ်သည်။)

သို့သော် Happy ကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့် ခြံဝင်းအတွင်း ချထားခြင်းခံရသောမိုင်းကို သတ်မှတ်နာရီမတိုင်မီ အေးချမ်းစွာဖယ်ရှားရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ ဤချိန်ကိုက်မိုင်းသာ ပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ပါက ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာဆောင်ထားသော သမီးကြီးအလေးအတွက် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ဖြစ်၏။ အန္တရာယ်ကြီးမား၏။

C-4 အမျိုးအစားသည် ယမ်းပြင်းဖြစ်ပြီး ပေါက်ကွဲမှုပြင်းထန်ပါသည်။ အများအပြားထိခိုက်ပျက်စီးနိုင်ပါသည်။ Happy ကြီး၏ကျေးဇူးတရားကြီးမားမှုကြောင့် ကျွန်တော်တို့မိသားစုဘဝလုံခြုံမှုရရှိစေခဲ့ပါသည်။ ယနေ့တွင် Happy ကြီးသည်လည်း ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ကူးပြောင်းသွားလေပြီ။ Happy ကြီးသည် သူစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သောကျွန်တော်တို့ မိသားစု၊ သူသံယောဇဉ်ကြီးမားသောဤအိမ်မှ ထွက်ခွာသွားလေပြီ။

x x x

တဝဖြစ်စဉ်ဟူသည် ဖြစ်မှုနှင့်ပျက်မှု ဤနှစ်ခုအကြား၌သာ တည်ရှိကြသည်။ သတ္တဝါတိုင်းသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုသည်တရားများမှ ကင်းလွတ်သည်ဟူ၍မရှိ။

'ဘဝ ပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဇာတိ ပစ္စယာ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ ဥပါယာသာ သမ္ဘဝန္တိ'ဆို၏။

ဇာတိကြောင့် စိုးရိမ်ခြင်းသောက၊ ဝိကြွေးခြင်းပရိဒေဝ၊ ခန္ဓာကိုယ်ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်း ဒုက္ခ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ဒေါမနဿ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်း ဥပါယာသာတို့ဖြစ်ပေါ်၏။

ဇရာကြောင့်လည်း ဤသို့ဖြစ်ပေါ်၏။ မရဏ

ကြောင့်လည်း ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်၏။ ဒုက္ခကြောင့်လည်း ဤသို့ ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်၏။

ကျွန်တော်သည် ဤဘဝဖြစ်စဉ်တွင် “ငါသေ သွားသော် ကြွင်းကျန်သောရုပ်ခန္ဓာအား မည်သို့စီရင် မည်နည်း” ဆိုသောမေးခွန်းကို တစ်ဦးတည်းမေး၍ တစ်ဦး တည်း တွေးတွေးဖြေဖြေဖြစ်သည်။ သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ မြေးတွေ၊ မြစ်တွေ လာမည့်နောင်မျိုးဆက်တွေ အမှတ် တရရှိစေရန် အတွေးမျိုးစုံတွေးခဲ့ပါသည်။

* ပြတိုက်မှာ နာမည်ကျော်ကြားသူတွေ၏ ရုပ်တု ထားသကဲ့သို့ ကိုယ့်အိမ်မှာပင် ဖယောင်းရုပ်တုထားပါက ကောင်းမည်လား။

* ကျောက်စိမ်းရုပ်တု၊ ကြေးရုပ်တုများ ထုဆစ် ထားပါက အဆင်ပြေမည်လား။

* ရွာတွင်ရှိနေသော အဖေနှင့်အမေတို့နှစ်ဦး၏ အုတ်ဂူခြေရင်းမှာ ငါ၏အရိုးပြာတွေကိုမြုပ်နှံရင်း အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာနေရပါက သင့်လျော်မည်လား။

* ဆဟင်မှာ ပြာတွေအဖြစ် လွင့်မျောစေမည်လား။

* ရေပြင်မှာ ပြာတွေအဖြစ် စီးမျောစေမည်လား။

ကျွန်တော်မှာ ကြွင်းကျန်နေမည့်ရုပ်ခန္ဓာအတွက် သမုဒယချည်ခင်နွယ်ငယ် ရှုပ်ထွေးနေဆဲဖြစ်သည်။ မည်သို့စီရင်ပြုအပ်မည်ကို ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း မရှိသေးကြောင်း ဝန်ခံရပေမည်။

x x x

ဘဝ၏ ကြင်ဖော်ဖြစ်သူ ဇနီးသည်ဆွေသက်က ယခု ခဏလေးမှာပင် ဖုန်းဆက်လာသည်။ သူ၏ မွေးနေ့အလှူပြီးမြောက်ခဲ့ပြီတဲ့။ ဇနီးသည်ဖြစ်သူသည် ကြိုတင်မသိရှိနိုင်သေးသည့် လာမည့်ကာလ တစ်နေ့ နေ့၌ မရဏတရားကိုရင်ဆိုင်ပြီးချိန်တွင် သူ၏ကြွင်းကျန် မည့်ရုပ်ခန္ဓာအတွက် သံယောဇဉ်တင်းတင်း ကင်းရှင်း စွာဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။

တွယ်တာနှောင်ဖွဲ့မှုများကို ဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့သည်။ ဇနီးသည်ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ကုသိုလ်ပြုမှုများစွာရှိခဲ့ သည်။ ရှင်သာမဏေပေါင်းများစွာ ရာချီ၍လည်း သာသနာ့အမွေခံယူနိုင်ခဲ့သည်။

ဝိနည်းနှင့်အညီ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ် တော်မူကြသော စာသင်သားသံဃာတော်များအတွက် သိန်းထောင်ချီသောဓမ္မကျောင်းဆောင်ကြီးကိုလည်း လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဘုရားတည်ခြင်း၊ ကျောင်းဆောက်ခြင်းများသည်လည်း အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သုဓမ္မသီဂီ၊ သီရိသုဓမ္မသီဂီတဲ့ အမည်ဂုဏ်ပုဒ်များလည်း ချီးမြှင့်ခံရပြီးဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဇနီးဖြစ်သူ၏ကုသိုလ်ပြုမှု အစုစုအတွက် ပါရမီဖြည့်ဖက်တစ်ဦးအဖြစ် ကြည်နူး ဝမ်းမြောက်စွာ ‘သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု’ ဟု ခေါ်ဆိုလျက်ရှိသည်။

ယခင်ယခင် ကုသိုလ်ပြုမှုများထက် ဤယနေ့ ပြုသော ဇနီးဖြစ်သူ(ဆွေသက်)၏အလှူသည် ပို၍ မြတ်သည်။ ပို၍ စွန့်လွှတ်ရသည်ဟု ခံစားမိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ‘သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု’ ဆိုသည်ကို ၃ ကြိမ်မျှမက အကြိမ်ကြိမ်ပင် နှစ်ထောင်းအားရ ခေါ်ဆိုမိပေသည်။ ဂုဏ်ပြုမိပါသည်။

ကျွန်တော်သာမက ဘဝကြင်ဖော်ဇနီးဖြစ်သူက လှူဒါန်းခဲ့သောဌာနကလည်း ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်ကြ သည်။ ဤဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာမှာ -

ဒေါ်ဆွေဆွေဦးသည် တပ်မတော်ဆေးတက္ကသိုလ် ခန္ဓာဗေဒဌာနနှင့် သက်မဲ့ခန္ဓာအသုံးပြုခွဲစိတ်လေ့ကျင့် ရေးဌာနတို့တွင် ဆေးပညာသင်ကြားရေးကိစ္စရပ်များ တွင် အသုံးပြုရန်သေဆုံးပြီးနောက် ခန္ဓာကိုယ်အား လှူဒါန်းသည့်အတွက် ဤတပ်မတော်ဆေးတက္ကသိုလ် မှ မှတ်တမ်းတင်ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု

အိမ်သူသက်ထား ဇနီး(ဆွေသက်)၏ ဤယနေ့ ဤအလှူသည် ကောင်းကြီးသင်္ခါ ကုသိုလ်ဖြာ၍သွန်းဖြိုး အမျှရကြစေရန် ရည်သန်မိပေသတည်း။ ။

ဝေလွင်မောင်

၃၁ ဩဂုတ်နေ့

ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင်

ညကောင်းကင်သည် မိုးသားကင်းစင်၍ ကြည်လင်ဝင်းပနေသည်။ များပြားလှသောကြယ်ကလေးများ ခြုံရံလျက် လမင်းသည် ရွန်းမြဲမြဲသာနေသည်။ တိုက်ဆိုင်သည့်အခါမျိုးမှာ အလင်းတန်းတစ်ခုဖြတ်ပြေးသွားတာမျိုးကိုမြင်ခဲ့ရသည်။ ကြယ်ကြွေခြင်းဒဏ္ဍာရီသည် ကလေးဘဝအရွယ်ကတည်းက ငြိတွယ်ခဲ့သည်။ မြင့်မားကျယ်ပြောသောကောင်းကင်ထဲ၌ ကြယ်တစ်စင်းကြွေသွားသောဖြစ်စဉ်သည် ဆွတ်ပျံ့လွမ်းမောဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ကြွေသွားသောကြယ်များသည် ကျွန်တော်၏ ရင်ဘတ်ထဲသို့ အလွမ်းများကိုထည့်လျက်၊ ကျွန်တော်၏ ဦးနှောက်ထဲသို့ အတွေးများကိုထည့်လျက် ဖြတ်ပြေးသွားကြသည်။ ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် ကျွန်တော့်စိတ်သည် အတိတ်သို့ရောက်ရောက်သွားတတ်သည်။

ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် အမေ့ကိုသတိရပါသည်။ အမေပြောပြခဲ့သောကြယ်ကြွေပုံပြင်များကို သတိမရတော့သော်လည်း ကြယ်ကြွေသည့်အခါ၌ ဆုတောင်းလျှင်ပြည့်တတ်သည်ဟူသော စကားကိုမူ အမှတ်ရနေခဲ့သည်။ ကြယ်ကြွေတာနှင့်ကြုံလျှင် မိသားစုကျန်းမာချမ်းသာစွာနေရပါစေဟု အမေဆုတောင်းတတ်သည်။ ဟိုးခပ်ဝေးဝေးကောင်းကင်ထက်မှ နှစ်သန်းပေါင်းများစွာဖြစ်တည်ခဲ့သည့် ကြယ်တစ်စင်းသည် လူသားတို့၏ စိတ်နှလုံးသားထဲသို့ပါ ကြွေဆင်းသွားနိုင်ခဲ့သည်။ မြန်မာလူမျိုးများ

အတွက် ဆုတောင်းပြည့်စေရန် ကြယ်ကလေးတွေ ခဏခဏကြွေပေးကြလျှင် ကောင်းမည်ထင်ခဲ့သည်။

ယခုအခါ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်အရွယ် ရှိနေပြီဖြစ်သောအမေသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးပီပီ ဆုတောင်းခြင်းကိုပြုလုပ်လျက်ရှိသေးသော်လည်း ကြယ်ကြွေခြင်းကို တကူးတကကြည့်ဖြစ်တော့မည် မထင်ပါ။ အမေချောသိပ်ခဲ့ရသောကျွန်တော်တို့ မောင် နှမတစ်တွေက လူလတ်ပိုင်းအရွယ်သို့ရောက်နေခဲ့ ကြလေပြီ။ ကျွန်တော်နှင့်ညီလေးက တာဝန်ကိုယ်စီ၊ ဘဝလမ်းကိုယ်စီဖြင့် အဝေးသို့ရောက်နေခဲ့ကြပေပြီ။ အမေတို့နှင့်အတူနေသောညီမလေးက ဆရာမဖြစ်နေ ကြပေပြီ။ သားသမီးတွေကို အမေချောသိပ်စရာမလို တော့ပေ။ အမေသည် သားသမီးတို့ကိုချောသိပ်ရန် အတွက်သာ ကောင်းကင်ကြီးသို့ ငေးမောကြည့်မိခဲ့ဟန် တူသည်။ အမေ၏မိခင်သည်လည်း အမေတို့မောင်နှမ တစ်တွေကို ညကောင်းကင်ထဲမှ ငွေလမင်းနှင့်ကြယ် ကလေးတွေကိုကြည့်လျက် ချောသိပ်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် ကြယ်ကြွေခြင်းအကြောင်းကိုသိနေခဲ့ခြင်းဖြစ်ဟန်တူ ပါသည်။ တစ်ခါတလေ ညကောင်းကင်ကြီးသို့ကြည့်မိ ခဲ့မည်ဆိုလျှင် အမေ၏စိတ်သည် အနာဂတ်နှင့်အတိတ် ကာလနှစ်ပါးအနက် မည်သည့်ကာလ၌ ကူးစပ်လွင့်ဖျော နေလိမ့်မည်လဲ တွေးကြည့်မိပါသည်။ ကြယ်တွေကြွေ တာမြင်လျှင် ကျွန်တော်အမေကို သတိရပါသည်။ အတိတ်ကို သတိရပါသည်။

ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် အဖေကိုသတိရပါ သည်။ အဖေကလည်း ကြယ်ကလေးတွေနှင့်ပင် ကျွန်တော့်ကို ချောသိပ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အဖေပုဆိုးဖြင့် လုပ်ထားသောပုခက်ထဲမှာ အဖေဆိုပြသော 'x x x ကြယ် ကလေးတွေချစ်စရာ x x x အပြာရောင်ကောင်းကင် မှာ x x x သူတို့ကို တစ်လုံးချင်း ပြုံးရင်း x x x ကြည့်နေပါ x x x 'ဟူသောသီချင်းသံကိုနားဆင်ရင်း အကြိမ်ကြိမ်အိပ်ရာဝင်ခဲ့ဖူးသည်မှာ သေချာပါသည်။ ကျွန်တော် အတန်အသင့်ကြီးသည့်အရွယ်ရောက်သည့် တိုင် အဖေဆိုပြခဲ့ဟန်ရှိသည်ကို အမှတ်ရနေမိသည်။

အမေ၏ကြယ်ကြွေပုံပြင်များသည် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသည်ဆိုလျှင် အဖေ၏သီချင်းသံသည်လည်း နားထောင်ကောင်းလှပါသည်။

ယခုအခါ ဝန်ထမ်းဘဝမှ အငြိမ်းစားယူခဲ့သော အဖေသည် ထိုသီချင်းကို ညည်းဖြစ်တော့မည်မထင် တော့ပါ။ ဂီတသည် လူသားများ၏နှလုံးသားကိုဖမ်းစား နိုင်စွမ်းရှိသည်ဆိုသော်လည်း နေဝင်ချိန်ရောက်နေသည့် အရွယ်မှာတော့ ဂီတထက် တရားဘာဝနာကသာ မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်ခဲ့ဟန်ရှိသည်။ ခုနစ်ဆယ်နားကပ် လာခဲ့သောအသက်က အဖေ့ကို အိုမင်းလာစေခဲ့သလို ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း ကြီးရင့်လာစေခဲ့သည်။ ယခုလို ညချမ်းအချိန်မျိုးတွင် အဖေသည် ပက်လက်ကုလား ထိုင်၊ သို့မဟုတ် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာထိုင်လျက် ဂျာနယ် တစ်စောင်စောင်ဖတ်နေပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ၂၁ ရာစု ကို သိမီလိုက်သောမော်ဒန်ခေတ်လူသားတစ်ယောက် အဖြစ်လည်း ဖုန်းတစ်လုံးဖြင့် ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ထဲမှ သတင်း များကို ဖတ်ရှုနေနိုင်ပါသေးသည်။ ကြယ်ကြွေတာမြင်လျှင် အဖေ့ကိုသတိရမိပါသည်။ ကြယ်ကလေးတွေ ချစ်စရာ ကောင်းသေးသလားအဖေ့ဟု မေးချင်မိပါသည်။

ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် လူငယ်ဘဝကို အမှတ်ရတမ်းတမိပါသည်။ ဇာတိမြို့ကလေးကို သတိရ မိသည်။ လူငယ်ဘဝမှာ ကြယ်တွေအကြိမ်ကြိမ်ကြွေခဲ့ ဖူးသည်။ ကောင်းကင်ကလမင်းကို ငေးကြည့်ချိန်ပိုများ လာခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းများနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင် ရင်း ညကောင်းကင်ကိုငေးမောရသည့်ကာလများကို အမှတ်ရမိသည်။ ဇာတိမြို့လေး၏ကောင်းကင်ထက်မှာ သာသောငွေလမင်းကိုသတိရမိသည်။ ငွေလမင်း၌ ထင်ဟပ်နေခဲ့သောမျက်နှာပုံရိပ်တစ်ခုကို မှန်းဆ ကြည့်မိသည်။ ကာလအလျားကရှည်လျားသွားခဲ့တာ ကြောင့်လား၊ ဖြစ်တည်မှုဘဝတစ်ခုထဲမှာ နေသားကျ သွားသည့်အတွက်လားမသိ။ တစ်ခါတုန်းက ငွေလမင်း ထဲမှပုံရိပ်ရှင်သည် မှေးမှိန်ဖျော့တော့နေခဲ့သည်။

ဇာတိမြို့ကလေး၏ မြို့လယ်ဈေးကန်ထက်မှ ထိုင်ခုံများပေါ်တွင်ထိုင်ရင်း သူငယ်ချင်းနှင့်စကား

စမြည်ဆိုခဲ့သည်။ ကန်ရေပြင်ကိုဖြတ်သန်းတိုက်ခတ် လာသောလေပြည်ညှင်း၏အထိအတွေ့ကို ခံယူနိုင်ခဲ့ သည်။ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသည့်ကာလက အတိတ်မှာ စီးပျောကျန်နေရစ်ခဲ့သည်။ ကောင်းကင်ထက်သို့ ငေးမောကြည့်မိသည့်အခါ ကြယ်ကြွေတာမြင်ခဲ့ရ သည်။ ထိုစဉ်တုန်းက ကြယ်ကြွေတာမြင်ခဲ့ရသည့်အခါ ဘာဆုတောင်းမိသည်ကို မမှတ်မိတော့ပေ။ လူငယ် ဘဝ၏နုပျိုလတ်ဆတ်သော နှလုံးသားတစ်စုံ၏ အလိုကိုလိုက်သောဆုတောင်းမျိုးဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့မဟုတ် အနာဂတ်ကိုမျက်နှာမူမိသော ကျောင်းသား တစ်ယောက်၏အတွေးအခေါ်မျိုးဖြင့်လည်း ဆုတောင်း မိနိုင်ပါသည်။ ဘယ်ဆုတောင်းတွေကပြည့်၍ ဘယ် ဆုတောင်းတွေက မပြည့်ခဲ့ပါသနည်း။ အတူတူဆုတောင်း ခဲ့သည့်သူငယ်ချင်းလည်း လောကလမ်းမထက်တွင် ဘဝကို ကျောင်းနေပေလိမ့်မည်။ ကြယ်တွေကြွေတာ မြင်လျှင် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို သတိရသည်။ ထိုင်ခဲ့ဖူး သောခုံတန်းလျားလေးကို သတိရသည်။

ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် သူငယ်ချင်းများ၊ ရဲဘော်ရဲဘက်များကို သတိရမိသည်။ စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမိသည်။ အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့် ခါနီးအရွယ်မှာရွေးချယ်ခဲ့သည့် လမ်းမတစ်ခုထက်၌ ခံယူချက်တူသောသူငယ်ချင်း၊ မိတ်ဆွေ၊ ရဲဘော်ရဲဘက် များစွာ ဆုံတွေ့ရင်းနှီးခဲ့ရသည်။ စာသင်ခန်းထဲမှာ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ရသော ငယ် သူငယ်ချင်းများက ချစ်စရာကောင်းသလို ချွေးတွေကြား မှာ၊ ပင်ပန်းမှုတွေကြားမှာ ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ရသောသူငယ် ချင်း၊ မိတ်ဆွေများကိုလည်း နက်ရှိုင်းသောသံယောဇဉ် ထုဖြင့် ငြိတွယ်ခဲ့ရသည်။

သင်တန်းသုံးနှစ်တာကာလမှာ ရင်းနှီးကျွမ်း ဝင်ရခဲ့သောသူငယ်ချင်းများ၊ တာဝန်ကျရာနေရာအသီး သီးမှာ ခင်မင်ခဲ့ရသောရဲဘော်ရဲဘက်များက သေတူ ရှင်ဖက်မိတ်ဆွေများဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ နုပျိုလှသော လူငယ်ဘဝကို အတူတူရင်းနှီးမြှုပ်နှံရင်း ခင်မင်လာခဲ့ ကြသောသူငယ်ချင်းများ၊ နောင်တော်များ၊ ညီငယ်များ

သည် ယခုအခါ နေရာအသီးသီး၊ တာဝန်အသီးသီးမှာ ထမ်းဆောင်နေကြပေပြီ။ ခင်မင်ရင်းနှီးသည်ဖြစ်စေ၊ မရင်းနှီးသည်ဖြစ်စေ အားလုံးက ရဲဘော်ရဲဘက်များ ဖြစ်ကြသည်။ ညီအစ်ကိုများဖြစ်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် သုံးနှစ်တာခင်မင်ခဲ့ကြရသောသူငယ်ချင်းများ၊ တာဝန် အတူတူထမ်းဆောင်ခဲ့ကြရသောရဲဘော်ရဲဘက်များကို ပိုမိုသတိရမိသည်။ လူမသိ၊ သူမသိ ပေးဆပ်စွန့်လွှတ် ခဲ့ကြသူတို့၏ သတင်းဆိုးများကြားသိရသည့်အခါ ကျွန်တော်၏နှလုံးသားထဲတွင် ကြယ်တွေအကြိမ်ကြိမ် ကြွေရင်း ကြေကွဲဆိုနှင့်ရသည်။ ညကောင်းကင်မှာ ကြယ်တွေကြွေတာမြင်တိုင်း ကျွန်တော်တို့ကောင်းကင် မှာ ကြွေသွားခဲ့ကြသောကြယ်များကို လေးစားတန်ဖိုး ထားမိသည်။

ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် နောက်ထပ်ကြယ် များအကြောင်းကိုတွေးနေမိခဲ့သည်။ လမင်းသည် ကောင်းကင်ထက်မှာသာသကဲ့သို့ ကြယ်များသည်လည်း ကောင်းကင်ထက်မှာသာ လင်းလက်တတ်ကြပါသလား။ ကျွန်တော်သိခဲ့ရသောကြယ်တချို့သည် လူများ၏ နှလုံးသားထဲတွင် လင်းလက်နေခဲ့ကြသည်။ နှစ်သိန်း ခြောက်သောင်းကျော်သောဇရိယာစတုရန်းမိုင် နယ်နိမိတ် ပညတ်ချက်အတွင်းမှာရှိနေခဲ့ကြသော လူသားများ အတွက် လင်းလက်ခဲ့ကြသောကြယ်များသည် အတိတ် ကာလမှာရော၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလမှာပါရှိနေခဲ့ကြသည်။ ကန်သတ်မှုမပါ၊ ခွဲခြားမှုမပါဘဲ မြန်မာနိုင်ငံသား အားလုံးအတွက် လင်းလက်ခဲ့ကြသောကြယ်စင်များ၏ သမိုင်းက အခိုင်အမာရှိခဲ့သည်။

ယနေ့ခေတ်မှာလည်း လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေး၊ နိုင်ငံရေးခွဲခြားမှုမပါသောပရဟိတသမားများ၊ ပရဟိတ အဖွဲ့အစည်းများပေါ်ပေါက်နေကြသည်မှာ ကြည်နူး အားတက်ဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ၏ မှိုင်းမှုန်နေသောကောင်းကင်ထက်တွင် လင်းလက်နေ ကြသောကြယ်စင်များက နိုင်ရာတာဝန်ကိုထမ်းလျက် အများအကျိုးကိုထမ်းရွက်နေကြသည်။ ထမ်းရွက်ခဲ့ ကြသည်။ အများအကျိုးအတွက် စွန့်လွှတ်စွန့်စားစွာ

ထမ်းဆောင်ရင်း ကြယ်ကြွေသလို ကြွေသွားကြရသူများကို လေးစားမိသည်။ သူတို့က အဖြူရောင်ကြယ်စင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဒုက္ခအမှောင်ကို နိုင်သလောက်ခွင်းရန် ကြယ်စင်တွေအဖြစ် ထွန်းလင်းနေကြသည်။ ကြယ်တွေ ကြွေတာမြင်လျှင် အများအကျိုးအတွက် မိမိကိုယ်ကျိုးကိုမသွဲဘဲ ထမ်းရွက်နေကြသည့်ကြယ်စင်များအကြောင်းကို ဆင်ခြင်နေမိခဲ့သည်။ ထိုကြယ်စင်များသည် လူတို့၏ နှလုံးသားထဲက ဘယ်တော့မှကြွေသွားကြမည့်ကြယ်များမဟုတ်ကြပေ။

ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် ကျွန်တော့်သားလေးကိုမြင်ယောင်မိပါသည်။ ကျွန်တော့်သားလေးသည် နှစ်တန်းကျောင်းသားအရွယ်မျှသာရှိသေးသည်။ လောကအကြောင်း ဘာမျှနားမလည်သေးသည့် အဖြူထည်သက်သက်သာဖြစ်သည်။ သားလေးက လောဘမရှိသော်လည်း ကျွန်တော့်မှာ သားနှင့် ပတ်သက်သည့်လောဘများရှိနေခဲ့သည်။ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ သားလေးကို ကိုယ်ပိုင်အလင်းနှင့် ထွန်းလင်းကာ လောကအကျိုး၊ လူသားအကျိုးကို ရွက်သယ်ပိုးနိုင်သူဖြစ်စေချင်မိသည်။ သားလေးကို သူတို့ခေတ်၏ ကောင်းကင်တွင် တင့်တယ်နေသော ကြယ်လေးတစ်စင်းဖြစ်စေချင်မိသည်။ သို့သော် သားကသာ၊ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်သာဖြစ်ကြောင်း နှလုံးသွင်းမလွဲအောင် ဆင်ခြင်နေရသည်။ သားလေးကို ပုံသွင်းထားသော ပုံစံကျအောင်ပြုလုပ်ထားသည့် ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်မပိုင်သည့်အရုပ်လေးတစ်ရုပ် မဖြစ်စေချင်ပါ။ ကိုယ့်ဘဝကိုကိုယ်ပိုင်သော ကြယ်လေးတစ်စင်းသာဖြစ်စေချင်မိသည်။

ကျွန်တော်သာမကဘဲ မိဘတိုင်းသည်လည်း သားသမီးများကို ကောင်းကင်ယံ၌လင်းလက်တောက်ပနေသောကြယ်စင်ကလေးများဖြစ်စေချင်ကြမည်သာဖြစ်သည်။ လူကြီးများက ပစ္စုပ္ပန်ကိုပိုင်ထားကြသည်ဆိုလျှင်တောင် ကလေးများက အနာဂတ်ပိုင်ရှင်များဖြစ်ကြသည်။ ကလေးများ၏ဘဝကိုအလေးအနက်ပြုစုပြီးထောင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ကလေးများသည် တစ်ချိန်က

လင်းလက်ပေးလျက် ကြွေသွားကြသောကြယ်အိုကြီးများ၏ နေရာများတွင်နေရာယူလျက် အနာဂတ်ကောင်းကင်ကို ထွန်းလင်းစေကြမည့်ကြယ်စင်များဖြစ်ကြသည်။ ကလေးများ၏ အနာဂတ်သည် တိုင်းပြည်၏ အနာဂတ်ဖြစ်သည်။ အတိတ်ထက် ပစ္စုပ္ပန်က သာရမည်ဖြစ်သလို ပစ္စုပ္ပန်ထက်လည်း အနာဂတ်ကသာလွန်ကောင်းမွန်မှသာ တိုးတက်ခြင်းလမ်းမသို့ရောက်နိုင်ပေလိမ့်မည်ဟူသောအတွေးမျိုးသည် ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။

တကယ်တော့ ကြယ်ကြွေခြင်းသည် တရားသဘောအရဖြစ်ပြီး၍ ပျက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အလုပ်သဘောအရမူ တာဝန်ထမ်းဆောင်မှု ပြီးဆုံးခြင်းဖြစ်သည်။ ကြွေသင့်သောအချိန်မှာကြွေကြရမည်မှာ လောကသစ္စာဖြစ်သည်။ ကြယ်ကြွေခြင်းသည် မြင်ရစ်လှပါသည်။ ကြယ်ကြွေသည့်အခါ ထွက်ပေါ်လာသည့် အလင်းတန်းသည်ကောင်းကင်ကို နှုတ်ဆက်သွားသည်။ အပေါင်းအဖော်ကြယ်လေးများကို နှုတ်ဆက်သွားသည်။ မြင်တွေ့လိုက်ကြရသူများကို နှုတ်ဆက်သွားသည်။ ကြယ်ကြွေခြင်းသည် ကျွန်တော့်ကို အကြိမ်ကြိမ်နှုတ်ဆက်သွားရုံမျှမကဘဲ ကျွန်တော့်နှလုံးသား ခံစားချက်များကို နှိုးဆွသွားခဲ့ပေသည်။ ကျွန်တော့်အတွေးများကို လှုပ်ခတ်သွားစေခဲ့ပါသည်။ ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် ကျွန်တော်ပျော်ပါသည်။ ကျွန်တော်လွမ်းပါသည်။ ကျွန်တော်ဝမ်းနည်းပါသည်။ ကျွန်တော်သတိရအောက်မေ့ပါသည်။

ကြယ်တွေကြွေတာမြင်လျှင် ထိုညသည် အဓိပ္ပာယ်ရှိသွားသည်ဟုထင်မိသည်။ တစ်နေ့သောအခါ လူသားတိုင်းသည်လည်း သင်္ခါရသဘောအရ ကြွေကြရပေဦးမည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ကြွေခြင်းများသည် ကြယ်ကြွေခြင်းလို မတောက်ပနိုင်ခဲ့လျှင်တောင်မှ သစ်ပင်ပေါ်မှ ကြွေဆင်းသွားခဲ့သောသစ်ရွက်ကလေးမျှလောက်တော့ လေးနက်စေချင်မိသည်။ ကြယ်တွေကြွေတာမြင်ကြစေချင်ပါသည်။ ။

ဥဒြ(ချယ်ရီမြေ)

အသက်ရှုထဲကို သွင်းနှင်းစင်ရောက်ကျေမပြုံးစိုး

အကယ်ဒမီစိုးမြတ်သူဇာကတော့ ဒီနှစ်မွေးနေ့ဟာ အသက် ၄၉ နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ဖြစ်ပြီး နောက်နှစ်ဆိုရင် ထိပ်စည်းပြောင်းလဲတော့မှာပါ။ သူမရဲ့မွေးနေ့ကို အလှူအတန်းတွေလုပ်ရင်း ဖြတ်သန်းသွားမယ်လို့လဲ သိရပါတယ်။

“အရင်တုန်းကတော့ မကြီးက မွေးနေ့ဆိုရင် ဘုရားမှာ မီးထွန်းတာတို့၊ ဓမ္မာရုံမှာ ဆွမ်းလောင်းတာ တို့လုပ်ဖြစ်တယ်။ အခု အဲဒီဓမ္မာရုံတောင် ပိတ်ထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ မနက်စောစောဆိုရင် လမ်းထဲမှာ ဆွမ်းခံကြွတာတွေရှိတယ်။ ဆွမ်းတော်ဗျို၊ ဆိုတဲ့အသံလေးကို အရမ်းသဘောကျတယ်။ မနက် ၉ နာရီလောက်ဆို

အသက်

တို့ရဲ့ ကမ္ဘာ သက်ဆုနှင်း

အနုပညာအလုပ်တွေ စလုပ်နေပြီဖြစ်တဲ့ မြို့လင်းကိုကို

မင်းသမီးလင်းစာနည် ဇော်ရဲ့သမီးလေး မြို့လင်းကိုကိုကတော့ အနုပညာအလုပ်တွေ စတင်လုပ်ကိုင်နေပြီလို့ သိရပါတယ်။

မြို့လင်းကိုကိုကတော့ ပြည်ပမှာ သွားရောက်ပညာ

ကြွလာပြီ။ အဲဒီဘုန်းဘုန်းတွေကိုတော့ ကိုယ်တိုင်ထွက်ပြီး ဆွမ်းလောင်းဖြစ်မယ်"လို့ သူက ဆိုပါတယ်။

ရင်ကျက်မှုတွေပြည့်လျှံလာသူ

စိုးမြတ်သူဇာဟာ အသက်အရွယ်ရလာတာနဲ့အမျှ သူမရဲ့မျက်နှာပေါ်မှာ ပြောင်းလဲလာတဲ့အရာလေးတွေကို ခံစားမိနေပြီလို့ ဆိုပါတယ်။

"အသက်လဲ ကြီးနေပါပြီ။ အိုလဲ အိုလာပြီဆိုတာ သိတယ်။ မျက်လုံးလေးတွေကအစ ကျနေတယ်။ မွေးနေ့ပွဲတွေ ဘာတွေလဲ မလုပ်ချင်တော့ပါဘူး။ လုပ်လို့ရရင် တောင်မလုပ်ဘူး။ ဘာလုပ်ရမှာလဲနော်။ တရားသဘောပေါ့။ အခုထိ ဂိမ်းတွေဆော့နေပေမဲ့ ဥပုသ်တော့ စောင့်ပါတယ်။ ဝါတွင်းမှာလဲ မရရအောင် ဥပုသ်စောင့်ဖို့ ကြိုးစားပါမယ်"လို့ ဆက်လက်ပြောပြလာပါတယ်။

အနုပညာသက်တမ်းနှစ်ပေါင်း ၄၀ ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ သူမ

စိုးမြတ်သူဇာရဲ့အနုပညာသက်တမ်းကတော့ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ခန့်ရှိပြီဖြစ်ပါတယ်။ သူမဟာ လက်ရှိ အချိန်အထိ ပရိသတ်အခိုင်အမာရရှိထားသူတစ်ဦးပါ။ အနုပညာလောကထဲကိုတော့ 'ဆုံရုပ်ကန္တာရဝတ်'ဆိုတဲ့ ရုပ်သံဇာတ်လမ်းရိုက်ကူးရင်း အနုပညာလောကထဲကို စတင်ဝင်ရောက်လာတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကတော့ သူမအတွက် ပထမဆုံးရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးပါ။ အဲဒီနောက် ၁၉၉၄ ခုနှစ်မှာ 'နော်ရင်မွှေး'ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားနဲ့ ပထမဆုံးအကယ်ဒမီဆုကို ရရှိပိုင်ဆိုင်ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။

သင်ကြားနေသူဖြစ်ပြီး ကျောင်းအားလပ်ရက်တွေမှာ မိခင်ဖြစ်သူဆီကို အလည်ပြန်ရောက်နေတာလို့ဆိုပါတယ်။

အလုပ်ကြိုးစားတဲ့ မြို့လင်းကိုကို

"သူ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်လာပြီဆိုရင် အစ်မက အနားမပေးဘူး။ သူ့ကို ခေါက်ဆွဲဆိုင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး စီမံခန့်ခွဲဖို့ အလုပ်ပေးတယ်။ အခု Covid ကာလမှာ အစ်မတို့ Online Delivery လုပ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ Pageကနေ သူပဲ အော်ဒါကောက်။ သူပဲ လမ်းကြောင်းဆွဲတာဆိုတော့ သမီးလေးပဲ ဦးစီးပြီးလုပ်နေတာပေါ့။

သူက အလုပ်ကို အရမ်းလောဘကြီးတဲ့သူပါ။ အရင် တုန်းကဆို သောကြာ၊ စနေ ၂ ရက်ပဲ Delivery ပို့တာ၊ ကလေးတွေ ပင်ပန်းမှာစိုးလို့လေ။ သူ့ရောက်လာတော့ တစ်ပတ်လုံးကို အလုပ်လုပ်နေရတာ၊ ကိုယ်တွေကလဲ သမီးရေ နားရက်လေးထားအုံးဆိုပြီးတော့ ပြောနေရ တယ်”လို့ သမီးဖြစ်သူရဲ့ကြိုးစားမှုတွေကို ပြောပြလာ ပါတယ်။

အနုပညာအလုပ်တွေလဲ စတင်လုပ်ကိုင်လာသူ

မြူလင်းကိုကိုကတော့ သူမရဲ့အနုပညာခြေလှမ်း အစအနေနဲ့ လူငယ်အဆိုတော် Sam Sam ရဲ့ Music Video အသစ်လေးမှာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ အနုပညာလှုပ်ရှားမှုတွေ သိပ်မရှိပေမဲ့ ဒီ Music Video မှာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ဖြစ်သွားတဲ့ အကြောင်းကိုလဲ မြူလင်းကိုကိုက “Sam Sam ရဲ့ အမေက မြူလင်းရဲ့မေမေကို MV ရိုက်ဖို့အတွက် ပြောတဲ့အချိန်မှာ သူ့ရဲ့ MV လေးတွေကို ကြည့်ဖြစ်တယ်၊ မြူလင်း မကြည့်ရ သေးခင် အိမ်ကလူတွေက အရင်

ကြည့်ကြတာပါ။ ဘွားဘွားက သူ့ကိုတွေ့တော့ အရမ်းချစ်စရာကောင်းတယ်လို့ပြော တယ်။ ဘွားဘွားကိုယ်တိုင်က သူ့ကိုချစ်တာဆိုတော့ ဒီသီချင်းကို ရိုက်ပေးလိုက်ဆိုပြီးတော့ တိုက်တွန်းတာနဲ့ ပါဝင်ဖြစ်တာပါ။ ပြီးတော့ မြူလင်းက K-Pop ကြိုက် တဲ့သူဆိုတော့ သူက K-Pop ပုံစံနည်းနည်းဆန်တယ်။ Sam Sam က အနုပညာအလုပ်တွေမှာ မြူလင်းထက် စီနီယာကျပါတယ်။ သူ့နဲ့ အလုပ်အတူတူလုပ်ရတာ ပျော်တယ်။ မြူလင်းက အခုမှ အနုပညာအလုပ်တွေလုပ် တာဆိုတော့ အကုန်လုံးနဲ့ စိမ်းနေတဲ့အတွက် အားလုံး က ဝိုင်းပြီးတော့ သင်ပေးကြပါ တယ်”ဆိုပြီးတော့ သီချင်း ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာ ဖြေဆို ခဲ့ပါတယ်။

ရုရှင်အသံတွင်းအရေစာကြီးလိုအပ်မှုတွေကို လှူဒါန်းပေးခဲ့သူ သရုပ်ဆောင်လွင်မိုး

သရုပ်ဆောင်လွင်မိုးဟာ ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်းမှာ ဖြစ်ပွားနေတဲ့ COVID-19 ရောဂါပိုးကူးစက်မှု ကြိုတင်ကာကွယ်ရေးဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့အတွက် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တာမွေမြို့နယ်မှာရှိတဲ့ ဆရာတော်အသျှင်ကုမာရမှတစ်ဆင့် ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းစက် ၁၀ လုံး လှူဒါန်းခဲ့တယ်လို့သိရပါတယ်။

COVID-19 ရောဂါကို မြန်မြန်ပျောက်ကင်းစေချင်သူ

“အစ်ကိုတို့မျှော်လင့်တာကတော့ ဒီရောဂါကြီး မြန်မြန်ပျောက်ပြီး လုပ်ငန်းတွေပြန်လည်ပတ်နိုင်ဖို့၊ အကုန်လုံးလဲ အရင်တုန်းကလို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လေး ပြန်ဖြစ်ကြဖို့ပေါ့။ ရောဂါကူးစက်မှုထဲမှာ ကိုယ်တွေလဲ မပါဝင်အောင် အမြဲဂရုစိုက်နေထိုင်ရတာပေါ့လေ” လို့ ဆက်လက်ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

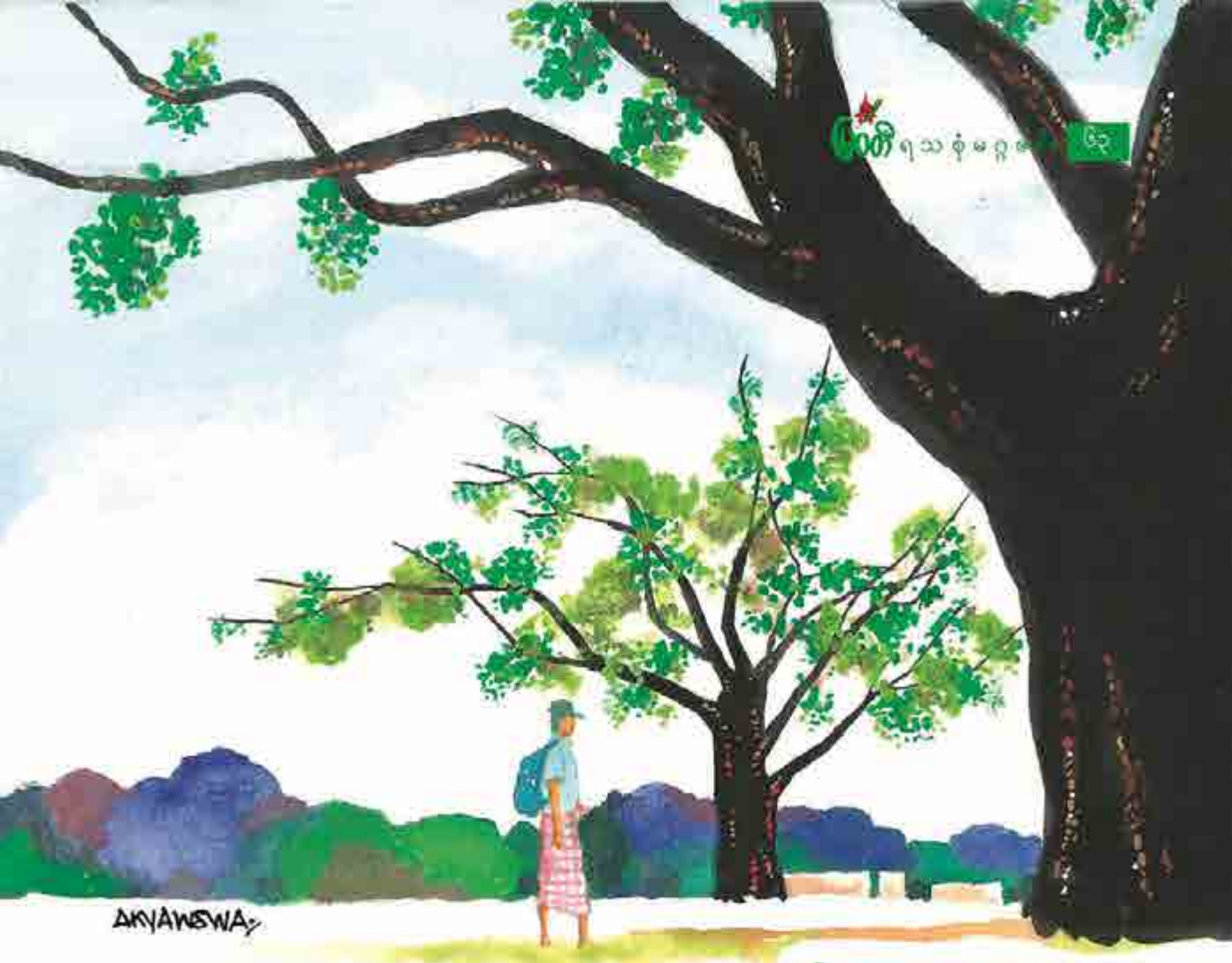
တစ်ချိန်က လျှမ်းလျှမ်းတောက်အောင်မြင်ခဲ့သူ

လွင်မိုးဟာ ၁၉၉၂ ခုနှစ်ကတည်းက အနုပညာအလုပ်တွေ စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားနဲ့ ဗီဒီယိုဇာတ်ကားပေါင်းများစွာကို ရိုက်ကူးခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ၁၉၉၉ ခုနှစ်မှာ ‘ရင်ထဲကဆောင်းရာသီ’၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှာ ‘ပန်းတစ်ပွင့်ဖန်ဆင်းခြင်း’ နဲ့ ၂၀၀၄ ခုနှစ်မှာ ‘တစ်ခါက ဧရာဝတီညများ’ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးတွေနဲ့ အကောင်းဆုံးအမျိုးသားဇာတ်ဆောင်ဆုကို ရရှိပိုင်ဆိုင်ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။

လက်ရှိမှာတော့ လွင်မိုးဟာ အနုပညာအလုပ်တွေထက် ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးကို ဦးဆောင်နေသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ။

သက်ဆုနှင်း

ANKYANSWA

တန့်ဆည်မြို့ ရွာသူများချစ်

ကျွန်တော်တို့ရွာအဝင်မှာ သက်တမ်းအလွန်ရှင့် နေတဲ့ကုက္ကိုပင်ကြီးနှစ်ပင်ရှိတယ်ဗျ။ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းချက်ကတော့ နေပြောက်မထိုးနိုင်လောက် အောင်ပါပဲ။ အဲဒီကုက္ကိုပင်ကြီးကို နွယ်ပင်တွေက ခြင်္သေ့ လည်ဆံမွေးတွေလိုပဲ ရုတ်ပတ်တွဲလောင်းကျနေတာပေါ့ ဗျာ။ ဟိုတစ်ခု ဒီတစ်ခုနဲ့။ ကျွန်တော် အဓိကပြောချင်တာက အဲဒီကုက္ကိုပင်တွေ ဘေးမှာရှိတဲ့သင်္ချိုင်းကုန်းဗျ။

ငယ်ငယ်က ကျွန်တော် အတော်ကြောက်ခဲ့ရတဲ့ သင်္ချိုင်းကုန်းပေါ့။ ရွာကိုသွားမယ်ဆိုရင် သင်္ချိုင်းကုန်း ကို ဖြတ်ပြီးသွားရတာကိုး။ ရွာအဝင်က သင်္ချိုင်းကုန်း ကိုဖြတ်သွားဖို့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကတည်းက စိတ်ကိုတင်း ပြီး စက်ဘီးကို ခပ်သွက်သွက်လေးစီးတယ်။ ခပ်ကြမ်း ကြမ်းလေးနဲ့ ခပ်မြန်မြန်လေးပေါ့။ အသက်ကိုလဲ အောင် ထားရသေးတယ်ဗျ။ အသက်ရှူဖို့ သတိကိုမရဘူး။

မျက်လုံးကလဲ စက်ဘီးရဲ့ရှေ့ဘီးလောက်ကိုပဲကြည့် တာ။ အုတ်ဂူတွေကို မြင်မှာစိုးလို့လေ။ မျက်လုံးကိုလဲ မှေးထားလိုက်သေးတယ်။ လမ်းတောင်ကောင်းကောင်း မမြင်ရဘူး။ ကုက္ကိုပင်ကြီးအနားကိုရောက်လာလေလေ ရင်ခုန်သံက မြန်လာလေလေ။ ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက် ရောက်တော့ စက်ဘီးကို အသားကုန်လွှတ်ခင်းတယ်။ အရှေးနဲ့အကြောင်းနဲ့ဆို သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဘယ်ဘက် ခြေထောက်က စက်ဘီးခြေခင်းချော်ပြီး မြေပေါ်ကိုကျ သွားလို့ ဟန်ချက်ပျက်သွားပြီး ညာဘက်ခြေထောက်

ကပါ စက်ဘီးခြေနင်းပေါ်ကနေ မြေပေါ်ကိုကျသွား
တယ်။ စက်ဘီးကို ဆက်မနင်းနိုင်တော့ဘူး။ ခွလျက်
နဲ့ပဲ ရွာထဲကို အတင်းဝင်ပြေးခဲ့ရတဲ့အထိ ကြောက်ခဲ့
တာပေါ့ဗျာ။

ဒါပေမဲ့လေ ငယ်ငယ်က ရွာကိုသွားရမယ်
ဆိုရင် ကိုယ်အရမ်းကြောက်တဲ့သင်္ချိုင်းကုန်းကိုလဲ
ဖြတ်သွားရတယ် (ဖြတ်ပြေးရဲတယ်ပေါ့)။ ဘာလို့လဲ
ဆိုတော့ ရွာကိုချစ်တာကိုး။ ရွာက အဘိုးနဲ့အဘွား
ကိုလဲ သိပ်ချစ်တာကိုး။ ဦးလေး၊ ဒေါ်လေးတွေ၊
သူငယ်ချင်းတွေကလဲ အများကြီးရှိတာကိုးဗျ။ ပြောသာ
ပြောရတယ်။ ရွာမှာရှိတဲ့အားလုံးနီးနီးက အမျိုးတွေ
ချည်းပဲ။ အားလုံးကလဲ ဖော်ရွေကြ၊ ချစ်ခင်ကြ၊ အလို
လိုက် အကြိုက်ဆောင်ကြလေတော့ ရွာသွားရမယ်
ဆိုရင်ကို ပျော်နေခဲ့တာပေါ့။

ကျွန်တော်ရွာကိုရောက်ပြီဆိုရင် အဘိုးတို့၊
အဘွားတို့ရှိတတ်တဲ့ လယ်တောထဲကို တန်းပြေးတော့
တာပဲ။ လယ်ထဲမှာ စပါး၊ ပြောင်း၊ ငရုတ်၊ သခွား၊
မြေပဲနဲ့ ပဲ အမျိုးကိုစုံနေအောင် စိုက်ထားတာ။ စိမ်းနေ
တာပဲ။ ပြောင်းခင်းတွေဆိုတာ တန်းနေတာပဲ။ အကျယ်
ကြီးဗျ။ ပျော်စရာသိပ်ကောင်းတယ်။ ပြောင်းခင်းထဲမှာ
ပြေးဆော့ရတာ သိပ်အရသာရှိတာပဲ။ လယ်ကန်
သင်းရိုးပေါ်မှာတော့ ထန်းပင်တွေရှိတယ်။ စီနေတာပဲ။
ဩဇာပင်တွေလဲပေါတယ်။ ဩဇာသီးတွေဆိုတာ
အပင်မှာ မှည့်အိနေတာပဲ။ ငှက်တွေကလဲပေါမပေါ။
ကြက်တူရွေးတွေပိုများတယ်။ ပြောင်းဖူးတွေကို
မီးဖုတ်ပြီး လင့်စင်ပေါ်မှာ တက်စားခဲ့ကြတာပေါ့ဗျာ။
လင့်စင်ပေါ်ကနေ မဆုံးနိုင်တဲ့ပြောင်းခင်းတွေနဲ့ စပါး
ခင်းတွေကို မြင်ရတယ်ဗျ။ ပြီးတော့ ပြောင်းဖူးတွေ
အဝစားပြီးရင် လင့်စင်ပေါ်မှာပဲ အိပ်လိုက်တာပဲ။

လေကလဲတိုက်လိုက်တာ အေးနေတာပဲ။
သိပ်အရသာရှိတာဗျ။ လေတိုက်ရင် ထန်းလက်တွေ
မြည့်တဲ့အသံက တဝီးဝီး၊ တဂျဲဂျဲ တဂျက်ဂျက်နဲ့။
ဂီတသံလိုလို၊ ဘာလိုလိုနဲ့ ချောသိပ်နေသလိုပဲ။
ငယ်ငယ်ကတော့ ဂီတသံတွေ ဘာတွေမသိဘူး။

နားထောင်လို့ကောင်းပြီး ပျော်နေတာပဲသိတယ်။
အဲဒီအချိန် အိပ်နေကြရင်းနဲ့ အဘိုးက ပြောတယ်။
“ငါ့မြေး တောင်သူလုပ်ပါလား၊ တောသူတောင်သား
တွေရဲ့ဘဝကပင်ပန်းပေမဲ့ အေးချမ်းတယ်၊ ခု ငါ့မြေး
မပျော်ဘူးလား” လို့ဆက်မေးတော့ ကျွန်တော်ကလဲ
“ဟုတ်၊ ပျော်ပါတယ်” လို့ဖြေလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ အဘိုးက
“ဒါဆို တောင်သူလုပ်မလား” တဲ့။ ကျွန်တော်ကလဲ
“မလုပ်ချင်ပါဘူးအဘိုး၊ ကျွန်တော်စာကျက်ရအုံးမှာ”
လို့ဖြေတော့ အဘိုးကရယ်နေတယ်။

စာကျက်ရအုံးမှာလို့ ပါးစပ်ထဲရှိတာသာဖြေလိုက်
တာ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်က စာမကျက်ချင်လို့
ရွာကိုလာတာ။ နောက်တော့ အဲဒီအကြောင်း အဘိုး
ထပ်မပြောတော့ဘူး။ သူ့ဆေးလိပ် သူ့သောက်နေတော့
တာဗျ။ အခု ကျွန်တော် နောင်တရလိုက်တာဗျာ။
တောင်သူမလုပ်ခဲ့မိလို့။

အဘိုးတို့အဘွားတို့အိမ်ကို လယ်တောကနေ
နွားလှည်းနဲ့ပြန်လာချိန်ဆို သိပ်ပျော်တာပဲ။ နွားလှည်း
ကို အိပ်ရင်းစီးရတာ တယ်အရသာရှိတာကိုး။ တိမ်တွေက
ကိုယ့်နောက်ကို လိုက်လာသလိုလို။ လိုက်နေသလိုလို။
တိမ်တွေကိုလဲ ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် အရုပ်တွေဖော်ပစ်
ရေးပစ်တာပေါ့။ အဘိုးအဘွားတို့အိမ်ရောက်လို့ နွား
လှည်းပေါ်ကဆင်းရင် သူငယ်ချင်းတွေက အိမ်မှာ
ရောက်နေကြပြီ။ ဆော့ဖို့စောင့်နေကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့
ကစားကြတဲ့ကစားနည်းတွေကလဲ အစုံပဲ။ ရွှေစွန်ညို၊
ဇယ်ခုပ်၊ ကျောက်ဒိုးပစ်၊ ကျောပိုး၊ ဖန်ခုံ၊ ထုပ်ဆီးတိုး
ညှပ်ိုင်းရောက်ရင်တော့ တူတူပုန်းတမ်း၊ ပြေးတမ်းလိုက်
တမ်း၊ သိုင်းချတမ်း (အဲဒီအချိန်တုန်းက အစုံပေါ့)။
အဲအထဲမှာ ကောက်ရိုးပုံပေါ် ပြေးလွှားဆော့ရတာကို
ကျွန်တော်အမက်မောဆုံးပဲ။ တလင်းပြင်မှာ ကျွမ်းထိုး
တမ်းဆော့ရတာ၊ ပြေးလွှားရတာ သိပ်သဘောကျ
တာပဲ။ ဆော့လို့၊ ကစားလို့ဝကြရင်တော့ အသက်ခပ်ကြီး
ကြီးအစ်ကိုတွေရဲ့ သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ စုန်း၊ ကဝေ၊ နာနာ ဘာဝ
နဲ့ အောက်လမ်းအကြောင်း၊ ရွှေရင်ကျော်အကြောင်းတွေ
ပြောတာကို နားထောင်ကြတယ်။ သူတို့ကပဲ နဖူးတွေ၊

ဒူးတွေကြွဖူးသလိုလို၊ ဘာလိုလိုပြောကြတာများ အဟုတ်ကြီး။ သူတို့ပြောစရာရာမရတော့မှဘဲ “မနက် ဖြန် ညမှထပ်ပြောကြတာပေါ့” ဆိုပြီး လူစွဲကာမှ ခပ်ကုပ်ကုပ်နဲ့ အဘွားခုတင်ပေါ်တက်အိပ်တော့တာ။ ရှူးတောင်မပေါက်ရဲဘူး။ အောင့်ထားရတယ်။ ရှူး သွားပေါက်လို့ တော်ကြာဆွဲလိုက်မှဖြင့်။

ကျွန်တော့်အဘွားအကြောင်းလေးလဲ ပြောပြချင် တယ်ဗျ။ မျက်နှာချိုချိုနဲ့ အမြဲပြုံးနေတတ်တာလေ။ ကျွန်တော့်အဘွား ရွာကနေ ဈေးလာဝယ်ရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့သမီးနဲ့မြေးတွေကို လွမ်းရင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ရွာကနေ ခြေကျင်လျှောက်ပြီး ရောက်ရောက်လာတတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်ကိုရောက်လာရင် အဘွားခေါင်းပေါ် မှာ တောင်းကြီးတစ်လုံး၊ ညာလက်မှာ ခြင်းကြီးတစ်လုံး ပိုက်ထားပြီး ဘယ်ဘက်လက်ကလဲခြင်းတစ်လုံးကို ဆွဲဆွဲလာတတ်တယ်။ ရွာနဲ့ကျွန်တော်တို့အိမ်က ၅ မိုင် ထက် မနည်းဝေးတာကို တောင်းကြီးတောင်းငယ်၊ ခြင်း ကြီးခြင်းငယ်တွေထဲ မြေပဲ၊ သခွား၊ ပြောင်း၊ ငရုတ်၊ ပဲမျိုးစုံနဲ့ ပဲဆီ၊ ဆီတိုဟူးကအစ ပါတယ်။ အဘွား ကျွန်တော်တို့အိမ်ကိုလာရင် သိပ်ပျော်တာပဲ။ အဲဒီနေ့ များဆို ထမင်းတောင် မဆာဘူးဗျ။

အဘွားပြီးတော့ အဘိုးကိုလဲ မချန်သင့်ဘူးလေ။ ကျွန်တော့်အဘိုးက ကောင်စီခေတ်တုန်းက လူကြီးဆိုပဲ။ အဲဒီတုန်းက ငွေချေးချေးပေးတယ်ထင်တယ်။ ပြန်ဆပ် ရမဲ့အချိန်ရောက်ရင်တော့ ရွာသူရွာသားတွေကို ကျွန်တော့်အဘိုးက အကြွေးစာရင်းဖတ်ပြရသတဲ့။ ဖတ်ပြတဲ့ပုံစံက အမယ် ချေးငွေချေးယူထားသူက နံပါတ် (၁) ဦးကျောက်လုံးတဲ့။ သူလေ အဘိုးပေါ့။ ဟုတ်ကဲ့၊ အဘိုးက ကျွန်တော်လဲ ဆပ်ရမှာပါတဲ့။ နောက် ဒုတိယတစ်ယောက်ကတော့ ဒေါ်ခင်ရွှေတဲ့။ အဲဒါ သူ့မိန်းမ။ ကျွန်တော့်အဘွားပေါ့။ နောက် တတိယတစ်ယောက် အမယ် - သူ့သမီးတဲ့ဗျ။ ဖြစ်ပုံ - အဘိုးလူကြီးဘဝတုန်းက ခုလိုပဲ ကုန်ဈေးနှုန်း တက်တဲ့အခြေအနေမျိုးကလဲ ရှိနေဟန်တူပါရဲ့။ အဘိုးက အစည်းအဝေးတစ်ခုမှာ ခုလိုပြောသတဲ့။

“ရွာသူရွာသားအပေါင်းတို့ခင်ဗျား၊ ခုအချိန်အခါ ကုန်ဈေးနှုန်းတွေတက်နေပါသဖြင့် ဝက်သား၊ အမဲသား တွေ ဝယ်မစားကြဘဲ ငါးခြောက် ငါးခြမ်းလေးတွေပဲ ဝယ်စားကြဖို့ပြောလိုပါတယ်” လို့ ပြောသတဲ့။ အဲဒီ အချိန်မှာ လူအုပ်ကြီးက ဘာပြောကောင်းမလဲ၊ တောသူတောင်သားတွေဆိုတော့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ငါးခြောက်ငါးခြမ်းက ဝက်သား၊ အမဲသားတွေထက် ဈေးပိုကြီးတဲ့အကြောင်း အော်အော်ပြောကြသတဲ့ဗျ။ ဆူညံသွားမှာပေါ့။ ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော့်အဘိုးက “မှားသွား လို့ပါဗျာ၊ ဆီတိုဟူးပါ” ဆိုပြီး ထိုင်လိုက်ရသတဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော့်အဘိုးလဲ နာမည်တစ်လုံးရသွားခဲ့ရောဆိုပဲ။ ‘ဆီတိုဟူး’တဲ့။

ကျွန်တော်လဲ ခုတော့ ဝန်ထမ်းဘဝ ကိုယ့်အလုပ် အကိုင်နဲ့ကိုယ်ဆိုတော့ ရွာကိုတောင် မရောက်တာကြာ ပြီပေါ့ဗျာ။ နောက်ဆုံးတစ်ခေါက်ရွာကိုရောက်တော့ အဘွားက “ငါ့မြေး ရွာကို တစ်နှစ်တစ်ခေါက်တော့ ရောက်အောင်လာကွဲ့၊ အဘွားတို့က မျှော်နေမှာ၊ ငါ့မြေး တို့လာမှ အဘွားတို့က တွေ့ရမှာ” လို့ပြောရာသားဗျ။ အဲဒီတုန်းက အဘွားပြောတဲ့လေသံလေးကို ကျွန်တော် ဖြင့် အခုအချိန်ထိ လွမ်းနေ၊ ကြားယောင်နေတုန်းပါပဲ။

ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါခွင့်ပြန်ရင်တော့ ရွာကို အရင်သွားအုံးမယ်ဗျာ။ ရွာအဝင်ဝက သင်္ချိုင်းကုန်းကို လဲ တဝကြီးကြည့်အုံးမယ်ဗျာ။ ငယ်ငယ်က ကျွန်တော် သိပ်ကြောက်ခဲ့ရတာကိုး။ အခုတော့ ကျွန်တော်လဲ အသက်အရွယ်ရလာလို့ထင်ပါရဲ့၊ ရွာအဝင်ဝကသင်္ချိုင်း ကုန်းကို မကြောက်တော့ပါဘူး။ ငယ်ငယ်က ရွာကို သွားရင် စက်ဘီးနဲ့အတင်းဖြတ်ပြေးသွားရတဲ့သင်္ချိုင်း ကုန်းကို ခုတော့ လမ်းလျှောက်ပြီးသွားအုံးမယ်။ သင်္ချိုင်း ကုန်းက အုတ်ဂူဖြူဖြူတွေကိုလျှောက်ပြီး ကြည့်အုံး မယ်။ အုတ်ဂူတွေကိုလဲ ကျွန်တော်မကြောက်တော့ဘူး။ ကောင်းကောင်းကြည့်ရဲပြီ။ ဒီကြိုကျားကြိုကျားအုတ်ဂူ တွေထဲမှာ ကျွန်တော့်အဘိုးနဲ့အဘွားလဲ ပါနေပြီပဲလေ ဗျာ။ ။

တန်ဆည်မိုး

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါပဲ။ ထိုနေ့ညနေက ပန်းဆိုးတန်းစာအုပ်ဆိုင်တွေရှေ့မှာ အမှတ်မထင် ဆုံတွေ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ရန်ကုန်ရောက်လာသည့် ၂ နှစ်ကျော်ကာလအတွင်းမှာ သူ့ကမ္ဘာလေးနှင့်သူ အိုင်ကျင်းဖွဲ့၍နေတတ်သော ထိုစာရေးဆရာနှင့် ပထမအကြိမ်ပြန်ဆုံမိကြခြင်းဖြစ်သည်။

အသားဖြူ၍ ထူးထူးခြားခြား ပိန်သွယ်ရည်မျောသောသူ့ကို ၁၅ ပေလောက်အတွာမှလှမ်း၍ မြင်သည်။ စာအုပ်ဆိုင်ရှေ့တွင် ဝေဖန်ရေးဆရာ 'ရီနေနိုင်' နှင့်အတူ ယှဉ်ရပ်နေသောကျွန်တော်ရှေ့မှ သူ့ဖြတ်သွားသည်။ လေယာဉ်ပေါ်မှဆင်းလာသော အရေးပါသူတစ်ယောက်ကို ကြိုဆိုနေသလို ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။ သူက ကျွန်တော်တို့ကို ကြည့်မြဲသောအပြုံးနှင့် နှုတ်ဆက်သည်။ ဆားမှ ဝေဖန်ရေးဆရာကို သူက လက်တို၍ခေါ်သွားသည်။ သူ၏အပြုံးမြဲမြဲတွင် ကျွန်တော်ကိုမှတ်မိသည့် အရိပ်အယောင်မတွေ့။ 'ဒီလူ ငါ့မြင်ဖူးပါတယ်' ဟူသောအကြည့်မျိုးဖြင့် ပြုံးပြသွားခြင်းသာဖြစ်

မေ့ပင်စိုက်သူများ

အတန်အသင့်အောင်မြင်ခဲ့သောဝတ္ထုဆရာတစ်ဦး

(ရသစာတမ်း)

ကြောင်း သေချာပါသည်။ ဝေဖန်ရေးဆရာပြန်ရောက်လာတော့ "ခင်ဗျားကို တယ်သူလဲလို့ မေးနေတယ်ဗျ၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဇဝေဇဝါဖြစ်နေပုံရတယ်" ဟုပြော၍ "သူမှတ်မိမယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ပါဘူး" ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူသည် အတန်အသင့်အောင်မြင်ခဲ့သောဝတ္ထုဆရာတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အတန်အသင့်အောင်မြင်ခဲ့သော ဘာသာပြန်ဆရာတစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ်အားဖြင့်ပြောရလျှင် ကျွန်တော်သည် သူ့ရေးသားခဲ့သောစာများဖြင့်ကြီးပြင်းခဲ့သည်ဟုမဆိုသာသော်လည်း သူ့ရေးခဲ့သောစာများကို ကျွန်တော်အနေဖြင့် တလေးတစားအသိအမှတ်ပြုနိုင်သောအနေအထားတွင် ရှိသည်မှာ သေချာလှပါသည်။

လွန်ခဲ့သော လေးငါးနှစ်ခန့်က 'သူ့'ကို နယ်မြို့လေးတစ်မြို့က စာပေဟောပြောပွဲဖိတ်ကြားခဲ့ဖူးသည်။ ဘာစာမှမရေးသော်လည်း စာပေချစ်မြတ်နိုးသောမြို့ခံဆရာဝန်တစ်ဦးနှင့်အတူ

သူတို့ကို ရန်ကုန်မှလာ၍ ကြိုခဲ့သည်။ သူ့ထံရောက် တော့ ခူးနာနေ၍ ဟောပြောပွဲသို့မလိုက်နိုင်တော့ကြောင်း တောင်းပန်သည်။ ကျွန်တော်တို့က အခြား စာရေးဆရာနှစ်ဦးနှင့်အတူ ပိုစတာချိတ်ကာကြေညာ ထားပြီးဖြစ်၍ နောက်မဆုတ်နိုင်။ ဆရာတို့ကိုကြိုဖို့ ကားနှစ်စီးကို တစ်ယောက်တစ်စီးမောင်းလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖြစ်အောင် လိုက်စေလိုသည်။

“ကျွန်တော် သိပ်အားနာတာပဲဗျာ၊ တကယ့် အခက်အခဲကဒီလိုဗျ၊ ခူးက သိပ်နာနေတော့ အပေါ့ အလေးသွားတဲ့အခါ ဘိုထိုင်နဲ့မှသွားလို့ရတယ်၊ ဒါကြောင့်ပါ” ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖွင့်ပြောသည်။

စာရေးဆရာများအတွက် စီစဉ်ထားသော တည်းခိုဆောင်မှာ ဘိုထိုင်အိမ်သာ ရှိ၊ မရှိ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး မသေချာ။ တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်ရင်း အကြံအစီအကွပ်ကြသည်။ သို့သော် စာချစ်သူ မြို့ခံဆရာဝန်က လွယ်လွယ်နှင့် အလျှော့ပေးတတ်သူမဟုတ်။ “ဖြစ်အောင်စီစဉ်မယ်ဗျာ” ဟု တကွတတ်တတ်ပြောနေသည်။

ညရောက်တော့ ခူးနာနေသောဆရာထံ ဘိုထိုင် အိမ်သာစီစဉ်ပြီးဖြစ်၍ ဆရာဆက်ဆက်လိုက်ပါ ဟောပြောစေလိုပါကြောင်း ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ တကယ်တော့ ဘိုထိုင်ကို ရန်ကုန်မှပင် ကျွန်တော်တို့ ရှာဖွေဝယ်ယူခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ (သို့သော် ထိုဘိုထိုင် ကို မသုံးဖြစ်ခဲ့ပါ။ တည်းခိုဆောင်တွင် ဘိုထိုင်အိမ်သာ ရှိနေခြင်းကို ကျွန်တော်တို့မသိခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။)

ဟိုရောက်တော့ နှစ်ည နှစ်ပွဲဟောကြသည်။ ဟောပြောပွဲလည်း အောင်မြင်ပါသည်။ ဟောသည့် ဆရာ ၃ ဦးထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ရှိသေးလေးစားရမည့် ဆရာကြီးတစ်ဦးလည်းပါဝင်နေသဖြင့် နံနက်စောစော တစ်ပွဲကို ကျွန်တော်အိမ်မှာ ဖိတ်ကျွေးသည်။ နေ့လယ်စာ တစ်ပွဲကို မြို့ခံဆရာဝန်အိမ်မှာဖိတ်ကျွေးသည်။ ထိုအိမ် မှာပင် ဟောပြောပွဲအတွက် လက်ဆောင်ကိုပေးသည်။ စာရေးဆရာ ၃ ဦးစလုံးစည့်ခန်းဆက်တီတွင် အသီးသီး ထိုင်နေကြစဉ် စာချစ်သူဆရာဝန်က ရိုသေသမှုဖြင့်

ခူးထောက်၍ပေးခဲ့သောမြင်ကွင်းကို ကျွန်တော်မမေ့နိုင် ပေ။

ခူးနာသောဆရာက “ထပါဆရာရယ်” ဟု အားနာ လှစွာပြောလိုက်သောစကားသံကိုလည်း ကျွန်တော် မမေ့နိုင်ပေ။

‘သူ့’ကို ကျွန်တော်မမေ့။ ကျွန်တော့်တွင် ‘သူ’နှင့် ပတ်သက်၍ အမှတ်ရစရာလေးတွေရှိခဲ့သည်။ သို့ရာ တွင် ‘သူ’က ကျွန်တော့်ကို အမှတ်မရတော့။ မေ့ချေပြီ။

စင်စစ် ထိုဆရာ၏ မေ့လျော့ခံရခြင်းအတွက် ငြိုငြင်သောသဘော ကျွန်တော့်တွင် စိုးစဉ်းမျှမရှိပါ။ ငြိုငြင်သောကြောင့် သည်ကိစ္စတွေ ပြန်ပြောပြနေခြင်း လည်း မဟုတ်ပါ။ ထိုကိစ္စမျိုးကို ငြိုငြင်ရမည်ဆိုလျှင် လည်း ဆုံးနိုင်တော့မည်မဟုတ်သည်ကို ကျွန်တော် ကောင်းစွာနားလည်ပါသည်။ သိမှု၊ လိုအပ်မှုနှင့် ခံစား မှုဟူ၍ရှိနိုင်သောစိတ်၏ အခြေအနေတစ်ရပ်တွင် လူ သည် မည်သည့်အမှုကိုမဆိုမေ့နိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော် လည်း မေ့နိုင်သည်။ စာဖတ်သူလည်း မေ့နိုင်သည်။

သို့သော် ထိုညနေအိမ်ပြန်ရောက်တော့ ကျွန်တော့် မှာ စဉ်းစားစရာတစ်ခုပါလာခဲ့သည်။ မေ့သည်ဆိုတာ ဘာလဲ။ ဘာကြောင့်မေ့ရတာလဲ။ မေ့လျော့ခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းအရင်းက ဘာလဲ။

ကျွန်တော်ဆိုလိုသည်မှာ ဦးနှောက်ပုံမှန်အလုပ် မလုပ်တော့သော မှတ်ဉာဏ်ချို့ယွင်းသွားခြင်း (Alzheimer) နှင့်လည်းကောင်း၊ မှတ်ဉာဏ်ကွယ် ပျောက်သွားသောအတိတ်မေ့ရောဂါ (Amnesia) နှင့်လည်းကောင်း မသက်ဆိုင်ပါ။ ထို့အတူ ‘မေ့တတ် ခြင်း’နှင့်လည်း မသက်ဆိုင်ပါ။ ပစ္စည်းတစ်ခုခုမေ့ကျန် တတ်ခြင်း၊ သင်ကြားချက်ကိုမေ့လျော့ခြင်း၊ ချိန်းဆို ချက်ကိုမေ့လျော့ခြင်း စသည်တို့နှင့်လည်း မပတ်သက် ပါ။

‘အေ’ဆိုသောလူတစ်ယောက်နှင့် ‘ဘီ’ဆိုသော လူတစ်ယောက်တို့ တစ်ချိန်ချိန်၊ တစ်နေရာရာတွင် အကြောင်းအားလျော်စွာ ဆုံစည်းသိကျွမ်းခဲ့ကြသည်။ ကာလအပိုင်းအခြားတစ်ခုအတွင်း ပြန်တွေ့ကြသော

**နောက် ၆ လခန့်အကြာတွင်
ရုံးခန်းတံခါးကို
တွန်းဖွင့်၍ဝင်လာသော
အသက် ၃၀ ခန့် လူတစ်ယောက်ကို
မောကြည့်လျက် . . .**

အခါ 'အေ'က 'ဘီ'ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း မှတ်မိသွားသည်။
'ဘီ'က 'အေ'ကို မမှတ်မိတော့။ မေ့လျော့သွားခဲ့ပြီ။
ဘာကြောင့်လဲ။ ဘာကြောင့်မှတ်မိရတာလဲ။ ဘာကြောင့်
မေ့လျော့သွားခဲ့တာလဲ။ ထိုအချက်ကို စဉ်းစားအဖြေ
ရှာကြည့်နေမိခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ငယ်စဉ်က ကျွန်တော်တို့ဆရာတစ်ဦး သွန်သင်
ဆုံးမခဲ့ဖူးပါသည်။

'မေ့ထိုက်တာတွေကို မေ့မစ်လိုက်ပြီး မမေ့ထိုက်
တာကို မမေ့နဲ့ ကိုယ်က သူတစ်ပါးအပေါ် ကူညီခဲ့ဖူးတာ၊
ကျေးဇူးပြုခဲ့ဖူးတာတွေကို မေ့မစ်လိုက်တော့၊ မှတ်ဉာဏ်
ထဲက ဖယ်ထုတ်ပစ်လိုက်ပေတော့၊ ဒါပေမဲ့ သူတစ်ထူးက
ကိုယ့်ကို ကူညီစောင့်ရှောက်ခဲ့ဖူးတာ၊ ကျေးဇူးပြုခဲ့ဖူးတာ
တွေကိုတော့ မေ့မစ်လိုက်လို့မဖြစ်ဘူး၊ မမေ့ထိုက်ဘူး'
စသည်ဖြင့် . . .။

ဤသို့ဆိုပေမည် ကျွန်တော်လည်း မေ့မေ့လျော့
လျော့ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ သာယာဝတီနယ်ဘက်တွင် နေခွင့်
ရခဲ့စဉ်က ရုံးအားရက်တစ်နေ့တွင် စံရွေး၊ ဖိုးခေါင်ရွာ
တို့သို့ အလည်အပတ်သွားခဲ့သည်။ ဖိုးခေါင်ရွာအထိ
လေးမိုင်ခန့် စက်ဘီးနင်းသွားခဲ့ရသည်။ ထို့နောက်
လှိုင်မြစ်ကိုကူးဖြတ်လိုက်တော့မှ စံရွေးရွာသို့ရောက်
သည်။ စံရွေးရွာရောက်တော့ နေကလည်းပူလှပြီ။
လူတွေလည်း ဖတ်ဖတ်မော့ပြီး ဗိုက်ကလည်း ဆာလှ
ပြီ။

ထိုရွာမှ အသက် ၃၀ အရွယ် လူတစ်ယောက်
(ကိုလှအေးဟု ထင်ပါသည်)က သင့်တင့်သောနေရာ
ထိုင်ခင်းကိုပေးကာ သူ့အိမ်သားများကို ဟင်းလျာ
ချက်ပြုတ်စီမံစေသည်။ သူက အပြင်ထွက်သွားလိုက်

ပြီး ၁၅ မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ခါးတောင်းကျိုက်ဖြင့်
ပြန်လာသည်။ ထန်းရည်အိုးနှစ်လုံးကိုပါ ဆွဲလာသည်။
သူ့ကိုယ်တိုင် အပင်ပေါ်မှချလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အမြှုပ်
တစ်စီနှင့် ထန်းရည်ချိုများကို မောမောဖြင့်သောက်ရင်း
ကြက်သားကာလသားချက်ကို ဆာဆာနှင့်လွေးလိုက်
သည်။ ယင်းနောက် ဧည့်ဝတ်ကျေဖော်ရွေပျူငှာသော
သူ့ကိုကျေးဇူးတင်ကြောင်း တဖွဖွပြောပြီး နေချိုတော့
ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ သိကျွမ်းခင်မင်ဖူးခြင်းမရှိ
ပါဘဲလျက်၊ အလုပ်ငှာနနှင့်လည်း ပတ်သက်ဆက်စပ်
ခြင်းမရှိပါဘဲလျက် သူက ကျေးဇူးပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
သူ့ကို လွယ်လွယ်မမေ့နိုင်ဘူးဟုထင်ခဲ့သည်။ နောက်
၆ လခန့်အကြာတွင် ရုံးခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်၍ဝင်လာ
သောအသက် ၃၀ ခန့် လူတစ်ယောက်ကို မောကြည့်
လျက် "ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"ဟု ကျွန်တော်ကမေးလိုက်
သည်။

"ဘာကိစ္စမှမရှိပါဘူး၊ မြို့တက်ရင်း ကြိုတာနဲ့
ဆရာဆီဝင်လာတာ"ဟုပြောသည်အထိ မမှတ်မိသေး။
'ဒီလူမြင်ဖူးပါတယ်'ဟုသောအကြည့်မျိုးဖြင့် (ဟိုဆရာ
၏မျက်လုံးနှင့် တူညီပေလိမ့်မည်) ကြည့်ရင်း ခေါင်းထဲ
အပြင်းအထန်စဉ်းစားနေမိသည်။

သူကတော့ ရိပ်မိပုံမရ။ ခဏအကြာ "စံရွေး
ဘက်အလည်လာခဲ့ပါအုံးဆရာ"ဆိုတော့မှ ဟာခနဲဖြစ်
သွားရပါသည်။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ တရားသူကြီးတစ်ဦးမေပုံ
ကတော့ တော်တော်အန္တရာယ်များသည်။

မြို့တစ်မြို့မှာ တာဝန်ကျစဉ် ဆင်အိုင်ချောင်းနား
ရွာမှာ သူ့တပည့်မင်္ဂလာဆောင်ကို သွားရောက်ချီးမြှင့်
ရာ လူတစ်ယောက်က သူ့အနားသို့ ရစ်သီရစ်သီဖြင့်
လက်ဖက်ရည်ပွဲ၊ ကွမ်းယာနှင့် ဆေးလိပ်လာချပေးပြီး
ဧည့်ဝတ်ပြုနေသည်။ စကားတွေလည်း ဖောင်ဖွဲ့အောင်
ပြောနေတော့ သူက 'ဒီလူ ငါမြင်ဖူးပါတယ်'ဆိုပြီး
ကြည့်နေမိသည်ဟုဆိုသည်။ ထိုလူက -

"ဆရာ ကျွန်တော့်ကိုမမှတ်မိဘူးထင်တယ်၊

မနှစ်က ဓားခုတ်မှုနဲ့ ဆရာထောင်တစ်နှစ်ချလိုက်တဲ့ စိုးစိုးလေးဆရာရဲ့ "ဆိုတော့မှ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဖြစ်သူ တရားသူကြီးမှာ လန့်ဖျပ်ကာ ကြက်သီးများပင် ထခဲ့ သည်ဟု ဆိုပါသည်။"

တစ်ခုသောညဉ့်ဦးယံမှာ ဟံမင်းဝေးတို့၊ ဟာမင် မဲလ်ဗီးတို့လို ပင်လယ်ဝတ္ထုများရေးရင်း အောင်မြင် ပေါက်မြောက်နေသော စာရေးဆရာမလင်မယား ကျွန်တော့်အိမ်သို့ အလည်အပတ်ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော်က ဒူးနာဖူးသောစာရေးဆရာအကြောင်းကို စကားစပ်၍ ပြောမိသည်။

"ဒီလိုပဲဖြစ်တတ်ပါတယ်ဆရာရယ်၊ ဟိုတစ်လော ကလဲ ဈေးသွားရင်း ကျွန်မစာသင်ခဲဖူးတဲ့တပည့်ဟောင်း တစ်ယောက်နဲ့တွေ့တယ်၊ မူလတန်းကတည်းက သင်ခဲ ဖူးတာ၊ ခု သူတောင်အိမ်ထောင်ကျနေပြီဆိုတော့ ကျွန်မ ဘယ်မှတ်မိတော့မလဲ၊ သူ့နှုတ်ဆက်လို့သာ ငယ်ရုပ်ကို ပြန်ဖမ်းကြည့်ရတာ၊ မင်းက ဆရာမကိုမှတ်မိသားပဲ လို့ပြောတော့ သူက ဘာပြောတယ်ထင်လဲ"

"ဒီမျက်ခုံး၊ ဒီမျက်လုံးတွေကို ဘယ်တော့မှမမေ့ ဘူးတဲ့ဆရာရေ"

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလိုပဲပြောတယ်" ဟု ဆရာမ၏ယောက်ျားကြီးက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ထောက်ခံပါသည်။ ကျွန်တော် မယုံပါ။ သူတို့ လင်မယားပြန်သွားကြပြီးနောက် သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်တော့လည်း ဒီမျက်ခုံး၊ ဒီမျက်လုံးတွေ ကြောင့် ဆိုခြင်းကို ကျွန်တော်မယုံနိုင်ပါ။

ကျွန်တော်သည်လည်း မူလတန်းတုန်းက သင်ကြားခဲ့ဖူးသော ဆရာ၊ ဆရာမတွေကို ဘယ်အခါ၊ ဘယ်နေရာမှာပဲတွေ့တွေ့ ထပ်ခဲနဲ့မှတ်မိသည်ချည်း ဖြစ်၍ နှုတ်ဆက်နိုင်ပါသည်။ မတွေ့ရတာကြာပြီဖြစ် သော ဆရာ တော်တော်များများသည် ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိကြတော့ပါ။ သို့သော် ကျွန်တော်မှတ်မိနေသော ဆရာ၊ ဆရာမအားလုံးသည် ပင်လယ်ဝတ္ထုဆရာမကဲ့သို့ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးလှပကြသူချည်းမဟုတ်ပါ။ သို့စင် လျက် ကျွန်တော်က ဘာကြောင့်မှတ်မိနေရသလဲ။

ဘာကြောင့် မမေ့နိုင်တာလဲ။ သူတို့ကရော ဘာကြောင့် မေ့သွားကြတာလဲ စဉ်းစားမိတော့မှ လက်ခနဲပွင့်သွား သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာကြာ၍ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြ သောအခါ ဆရာမက သူစာသင်ပေးခဲ့ဖူးသောတပည့်ကို မေ့ကောင်းမေ့နိုင်သော်လည်း တပည့်က ဆရာမကို မေ့နိုင်မည်မထင်ပါ။ ဆရာဝန်က သူ့ခွဲစိတ်ကုသခဲ့ရ သည့်လူနာကို မေ့ကောင်းမေ့နိုင်သော်လည်း လူနာက ဆရာဝန်ကို မေ့နိုင်မည်မထင်ပါ။ တရားသူကြီးက သူ အပြစ်ပေးခဲ့ဖူးသည့်အမှုသည်ကို မေ့ကောင်းမေ့နိုင် သော်လည်း အမှုသည်က တရားသူကြီးကို မေ့နိုင်မည် မထင်ပါ။

ဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်တွင် လူတို့သည် အခါ ခပ်သိမ်း တန်းတူညီမျှရှိခဲ့ကြသည်မဟုတ်မူ၍ တချို့က အသာစီးရခဲ့ကြပြီး တချို့က အသာစီးမရခဲ့ကြပါ။ အသာစီးရခဲ့သူတို့သည် အလွယ်တကူမေ့လျော့လေ့ရှိ ပြီး အသာစီးမရခဲ့ သူတို့သည် အလွယ်တကူမမေ့လျော့ တတ်ကြပါ။ ထိုအဆို၌ ခြွင်းချက်ရှိနိုင်သည်သာဖြစ် ပါသည်။

သို့ရာတွင် တစ်ခုပြောရန် ကျန်နေပါသေးသည်။ တစ်ခါတုန်းက အရာရှိငယ်သင်တန်းတစ်ခုတွင် ကသာသား ကိုညွှန်ရွှေကြီးမိတ်ဆက်ပေး၍ စာပေဝေဖန် ရေးဆရာ ဝီနေနိုင်နှင့် တွေ့ဆုံသိကျွမ်းခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ် က သူလည်း ဝတ္ထုတိုလေးများရေးခဲ့ဖူးပြီ။ ကျွန်တော် လည်း ဝတ္ထုတိုလေးများရေးခဲ့ဖူးသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် မိနစ် ၂၀ ခန့်သာ စကားပြောခွင့်ရခဲ့ကြ သည်။ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ခန့်ကြာ၍ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြ သောအခါ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ဘယ်သူကမှ မိတ်ဆက်ပေးစရာမလိုဘဲ မမေ့မလျော့မှတ်မိနေခဲ့ကြ သည်။ သေချာတာတစ်ခုကတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး စလုံးသည် ဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်တွင် မည်သူမျှ အသာစီး မရခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

မောင်ရင်မာ(ကျောင်းကုန်း)

(၇၅)နှစ်မြောက်တပ်မတော်နေ့ဂုဏ်ပြုဇာတ်ကားကြီးဖြစ်တဲ့ 'တစ်စစ်တစ်မက် ကိုယ်နှင့်သက်ကို'ဇာတ်ကားမှာပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး နောက်ထပ်အနုပညာအလုပ် တွေကိုဆက်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ တက်သစ်စသရုပ်ဆောင်သစ်သီဟနိုင်နဲ့ တွေ့ဆုံ မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ခေတ်မီအက်ရှင်ကားတွေမှာလဲ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ဖို့ စိတ်ဝင်စားပါတယ်ဆိုတဲ့ သီဟနိုင်က သူ့အနုပညာလှုပ်ရှားမှုနဲ့ယူချက်တွေအကြောင်း အခုလို ဖြေကြားပေးခဲ့ပါတယ်။

အက်ရှင်ကားတွေကိုစိတ်ဝင်စားတဲ့

သီဟနိုင်

ဟိန်းဆက်သွင်

အနုပညာလောကထဲ ညီလေးစတင်ဝင်ရောက်ပုံ
လေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါအုံး။

ဆယ်တန်းဖြေပြီးတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်
ဇာတ်ကားတွေတော်တော်ကြည့်ဖြစ်တယ်။ သူတို့
လို သရုပ်ဆောင်ချင်လာတယ်။ သရုပ်ဆောင်
တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်လာတယ်။ သင်တန်းအနေနဲ့
Forever Group ကဖွင့်တဲ့ MMDC မှာတက်
ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကနေ 'တစ်စစ်တစ်မက် ကိုယ်နှင့်
သက်ကို' ဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်ရိုက်ကူးဖြစ်ခဲ့
ပါတယ်။

'တစ်စစ်တစ်မက်ကိုယ်နှင့်သက်ကို' ဇာတ်
ကားမှာ ပါဝင်ဖြစ်ပုံလေးပြောပြပါ
အုံး။

ဒီကားက ကျွန်တော်ရဲ့ ပထမ
ဆုံးသရုပ်ဆောင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်ကားပေါ့။
(၇၅)နှစ်မြောက်တပ်မတော်နေ့ ဂုဏ်ပြုဇာတ်
ကားပေါ့။ ဒီကားမှာ ကျွန်တော်က ၁၉၈၈ ခုနှစ်
မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲမှာ သီဟသူရဘွဲ့ ရတပ်မတော်
သားတစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။
ဒီဇာတ်ကားက Actor အင်အားလဲများတယ်
ဆိုတော့ စီနီယာတွေနဲ့ဆုံခဲ့ရမှာပဲ။ သူတို့ဆီကကော
ဘယ်လိုပညာတွေရခဲ့လဲ။

အများကြီးရခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျ။ စီနီယာသရုပ်
ဆောင်တွေကိုရော ဒါရိုက်တာကြီးတွေကိုပါ မေး
ဖြစ်တယ်။ တယ်နေရာမှာ တယ်လိုလုပ်သင့်လဲ၊
တယ်အခြေအနေမှာ တယ်လိုသရုပ်ဆောင်သင့်လဲ
စသဖြင့် မေးမြန်းတယ်။ ပညာသင်ယူပါတယ်ခင်ဗျ။
သူတို့ကလဲ စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ သင်ပေးပါတယ်။
သရုပ်ဆောင်ပညာကိုကော တယ်လိုလေ့လာဖြစ်လဲ။

ရုပ်ရှင်ကြည့်ရာကနေ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ
တွေအဖြစ် လေ့လာဖြစ်တာပါပဲ။ အဓိတာဘာချွန်း
တို့လို၊ ဦးကျော်ဟိန်းတို့လို ရုပ်ရှင်ဘုရင်ကြီးတွေရဲ့
အိုက်တင်တွေကို လေ့လာဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်ခု
က ကိုယ့်ဘာသာမှန်ကြည့်ပြီး လေ့ကျင့်ဖြစ်တာပဲ။

စာတ်ကားကြီးတစ်ကားမှာပါ ဝင်ခဲ့ပြီးပြီဆိုတော့ နောက်ထပ် အနုပညာလှုပ်ရှားမှုတွေ အနေနဲ့ ကော ဘာတွေဆက်လုပ်ဖြစ်လဲ။

MWD(HD) လိုင်းကနေ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ဗုဒ္ဓဝင်စာတ်လမ်းတွေမှာ ပင်တိုင်မင်းသားအနေနဲ့ ရိုက်နေပါတယ်ဗျ။ တခြားကတော့ အခု ကိုဗစ် ကာလဆိုတော့ တခြားအနုပညာလှုပ်ရှားမှု သိပ်မရှိသေးဘူး။ နောက်ပိုင်းတော့ ဆက်လုပ် ဖြစ်မှာပါ။

အနုပညာမျှော်မှန်းချက် ဘယ်အထိ ရည်ရွယ် ထားလဲညီလေး။

အများကြီးပေါ့ခင်ဗျ။ အောင်မြင် ကျော်ကြားတဲ့အနုပညာသမားတစ်ယောက်

အဖြစ် ပိုင်ဆိုင်ချင်ပါတယ်။ အဲဒီအတွက်လဲ တစ်ဆင့် ပြီးတစ်ဆင့် ကြိုးစားအားထုတ်သွားမှာပါ။ ညီလေးအားကျရတဲ့သရုပ်ဆောင် Idol ကို ပြောပြပါ အုံး။

ဘောလီးဝုဒ်မှာဆိုရင် အမိတာဘာချန်း၊ မြန်မာ မှာဆို ဦးကျော်ဟိန်း၊ ဟောလီးဝုဒ်မှာဆိုရင်တော့ တွန်ခရစ်တို့၊ The Rock တို့လို မင်းသားတွေကို သဘောကျတယ်ဗျ။

စာဖတ်ပရိသတ်တွေကို နှုတ်ဆက်စကားလေးပြော ပေးပါအုံးညီလေး။

ပရိသတ်အားလုံး ကျန်းမာကြပါစေခင်ဗျ။ ကျွန်တော်လဲ အနုပညာအလုပ်တွေကို အားစိုက် ကြိုးစားပါ့မယ်။ အားပေးကြပါအုံးခင်ဗျ။ ။

ဟိန်းဆက်သွင်

‘မြဝတီပွင့်သစ်’ ကဏ္ဍအတွက် ကလောင်သစ်များပိတ်ခေါ်ခြင်း

မြဝတီမဂ္ဂဇင်းသည် ခေတ်အဆက်ဆက်ကလောင်ရှင်များမွေးဖွားပေးရာ စာပေစင်မြင့်ထက်သို့စင်တင်ပေးရာ ရေခဲမြေခဲကောင်းသောမဂ္ဂဇင်းဖြစ်ခဲ့သည်နှင့်အညီ ယခုလည်း ၎င်းအစဉ်အလာကို ထိန်းသိမ်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရသစာပေဖွံ့ဖြိုးရေးအခန်းကဏ္ဍအတွက်လည်းကောင်း တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်လိုသဖြင့် စာပေဝါသနာရှင်များ၏ ရသပေးစွမ်းနိုင်သော **ဝတ္ထုတို** များကို ပေးပို့ကလောင်သွေးနိုင်ကြပါသည်။ စာမူများကိုပေးပို့ရာတွင် အောက်ပါစည်းကမ်းချက်များကိုလိုက်နာရမည် -

- (က) ပင်ကိုရေးဖြစ်ရမည်။ သူတစ်ပါး၏ စာမူများအား ထပ်တူပြုခြင်း၊ ကူးယူခြင်း၊ ဆင်တူယိုးမှားရေးသားခြင်း လုံးဝမပြုလုပ်ရ။
- (ခ) ကွန်ပျူတာစာစီလျှင် (A 4) ၄ မျက်နှာ၊ လက်ရေးမူဖြစ်ပါက (A 4) ၆ မျက်နှာထက်မပိုစေရ။
- (ဂ) **‘မြဝတီ ပွင့်သစ်’** ဟု သိသာထင်ရှားစွာဖော်ပြရမည်။
- (ဃ) တိုက်ပြိုင်ပေးပို့ခြင်းမပြုရ။ စာမူပေးပို့ပြီး အနည်းဆုံး ၆ လအတွင်း တခြားတိုက်သို့ ထပ်မံပေးပို့ခြင်းမပြုရ။
- (င) အမည်၊ မှတ်ပုံတင်အမှတ်၊ နေရပ်လိပ်စာ၊ ဖုန်းနံပါတ်၊ ကိုယ်တိုင်ရေးသားကြောင်း ဝန်ခံချက်ပြည့်စုံစွာပါရှိရမည်။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း
 မြဝတီစာပေတိုက်
 အမှတ် (၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊
 ဘောက်တော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
 ဖုန်း - ၀၉ ၃၀၃၆၇၅၆၂
 Email: mwdliteraturehouse@gmail.com

ဣသီတင်းကျွတ်

ကန်တွင်းမှာ ရွှေကြာပန်းတွေက
ပျံ့သင်းကာ ရေလွှာလွှမ်းလာကြ
ဝေဖြာလန်းပါတဲ့ လရာသီ။

ရွာအတွင်းမှာလ
ညခင်းအခါ အရောင်တောက်စွာပ
အမှောင်ပျောက်ကာ ထိန်ထိန်လင်းပါလို့
သီတင်းကျွတ်ပြီ။

တစ်ရွာလုံးသာ အဖော်မင်ကြတာမို့
အလှဆုံးအခါ ပျော်ရွှင်ကြပေမဲ့
ဂေါ်မစွဲ လူပျိုကြီးတွေနဲ့
အရွယ်လွန် အပျိုကြီးတွေက
တစ်ကိုယ်တည်းနေရမှ ကင်းလွတ်သည်
သီတင်းကျွတ်မည်ကို အကြောက်ဆုံး။

အများဆုံးရာ
ပျားအုံပမာ လူတွေများကာမှ
'စားရတော့မလား' လို့ လှောင်သူလှောင်
'တစ်ဝါတောင်ကျွတ်ပြီ'လို့ နောက်သူနောက်
မထောက်မညှာ စကားရှာချင်ကြ
အများတကာ ခင်လို့စပေမဲ့
ပြင်လို့မရတဲ့ အမှန်အခြေမှာ
ပြန်ဖြေစရာ စကားမရှိတာမို့
အများမသိအောင် အတွေးနှောင်ထုံးတွေနဲ့
မကြားမိသယောင် အသွေးဆောင်ပြီးတယ်
ပြေးရှောင်လို့ပုန်း။ ။

ဘအုန်း-ပုသိမ်

ကန်ဣသီ ငတ်သလင်း

ရွှေရင်းမာ အင့်အပွင့်တွေက
ဝေဆင်းဖြာ အစုံတင့်ပါတီ
ထုံကာလွင့်ပါတဲ့ သည်ချိန်ခါ။

ကန်ရာသီ တော်သလင်းပေမို့
မှန်စွာအညီ အဖော်တစ်သင်းရယ်နဲ့
နဒီအတွင်းမှာလ လှေလှော်လာ
ဆွေဖော်သဟာ။

ညီညွတ်ခြင်းရယ်နဲ့
မြစ်တွင်းမှာ အတူပျော်လို့
လှေတော်သဘင် ရိုးရာပွဲမှာလ
ခွံကြပေ၊ ရေခင်းသာ
ဆွေတစ်သင်းမှာဖြင့် အားမာန်စွဲ။

ငါးပါးပဉ္စသီ
ခါးဝတ်အထည် မြဲသလိုပ
ရခဲတယ် လူ့ဘဝမှာဖြင့်
ဂရုဓမ္မ အခါတော်မို့
အပါခေါ် စိတ်ကြံဆပါလို့
မကွာနော် ဓိဋ္ဌာန်ကြပါတဲ့
နိဗ္ဗာနပွဲ။ ။

လွမ်းဝေ(လေးမျက်နှာ)

ပြန်ဟုတ်ပင်

ရဲဘော်ဘာမထီ ဇာနည်လော ဇာနည်လော
ဇာနည် သားကောင်း သားကောင်း
စစ်သည် သားကောင်း သားကောင်း
ချစ်ကြည် သားကောင်း သားကောင်း။

ရန်အတုံ့သွား၊ သံမှန်စား
စစ်သားသတ္တိပြောင် သတ္တိပြောင်။

ကြည်းရေလေခေါ်၊ တပ်မတော်
သုံးဖော်ထမ်းပြည်ထောင် ထမ်းပြည်ထောင်။

နောင်ရိုးတိုက်ပွဲ၊ ဖောင်ဖျက်နှံ
မလွဲမှီချအောင် မှီချအောင်။

ရှေးရာဇဝင်၊ ပမာတင်
လမ်းစဉ်တုရင့်နောင် တုရင့်နောင်။

သွေးအသက်စွန့်၊ လက်မရွံ့
ရဲဝံ့ရှေ့တန်းခေါင် ရှေ့တန်းခေါင်။

လုပ်အားဆက်မုန်၊ နောက်တန်းပြန်
နိုင်ငံမျိုးဂုဏ်ဆောင် မျိုးဂုဏ်ဆောင်။

ကျားကုတ်ကျားခဲ၊ စစ်မက်ရဲ
တိုက်ပွဲတွေ့မရှောင် တွေ့မရှောင်။

သူ့ကျွန်မခံ၊ ဇာတိမာန်
ထက်သန်တော့မောင် တော့မောင်။

ပြည်ပရန်ခွင်း၊ သူပုန်ရှင်း
ပြည်တွင်းချစ်ညီနောင် ချစ်ညီနောင်။

သခင်စုံညီ၊ ပင်လုံပြည်
မူတည်စည်းလုံးဘောင် စည်းလုံးဘောင်။

ငြိမ်းချမ်းရေးရ၊ လက်နက်ချ
ဝင်ကြအလင်းရောင် အလင်းရောင်။

စစ်ရေးမချီ ချစ်တေးသီ
မွေးအိမြေပြန်တောင် မြေပြန်တောင်။

မွေးမွေးလော ဘေးအေးလော သွေးမွေးလော။ ။

ကျော်စိုးလင်း(ကပေါင်းစမ်း)

နိုင်ငံသားတာဝန်

ခေတ်အဆက်ဆက်၊ ပြည်မပျက်ရေး
တွဲလက်ညီညာ၊ ကာကွယ်လာ၍
မြန်မာပိုင်မြေ၊ ရေနင့်လေ
တည်နေနိုင်မြဲ၏။

ဤမြေမှာဖွား၊ နိုင်ငံသားတို့
ဦးစားပေးထား၊ အမျိုးသားစိတ်
စွန့်စားထိပ်ပြေး၊ အသက်ပေး
တို့သွေးရဲဝံ့၏။

လက်နက်စီဝ၊ ဘေးဆိုးကျ၍
ဘဝအသက်၊ စည်းစိမ်ပျက်စွယ်
အပျက်ရန်စွယ်၊ အန္တရာယ်
ရန်ပယ်ရှားကြ၏။

နိုင်ငံကောင်းရေး၊ ဖော်ဆောင်ပေးကာ
လမ်းရွေးချယ်ရာ၊ ခေတ်မီစွာဖြင့်
အနာဂတ်ရေး၊ သူကြိုတွေး
ချိန်ပေးပြင်ဆင်၏။

ပြည်ကျိုးသူထမ်း၊ လုပ်ရပ်ကျမ်း၍
စွမ်းစွမ်းတမံ၊ ကောင်းကျိုးလျှံပြည့်
နိုင်ငံကိုကောင်း၊ လူစွမ်းကောင်း
သားကောင်းပီသ၏။ ။

လင်းနေ(ပေတော)

သုသာန်

သူငယ်ချင်း
မင်းလည်းအသိ
ငါလည်းသိသည်
ရွှေမရှိ
ငွေမရှိ
အဆွေမပြည့်လည်း
သေသည့်နောက်မှာ သုသာန်သာ။

သူငယ်ချင်း
မင်းလည်းအသိ
ငါလည်းသိသည်
ရွှေရှိ
ငွေရှိ
အဆွေပြည့်လည်း
သေသည့်နောက်မှာ သုသာန်သာ။

ရွှေရှိမရှိ၊ ငွေရှိမရှိ
ဆွေရှိမရှိ၊ ရှိမရှိကွဲ
သူမခွဲဘူး
မီးထဲထိုးသွင်း၊ ပြာချခြင်းဖြင့်
မြေထဲတူးရင်း၊ မြေမြှုပ်ခြင်းဖြင့်
ဖြစ်ခြင်းပျက်ရာ၊ လူ့ခန္ဓာကို
ချမ်းသာဆင်းရဲ၊ မစွဲမချစ်
သစ္စာဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့အကြောင်းကို
ကောင်းကောင်းသက်သေ ပြုလိမ့်မည်။ ။

သူရိန်ကျော်(ကျောက်နဂါး)

တပ်မတော်

ငါတို့ပိုင်နေ၊ ချစ်သောမြေကို
သွေဖည်ရန်မူ၊ ကျူးလာသူအား
မြို့တစ်မူန့်မျှ မထိရ။
ငါတို့ပိုင်နေ၊ ချောင်းမြစ်ရေနှင့်
ဖယ်သွေမခွာ၊ ပင်လယ်ပြာတည့်
ရေလွှာတစ်လျှောက်၊ ဘယ်သူသောက်အံ့
တစ်ပေါက်ငယ်မျှ မထိရ။

ငါတို့ပိုင်နက်၊ ဝေဟင်ထက်အား
အသက်နှင့်လဲ၊ ကာကွယ်မြဲမို့
စွန့်ရုံကြသည်၊ ဘာမထိမို့
မည်သူစွန်းစ မထိရ။

ဘူမိဇလော၊ မိုးယံမှာလျှင်
ကာကွယ်ကာနေ၊ ကြည်းရေလေက
မနေမနား၊ စောင့်ကြပ်ထားသည်
အားအင်စုစည်း တပ်မတော်ကြီး။

ဤမြေမြန်မာ၊ တည်စေရာဟု
ဘယ်ခါမနေေး၊ ဝန်တာရေးသာ
လေးစားထမ်းရွက်၊ တိုင်းပြည်တွက်မို့
ထက်မြက်ဂုဏ်ကျော် တပ်မတော်။
ဇမ္ဗူထင်ပေါ် တပ်မတော်။ ။

အောင်နိုင်သူ(ခွဲကပင်)

တို့ပြည် တို့မြေ တို့ဒဏ္ဍ

ဘိုးဘွားအမွေ တို့ပြည်လော တို့မြေလော
ဟုတ်၏ မိတ်ရင်း မိတ်ရင်း
ဟုတ်၏ နောင်ရင်း နောင်ရင်း
ဟုတ်၏ သွေးချင်း သွေးချင်း
ဘိုးဘွားအမွေ တို့ပြည်တို့မြေ။

တို့တိုင်းရင်းသား၊ ညီနောင်များ
စိတ်ထားမြင့်ကြတကယ် မြင့်ကြတကယ်။

စည်းလုံးညီစွာ၊ ရိုင်းပင်းပါ
ပြည်ရွာသာဖို့ကွယ် သာဖို့ကွယ်။

ငါတို့အမွေ၊ ငါတို့မြေ
ဖြာဝေဂုဏ်တင့်ဖွယ် ဂုဏ်တင့်ဖွယ်။

ငါတို့ဘိုးဘွား၊ မျက်နှာများ
ထောက်ထားငဲ့လို့ရယ် ငဲ့လို့ရယ်။

စရိုက်အလွဲ၊ ခွင်းဖြိုခွဲ
တွန်းလှဲဖျက်ဆီးဖယ် ဖျက်ဆီးဖယ်။

ဘာသာအရောင်၊ တွန်းတောက်အောင်
ရွက်ဆောင်အားထုတ်သယ် အားထုတ်သယ်။

မုန်းမာန်ဟူစွ၊ ပယ်ခွာချ
သင့်မျှအပြုံးဖလှယ် အပြုံးဖလှယ်။

ခွဲစိတ်ကိုထူ၊ တို့ပြည်သူ
အတူဆင်နွှဲမယ် ဆင်နွှဲမယ်။

အင်အားပေါင်းထွေး၊ နိုင်ငံအရေး
ကြံတွေးချစ်စိတ်ကြွယ် ချစ်စိတ်ကြွယ်။

ဘေးရန်ကင်းပျက်၊ အေးငြိမ်းလျက်
လင်းလက်ထိန်ဖို့ရွယ် ထိန်ဖို့ရွယ်။

ညီညွတ်လော။
နိုးကြားလော။
အားထုတ်လော။ ။

ရဲရင့်(မန္တလာ)

ဒနုပညာ

အနုပညာ၊ ထိုအရာကား
သပြာရှာဖွေ၊ အဆာပြေဖို့
ကြားနေခုတုံး မဟုတ်ပါ။

အနုပညာ၊ ထိုအရာကား
မျက်နှာလိုချင်၊ နေရာဝင်အောင်
ပေါ်ပင်ဖန်းပြ၊ ခြေဝင်ချသည့်
ခေတ္တနားရာ မဟုတ်ပါ။

အနုပညာ၊ ထိုအရာကား
လူစွာလုပ်ကား၊ ထင်ပေါ်လာဖို့
နေရာဝင်ဦး၊ မျက်နှာရူးတို့
သာကူးပျော်ရာ မဟုတ်ပါ။

အနုပညာ၊ ထိုအရာကား
ကမ္ဘာလောက၊ လှထက်လှဖို့
မာနဖဲခွာ၊ စင်ကြယ်စွာလျှင်
ကြည်သာချိုမြ၊ ဖြစ်ပေါ်ရသည်
အတ္တစင်သော ဉာဏ်ပစ္စည်း။ ။

မင်းမြတ်ဘုန်း(ညောင်လေးပင်)

သက်ဝင်ခံစား ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများ နှိုင်းနှိုင်း

ဒီလရဲ့ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအတွက် ရွေးချယ်ထားတဲ့ ဇာတ်ကားကတော့ 'အဆိပ်' လို့အမည်ရတဲ့ ဒရာမာ ဇာတ်ကားပဲဖြစ်ပါတယ်။ 'အောင်ခေတ်မင်း' ရုပ်ရှင် ထုတ်လုပ်ရေးက ရိုက်ကူးထားတာဖြစ်ပြီး ဒါရိုက်တာ အကယ်ဒမီ သရုပ်ဆောင်မင်းဦး ရိုက်ကူးထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကားမှာတော့ အဓိကသရုပ်ဆောင်တွေ အဖြစ် ကျော်ထက်အောင်၊ ကျော်ထက်ဇော်၊ အကယ်ဒမီ မယ်လိုဒီ၊ အေးဝတ်ရည်သောင်း၊ နန်းဆုဦး၊ အကယ်ဒမီ မျိုးသန္တာထွန်းနဲ့ သန်းသန်းစိုးတို့က အဓိကပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားကြပါတယ်။ ဇာတ်လမ်းကတော့ စာရေးဆရာမလွန်းထားထားရဲ့ဝတ္ထုဖြစ်ပြီးတော့ ဇာတ်ညွှန်းကတော့ ဇာတ်ညွှန်းဆရာ မိုးနီလွင် ရေးသားပုံဖော်ထားတာပါ။

ဒီရုပ်ရှင်ရဲ့ထူးခြားချက်ကတော့ ဒါရိုက်တာဟာ သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီး ဇာတ်လမ်းပိုင်ရှင်

စာရေးဆရာမလွန်းထားထားဟာလဲ ဒီရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးဖို့သက်သက် ရေးသားဖြစ်ခဲ့တဲ့ဝတ္ထုဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးဆရာမလွန်းထားထားရဲ့ ၂၃၈ အုပ်မြောက်ဝတ္ထုဖြစ်ပြီးတော့ အောင်ခေတ်မင်းရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးအတွက်တော့ ၈ ကားမြောက် ရုပ်ရှင်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်းကို ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ စာရေးဆရာမတို့တိုင်ပင်ပြီး ရေးသားဖြစ်သွားတဲ့ဇာတ်လမ်းလဲဖြစ်ပါတယ်။

ဇာတ်ကားရဲ့ပထမဆုံးအနေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးချင်သူတွေကတော့ နန်းဆုဦး၊ ကျော်ထက်အောင်နဲ့ ကျော်ထက်ဇော်တို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့သုံးယောက်ဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သိပ်ချစ်ကြတဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေပါ။ ယောက်ျားလေးတွေဖြစ်ကြတဲ့ ကျော်ထက်အောင်နဲ့ ကျော်ထက်ဇော်တို့ကတော့ လူငယ်ယောက်ျားလေးတွေပီပီ စိတ်ထင်ရာကို ဇွတ်တရွတ်လုပ်တတ်ကြပေမဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်သူ

နန်းဆုဦးကတော့ ငယ်ရွယ်ထက်မြက်ပြီး ဘဝကို မှန်မှန်ကန်ကန်လျှောက်လှမ်းနေတဲ့ ရဲရင့်ပြတ်သားတဲ့ ကောင်မလေးအနေနဲ့ မြင်တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုအရမ်းချစ်ကြတဲ့သူငယ်ချင်းသုံးယောက်ရဲ့

ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မအေးသောင်းရဲ့ ကြော့ရှင်းတဲ့အလှ၊ မယ်လိုဒီရဲ့ ခေတ်ဆန်တဲ့အလှအပြင် ဘာကိုမှမမြင် တော့ဘဲ ထင်ရာစိုင်းနေကြတဲ့သူငယ်ချင်းတွေကို လမ်းဖွားမရောက်အောင် သတိပေးတားမြစ်နေရတဲ့။

ဘဝကို လာရောက်မွှေခတ်ကြသူတွေကတော့ မမကြီး တွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ မမကြီးတွေကတော့ အပျိုကြီး မအေးသောင်းနဲ့ မယ်လိုဒီတို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ခေတ်ဆန် တဲ့ အပျိုကြီးမမအနေနဲ့ မအေးသောင်းကို မြင်တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပြီးတော့ ချမ်းသာပြီး ခပ်ဟော့ဟော့နေတတ်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အဖြစ် မယ်လိုဒီကို မြင်တွေ့ကြ

ငယ်ရွယ်ပေမဲ့ ရင့်ကျက်တဲ့ နန်းဆုဦးရဲ့အလှတို့ကို ဒီဇာတ်ကားမှာ မြင်တွေ့ကြရမှာပါ။

ဒီဇာတ်ကားရဲ့ထူးခြားချက်ကတော့ အဓိက ဇာတ်ကောင်အဖြစ်ပါဝင်သူ ငါးဦးစလုံးဟာ ဇာတ်ကား ကောင်အတွင်းမှာ ဘေးချော့ထွက်မနေဘဲ လုပ်ကွက်ကိုယ်စီ

ရနေကြတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ 'အဆိပ်'ဆိုတဲ့နာမည်အတိုင်း အဆိပ်တက် လမ်းချော်နေတတ်ကြတဲ့လူသားတွေရဲ့ သဘောသဘာဝကို ဒါရိုက်တာအကယ်ဒမီမင်းဦးက ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းပုံဖော်ရိုက်ကူးထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါရိုက်တာဖြစ်သူ မင်းဦးကတော့ ဒီဇာတ်ကားဟာ လက်တွေ့ဘဝမှာ တကယ်ကြုံတွေ့နေရတဲ့မကြီးတွေနဲ့ မောင်လေးတွေရဲ့ဇာတ်လမ်းကို မြင်တွေ့ခံစားကြရမှာဖြစ်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

လူတိုင်းမှာ အချစ်ဆိုတာရှိကြပေမဲ့ အချစ်ကို ပုံဖော်ပုံချင်း၊ ပြသပုံချင်း၊ တည်ဆောက်ပုံချင်း မတူညီတဲ့ အခါမှာ အတ္တတွေ၊ အဆိပ်တွေအဖြစ်ပြောင်းလဲတတ်သွားတဲ့သဘောကို ဒီဇာတ်ကားမှာ မြင်တွေ့ကြရမှာ

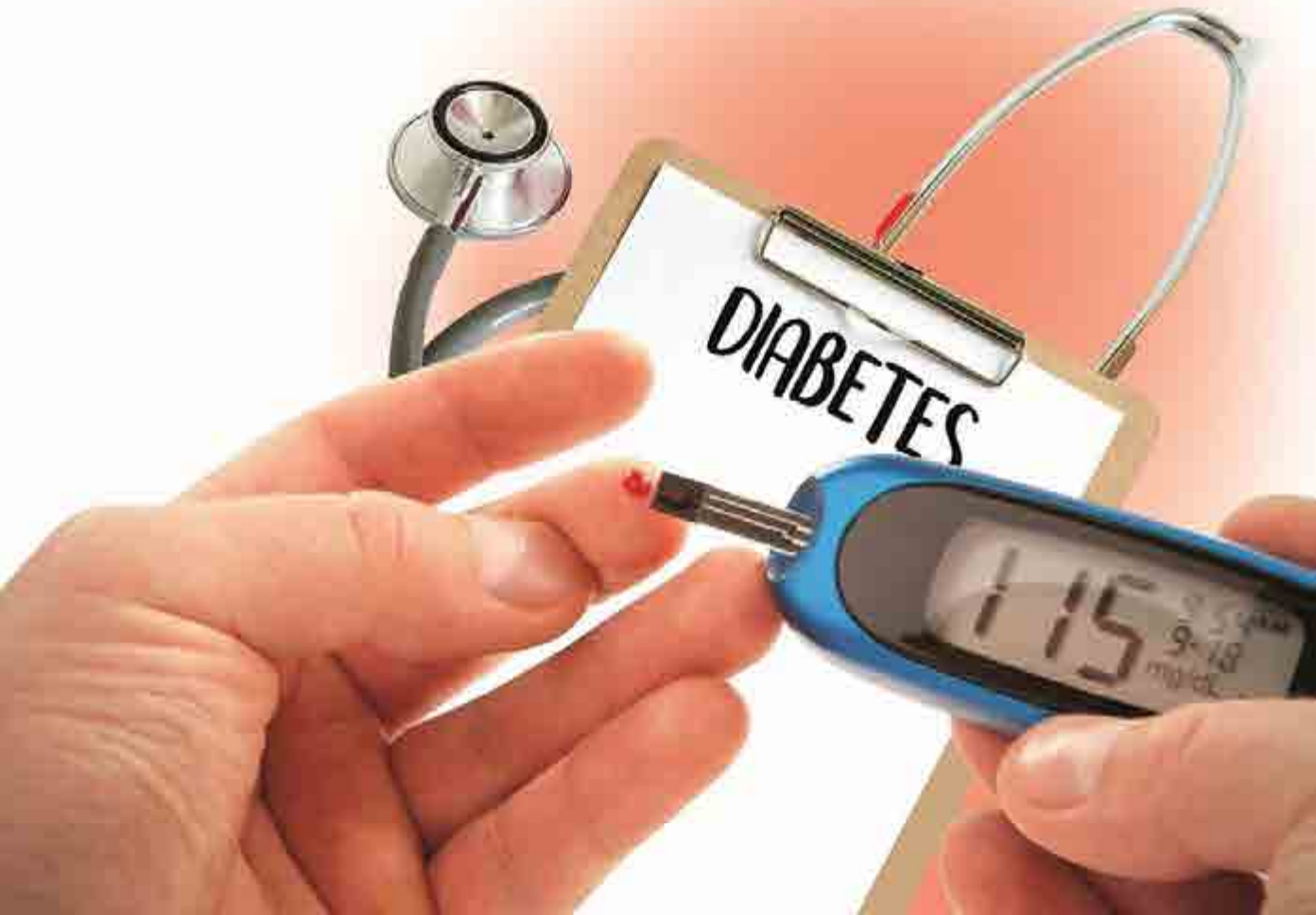
ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုအရာတွေက အဆိပ်တက်စေမှာလဲ၊ ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို အဆိပ်ခတ်နေတာလဲဆိုတာတွေကိုတော့ ဒီဇာတ်ကားမှာ မြင်တွေ့ကြရမှာပါ။ လူတွေကကော အချစ်လို့ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး ကိုယ်ချစ်တဲ့သူတွေအပေါ် ဘယ်လိုအဆိပ်ခတ်နေကြတာလဲ။

အချို့သောအဆိပ်တွေဟာ အဆိပ်လို့မထင်ရအောင် အရောင်အသွေးအနံ့အရသာမျိုးစုံဖြင့် သွေးဆောင်ဖြားယောင်း ခြယ်လှယ်တတ်ကြပါရဲ့။ အဆိပ်ရည်ဟာ ချိုမြိန်ရှုတတ်ဘဝတစ်ခုလုံး အဆိပ်သင့်လောင်ကျွမ်းသွားလောက်အောင် ပြင်းထန်တတ်မှန်း သူတို့ကြိုသိခဲ့မယ်ဆိုရင် . . . ။ ။

ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ

ဝေဒနာရှင်များအတွက်
ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် ဘဝနေထိုင်မှုပုံစံ
ဒေါက်တာနေလင်းအောင်(ပျော်ဘွယ်)

ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဆိုသည်မှာ အချိုဓာတ်၊ သကြားဓာတ်၊ ဂလူးကို့စ်(Glucose)များသည် သွေးထဲတွင် ပုံမှန်ရှိသင့်သောပမာဏထက် ပိုပြီးများနေသော နာတာရှည်ရောဂါတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါသည် နေချင်သလိုနေ၊ စားချင်သလိုစားပြီး လိုအပ်သောဆေးဝါးကုသမှုကို မခံယူဘဲနေပါက အာရုံကြောရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါကဲ့သို့သော နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများဖြစ်လာပြီး အသက်အန္တရာယ်ကို ထိခိုက်စေနိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ နားလည်တတ်ကျွမ်းသောဆရာဝန်နှင့်ပြသပြီး ဆေးဝါးကုသမှုကိုခံယူရန်လိုအပ်သည်အပြင် မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း အစားအသောက်အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ယခုဆောင်းပါးတွင် ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် ဘဝနေထိုင်မှုပုံစံများကို ဖော်ပြပေးသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များအနေနှင့် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့်အချက်များမှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

၁။ သွေးတွင်းအချိုဓာတ်စစ်ဆေးခြင်းကို ရက် သတ္တတစ်ပတ်လျှင် အနည်းဆုံး ၂ ကြိမ်မှ ၃ ကြိမ် ပုံမှန်စစ်ဆေးပါ။ သွေးတွင်းအချိုဓာတ်စစ်ဆေးမှုကို ရက်စွဲအလိုက် မှတ်တမ်းတင်ထားပါ။

၅။ အထိုင်များတွဲ လူနေမှုပုံစံကိုရှောင်ကြဉ်ပါ။ မိနစ် ၃၀ ထိုင်ပြီးတိုင်း ၃ မိနစ်ထပြီး ကိုယ်လက်ဆန့် ခြင်း၊ လမ်းလျှောက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပါ။

၆။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု၊ အားကစား (လမ်း လျှောက်၊ ပြေး၊ စသည်) ကို မိနစ် ၂၀ မှ မိနစ် ၃၀ အထိ နေ့စဉ်ပုံမှန်ပြုလုပ်ပါ။ လေ့ကျင့်ခန်းမလုပ်မီ သွေးတွင်း အချိုဓာတ်ကို ကြိုတင်တိုင်းတာစစ်ဆေးနိုင်လျှင် ပို၍ ကောင်းပါသည်။ သွေးချိုပမာဏ 100mg/dl အောက်ရောက်နေလျှင် အစာစားပြီးမှ လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ပါ။

၂။ သွေးပေါင်ချိန် (သွေးဖိအား) ပုံမှန်ချိန်ပါ။ မိမိ၏နှလုံးအခြေအနေကို ပုံမှန်စစ်ဆေးပါ။

၃။ မိမိ၏ခြေဖဝါးကို အမြဲလိုလိုစစ်ဆေးကြည့်ရှု ပါ။ ခဲနှင့်ဆူးငြောင့်ခလုတ်များ စူးနစ်ဝင်နေခြင်းရှိပါက ဆရာဝန်နှင့်ပြသပြီး မေးခိုင်ရောဂါကာကွယ်ဆေး ထိုးခြင်း၊ လိုအပ်သောဆေးဝါးကုသမှုခံယူခြင်းတို့ကို အမြန်ဆုံးပြုလုပ်ပေးပါ။

၄။ မျက်စိအမြင်အာရုံစစ်ဆေးခြင်း၊ ကျန်းမာ ရေးစစ်ဆေးခြင်း၊ ဆီးတွင် အသားဓာတ်ပါဝင်မှုကို စစ်ဆေးခြင်း၊ သွေးတွင်းအဆီဓာတ်များကို စစ်ဆေး ခြင်းတို့ကို ၆ လတစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။

၇။ ဆရာဝန်ပေးထားသော ဆီးချိုသွေးချိုကျ ဆေးများကို မှာကြားထားသည့်အတိုင်း အစာစားပြီး ဖြစ်စေ၊ အစာမစားမီဖြစ်စေ စနစ်တကျသောက်သုံး ပါ။ မိမိသဘောနှင့်မိမိ သောက်ချင်သလိုသောက်ခြင်း၊ ဆက်မသောက်ဘဲ ရပ်ပစ်ခြင်း၊ ပြောင်းလဲသောက်သုံး ခြင်းများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ အင်ဆူလင်ထိုးရပါကလည်း ဆရာဝန်မှာကြားသည့်အတိုင်း စနစ်တကျထိုးပါ။ ဆရာဝန်မညွှန်ကြားသော အနှောက်တိုင်းဆေး၊ တိုင်းရင်းဆေးဝါးများကို မိမိသဘောဖြင့်သောက် ခြင်း၊ သူတစ်ပါးပြော၍ သောက်ခြင်းမျိုးကို ရှောင်ကြဉ် ပါ။

၈။ ရေများများသောက်ပါ။ ရေဆာလျှင် ရေကိုပဲ သောက်ပေးပါ။ အချိုရည်၊ ဓာတ်ဆားရည် မသောက်ရပါ။

၉။ အဝလွန်အောင် ထိန်းသိမ်းပေးပါ။ ကိုယ် အလေးချိန် ပုံမှန်ထက်ပိုပြီးများနေလျှင် ပုံမှန်ဖြစ်လာ အောင် တတ်နိုင်သလောက်လျှော့ချပါ။

၁၀။ စိတ်ဖိစီးမှုကို အတတ်နိုင်ဆုံးလျှော့ချပါ။ တရားထိုင်၊ တရားမှတ်ခြင်း၊ အာနာပါနုရှုခြင်း၊ အနားယူအပန်းဖြေခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပေးပါ။

၁၁။ အစားအသောက်ကို စားရမည့်အချိန်တွင် အချိန်မှန်မှန်စားသုံးပါ။ အစားကို အလွန်အမင်းစား ခြင်း၊ အစားရှောင်လွန်းခြင်း စသည့်အစွန်းနှစ်ဖက်ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

၁၂။ အောက်ပါအစားအစာများကို ရှောင်ကြဉ် ပါ။

(က) အချိုလွန်ကဲသောသစ်သီးများ စပျစ်သီး၊ ခူးရင်းသီး၊ ပိန္နဲသီး၊ နာနတ်သီး၊ မင်းကွတ်သီး၊ ပျား လိမ္မော်၊ သဘောသီး၊ ကျွဲကောသီး၊ ဆီးသီး၊ ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ ဖရုံသီး၊ ဖရုံသီး၊ သရက်သီးမုည့်။

(ခ) အချိုရည်မျိုးစုံ၊ သကြားနဲ့ သကြားပါတဲ့ အပျော်ယမကာအမျိုးမျိုး၊ ဂလူးကိုစ်၊ သကြားလုံး၊ ရှိချဉ်မျိုးစုံ၊ ကြံရည်၊ ကြံသကာ၊ ထန်းလျက်၊ ပျားရည်၊ ယိုအမျိုးမျိုး၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ။

(ဂ) ခရင်မ်ပါသောမုန့်များ ရေခဲမုန့်၊ ပေါင်မုန့် ဖြူ၊ ပေါင်မုန့်နု၊ ကိတ်မုန့်၊ ကိတ်ခြောက်၊ ဘီစကွတ် မျိုးစုံ၊ ချောကလက်၊ နို့ဆီ၊ နို့မှုန့်၊ မိုင်လို၊ ဟောလစ်၊ အိုဗာတင်း။

(ဃ) ထိုးမုန့်၊ လမုန့်၊ ဘိန်းမုန့်၊ ဆွမ်းမကင်း၊ ဟာလဝါ၊ မုန့်ကြပ်၊ မလိုင်လုံး၊ မုန့်ပျားသလက်၊ မုန့်လင်မယား၊ မုန့်လက်ကောက် စသည့်မုန့်မျိုးစုံ။

(င) အဆီများလွန်းသော အစားအစာများ တိရစ္ဆာန်အဆီ၊ ပြန်ကြော်ဆီ၊ စားအုန်းဆီ၊ အဆီများ သောအသားများ၊ ဆီအတုများ၊ ပုစွန်ဆီ၊ ဒိန်ခဲ၊ ထောပတ်၊ ခရဆီ၊ ဥအနုစ။

(စ) ပင်လယ်စာ၊ အကင်၊ ဟင်းချိုမှုန့်၊ ကြက်သား မှုန့်၊ ဝက်ဆီဖတ်ကြော်၊ အရေခွံကြော်၊ မာလာဟင်း၊ စည်သွတ်ဘူးအမျိုးမျိုး၊ ဆိုင်ကြော်မုန့်၊ ဆိုင်ကြော်ဟင်း၊ ဟင်းချိုမှုန့်၊ ကြက်သားမှုန့်တွေပါသော အသင့်စား အစားအစာများ။

(ဆ) ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ပုစွန်ခြောက်၊ ငံပြာရည် ကဲ့သို့သော ငန်လွန်းသောအစားအစာများ။

(ဇ) အရက်မျိုးစုံ၊ ဘီယာ၊ ဝိုင်၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်း။

(ဈ) စေးလွန်း၊ ကပ်လွန်းသောအစေ့အဆန်များ၊ ကောက်ညှင်းဆန်၊ ပေါ်ဆန်းမွှေး၊ ရှမ်းဆန်၊ ငချိပ်၊ ဆန်ဖြူ၊ အာလူး၊ ပြောင်းဖူး၊ ပြောင်းဆန်၊ ပေါက်ပေါက် အချို၊ ပဲမြစ်။

(ည) ရှမ်းခေါက်ဆွဲ၊ ဆန်စီး၊ ဆန်ဖွယ်၊ ဆန်ပြား၊ ကြေးအိုး၊ ဆီထမင်း၊ တိုဟူး စသည်တို့ကိုရှောင်ကြဉ် ပါ။

 RUN

 WALK

 RIDE

၁၃။ အောက်ပါအစားအစာများကို ပုံမှန် သို့မဟုတ် များများစားသုံးပါ။

(က) အစိမ်းရောင်ရှိသော ဟင်းသီးဟင်းရွက် မျိုးစုံ၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ခဝံသီး၊ ဒန့်သလွန်သီး၊ ဂေါ်ရခါးသီး၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ရုံးပတီသီး၊ ပုံလုံသီး၊ မရန်းသီး၊ ခရမ်းသီး၊ ကြောင်လျှာသီး၊ ကြက်ဟင်းခါး သီး၊ သံပရာသီး၊ သံပရိုသီး၊ ရှောက်သီး၊ မုန်လာဥနီ/ ဖြူ၊ ကင်းပုံသီး၊ ကင်းပုံရွက်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ဘူးရွက်၊ မန်ကျည်းရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ ဆလတ်ရွက်၊ ကန်စွန်းရွက်၊ မြင်းစွာရွက်၊ ဟင်းနုနယ် ရွက်၊ ဒန့်ကျွဲရွက်၊ ရဲယိုရွက်၊ ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ ကြက်သွန်နီ/ ဖြူ၊ ငရုတ်သီး၊ ငရုတ်ကောင်း၊ မဆလား၊ ပဲအမျိုးမျိုးကို စိတ်ကြိုက်စားသုံးနိုင်ပါသည်။ မှို၊ မျှစ်၊

ပဲပင်ပေါက်တို့ကိုလည်း သင့်တင့်မျှတရုံသာ စားသုံး နိုင်ပါသည်။

(ခ) ပဲဆီ၊ နှမ်းဆီ၊ နေကြာဆီ၊ သံလွင်ဆီ၊ ငါးကြီးဆီ၊ အဆီထုတ်ထားသော ဖွားဖို့၊ ဆီးချိုသကြား စသည်တို့ကို သင့်ရဲ့စားသုံးနိုင်ပါသည်။

နီဂုံးချုပ်အနေနှင့်ပြောရလျှင် ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါသည် လုံးဝပျောက်ကင်းနိုင်သောရောဂါမဟုတ် သည့်အပြင် နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများခံစားရပါက အသက်အန္တရာယ်ပါထိခိုက်နိုင်သောကြောင့် ဤ ဆောင်းပါးတွင်ပါဝင်သော ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် ဘဝနေထိုင်မှုပုံစံများအတိုင်း စနစ်တကျလိုက်နာရန် လိုအပ်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ ။

ဒေါက်တာနေလင်းအောင်(ပျော်ဘွယ်)

စက်မှုတော်လှန်ရေးနောက်ပိုင်းကာလတွေမှာ ကမ္ဘာလူနေမှု အဆင့်အတန်းပြောင်းလဲလာရသလို စီးပွားရေးကဏ္ဍလဲ သိသိသာသာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဆိုးကျိုးအနေနဲ့ကတော့ သဘာဝသယံဇာတတွေယိုယွင်းလာပြီး ဇီဝမျိုးကွဲတွေဆုံးရှုံးခြင်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းခြင်းတွေ ကြုံလာရတာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိခိုက်ပျက်စီးတာကို သတိပြုမိတဲ့အတွက် ဆွီဒင်နိုင်ငံ၊ စတော့ဟုမ်း မြို့မှာ ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၅ ရက်မှာ ကုလသမဂ္ဂကကြီးမှူးကျင်းပတဲ့ လူသားနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာညီလာခံမှာဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီး နှစ်စဉ် ဇွန်လ ၅ ရက်ကို သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးနေ့အဖြစ်သတ်မှတ် ခဲ့ကြပါတယ်။

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာပြဿနာများအနက် မျိုးသုဉ်းပျောက် ကွယ်တော့မဲ့အပင်တွေနဲ့ တိရစ္ဆာန်မျိုးစိတ်တွေကို အချိန်မီထိန်းသိမ်းဖို့ လိုအပ်နေပြီဆိုတာလဲ ထည့်သွင်းဆောင်ရွက်လာကြပါတယ်။ ဇီဝ

**ဇီဝမျိုးစုံ
မျိုးကွဲ
နှင့်
ဂေဟစနစ်
ထိန်းသိမ်းရေးဦးစားပေး
အိမ်ကြီးမောင်**

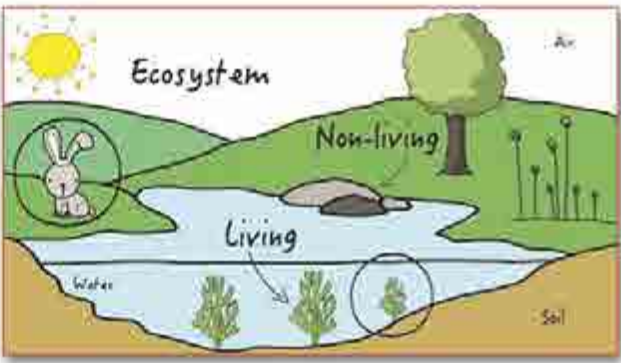
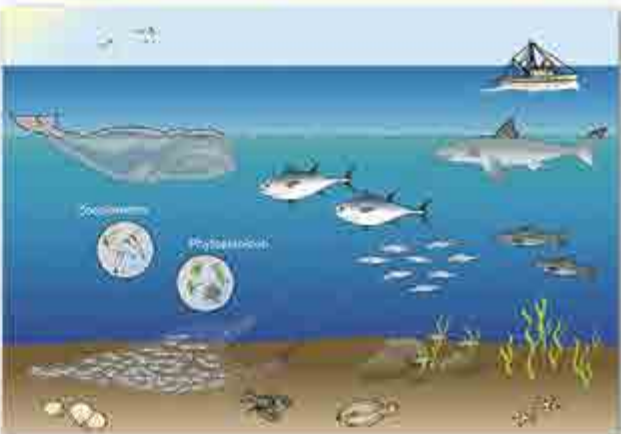

မျိုးစုံမျိုးကွဲဆိုတာ သက်ရှိတွေဖြစ်တာကြောင့် ကမ္ဘာကြီးနဲ့ အပြန်အလှန်တည်မီနေပါတယ်။ အပင်တွေ၊ သတ္တဝါတွေ၊ သေးငယ်တဲ့အဏုဇီဝရုပ်ဝတ္ထုတွေဟာ သဘာဝဂေဟစနစ်ထဲ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲအဖြစ်ရှိနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲတွေလျော့နည်းသွားရင် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ဟန်ချက်တွေလဲ ကမောက်ကမ ဖြစ်ကုန်ပါတယ်။ ကျန်းမာတဲ့ဂေဟစနစ်တစ်ခုဖြစ်ဖို့ က ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲတို့ကြွယ်ဝမှုအပေါ်မှာ အပြန်အလှန် တည်မီနေပါတယ်။

ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲတွေကြွယ်ဝခြင်းက သဘာဝ ဂေဟစနစ်ကိုကောင်းမွန်စေပြီး လူသားတွေ အသက်ရှင် ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် ဆေးဝါးတွေ၊ အစားအစာ တွေ၊ သောက်သုံးရေနဲ့ အခြားသောယေဘုယျအရင်း အမြစ်တွေကို ထောက်ပံ့ပေးပါတယ်။ ပြီးတော့ ရာသီဥတု၊ လေထုနဲ့ ရေထုအရည်အသွေးတွေကိုလဲ ထိန်းညှိ ပေးပါတယ်။ မြေဆီလွှာနဲ့ အစာစက်ဝန်းကိုလဲ ထောက်ပံ့ပေးပါတယ်။ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ဂေဟစနစ်ကောင်းမွန်နေရင် ရေလွှမ်းမိုးတာ၊ မုန်တိုင်းအန္တရာယ်၊ မြေဆီလွှာ တိုက်စားခံရခြင်း၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ် အစရှိတာ တွေကို လျော့ချပေးနိုင်ပါတယ်။

သဘာဝဂေဟစနစ်ကို ပျက်ယွင်းစေတဲ့လုပ်ရပ် တွေကတော့ မြေနဲ့ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာအသုံးချမှုပုံစံ ပြောင်းလဲခြင်း၊ သက်ရှိဇီဝလောင်စာများကို တိုက်ရိုက် ရယူသုံးစွဲခြင်း၊ ဒေသမျိုးရင်းမဟုတ်တဲ့မျိုးစိတ်အသစ် တွေဝင်ရောက်လာခြင်းစတဲ့အချက်တွေဖြစ်တယ်လို့ ဇီဝမျိုးစိတ်မျိုးကွဲဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာသိပ္ပံပညာရှင်များ အဖွဲ့ (Intergovernmental Science - Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services) ရဲ့ ၂၀၁၉ ခုနှစ် အစီရင်ခံစာမှာဖော်ပြထား ပါတယ်။

ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲနဲ့ သဘာဝဂေဟစနစ်ပျက်စီး ဆုံးရှုံးရတဲ့အကြောင်းတွေထဲမှာ စီးတောင်ပေါက်ကွဲခြင်း၊ ရေကြီးခြင်း၊ တောမီးလောင်ခြင်းတို့ဟာ သဘာဝတရား ကြောင့်ဖြစ်ရပြီး လူဦးရေတိုးပွားလာမှုကြောင့် မြို့ပြ

ချဲ့ထွင်ခြင်း၊ သစ်တောတွေကိုခုတ်ထွင်ပြီး စိုက်ပျိုး မြေအဖြစ်ပြောင်းလဲခြင်း၊ သစ်တောများပြုန်းတီးခြင်း၊ ဆည်များတိုးချဲ့ခြင်း၊ ဓာတ်သတ္တုတူးဖော်ခြင်း၊ အဝေး ပြေးလမ်းမကြီးများဖောက်လုပ်ခြင်း အစရှိတဲ့လူသား တွေရဲ့လုပ်ရပ်ကြောင့် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲနဲ့ သဘာဝဂေဟ စနစ်တွေ ပျက်စီးဆုံးရှုံးရပါတယ်။

ဒါ့အပြင် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ တရားမဝင်ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရာသီဥတုပြောင်းလဲခြင်းနဲ့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းခြင်းတွေကြောင့် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲတွေ ပျောက်ကွယ်ကုန်ဆုံးတော့မဲ့ အရိပ်လက္ခဏာဖြစ်ပေါ်လာရပြီး ဂေဟစနစ်ဝန်ဆောင်မှုတွေ ကျဆင်းလာတာကြောင့် လူသားတွေ အသက်ရှင်သန်မှုကို ခြိမ်းခြောက်ခံနေရပါတယ်။

လက်ရှိကမ္ဘာတစ်ခုလုံး ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ကိုဗစ်-၁၉ ကပ်ရောဂါဟာ တိရစ္ဆာန်က လူကိုကူးစက်လာတာဖြစ်လို့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လူသားတို့ရဲ့ ကျန်းမာရေးဆက်စပ်ပတ်သက်နေမှုကို စီးမောင်းထိုးပြနေပါတယ်။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ဟန်ချက်ညီတဲ့ဂေဟစနစ်ကို အမြန်ဆုံးပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးလာပြီဖြစ်ပါတယ်။

ယခုအခါ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲနဲ့ သဘာဝဂေဟစနစ်အတွက် အရေးပါတဲ့ ကမ္ဘာ့သစ်တောဖုံးလွှမ်းမှုဟာ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းပဲကျန်ရှိပြီး နှစ်စဉ်ကမ္ဘာလူဦးရေတိုးပွားလာမှုကလဲ သစ်တောတွေဆက်လက်ပြုန်းတီးဖို့အကြောင်း အရင်းခံတစ်ခုဖြစ်နေပါတယ်။

ကုလသမဂ္ဂ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးအစီရင်ခံစာအရ ကမ္ဘာပေါ်မှာ နေ့စဉ်ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲ ၁၅၀ ခန့် ပျက်စီးပျောက်ကွယ်နေပြီး အပင်နဲ့တိရစ္ဆာန်မျိုးစိတ်တစ်သန်းခန့်ဟာပျောက်ကွယ်ဖို့ ခြိမ်းခြောက်ခံနေရကြောင်း၊ ရေဝပ်ဒေသများရဲ့ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ဟာလဲ ဆုံးရှုံးရမဲ့အန္တရာယ်ရှိကြုံနေရကြောင်း၊ ရေအောက်သန္တာကျောက်တန်း ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းဟာလဲ နှစ်ပေါင်း ၃၀ အတွင်း

ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရပြီး ၂၀၅၀ ပြည့်နှစ်ရောက်ရင် ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ကြောင်း ခန့်မှန်းထားပါတယ်။ ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ်ပြန်တဲ့ Global Environment Outlook အစီရင်ခံစာအရသဘာဝဂေဟစနစ်၊ မျိုးပွားစနစ်တို့ ပျက်စီးလာခြင်းနဲ့ ဇီဝမျိုးကွဲတွေပျောက်ကွယ်မှုမြင့်မားလာခြင်းတို့ကြောင့် ကုန်းနေကျောရိုးမဲ့သတ္တဝါ ၃၄ ရာခိုင်နှုန်း၊ ရေငန်နေကျောရိုးမဲ့သတ္တဝါ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းတို့ဟာ မျိုးသုဉ်းမဲ့အန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ်လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ကုလသမဂ္ဂကွန်ဗင်းရှင်းအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအနေဖြင့် သဘာဝနဲ့အတူ ဟန်ချက်ညီညီယှဉ်တွဲနေထိုင်ခြင်း

(Living In Harmony With Nature) မူဝါဒကို ၂၀၅၀ ပြည့်နှစ်မှာရောက်ရှိဖို့ မျှော်မှန်းထားပြီး ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်အလွန် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲနဲ့ သဘာဝဂေဟစနစ် ထိန်းသိမ်းရေး (Post - 2020 Global Biodiversity Framework)ကို ပြဋ္ဌာန်းဆောင်ရွက်နေပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ကုလသမဂ္ဂကကြီးမှူးပြီး သဘာဝ ဂေဟစနစ်ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းကိုတားဆီးဖို့နဲ့ စားနပ် ရိက္ခာဖူလုံမှုရရှိစေဖို့၊ သန့်ရှင်းတဲ့သောက်သုံးရေချို ရရှိစေဖို့၊ ဇီဝမျိုးကွဲများထိန်းသိမ်းဖို့ရည်ရွယ်ပြီး ၂၀၂၁ ခုနှစ်မှ ၂၀၃၀ ပြည့်နှစ်အထိ ဆယ်စုနှစ်ကာလ ကို ဂေဟစနစ်ပြန်လည်ထိန်းသိမ်းရေး UN Decade Ecosystem Restoration 2021-2030 သတ်မှတ်ပြီး ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲထိန်းသိမ်းရေးကို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီး က ဆောင်ရွက်ကြဖို့ တိုက်တွန်းထားပါတယ်။

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ယိုယွင်းပျက်စီးခြင်းဟာ လူသားတွေအပေါ် ဘယ်လိုရိုက်ခတ်ပုံကို ဆက်နွယ်ပြ ရရင် ငွေကြေးဆင်းရဲတဲ့နိုင်ငံတွေဟာ နေ့စဉ်နေထိုင် အသက်မွေးမှုအတွက် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို အဓိက ဖိုခိုနေရပါတယ်။ သူတို့တွေရဲ့အဓိကစီးပွားရေးက စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေး၊ ငါးဖမ်းခြင်း အစရှိတဲ့သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ဂေဟစနစ်အပေါ် တည်မှီနေရပါ တယ်။ ရာသီဥတုပျက်စီးလို့ မိုးခေါင်ရေကြီးတဲ့အခါ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုနှုန်း ကျဆင်းပါတယ်။ ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာခြင်းကြောင့် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းတွေ ထိခိုက် လာပါတယ်။ အသက်မွေးလုပ်ငန်းတွေ ဆုံးရှုံးမှုများပြား လာတဲ့အခါ လူသားတွေငတ်မွတ်ခြင်းသံသရာထဲကျ ရောက်ပြီး ဆင်းရဲတွင်းပိုနက်လာပါတယ်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ သဘာဝပတ်ဝန်း ကျင်ပျက်စီးမှုကြောင့် လုပ်ကိုင်စား သောက်ရခက်ခဲလာတဲ့အတွက် လယ် ယာလုပ်ကိုင်သူတွေ အကြွေးနဲ့ထဲနစ် လာကြပါတယ်။ အကြွေးမဆပ်နိုင်တာ ကြောင့် ၂၀၁၆ ခုနှစ်တစ်နှစ်တည်းမှာပဲ မိမိကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်သူ ၆ ထောင် ကျော်ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။

ယနေ့လူသားတို့ ရင်ဆိုင်နေရ တဲ့သဘာဝဂေဟစနစ်နဲ့ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲ ပျက်စီးနေခြင်းကိုဖြေရှင်းရာမှာ သဘာဝ တရားကြီးကို မူလအတိုင်းပြန်ဖြစ်အောင် အရေးတကြီးထိန်းသိမ်းရမဲ့ အချိန်ကို ရောက်နေပြီဖြစ်ပြီး သဘာဝတရားကြီး ဟန်ချက်ညီ နေမှသာ လူသားတွေ ရှင်သန်ရေးကိုပြန်လည်အကာအကွယ် ရနိုင်မှာဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါ တယ်။ ။

အိမ်ကြီးမောင်

မြင်းခြံမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးရှိ
လူနာဆောင်ခုံတင်ပေါ်တွင်
သားငယ်လေးမှာ တအိအိညည်းညူရင်း
မျက်လုံးများမှေးနေသည်ကိုမြင်ရသည်မှာ
ရင်ထဲတွင် နှင့်နေအောင်ခံစားရပါသည်။
မနေ့ကမှ အဖျားကြီးနေသဖြင့်
နီးရာဆေးခန်းပြပြီးမှ
ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးဆီသို့
တက်ရောက်ကုသမှု
ခံယူခဲ့ရပါသည်။

ရောဂါအခြေအနေမှာ အတိ
အကျမသိရသေးပေ။ လိုအပ်သော
စစ်ဆေးမှုများကို သမားတော်ကြီး
များ၊ ဆရာဝန်ကြီးများက ဆောင်
ရွက်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ လောလော
ဆယ် သက်သာစေမည့်ဆေးဝါးများ
တိုက်ထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ ညနေ
စောင်းတွင် ဆေးစစ်ချက်အဖြေရရှိ
ပါသည်။ သားငယ်လေးမှာ မွေးရာ
ပါနှလုံးအဆို့ရှင်ကျယ်သည့်ရောဂါ
ရှိနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကြားလိုက်

AKIYAWSWA;

ရွှေမြစ်ဝ

ဝါဒီသံလွှာများ ကားစီးမည့်နေ့

**ဌာနချုပ်မှူးနှင့်အရာရှိကြီးများက
တစ်ဦးချင်းအားပေးစကားများ
ပြောကြားခြင်းများမှာ
နွေးထွေးမှု၊ အလေးထားဂရုပြုမှုများ
စတင်တွေ့မြင်ရပါသည်။
ဆွေမျိုးရင်းချာကဲ့သို့
ရင်းနှီးဖော်ရွေစွာဆက်ဆံမှုကိုလည်း
ခံစားရပါသည်။**

ရသောသတင်းမှာ ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားခဲ့သလို သွေးခုန်နှုန်းကိုလည်း အဆမတန်မြင့်တက်စေခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မတို့လို သာမန်ဆင်းရဲသားမိသားစုအတွက် ထိုရောဂါကို မည်သို့ကုသနိုင်ပါမည်နည်း။ သားငယ်လေးရော အသက်ရှင်နိုင်ပါမည်လား။ အဖြေရှာမရသောမေးခွန်းများအတွက် အတွေးသံသရာလည်နေမိပါသည်။

ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းမှာ ပန်းရန်ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတွက် မိသားစုစားရုံသာ လောက်ငပါသည်။ ကျွန်မကလည်း ယခင်ပန်းရန်အကူလုပ်နေရာမှ ကိုရွှေပန်းရန်ဆရာနှင့်အကြောင်းပါကာ သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါဆိုသကဲ့သို့ ခင်ပွန်းစာတိမြင်းခြံမြို့တွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ပြီး သမီးတစ်ယောက်၊ သားတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။ ယခု သားငယ်လေးကျန်းမာရေးမကောင်းသည့်အတွက် အလုပ်မဆင်းနိုင်တော့ပါ။ သားသမီးကိစ္စ၊ အိမ်မှုကိစ္စများဖြင့်သာ လုံးချာလည်နေရပါတော့သည်။ တစ်ရက်တွင် ရပ်ကွက်ထဲရှိ အိမ်နီးချင်းစစ်မှုထမ်းဟောင်းကြီးတစ်ဦးထံမှ သတင်းတစ်ခုကိုကြားရပါသည်။ တပ်မတော်(လေ)မှ နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်၊ မျက်စိဝေဒနာရှင်များဆေးကုသလိုပါက စာရင်းပေးရန်ဖြစ်ပါသည်။ သားငယ်လေးအတွက် ဆေးကုသမှု စာရင်းပေးချင်သော်လည်း ငယ်စဉ်ကတည်းကပင်

တပ်မတော်ကိုမုန်းသောစိတ်ကြောင့် ဘာသိဘာသာပဲ နေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မ၏စာတိမြို့မှာ ဆိပ်ဖြူမြို့ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့မြို့အနီးတွင် တပ်တစ်တပ်ရှိပါသည်။ ငယ်စဉ်က ကျွန်မတို့မြို့မှ သူငယ်ချင်းမိန်းကလေးမှာ ထိုတပ်မှ တပ်မတော်သားတစ်ဦးနှင့်ရည်ငံမိရာမှ မဖုံးနိုင်မဖိနိုင် အခြေအနေမျိုးတွင် တိမ်းရှောင်သွားကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည်။ ကျွန်မသည် ထိုအချိန်မှစ၍ တပ်မတော်ကို အလွန်နာကြည်းမုန်းတီးခဲ့ပါသည်။ တပ်မတော်သားများကိုမြင်လျှင် ဝေးဝေးက ရှောင်ခဲ့ပါသည်။ တပ်မတော်ဆိုလျှင် လုံးဝမကောင်းဘူးဟုမြင်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မစိတ်ထဲတွင် တပ်မတော်အပေါ် မကောင်းစိတ်ပဲ အရိုးစွဲနေခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် အဆိုပါစစ်မှုထမ်းဟောင်းကြီးက တပ်မတော်စစ်ဆေးရုံများက ကုသမှုကောင်းကြောင်း၊ ဆေးဝါးစုံလင်ကြောင်း ထပ်မံပြောပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သားသမီးနှင့်ပတ်သက်၍ မိဘ၏အတ္တ၊ မာန၊ အယူဝါဒတို့ကိုခဝါချကာ သားငယ်လေးကို ဆေးကုသရန် စာရင်းပေးလိုက်ပါတော့သည်။ သို့သော် စိတ်ထဲတွင်တော့ မချင့်မရဲပါ။

ဆေးကုသမှုခံယူမည့်နေ့ နံနက် ၅ နာရီတွင် ကျွန်မတို့နေထိုင်ရာမြို့မှ ခရီးသည်တင်ယာဉ်ကြီး ၃ စီးဖြင့် စထွက်ပါသည်။ ဆေးကုသမှုခံယူမည့်နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်ဝေဒနာသည်များအပြင် ဝိုင်းဝန်းကူညီမည့်သူများလည်း ပါဝင်ပါသည်။ နံနက် ၈ နာရီခန့်တွင် မိတ္ထီလာလေတပ်သို့ရောက်ရှိပါသည်။ သတ်မှတ်ထားသောနေရာများတွင် နေရာချထားပြီးနောက် စစ်သည်အစားခန့်ဝန်ထမ်းများက စာရင်းကောက်ယူခြင်း၊ အရာရှိ၊ စစ်သည်များက ဆေးစစ်မည့်နေရာများသို့ပို့ဆောင်ခြင်း၊ ဌာနချုပ်မှူးနှင့်အရာရှိကြီးများက တစ်ဦးချင်းအားပေးစကားများပြောကြားခြင်းများမှာ နွေးထွေးမှု၊ အလေးထားဂရုပြုမှုများ စတင်တွေ့မြင်ရပါသည်။ ဆွေမျိုးရင်းချာကဲ့သို့ ရင်းနှီးဖော်ရွေစွာ ဆက်ဆံမှုကိုလည်း ခံစားရပါသည်။

နေ့လယ်စာကို အဆောင်ကြီးတစ်ခုထဲတွင် သေချာစွာကျွေးမွေးပါသည်။ နောင်မှသိရသည်မှာ ရိပ်သာ (၁) ဟုသိရပါသည်။ နေ့လယ်စာစားပြီးနောက် ကျန်ရှိသူများကို ထပ်မံစစ်ဆေးကုသပေးပါသည်။ ဆေးဝါးများလည်း ချက်ချင်းထုတ်ပေးပါသည်။ ထပ်မံ စစ်ဆေးရန်လိုအပ်သူများကိုလည်း မိတ္ထီလာတပ်မတော် စစ်ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ဆောင်စစ်ဆေးကုသစေခဲ့ပါသည်။ ထိုအထဲတွင် ကျွန်မတို့သားအမိနှစ်ယောက်လည်း ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မ၏ သားငယ်လေးကို X-Ray Check ပြုလုပ်သည်ဟုသိရပါသည်။ ညနေစောင်း၍ ဆေးကုသမှု လုပ်ငန်းများပြီးဆုံး၍ အားလုံးပြန်ကြရန် ပြင်ဆင်ချိန်တွင် ကျွန်မ၏ သားငယ်လေးမှာ နောက်တစ်ရက်ထပ်မံဆေး စစ်ရန်လိုအပ်ကြောင်း အဖြေထွက်ရှိလာပါသည်။ ကျွန်မ အတော်စိုးရိမ်သွားပါသည်။ နေထိုင်စားသောက်ရန် ငွေ လည်းမပါ။ တည်းခိုရန်စရိတ်မရှိ၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။ နေ့ချင်းပြန်ရမည်ဟုထင်သောကြောင့်၊ ငွေမလိုဟု ထင် သောကြောင့်လည်း လာရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ကျွန်မ၏စိုးရိမ်စိတ်များ ကြာကြာမခံခဲ့ ပါ။ ဌာနချုပ်မှူး၏စီစဉ်ပေးမှုကြောင့် အရာရှိတစ်ဦး၏ နေအိမ်တွင် တည်းခိုနေထိုင်ရပါသည်။ ဆေးဖိုးအတွက် စုပေါင်းလှူဒါန်းငွေများလည်းရရှိပါသည်။ ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မပင် မယုံနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ အတိတ်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရသောတပ်မတော်သားနှင့် ယခုကြုံတွေ့နေ ရသော တပ်မတော်သားတို့သည် အဖြူနှင့်အမည်းလိုပါ တကား၊ မိုးနဲ့မြေကဲ့သို့ ကွာလှပါတကား ဆိုသည်ကို ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

တည်းခိုရာတွင်အဆင်ပြေစေရန် ဆရာကြီးဇနီး တစ်ယောက်က လာရောက်ကူညီဆောင်ရွက်ပေးပါ သည်။ အိမ်ရှင်အရာရှိမိသားစုကလည်း ရင်းနှီးဖော်ရွေ မှုအပြည့်ရှိခဲ့ပါသည်။ တပ်မတော်သားမိသားစုများ၏ ပကတိသွင်ပြင်လက္ခဏာများကိုလည်း တွေ့မြင်လာ ခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်မ၏သိမ်ငယ်စိတ်၊ အားငယ်စိတ်များ လေနှင့်အတူ လွင့်မျောပပျောက်ကာ သားငယ်လေး

၏ကျန်းမာရေးအတွက်ဆောင်ရွက်ရန် စိတ်ခွန်အား များတိုးပွားလာခဲ့ပါသည်။ ညှိုးနွမ်းခဲ့သောစိတ်များ ပြန်လည်လန်းဆန်းလာခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်ရက်တွင် မိတ္ထီလာစစ်ဆေးရုံကြီးသို့ သွားရောက်ပြီး သားငယ်လေးကို ဆေးစစ်မှုများပြု လုပ်ပါသည်။ နှလုံးပါရဂူဆရာဝန်ကြီးက အသေးစိတ် စစ်ဆေးပေးပါသည်။ ဆေးစစ်တွေ့ရှိမှုအခြေအနေ အရ မင်္ဂလာဒုံတပ်မတော်စစ်ဆေးရုံကြီးသို့ သွားရောက် ပြသကုသရန်လိုအပ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်မ တွေဝေမနေတော့ဘဲ သွားလိုပါသည်ဟု ချက်ချင်းပြော မိပါသည်။ ယင်းသို့ပြောမိသည်မှာ ကျွန်မတို့သားအမိ ကို အစစအရာရာအကူအညီပေးသော၊ နွေးထွေးသော တပ်မတော်သားများရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

အပြန်တွင် တည်းခိုအိမ်ရှိ ဆရာကြီးဇနီးကို ကျွန်မ ယခင်ကကြုံတွေ့ခဲ့ရသောတပ်မတော်သား အကြောင်းနှင့် ယခုကြုံတွေ့နေရသောတပ်မတော် သားများအကြောင်းကို ပြောပြမိခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာကြီးဇနီးက တပ်မတော်သားများသည်လည်း လူသားဖြစ်သည့်အတွက် အမှားမကင်းနိုင်ကြောင်း၊ နေရာတကာမှာတော့ စုန်းပြူးရှိတတ်ကြောင်း၊ တပ်မတော်သားများမှာ အမိန့်၊ စည်းကမ်းတို့ဖြင့် စနစ်တကျနေထိုင်ကြရသူများဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည် ရှင်းပြပါသည်။

သည်တော့မှ ကျွန်မ၏အရိုးစွဲနေသောအမြင် များကို ရှင်းလင်းစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါတော့သည်။ ကျွန်မ သည် မကောင်းသူတစ်ယောက်အတွက် အားလုံး မကောင်းဟု သိမ်းကျုံးစွပ်စွဲခဲ့ခြင်းပါတကား။

တိမ်သလားကင်းစင်သောညဝယ် အေးမြ ကြည်လင်သောလ၏အလင်းရောင်သည် လောက တစ်ခွင်ကို အမှောင်ခွင်နိုင်သကဲ့သို့ ကျွန်မ၏နှလုံး သားဝယ် ငြိတွယ်ဖုံးအုပ်နေသောယုံမှားသံသယများ လွင့်ပြယ်ကာ တပ်မတော်၏နွေးထွေးသောစောင့်ရှောက် မှု၊ အဆင့်အတန်းမခွဲခြားဘဲ ဂရုစိုက်မှုတို့ကြောင့် စိတ် အင်အားများပြည့်ဝစွာလင်းလက်လျက်ရှိပါသည်။

နောက်ရက်တွင် ကျွန်မတို့သားအမိကို အရာရှိ တစ်ဦးက မိတ္ထီလာမှရန်ကုန်သို့ ခရီးသည်တင်ယာဉ်ဖြင့် လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးပါသည်။ ရန်ကုန်ရောက်သော အခါ ထိုအရာရှိနေအိမ်တွင်တည်းခိုပြီး မင်္ဂလာဒုံ တပ်မတော်စစ်ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ဆောင်ပေးပါသည်။ ကလေးအထူးကုပါရဂူ၊ နှလုံးအထူးကုပါရဂူများက သေချာစွာစစ်ဆေးပေးခဲ့ပါသည်။

Echo ရိုက်ပြီး စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်အရ ခွဲစိတ် ကုသရန်လိုအပ်ကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။ ခွဲစိတ်ကုသမှု ကို နောက်တစ်လအကြာတွင် ပြန်လည်စစ်ဆေးပြီး ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လောလောဆယ်အနေဖြင့် သောက်ဆေးတစ်လစာယူကာ နေရပ်သို့ပြန်နိုင်ကြောင်း ပါရဂူကြီးများက ပြောကြားပါသည်။ တပ်မတော်သား တို့၏ စေတနာမေတ္တာကို အပြည့်အဝယုံကြည်သည့် အတွက် ကျွန်မ၏စိတ်တွင် စိုးရိမ်မှု၊ တုန်လှုပ်မှုများ မရှိတော့ပါ။ ချိန်းဆိုသည့်ရက်တွင် မင်္ဂလာဒုံစစ်ဆေးရုံ ကြီးသို့ သွားရောက်ပြသမည်ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်တွင် တည်းခိုနေထိုင်နေစဉ်အတွင်း တပ်မတော်သားမိသားစု၏ စောင့်ရှောက်မှု၊ ရိုင်းပင်း ကူညီမှုနှင့် ပြောစရာမလိုအပ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေး မှုတို့ကို အထူးကျေးဇူးတင်မိပါသည်။ အပြန်ခရီးတွင် လည်း အရာရှိမိသားစုက ကားပေါ်အထိ ဂရုတစိုက် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပါသည်။

အပြန်ခရီးတစ်လျှောက် ကားပေါ်တွင် ကျွန်မ သားလေး၏အနာဂတ်၊ တပ်မတော်သားတို့၏ ပြည်သူ အပေါ်ထားရှိသောမေတ္တာစေတနာ၊ မိမိ၏လွဲမှားခဲ့ သောအယူအဆ၊ မိသားစုနှင့် ၁၀ ရက်ခန့်ခွဲခွာခဲ့ရ၍ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည့်ပျော်ရွှင်မှုများ စသည့်စသည့် အတွေးအစုံတို့သည် စိတ်အာရုံတွင်ရစ်ဝဲလျက်၊ တစ်ခါ တစ်ရံ ကားအပြင်သို့ငေးမောကြည့်ရာ လမင်းကြီး ထိန်ထိန်သာပြီး တိမ်သလာတို့ကင်းစင်လျက် လောက တစ်ခွင်အား အေးမြသောအလင်းကို ဆောင်လျက်ရှိနေ ပါတော့သည်။ ။

ရွှေမြိမေ

စာမူများပေးပို့နိုင်ပါသည်

မြဝတီမဂ္ဂဇင်းနှင့်မိုးသောက်ပန်းဂျာနယ်တို့ကို စာမူများပေးပို့လိုကြပါလျှင် တာဝန်ခံစာတည်း၊ မြဝတီစာပေတိုက်၊ အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးနှင့် အောက်ဖော်ပြပါ အီးမေးလ်လိပ်စာသို့ ဝင်ရောက်ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

Email: mwdliteraturehouse@gmail.com

သို့မဟုတ်

ရန်ကုန်ရုံးခွဲ၊ အမှတ် ၁၈၁၊ ၃၂ လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးဟူ၍ လိပ်စာတပ်ပြီး ပေးပို့နိုင်ကြပါသည်။

စာတည်းအဖွဲ့

BTS - DYNAMITE

ထင်ပေါ်ကျော်ကြား
နိုင်ငံတကာ

အနုပညာရှင်များ

အိဂျေစင်

BTS

နာမည်ကျော် တောင်ကိုရီးယားကေပေါ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖြစ်တဲ့ BTS အဖွဲ့ရဲ့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့သီဆိုထားတဲ့ Dynamite သီချင်းဟာ Billboard ထိပ်ဆုံးနေရာကိုရရှိခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ဩဂုတ်လ ၃၁ ရက်ကထုတ်ပြန်ခဲ့တဲ့ Billboard ရဲ့ထုတ်ပြန်ချက်အရ ၎င်းတို့အဖွဲ့ရဲ့ Dynamite သီချင်းက ထိပ်ဆုံးနေရာကို ရောက်ရှိလာခဲ့တာပါ။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့သီဆိုထားတဲ့ အဆိုပါသီချင်းကို ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်က စတင်ဖြန့်ချိခဲ့တာဖြစ်ပြီး တစ်ပတ်အတွင်း ယူနစ်ပေါင်း ၃ သိန်း ရောင်းချခဲ့ရပါတယ်။

BTS အဖွဲ့ဟာ ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်က ကျင်းပခဲ့တဲ့ MTV Video Music Awards ဆုပေးပွဲမှာလဲ အမေရိကန်အဆိုတော်တွေဖြစ်ကြတဲ့ လေဒီဂါဂါနဲ့တေလာဆွစ်စ်တို့ကိုကျော်ပြီး အကောင်းဆုံးပေါ်ဆုကို ရရှိခဲ့ပါ သေးတယ်။

ဖန်ဘင်းဘင်း

နာမည်ကျော် တရုတ်မင်းသမီး ဖန်ဘင်းဘင်းဟာ အခွန်ရှောင်တဲ့ကိစ္စနဲ့ ပြဿနာတက်နေခဲ့တာ ၂ နှစ်ကြာတဲ့အထိ အမှုအခင်းအရှုပ်အထွေးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရဆဲဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ သြဂုတ်လ ၃၁ ရက်က တရုတ် မီဒီယာရဲ့ဖော်ပြချက်အရ မင်းသမီးဖန်ဘင်းဘင်းဟာ Le Vision Pictures ကုမ္ပဏီရဲ့ တရားခွဲဆိုမှုကိုခံထားရပြီး စက်တင်ဘာလ ၁၄ ရက်မှာ အမှုကိုကြားနာခဲ့ပါတယ်။ တရုတ်မီဒီယာတွေကတော့ အဆိုပါအမှုဟာ မင်းသမီးဖန်ဘင်းဘင်း၊ အဆိုတော် Kris Wuနဲ့ ဟောင်ကောင်မင်းသား William Chan တို့ပါဝင်ထားကြတဲ့ "L.O.R.D: Legend of Ravaging Dynasties 2" ရုပ်ရှင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး တရားခွဲဆိုထားတာဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

လေဒီဂါဂါ

ကမ္ဘာကျော်အဆိုတော် လေဒီဂါဂါဟာ MTV Video Music Awards ဆုပေးပွဲမှာ Mask ကို ဖက်ရှင်ကျကျဝတ်ဆင်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်က အမေရိကန် နိုင်ငံ၊ နယူးယောက်မြို့မှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ အဆိုပါဆုပေးပွဲမှာ အဆိုတော်လေဒီဂါဂါက MTV Tricon ဆု အပါအဝင် ဆု ၅ ဆုရရှိခဲ့တာပါ။

ဆုပေးပွဲကို Covid-19 ကပ်ရောဂါဖြစ်ပွားနေတဲ့ကာလမှာ ကျင်းပခဲ့တာမို့ ပွဲတက်လာသူအားလုံးက နှာခေါင်းစည်း Mask တွေကို တပ်ဆင်လာခဲ့ကြပါတယ်။ လေဒီဂါဂါကတော့ အားလုံးထက် တစ်မူထူးခြားစွာ နှာခေါင်းစည်း Mask ကို ဖက်ရှင်ကျကျ ဝတ်ဆင်လာခဲ့တာပါ။ လေဒီဂါဂါဟာ ဆု ၅ ဆုကို လက်ခံရယူချိန်၊ ဖျော်ဖြေချိန်တွေမှာ အဝတ်အစား နဲ့လိုက်ဖက်တဲ့ Mask တွေကို အမျိုးစုံအောင် တပ်ဆင်ပြီး ပရိသတ်တွေကို အမြင်ဆန်းစေခဲ့ပါတယ်။

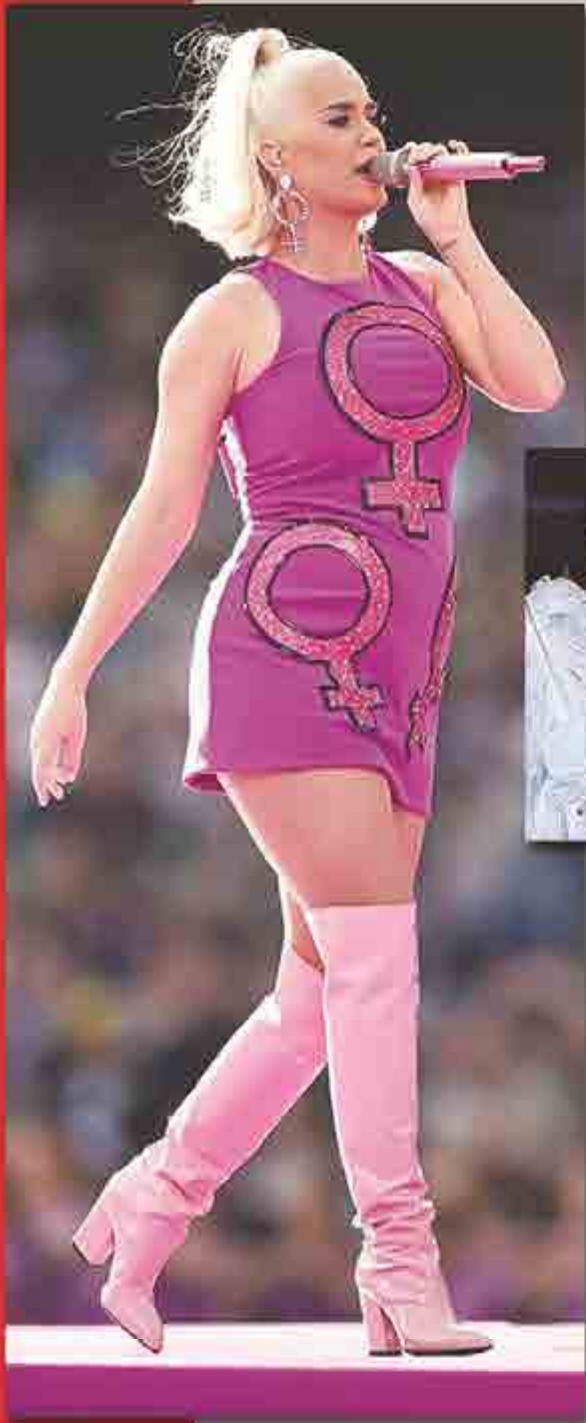

ကေတီပယ်ရီ

ကမ္ဘာကျော်အဆိုတော် ကေတီပယ်ရီဟာ ခင်ပွန်းသည်မင်းသား အွန်လန်ဒ်ဒီဘလွန်းနဲ့ရရှိတဲ့ သမီးလေးကို ပြီးခဲ့တဲ့ သြဂုတ်လ ၂၆ ရက်က မွေးဖွား ခဲ့တယ်လို့သိရပါတယ်။ Daisy Dove Bloom လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ သမီးလေး ယခုလိုမိသားစုဘဝထဲ ရောက်ရှိလာတာကို နှစ်ဦးစလုံးက ပျော်ရွှင်နေကြ တာပါ။

သမီးလေးမွေးဖွားလာတာကို ဂုဏ်ပြုဖို့အတွက် လှူဒါန်းရေးစာမျက်နှာတစ်ခုကို ဖွင့်လှစ်ထားပြီး ကလေးတိုင်းအတွက် ကျန်းမာတဲ့ကမ္ဘာတစ်ခုကိုပုံဖော် နိုင်ဖို့ ထောက်ပံ့သွားမယ်လို့လဲ သိရပါတယ်။

“ကျွန်မတို့သမီးလေးဟာ ဘေးကင်းကင်း ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ရောက်လာလို့ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ရပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ လူတိုင်းကတော့ ကျွန်မတို့လို ငြိမ်းငြိမ်း ချမ်းချမ်းနဲ့ ကလေးမွေးဖွားနိုင်ဖို့ အခွင့်အရေးမရကြပါ

ဘူး။ အခုလို Covid-19 ကာလမှာ မွေးဖွားတဲ့ကလေး ငယ်တွေဟာ ရောဂါတွေကိုကာကွယ်ပေးမဲ့ ဆေးဝါး၊ ကာကွယ်ဆေး၊ ဆပ်ပြာ၊ ရေ မရရှိကြတာကြောင့် အန္တရာယ်ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အခက်အခဲများကြားက ရုန်းကန်မွေးဖွားရတဲ့မိသားစုတွေအတွက် ကျွန်မတို့ ကိုယ်ချင်းစာမိပါတယ်”လို့ ထုတ်ပြန်ချက်ထဲမှာ ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ ။

အိဂ္ဂေစင်

Source; mizzimanews.com, bbc.com

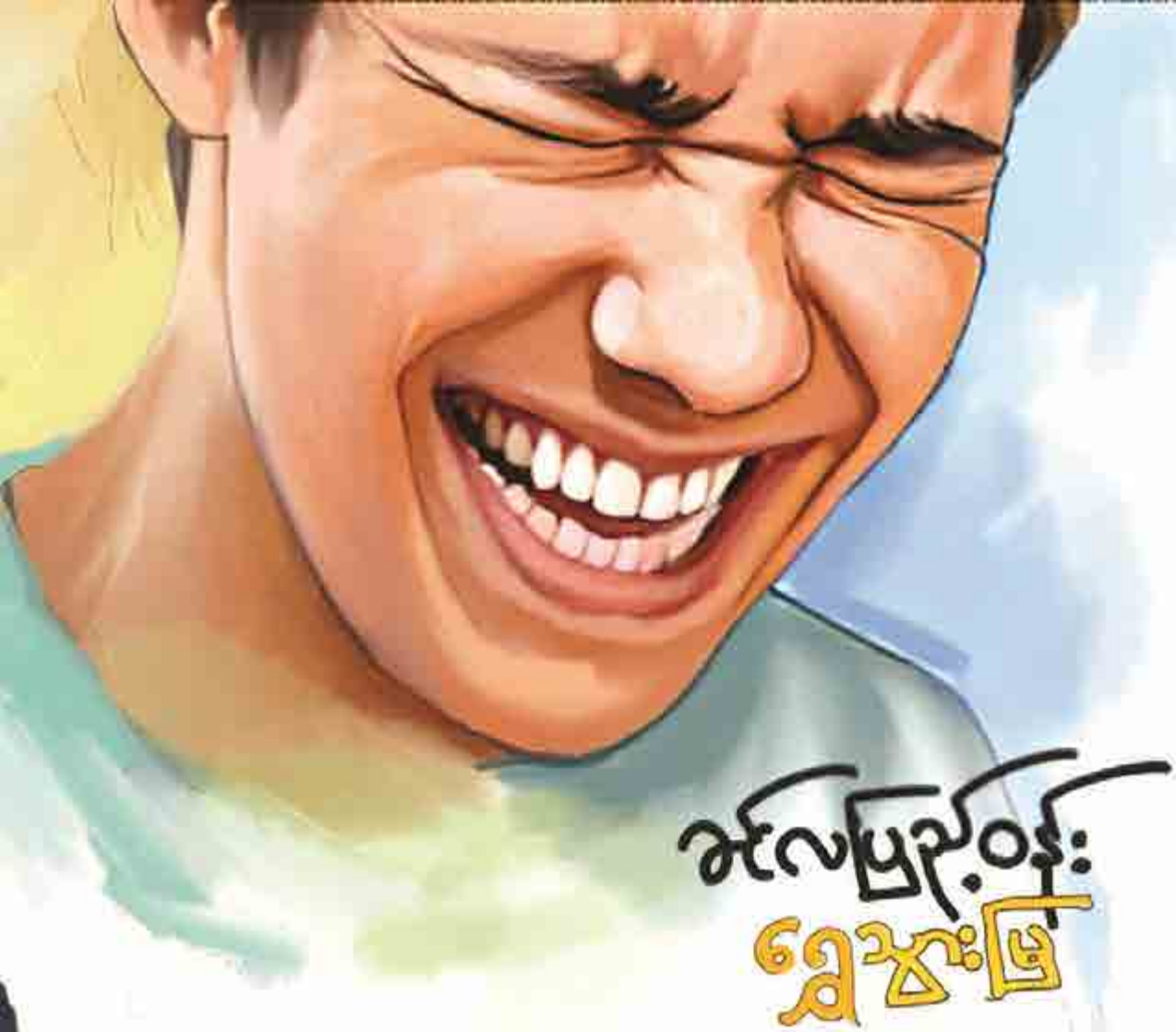

Zyzz

ဘာရယ်တော့မဟုတ်။ သူ့အပျိုပေါက်မရှိတရှိအရွယ်
မှာ ဖန်ခန့်တမ်းကစားတာ ကံကောင်းထောက်မလို့ ချော်လဲ၊
မေးပေါက်၊ လေးချက်လောက် အစိမ်းချုပ်လိုက်ရတယ်။
တောရွာမှာဆိုတော့ သိတဲ့အတိုင်း ဒေသန္တရဆေးခန်းမှာ
ဆေးဖူး၊ ကျန်းမာရေးဖူးခရီးထွက်နေလို့ဆိုပြီး မြို့ပေါ်အထိ
အဘရဲ့ခွားလှည်းနဲ့ ဆရာဝန်ရှိတဲ့နေရာပို့ပေးရတယ်။

မေးစေ့အောက်တည့်တည့်ကို ကွဲသွားတာပါပဲ။ အဘ
ကလဲ သမီးအပျိုပေါက်မေးစေ့မှာ သွေးတွေဒလဟောထွက်တော့
ရွာကနေ မြို့အထိ လှည်းကိုမောင်းတော့တာပဲလေ။

အလုပ်အကိုင် ရွေးချယ်ခြင်း

အမေကတော့ မြခင်ကို ဆရာဝန်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ချင်နေတာ။ သမီးရဲ့ မေးစရာက သွေးတွေမြင်တော့လဲ ဆရာဝန်အဖြစ်ကို မျှော်လင့်လိုက်ရပါတယ်။ မြခင်ကလဲ တအားကို ငိုနေတာကိုး။

မေးစရာကို ဆရာဝန်က အပို နဲ့အစိမ်းချုပ်၊ အဘနဲ့အမေက သူ့ လက်နှစ်ဖက်ကို တစ်ဖက်စီကိုင်၊ ချွေးကိုပြန်ရော။ အစိမ်းချုပ်ချုပ်ပြီး အနာကို ပလတ်စတာနဲ့ကပ်၊ ပြီးခါ မှ မြခင်ရဲ့ပါးစပ်ဟစုဖြစ်နေတာ တွေ့ရ။

“ဟဲ့ . . . အပေါ်သွားနှစ် ချောင်းပါ နဲ့သွားပါလား”

အမေရဲ့မျက်စိရှင်မှု၊ သမီးဖြစ်သူကို ကရုဏာဒေါသနဲ့ကြည့်လိုက် မှုကြောင့် တွေ့လိုက်ရတဲ့အရာက မမြခင်ရဲ့ရှေ့သွားက ကျိုးပဲ့ပြီး နဲ့တဲ့တဲ့ ဖြစ်နေတာကိုပါ။

နှုတ်ခမ်းနဲ့သွားခိုက်မိလို့ အောက်နှုတ်ခမ်းကလဲ ဖူးပြီးရောင်နေပြီ လေ။

“အမေ . . . အမေ ကျုပ်သွားတွေကျိုးပြီတော့၊ အီး . . . ဟီး”

လှချင်ပချင်တဲ့အရွယ်မှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ကစားချင်နေလို့ ရွာက သူငယ်ချင်းအုပ်စုနဲ့ ဖန်စုန်တမ်းကစားမိတဲ့မြခင်တစ်ယောက် ရှေ့သွား နှစ်ချောင်းကျိုးပဲ့ပါရောလား။

× × ×

နောက်ဆုံးတော့ အပျိုပေါက်မလေးမြခင်တစ်ယောက် ရှေ့သွား နှစ်ချောင်းပြတင်းပေါက်လေးဖြစ်သွားရှာတယ်။ ရှေ့သွားမရှိတော့ လေက ထွက်ပြီး ‘ရှ’သံတွေနဲ့ပေါ့။ စကားပြောရင် တံတွေးစဉ်တယ်လို့လဲသူငယ်ချင်း တွေကပြောတော့ အိမ်ရောက်ရင် အမေကိုငိုပြရတာအမော။ ဒီတော့ မြခင် ရဲ့အဖေက မနေသာဘူးလေ။

“မယ်အိ နှင့်သမီးရဲ့ရှေ့သွား နှစ်ချောင်းကို စိုက်ပေးလိုက်”

“အလို . . . တော်က ပြော လွယ်လိုက်တာ၊ မြို့ကိုတက်ပြီး သွားစိုက်ဆိုင်သွားရမှာတော့”

“လုပ်ပေးလိုက်လေ”

“တော့ပိုက်ဆံပေးလိုက်လေ”

ဒီလိုနဲ့ မမြခင်တစ်ယောက် ရှေ့ သွားနှစ်ချောင်းစိုက်ဖို့ဖြစ်လာ တယ်။ အဲဒီတုန်းက မြခင်တစ်ယောက် ရွာမှာရုပ်ရှင်လာပြတုန်းက ရှေ့သွား နှစ်ချောင်းရွှေလေးကွပ်ထားတဲ့ မင်းသမီးတစ်ယောက်ရယ်ပြတာ သိပ်လှတာပဲလို့ သဘောကျနေတာ ပြောပါတယ်။

“အဖေ ကျုပ်သွားကို ရွှေသွား စိုက်ချင်တယ်”

သမီးပူဆာ မနေသာတဲ့အဖေ။ သူ့မှာရှိတဲ့လက်စွပ်ရောင်းပြီးပေး တာပေါ့။ လက်စွပ်က ၁၄ ပဲရည်၊ ရွှေသွားက ၁၄ ပဲရည်နဲ့မရ၊ ၁၄ ပဲ ရည်ထက်လျော့မှတဲ့၊ သွားဆရာဝန် ပြောတဲ့အတိုင်း၊ တောင်းတဲ့အတိုင်း ပေးလိုက်ပါတယ်။

အမယ် ရွှေသွားစိုက်ပြီးတော့ မြခင်တစ်ယောက် တော်တော်ကို ပြုံးတတ်လာတယ်။ ရွာက ဘော်ဒါ တွေက ရွှေသွားနဲ့ အပြုံးတဝင်းဝင်း ပိုင်ရှင်မြခင်ကို ‘လှတယ်’ဆိုပြီး မြောက်ပင်ကြပြန်ရော။ ဒီလိုနဲ့ အပျိုပေါက်မြခင်က အပျိုစာရင်း ဝင်လာပါတယ်။ အဖေ၊ အမေ လယ်ပိုင်ရှင်ရဲ့သမီးချော မြခင်ကို တစ်ရွာတည်းသားဖြစ်တဲ့ ကိုအေး

အမယ်

ရွှေသွားစိုက်ပြီးတော့ မြခင်တစ်ယောက် တော်တော်ကို ပြုံးတတ်လာတယ်။

ကျော်က လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတော့ မိဘတွေလည်း အရွယ်လဲရောက်၊ လာတောင်းတဲ့သူရှိတုန်း၊ လူတော်နဲ့ လဲ တွေ့တုန်း (ရိုးသားသူလဲဖြစ်နေ တော့) ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။ ပြောရရင် မြခင်လဲ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်ပြီး အသက်အစိတ် (၂၅) မကျော်ခင် ယောက်ျားရသွားပါရော။ သူ တို့နှစ်ယောက်လဲ ကံကောင်းပါ တယ်လေ။ နှစ်ဖက်မိဘတွေကပဲ တင့်တောင့်တင့်တယ်လက်ထပ်ပွဲ လုပ်ပေးတယ်။ စားဝတ်နေရေး

အတွက်လဲ လယ်ယာအသင့်အတင့် ရှိတယ်။ နောက် လေး၊ ငါးနှစ်ကြာ တော့ မြခင်လဲ ကလေးသုံးယောက် အမေဖြစ်လာပြီ။ နောက်နှစ်ဆိုရင်ပဲ သားကြီးကို ကျောင်းထားရတော့ မယ်။

“ငါ့သားကြီးကို မြို့ကျောင်း မှာပဲ ထားချင်တယ်၊ ငါတို့တစ်ခုခု လုပ်မှဖြစ်မယ်”

မမြခင်ရဲ့လင်ယောက်ျားက အမြော်အမြင်ကြီးစွာနဲ့ လယ်ယာ တချို့ကိုရောင်းချပြီး မြို့တက်၊ အသင့်အတင့် အိမ်တစ်လုံးဝယ်၊ မမြခင်နဲ့ မမြခင်ရဲ့အဒေါ်၊ မမြခင် ရဲ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲတို့ ကလေးတွေနဲ့ နေခိုင်းတယ်။ မမြခင်ယောက်ျား ကတော့ တစ်ပတ်ကို နှစ်ရက်၊ သုံး ရက်လောက် လာနေပေးတယ်။ နှစ်ဖက်မိဘတွေလဲ တစ်ခါတလေ မြို့တက်လာပြီး မြေးတွေနဲ့လာတွေ့ တာပေါ့။ နွေရာသီကျောင်းပိတ် ရက်ရှည်၊ သီတင်းကျွတ်၊ ဒီဇင်ဘာ လ ကျောင်းပိတ်ရက်များမှာတော့ မိသားစုအားလုံး ရွာပြန်နေကြတယ် လေ။

နောက်ပိုင်း နှစ်ဖက်မိဘတွေ လဲ မရှေးမနှောင်းကွယ်လွန်သွားကြ တယ်။ ရွာမှာ အားထားရမဲ့လူကြီး သူမတွေမရှိကြတော့ဘူး။ မမြခင် ရဲ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲလဲ အသက်ကြီးမှ အိမ်ထောင်ကျတယ်။ အသက် လေးဆယ်ကျော် အစ်ကိုဝမ်းကွဲကို လယ်ယာတချို့ခွဲဝေပေးပြီး မိဘ လက်ငုတ်လယ်တွေကို သူ့ကိုပဲ ဦးစီး

လုပ်ကိုင်ပေးပါလို့ ပြောရတော့တာပေါ့။ မမြခင်ယောက်ျားကလဲ ပွဲရုံကိစ္စနဲ့တွဲလုပ်နေတော့ လယ်ကိစ္စတွေကို ဖိစီးစီးမလုပ်နိုင်တာလဲပါတယ်။

“မြခင် နှင့်အစ်ကိုက လယ်တွေကို သူ့ရင်းငှားတွေနဲ့ သေသေချာချာခိုင်းရဲ့လားမသိ၊ ရငွေတွေတော်တော်နည်းလာပြီ၊ နှင့်အစ်ကိုမိန်းမကလဲ ခပ်လည်လည်ရယ်”

“တော်ကလဲ ကျုပ်အစ်ကိုက တော်ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်အစ်ကိုစားတာကို ကျုပ်ကြည့်ဖြူပါတယ်”

မမြခင်ယောက်ျားကလဲ မိန်းမဘက်က အစ်ကို၊ သူ့ယောက်ဖကလဲ မယားဘက်ကြီးကိုင်တာ မလှုပ်နိုင်တော့ မမြခင်တို့လဲ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လယ်ယာမြေအကျိုးစီးပွားရနှုန်းနည်းနည်းလာတယ်။ မမြခင် ဒီကိစ္စသိတဲ့အချိန် နောက်ကျသွားခဲ့ရပြီ။

မမြခင်က စကားနည်းရန်စဲကြိုက်သူဆိုတော့ လယ်ယာကို ရသလောက်ပိုက်ဆံနဲ့ပြန်အမ်းပြီး မမြခင်တို့မိသားစု ဖြို့တက်ပြီးပဲနေကြတော့တယ်။

x x x

အစပထမကတော့ မမြခင်တို့မိသားစုချောင်ချောင်လည်လည်နဲ့ အဆင်ပြေပြေနေရပါတယ်။ ကလေးတွေ အတန်းကြီးလာလေ မမြခင်ယောက်ျား ရှာရဖွေရပင်ပန်းလေပါပဲ။

မမြခင်ရဲ့ကလေးတွေကလဲ

ပညာရေးမှာ ညံ့သူတစ်ယောက်မှ မပါကြဘူး။ အဲဒီတစ်ချက်ကတော့ မမြခင်တို့လင်မယား ကံကောင်းတယ်လို့ဆိုရမယ်။ ကိုအေးကျော်က မမြခင်ထက် သားသမီးကို ပိုအလိုလိုက်ပါတယ်။ ပွဲရုံအခြေအနေကောင်းရင်ကောင်းသလို သားသမီးတွေကြိုက်တာဝယ်ပေးတတ်တယ်။ ဒီနှစ် သားကြီးက ဆယ်တန်းကို နှစ်ချင်းပေါက်အောင်တယ်။ မမြခင်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ခြေထောက်နဲ့ မြေကြီးမထိတော့

**မမြခင်တို့လင်မယား
ပျော်လို့မှမဆုံးခင်
ပိတ်ညစ်စရာကိစ္စ
ကြုံလာရတော့တယ်။
သားကြီး
အေးမောင်ကျော်က -**

ဘူး။ အိမ်နီးချင်းသာမက ရွာပြန်ပြီး ကြွားလုံးထုတ်ရတာအမော။ ဒီနှစ်ဆန်ပွဲရုံအခြေအနေမကောင်းပေမဲ့ သားကြီးနှစ်ချင်းပေါက်အောင်တာနဲ့တင် ထိပေါက်တာထက်ပျော်နေပြီ။

“မြခင်... ငါတော့ ငါ့သား ဆယ်တန်းနှစ်ချင်းပေါက်အောင်တာနဲ့တင် ဒီနှစ်ပွဲရုံက အရှုံးစာရင်းကို ငါမမြင်တော့ဘူး”

“ဟုတ်ပါတော်၊ စာမေးပွဲ

အောင်ဖို့က ဝယ်လို့ရတာမဟုတ်ဘူးတော့၊ သားကြီးစားမေးပွဲအောင်တာ ဘာနဲ့မှမလဲနိုင်ဘူး”

မမြခင်တို့လင်မယားပျော်လို့မှမဆုံးခင် စိတ်ညစ်စရာကိစ္စကြုံလာရတော့တယ်။ သားကြီးအေးမောင်ကျော်က -

“သား စာမေးပွဲအောင်တာ ဖေဖေတို့၊ မေမေတို့ ဆုမချချင်ဘူးလား”

“အမယ် - ငါ့သားကြီးက ထူးထူးဆန်းဆန်း မပူဆာစဖူးပူဆာနေပါလား၊ ပြော သားကြီး ဘာလိုချင်လဲပြောလေ”

သားကြီးက သူ့အမေမျက်နှာကိုစေ့စေ့ကြည့်ပြီး -

“အမေ - သား ဟန်းဖုန်း တစ်လုံးလောက်လိုချင်တယ်”

“ဟင်”

မမြခင်မျက်နှာပျက်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်းပြန်ထိန်းပြီး -

“ဒါဆို သားအဖေကိုင်နေတဲ့ ဖုန်း သားယူလိုက်လေ၊ အဖေကြီးကိုသွားပြောလိုက်” လို့ပြောလိုက်ရာ သားမျက်နှာမကြည်လင်ဖြစ်သွားပြီး ခေါင်းယမ်းပြပါတယ်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲသားရဲ့”

“အဖေဖုန်းက ဖုန်းနံပါတ် နှိပ်လို့ရတာပဲပါတယ်၊ ထိတာနဲ့ ရုပ်ပုံတွေပေါ်လာတဲ့ ဟန်းဖုန်းပဲလိုချင်တာ၊ ဖုန်းထဲကနေ ရုပ်ရှင်လဲ ကြည့်လို့ရတယ်၊ ထိတာနဲ့ပုံတွေ ချက်ချင်းပေါ်တယ်၊ အဲဒါ အန်ဒရိုက်

**စကားပြောပြီး
အားရပါးရရယ်လိုက်တဲ့
မမြခင်ကို
သေချာကြည့်လိုက်မှ
ရယ်လိုက်တိုင်း
လင်းခနဲလက်ခနဲ
ဖြစ်သွားတတ်တဲ့ . . .**

လို့ခေါ်တယ်။ ကီးပက်မကြိုက်ဘူး
အမေ”

“ကိုအေးကျော်၊ လာစမ်းပါ
အုံးတော်၊ တော့သားပြောတဲ့စကား
တွေ ကျုပ်သိလဲမသိ၊ နားလဲမလည်
ဘူး၊ တော်နားလည်ရင် သားနဲ့ လာ
ပြောအုံး”

ကိုအေးကျော်နဲ့ သားကြီး
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ဘာတွေပြောနေ
မှန်းမသိ။ သူမသိတဲ့အင်္ဂလိပ်စာလုံး
တွေကို သားပြောပြတာကြားနေရ
တယ်။ သူ့အဖေ ကိုအေးကျော်က
တော့ ခေါင်းကို တဖြည်းဖြည်းဖြည့်
အောင်ကုတ်ရင်း သူ့ကိုကွက်ကြည့်
ကွက်ကြည့်နဲ့လုပ်နေတာကြောင့်
တစ်ခုခုတော့တစ်ခုခုပဲလို့ မမြခင်
တွေးလိုက်မိတယ်။

“မင်းရဲ့သားက ခုခေတ်ပေါ်
တဲ့လက်ကိုင်ဖုန်း လိုချင်နေတာပဲ
မမြခင်ရေ့”

“တော့သားလိုချင်တဲ့ဖုန်းက
ဘယ်လောက်တောင် ပေးရမှာမို့လဲ”

“အနည်းဆုံး တစ်သိန်းကျော်
ကျော်လောက်တော့ ပေးရမယ်ထင်
တယ်”

“ဆယ်တန်းကို နှစ်ချင်းပေါက်
အောင်ခွဲတဲ့သားကို သူလိုချင်တာ
တော့ ဝယ်ပေးသင့်တာပေါ့တော်”

“ဒါပေမဲ့ ဒီနှစ်ဆန်ဈေးက
. . .”

“ကျုပ်သိပါတယ်၊ ဖြစ်အောင်
ဝယ်ပေးရမှာပေါ့”

× × ×

သားက ဖုန်းလေးတကိုင်
ကို နဲ့ယျော်နေတာကို မြင်ရတော့
မမြခင် ကြည်နူးမဆုံး။ သူ့အဖေက
မမြခင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဒီလောက်

ပိုက်ဆံရလာတာလဲကို သိချင်နေမိ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ မေးလဲမမေးရဲ့။

“မမြခင်က တကယ်တော်တဲ့
မိန်းမ၊ သားအတွက် အဆင်ပြေ
အောင်လုပ်ပေးနိုင်တာ နည်းတဲ့
အရည်အချင်းလားလို့”

ခင်ပွန်းသည် ရိုးမွမ်းခန်းဖွင့်
တော့ မမြခင်က နှုတ်ခမ်းတင်းတင်း
စေပြီး ခပ်ပြုံးပြုံးနဲ့ပေါ့။ ဒါကြောင့်
မနေနိုင်တဲ့စိတ်နဲ့ မေးလိုက်တော့
တယ်။

“နေပါအုံး မမြခင်ရဲ့၊ မင်း
ပိုက်ဆံစုထားတယ်ဆိုတာလဲ မသိ
ရပါလား၊ ဈေးငှားပြီးရတာတော့
မဟုတ်ပါဘူးနော်”

မမြခင်က ခေါင်းကို အသာ
ယမ်းပြပါတယ်။

“မင်းကလဲ တော်ပါတယ်
ဆိုမှ ပြောမပြချင်လဲနေပေါ့”

“ဒီလိုပေါ့ ဂိုယေးလျှော်ရယ်
ဟီး . . . ဟီး”

စကားပြောပြီး အားရပါးရ
ရယ်လိုက်တဲ့မမြခင်ကို သေချာကြည့်
လိုက်မှ ရယ်လိုက်တိုင်း လင်းခနဲ
လက်ခနဲဖြစ်သွားတတ်တဲ့ မမြခင်
ရဲ့ရွှေ့နဲ့ဖိုက်ထားတဲ့ ရှေ့သွားနှစ်
ချောင်းကို မတွေ့ရတော့။

မမြခင်ကတော့ ရှေ့သွား
မရှိတော့တဲ့ပါးစပ်ကိုမပိတ်နိုင်ဘဲ
တချိုးချိုးနဲ့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ကိုအေး
ကျော်ကို ပြုံးပြနေဆဲ။ ။

ခင်လပြည့်ဝန်း

တောင်ကိုရီးယားစတားတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ မင်းသားချောချိုင်းစီဝမ်ကို တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ၊ ဆိုးလ်မြို့တော်မှာ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၇ ရက်မှာ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ ချိုင်းရဲ့ဖခင်က ဘော်ယွန်းဆေးဝါး ကုမ္ပဏီက စီအီးအိုဖြစ်ပါတယ်။

ချိုင်းဟာ အဆိုတော်၊ သရုပ်ဆောင်၊ မော်ဒယ်နဲ့ သီချင်းရေးဆရာအဖြစ်ကျင်လည်ခဲ့ပြီး တောင်ကိုရီးယား လူငယ်အနုပညာအဖွဲ့ Super Junior မှာ အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးလဲဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ကိုရီးယားနိုင်ငံရဲ့ ကလေးသူငယ်များအတွက် ယူနီဆက်အထူးကိုယ်စား လှယ်အဖြစ် ၄ နှစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးနောက် ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလမှာ အရှေ့အာရှနဲ့ ပစိဖိတ်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလမှာ တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ တွစ်တာအသုံးပြုသူတွေထဲ Follower ၅ သန်းကို ပထမဦးဆုံးရရှိသူဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ချိုင်း အနုပညာနယ်ပယ်ထဲရောက်ရှိလာခဲ့တာ ကံကြမ္မာကြောင့်လို့ဆိုနိုင်ပါတယ်။ သူ့အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်တွင် အထက်တန်းကျောင်းရှေ့မှာ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကိုစောင့်နေတုန်း SM Entertainment ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သူက သူ့ကို သတိပြုမိသွားပါတယ်။

တောင်ကိုရီးယားငွေကြယ်ပွင့်
ချိုင်းစီဝမ်
Choi-Siwon
အိုကြင်ရာ

ဒေသအတွက် ယူနီဆက်သံတမန်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရပါတယ်။ ချိုင်းက Super Junior အဖွဲ့လိုက်လုပ်ရှားမှုအပြင် တစ်ကိုယ်တော် အနုပညာဆောင်ရွက်ချက်အဖြစ် Oh !My Lady (2010), Poseidon (2011), Revolutionary Love (2017), My Fellow Citizens!(2019)ဇာတ်ကားတွေမှာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင် ခဲ့ပါတယ်။

ပြီးတော့ တရုတ်ဘာသာစကားပြောရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား ဖြစ်တဲ့ Helios, To the Fore, Dragon Blade တို့မှာလဲ ပါဝင် ရိုက်ကူးခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ဖော်ဘီးမဂ္ဂဇင်းထုတ်ပြန်ချက်အရ တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံရဲ့အသက် ၃၀ အောက်အကျော်ကြားဆုံး အဆိုတော်နဲ့မင်းသားတွေထဲ ချိုင်းတစ်ယောက်ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက် SM Entertainment နဲ့ ချိတ်ဆက် မိသွားပြီး အဆို၊ အက၊ သရုပ်ဆောင်နဲ့ ဘာသာစကား တွေကို လေ့ကျင့်သင်ယူခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်မှာ တစ်ကိုယ်တော်သီချင်းစီဒီယိုခွေ The Grace's Dana ထွက်ရှိလာပါတယ်။ နောက်တစ်နှစ်လောက်အကြာ Precious Family ဒရာမာရုပ်သံစီးရီးမှာ အနည်းငယ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရပါတယ်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်မှာတော့ KBS ရုပ်သံကထုတ်လွှင့် တဲ့ Eighteen, Twenty-Nine ဇာတ်လမ်းမှာ ပါဝင် ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ် အချစ်ဇာတ်ကား Spring Waltz ဇာတ်ကားမှာ အရံသရုပ်ဆောင်အဖြစ်ပါဝင်ခဲ့ ရပါတယ်။ တီဗီမှာပါဝင်ပြီး သိပ်မကြာခင်မှာပဲ SM Entertainment က ယောက်ျားလေး ၁၂ ယောက်ရှိ တဲ့အဖွဲ့ထဲ သူ့ကို ပွဲထုတ်လာခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက် SBS ဂီတအစီအစဉ် လူကြိုက် အများဆုံးတေးသီချင်းကဏ္ဍမှာ သူ့ရဲ့ပထမဆုံးတေး သီချင်း Twins ကိုတင်ဆက်ခဲ့ရာ K-Pop အယ်လ်ဘမ် ဇယားထဲမှာ အမှတ်စဉ် (၃) ချိတ်ခဲ့ပါတယ်။

Super Junior အဖွဲ့လိုက်သီချင်းအဖြစ် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၇ ရက်မှာ U စီဒီအယ်လ်ဘမ်ဖြန့်ချိခဲ့တာ အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မတ်လမှာဖြန့်ချိတဲ့ Sorry Sorry စီဒီခွေကတော့ ကမ္ဘာ့နံ့ချိုပြီး ပေါက်ခဲ့ရပါတယ်။

Super Junior အဖွဲ့ခွဲအဖြစ် Super Junior-M ဆိုပြီး ထပ်မံဖွဲ့စည်းလိုက်ပြန်ကာ တရုတ်ဘာသာ စကားနဲ့ သီဆိုထုတ်လွှင့်ပါတယ်။ တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ ပြည်နယ်တချို့နဲ့ ထိုင်ဝမ်တို့ကိုဖြန့်ချိရာမှာ တရုတ် နိုင်ငံရဲ့ အဋ္ဌမအကြိမ်နှစ်ပတ်လည်ဆုကို ရရှိခဲ့ပါ တယ်။

သရုပ်ဆောင်ခြင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ၂၀၀၆ ခုနှစ် တုန်းက ဟောင်ကောင်ရုပ်ရှင် A Battle of Wits ဇာတ်ကားတွင် ဟောင်ကောင်မင်းသား အန်ဒီလောနဲ့ တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့တာမှာ ချီးကျူးခံခဲ့ရပါတယ်။ နောက်တော့ MBC ဇာတ်လမ်းတွဲ Legend of

Hyang Dan မှာ ပါဝင်ခဲ့ပြီး SBS ဇာတ်လမ်းတွဲ Oh ! My Lady, Athena; Goddess of War, Iris တို့မှာ ဆက်တိုက် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

၂၀၁၁ ခုနှစ် KBS ဒရာမာ ဇာတ်ကား Poseidon မှာ သရုပ် ဆောင်ခဲ့ပြီး အဲဒီနှစ်မှာပဲ ထိုင်ဝမ်ဒရာမာ Skip Beat! မှာ အိုင်စီချမ်းနဲ့တွဲဖက်သရုပ် ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဟောင်ကောင်သမိုင်းအက်ရှင်ကား Dragon Blade မှာတော့ ဂျက်ကီချမ်းနဲ့ တွဲဖက်သရုပ် ဆောင်တာဖြစ်ပါတယ်။ တရုတ်ဇာတ်ကားတွေဖြစ်တဲ့ Fall In Love With You Again, Billion Dollar Heir တို့မှာလဲ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သလို ကိုရီးယား နိုင်ငံကိုပြန်ရောက်လာပြီး MBC အချစ်ဟာသဇာတ် လမ်းတွဲ She Was Pretty ကို ရိုက်ကူးခဲ့ပါတယ်။

ဧည့်သည်အဖြစ်ကိုပြောရမယ်ဆိုရင် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလမှာ အက်ပဂျူဂျောင်းအထက်တန်း ကျောင်းအောင်မြင်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ မှာ အင်ဟာတက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ခရစ်ယာန်ဘာသာယုံကြည်ကိုးကွယ်သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး

အနုပညာအလုပ်တွေပြီးဆုံးသွားရင် သာသနာပြုအဖွဲ့ ထံဝင်ရောက်မယ်လို့ အင်တာဗျူးတစ်ခုမှာ ဖြေကြား ခဲ့ပါတယ်။ ခရစ်ယာန်ဓမ္မတေးသီချင်းအဖွဲ့တွေနဲ့လဲ လက်တွဲဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်က တရုတ်နိုင်ငံမှာ ထုတ်ဝေတဲ့ စာပို့တံဆိပ်ခေါင်းတွင် ချိုင်ရဲ့ဓာတ်ပုံနဲ့ ထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။ အခုလို အထိမ်းအမှတ်တံဆိပ်ခေါင်း အဖြစ်ထုတ်ဝေခြင်းမံရတာ

၅၃ နှစ်အရွယ် အိမ်နီးချင်းအမျိုးသမီးကြီးကို ကိုက်ခဲ့မိ ပါတယ်။ ၆ ရက်အကြာမှာ အဲဒီအမျိုးသမီးကြီးဟာ ဆွေးကိုက်ဒဏ်ရာနဲ့ ကွယ်လွန်သွားပါတယ်။ ကျန်ရစ်သူ မိသားစုဝင်တွေက ချိုင်ကို ဥပဒေကြောင်းအရ အရေး မယူလိုဘူးလို့ မီဒီယာတွေကို ဖြေကြားခဲ့ပါတယ်။

ချိုင်ရဲ့လူမှုရေးဆောင်ရွက်ချက်တွေအကြောင်း တင်ပြရရင် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်ကတည်းက သူဟာ ယူနီဆက် လှုပ်ရှားမှုတွေထဲ ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်မှာတော့ သူ့ကို တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံရဲ့ ယူနီဆက်ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် တရားဝင်ခန့်အပ်လိုက်ပါတယ်။ စစ်မှုထမ်း ပြီးနောက် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လမှာ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံကို သွားရောက်ပြီး ယူနီဆက်စေတနာ့ဝန်ထမ်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ 'SMile for U' ပရဟိတ

တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံရဲ့ စတုတ္ထမြောက် အနုပညာရှင် တစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ပုံပါတဲ့ အဲဒီတံဆိပ်ခေါင်းကို တရုတ်နိုင်ငံ၊ ငလျင်ဘေးရန်ပုံငွေအတွက် အလှူငွေ အဖြစ် ရောင်းချတာဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၉ ရက်မှာ ချိုင်ဟာ စစ်မှုထမ်းဖို့ စာရင်းပေးသွင်းခဲ့ပြီး ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ သြဂုတ် လ ၁၈ ရက်မှာ စစ်မှုထမ်းသက်ပြည့်ခဲ့ပါတယ်။ ဟောင်ကောင်က Madame Tussauds ဖယောင်း ရုပ်တုပြတိုက်မှာ ချိုင်ရဲ့ဖယောင်းပုံတုကို ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၉ ရက်မှာ ထုလုပ်ပြသခဲ့ပါတယ်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၃၀ ရက်တုန်းက ချိုင်မွေးထားတဲ့ပြင်သစ်ဆွေးဟာ ကြီးပြေပြီး အသက်

လှုပ်ရှားမှုမှာ မသန်စွမ်းကလေးငယ်တွေကို ဂီတသင် ကြားပေးခြင်းတွေ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ။

အိုကြင်ရာ

Ref; https://en.wikipedia.org/wiki/Choi_Siwon

<https://www.imdb.com/name/nm2184859/>

အတ္တတွေ့စူးမိတဲ့ ဖိနပ်လေး

“ဟဲ့လို . . . ညီမလေးလား . . . မမခိုင်ပါ”

“ဟုတ် . . . မမခိုင်၊ ပြောပါ၊ ညီမလေး မနိုင်ပါ”

“ဪ . . . အေး ညီမရေ၊ ဟိုနေ့က မမတို့အိမ်မှာ မုန့်ဟင်းခါး လုပ်စားလို့ ညီမတို့အိမ်ပို့ခိုင်းလိုက်တာ စားရတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ် စားရပါတယ်၊ မမခိုင် လက်ရာက အရမ်းကောင်းလွန်းလို့ အိမ်ကလင်တော်မောင်ကိုဦးနဲ့ ချီးကျူးနေမိသေးတယ်”

“အေးပါကွယ်၊ ငါ့ညီမလေး စားကောင်းတယ်ဆိုလို့ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ဒါနဲ့ မမတို့ မုန့်ချိုင့်လေး ငါ့ညီမ တယ်သူနဲ့ပြန်ပို့ခိုင်းလိုက်တာလဲ”

“အိမ်မှာခိုင်းထားတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ပါမမခိုင်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မမဆီ မရောက်ဘူးလား”

“ရောက်တော့ ရောက်ပါတယ်ကွယ်၊ ဒါပေမဲ့ ချိုင့်အလယ်ဆင့်က မမဟာမဟုတ်ဘူးကွဲ့၊ မမချိုင့်အလယ်ဆင့်က အိမ်က သားလွတ်ကျလို့ ထောင့်စွန်းလေးချိုင့်နေတယ်၊ ငါ့ညီမပြန်ပို့တဲ့ချိုင့်အလယ်ဆင့်က ဘာအနာမှမရှိဘူးကွဲ့။”

“ဪ . . . မမခိုင်ကလဲ လုပ်ပြီ၊ ညီအစ်မချင်းပဲ ပြောစရာလိုလို့လား၊ ရပါတယ်မမခိုင်ရယ်”

“မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်၊ မမခိုင်အကြောင်းလဲ ငါ့ညီမက သိသားနဲ့ မမက ကိုယ့်ပစ္စည်းတွေကို အမှတ်အသားနဲ့ထားတာလေ၊ ပြီးတော့ သူများပစ္စည်းဆို မမက မကိုင်ချင်ဘူးကွဲ့၊ အိမ်ကလူနဲ့ဆို ခဏခဏ စကားပြောရတယ်၊ သူက ဘာမှ အမှတ်အသားရှိတဲ့လူမဟုတ်ဘူးလေ၊

ထိုအရာတွေက
လူကို ပူလောင်မှုပေးသလို
ဖြတ်နိုင်ဖို့လဲ ခက်လှပါတယ်။
တငွေငွေလောင်တတ်တဲ့
ဖွဲမီးလိုပါပဲလား။
တကယ်တမ်းဖြတ်နိုင်ခဲ့ပြီ
ဆိုပြန်တော့လဲ
ရင်မှာအေးမြငြိမ်းချမ်းသွားတာကို
ကျွန်တော်
ကောင်းစွာနားလည်သွားခဲ့ပါပြီ။

ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားလို့ ချိုင့်နဲ့ ပေးလိုက်ရင် မှားလာတာ ခဏခဏ၊ ခုဆို သူ့အတွက် ချိုင့်သက်သက်၊ ချိုင့်ဖင်မှာ သူ့နာမည်ရဲလွင်ရဲ အတို ကောက် YL ဆိုပြီး ရေးပေးထားရ တယ်”

“သိပါတယ် မမခိုင်၊ မမခိုင် နဲ့ အိမ်မှာအတူနေစဉ်ကတည်းက မမပစ္စည်းဆို အပ်တိုတစ်ချောင်းက အစ မှားမရဘူးဆိုတာ၊ လဲခိုင်းလိုက် မယ်မမရေ၊ အိမ်က ကောင်မလေး ကို”

“အေးပါငါ့ညီမရယ်၊ စိတ် တော့ မဆိုးရဘူးနော်”

“အင်းပါမမရယ်၊ ညီအစ်မ ချင်း စိတ်ဆိုးစရာလားလို့၊ တကတဲ မှပဲ၊ ဟင်း . . . ဟင်း”

မိန်းမဖြစ်သူဖုန်းချလိုက်မှ ကျွန်တော်က -

“မင်းနယ်ကွာ၊ ညီအစ်မချင်း ချိုင့်မှားတာလေး ပြောနေလိုက်တာ ပြီးကိုမပြီးနိုင်ဘူး၊ ဟိုတစ်ဖက်သား လဲ အားနာစရာ”

“အားမနာနိုင်ဘူး ကိုရဲလွင် ရေ၊ ကျုပ်ညီမက ရှင်လိုပဲ သူ့ပစ္စည်း လဲ စည်းကမ်းတကျမှတ်မှတ်သား သားထားတာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့အိမ် မှာ ပစ္စည်းကောင်းတွေသာဝယ်ကိုင် တာ၊ ဘာတစ်ခုမှ သူ့ဟာနဲ့သူ အကောင်းပကတိမရှိဘူး၊ သူက ဈေးသည်ဆိုတော့ အပေါင်းအသင်း က များများရယ်၊ တော်ကြာ ကျုပ် ချိုင့်လေး သူများနဲ့ထပ်မှားသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အေးပါ မိန်းမရယ်၊ မင်းရဲ့ အမှတ်သညာတော့ လက်လန်ပါ တယ်၊ ငါလဲ ငါ့ပစ္စည်းငါ ဘယ် လောက်မှတ်မှတ် မမှတ်မိဘူး၊ မင်း မှာတော့ ဇွန်းလေးမှားတာကအစ အကုန်သိ၊ ငါတော့ အံ့ဩလို့မဆုံး ဘူး”

“ကိုယ့်ပစ္စည်းကို သေသေ ချာချာတန်ဖိုးထားပြီး ကိုင်တွယ်ရင် ဘာမှမမှတ်မိစရာမရှိဘူး၊ တော့လို သာဆိုရင် အိမ်မှာ ဘာပစ္စည်းမှ အကောင်းကျန်မှာမဟုတ်ဘူး”

နည်းနည်းလောက်ဝင်ပြော လိုက်တာနဲ့ အတောမသတ်ပူညံ့ပူညံ့ လုပ်တတ်တဲ့မိန်းမအကြောင်းသိနေ တာကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ စကားကို ဆက်မပြောရဲတော့ဘဲ အသာငြိမ် နေလိုက်ပြီး ဖတ်လက်စသတင်းစာ ကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေသလိုနဲ့ ဆက် ကြည့်နေလိုက်ရပါတော့တယ်ဗျာ။

x x x

ဒီတစ်ခါမှာတော့ မိန်းမရဲ့ နားပူနားဆာတိုက်တွန်းမှုကြောင့် မြို့နဲ့မနီးမဝေးမှာရှိတဲ့ ဘုန်းကြီး ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ ကျွန်တော် ရဲ့သားနှစ်ယောက်နဲ့အတူ တရား စခန်းဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

တရားကျောင်းလေးက မြစ် ကမ်းနံဘေးမှာရှိပြီး ရေမီးအပြည့် အစုံနဲ့ပါ။ အစားအသောက်လဲစိမ့် ပေးတော့ တရားစခန်းဝင်သူများ အနေနှင့် တရားအလုပ်ကို အေးချမ်း ဇွာလုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဇွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်၊ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်

တော့ တရားစခန်းဝင်သူလဲအတော် များပါတယ်။

တရားကျောင်းမှာ ယောက်ျား လေးဆောင်၊ မိန်းကလေးဆောင်လဲ အများအပြားရှိတဲ့အပြင် သံဃာ တော်များအတွက် စာသင်ကျောင်း လဲရှိတာမို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းလေး မှာ သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက်ရှိပါတယ်။

ဇွေရာသီ တရားစခန်းဆို တော့ သီလယူချိန်၊ တရားပေးချိန် ကလွဲပြီး အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်နေ ပါတယ်။ ယောဂီအားလုံးကလဲ အားလပ်ရက်တိုတိုလေးမှာ လာပြီး တရားအားထုတ်ကြတာဆိုတော့ ကြီးကြီးစားစားအလုပ်လုပ်ကြပါ တယ်။

ကျွန်တော်နေတဲ့အဆောင် က နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး အပေါ်ထပ်မှာဘုရားခန်းနဲ့ ဘုန်းကြီး သီလပေး၊ တရားဟောဆောင်ဖြစ် ပါတယ်။ အောက်ထပ်က ခေါင်းရင်း အခန်းမှာ ဦးပဉ္စင်းနှစ်ပါးသီတင်း သုံးပြီး ကျန်တဲ့အခန်း ၅ ခန်းတွဲ ဟောကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့လိုယောဂီ များနေကြပါတယ်။ ယောဂီ ယောက်ျား ၂၀ ခန့်ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော့်အဖို့ ရောက်စ ၂ ရက်၊ ၃ ရက်မှာတော့ တရားအား ထုတ်ရတာ အဆင်ပြေပါတယ်။ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနဲ့ တရားထိုင်ရ လို့ ပီတိဖြစ်မိပါတယ်။ သူတော် ကောင်းများအတွက် နိဗ္ဗာန်ဘုံလေး လို့တောင် ထင်မိပါတယ်။ ထင် မယ်ဆိုလဲ ထင်စရာပါ။ ကျွန်တော့်

အဖို့ အပူအပင်ဘာမှမရှိ၊ အေးငြိမ်းနေတာလေ။

ဒါပေမဲ့ ဖြစ်ချင်တော့ တရားကျောင်းရောက်ပြီး လေးရက်မြောက်နေ့မှာပေါ့။ ကျွန်တော့်အတွက် ရင်ထဲမအေးစရာအဖြစ်လေးတစ်ခုက ဆီးကြိုနေပါတော့တယ်ဗျာ။

x x x

ဓမ္မရာသီနေ့လယ်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်းက အတော်လေးပူပါတယ်။ ကျွန်တော်နေရတဲ့ အဆောင်က နှစ်ထပ်ဆောင်ရဲ့အောက်ထပ်မှာဖို့ သိပ်မပူလှပေမဲ့ တချို့အဆောင်တွေက တစ်ထပ်လဲဖြစ်ပြန်၊ သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်လဲမရှိပြန်ဆိုတော့ ပန်ကာလေကလေးက ပူနေသူယောက်အပေါင်းကို ရွေးမသိပ်နိုင်ပါဘူး။

တချို့က အပူဒဏ်ကိုသည်းခံနိုင်ကြပေမဲ့ မခံနိုင်သူယောက် သုံး၊ လေးယောက်က ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ အဆောင်ရဲ့လွတ်တဲ့နေရာမှာလာပြီး အနားယူကြပါတယ်။ အဆောင်အခင်းက သမံတလင်းပေါ် ပျဉ်ခင်းထားတာဆိုတော့ အနားယူရတာ အဆင်ပြေပါတယ်။ ဘေးဘက်တံခါးတွေပိတ်ထားပြီး ပန်ကာဖွင့်ထားရင် အေးမြမြလေးနဲ့ နေရထိုင်ရတာ အဆင်ပြေပါတယ်။

ဒီလိုအချိန်မှာ မပြေတာက ကျွန်တော်၊ ညနေပိုင်း ဧည့်သည်တွေ ပြန်သွားကြတော့ ကျွန်တော့်ဖိနပ်လေးက ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားပါတယ်။ ဘယ်အချိန်ကပျောက်

တယ်ဆိုတာကိုလဲ သတိမထားမိလိုက်ပါဘူး။

အဆောင်မှာက သူ့ဧည့်သည်ကိုယ့်ဧည့်သည် အဝင်အထွက်က လဲရှိနေတော့ရှာဖွေက မလွယ်ဘူးလေ။ ဒီတော့ ကျွန်တော့်အဖို့ ပျောက်ပြီလို့ပဲ သဘောထားလိုက်ရပါတော့တယ်။ တော်သေးတာက ကျွန်တော့်မှာ ရေချိုးခါနီးစီးဖို့ ဂျပန်ဖိနပ်အပိုပါလာလို့ အခက်အခဲမရှိလှပေမဲ့ ခက်နေတာက ကျွန်တော့်စိတ်။

တရားစခန်းမှာ ဖိနပ်ပျောက်တာဆိုတော့ 'မှားစီးတာလဲဖြစ်နိုင်တယ်' ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်စိတ်လေးက မပျောက်။ ဒီမှာပဲ အဲဒီစိတ်ကလေးက ကျွန်တော့်ကို ဒုက္ခပေးပါတော့တယ်။

x x x

ကျွန်တော့်မှာ တရားထိုင်နေရင်း အတွေးထဲမှာ ပျောက်သွားတဲ့သားရေဖိနပ်လေးအပေါ် စိတ်က ရောက်နေပါတယ်။ လူဝင်လူထွက်အပေါက်မှာ လက်လွတ်စပယ်ထားမိတဲ့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လဲ ဒေါသထွက်နေမိပါတယ်။ အခါတိုင်း ကျွန်တော်က ဘယ်နေရာသွားသွားဖိနပ်မပျောက်အောင် ဂရုတစိုက် ရှိတတ်ပါတယ်။ ခုတော့ တရားစခန်းရောက်မှ သတိလက်လွတ်ထားမိသဖြင့် အခက်တွေ့နေရပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ဖိနပ်က အသစ်လေး၊ အပြင်ထွက်ခါမှ ထုတ်စီး၊ အိမ်ပြန်ရောက်ရင် တရှိတသေထား၊

အိမ်မှာနေတော့ အိမ်စီးဖိနပ်ကို အကြမ်းစီးတာဆိုတော့ ဖိနပ်လေးက အသစ်အတိုင်းပါ။

အခုတော့ ကျွန်တော့်မှာ တရားထိုင်လို့မရတော့ဘဲ စိတ်က ဖိနပ်လေးဆီပဲ ရောက်နေပါတယ်။ ကြာလာတော့ ကျွန်တော် မနေနိုင်တော့ပေ။

ဒါကြောင့် တရားဖြုတ်ဖြုတ်ချင်း ကျွန်တော့်ရဲ့သားနှစ်ယောက်ကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြလိုက်ပါတယ်။

"မင်းတို့ အဖေစီးစီးနေတဲ့ သားရေဖိနပ်လေးကို မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"အဲဒါကွာ၊ ခု မရှိတော့ဘူးကွ၊ ဘယ်သူမှားစီးသွားတာလဲမသိဘူး"

ကျွန်တော်က နှမြောတသခြင်းများစွာနဲ့ပြောနေပေမဲ့ သားနှစ်ယောက်ကတော့ ဘာမှမဖြစ်သလိုပါပဲ။

သားအငယ်က -

"ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲအဖေရာ၊ သွားချိန်တန်သွားပေါ့၊ အသစ်ရချင်လို့ မှတ်လိုက်ပါ" လို့ ဆိုပြန်တော့ ကိုယ့်မှာ ဘဝင်မကျချင်။

"ဪ... အသစ်ဝယ်တာတော့ ဝယ်တာပေါ့ကွာ၊ ဖိနပ်တစ်ရန်ပြတ်လို့ တစ်ရန်ဝယ်ရတာက မဆန်းဘူးကွ၊ ခု အဖေဖိနပ်က အသစ်ကြီးရှိသေးတာ" လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ဪ . . . အဖေကလဲ၊ ခုဖိနပ်ကသစ်ပေမဲ့ ရှိမှမရှိတော့ တာ၊ အသစ်မဝယ်လို့ ဘယ်လိုလုပ် မလဲ”လို့ သားအကြီးကောင်ကပါ ဝင်ပြောတော့ သူ့မှာ မတတ်သာ။ နှမြောတဲ့စိတ်ကလဲ မပျောက်ဆို တော့ -

“စောင့်ကြည့်အုံးမယ်ကွာ၊ တကယ်လို့ မှားစီးသွားတာဆို ပြန် လာပြီးထားချင်ထားမှာ”

“အဖေမလဲ ဘာမဟုတ်တဲ့ ဖိနပ်လေးတစ်ရန်နဲ့ ဥစ္စာခြောက်နေ ပြန်ပါပြီ၊ ခု တရားထိုင်နေတဲ့အခိုက် ရသမျှအချိန်လေးမှာ ကုသိုလ်ရ အောင်လုပ်ပါအဖေရာ”

သားငယ်ကလဲ စိတ်မရှည် ဟန်ဖြင့်ပြောနေတော့ ကျွန်တော့်မှာ သူတို့ကိုပြန်ပြောမနေတော့။ တရား လေး ထိုင်လိုက်၊ ဖိနပ်လေးက ပေါ် လာလိုက်နဲ့ လုံးချာပတ်ချာလည် နေပါတော့တယ်။

အတွေးထဲမှာ ဖိနပ်လေး အကြောင်းကို တွေးဖြစ်အောင်တွေး နေမိသလို -

“ဪ . . . တချို့လူတွေ ဥစ္စာခြောက်တာ တွေ့ဖူးပါရဲ့၊ ပိုက်ဆံချမ်းသာလှပေမဲ့ မစားရက်၊ မသောက်ရက်၊ မလျှူရက် စုဆောင်း နေသူတွေ၊ တချို့ကျတော့လဲ အလို လောဘကြီးပြီး မိမိကောင်းစားဖို့ သာကြည့်ပြီး စီးပွားကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ တရားသည်၊ မတရားသည် မသိ ရှာ၊ လုပ်သလိုမဖြစ်တော့ ဘဝ ပျက်သွားကြသူတွေ၊ အဲဒီလိုလူတွေ

ထဲကိုယ်လဲပါနေပြီလား’လို့ တွေးမိ လိုက်ပါသေးတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အဖြစ်က ထိုအရာတွေနဲ့တော့ သိပ်မဆိုင်ပါ ဆိုရမည်လားမသိ။ ကျွန်တော့်အနေ နဲ့ လောဘမသတ်နိုင်ဘူးပြောရ အောင်ကလဲ ခုပျောက်သွားတဲ့ ဖိနပ်က သိပ်ပြီးတန်ဖိုးကြီးလှတာ လဲမဟုတ်ပါ။ သားတွေပြောသလို ဥစ္စာခြောက်တာများဖြစ်နေပြီလား။ ကိုယ့်အဖြစ်က မိမိပိုင်ဆိုင်မှုလေး တစ်ခုကို အလှခံလိုက်ရတာ၊ အခိုး ခံလိုက်ရတာမျိုးဆိုတော့ မခံချိမခံ သာ နှမြောနေတာလဲပါပါတယ်။

‘မှားစီးသွားတာရော မဖြစ် နိုင်ဘူးလား’လို့ စိတ်ထဲမှာ ဖြေတွေး တွေးနေမိပြန်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဖိနပ်လေးအပေါ်မှာ သံယောဇဉ်မပြတ်နိုင် ဖြစ်နေမိပါ တယ်။

x x x

နောက်တစ်နေ့မနက်ပိုင်း သီလယူဖို့ ကျွန်တော်ကျောင်းပေါ် တက်မယ်ပြင်တော့ ဘုန်းကြီး ကျောင်းလှေကားခြေရင်းတစ်နေရာ မှာ ကျွန်တော့်အတွက် အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင်အဖြစ် လေး က ဆီးကြိုနေပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ပျောက်နေတဲ့ ဖိနပ်လေး။ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော့် ဖိနပ်လေးနဲ့တူတဲ့ဖိနပ်လေး။

ကျွန်တော် ဖိနပ်လေးအနား ကို သေသေချာချာသွားကြည့်တော့ လဲ ကိုယ့်ဖိနပ် ဟုတ်၊ မဟုတ်က

မသေချာ။ တူတာတော့ တော်တော် တူပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ အိမ်က မိန်းမကို ပြေးသတိရမိပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မိန်းမက သူ့ပစ္စည်းဆို အင်္ကျီအဝတ်အစားမပြောနဲ့ သူ့ကို နေကျ အိုးခွက်ပန်းကန်ကအစ သူ သုံးနေကျပစ္စည်းဆိုရင် အပ်တို တစ်ချောင်းကအစ ပျောက်သွားလို့၊ သို့မဟုတ် ငှားပြီး ပြန်မပေးရင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် တွေ့တဲ့နေရာမှာ မှတ်မိပါ တယ်။ ညာလို့၊ ငြီးလို့မရပါဘူး။ ဒီပစ္စည်းလေးက ဘယ်နေရာ၊ ဘာ အမှတ်အသားလေးရှိတာကအစ အချက်ကျကျပြောနိုင်ပါတယ်။

ကိုယ့်ကတော့ မသိ၊ မမှတ် မိပေ။ တူသလိုလို၊ ဟုတ်နေမလား ဆိုတာကလွဲလို့ သေသေချာချာ မသိ။ ဒီတော့ ကျွန်တော့်မှာ စိတ် ကို အသာဖြေပြီး ကျောင်းပေါ်တက် ခဲ့ရပါတော့တယ်။ ‘ဥစ္စာရင်းမှန်ရင် ပြန်ရလိမ့်မယ်’ဆိုတဲ့ မရေမရာ အတွေးနဲ့ ကံကိုသာ အပ်နှံထား လိုက်ရပါတော့တယ်ဗျာ။

x x x

အဲဒီနေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့အဆောင် အောက်ထပ် မှာ လာနားတဲ့နည်းသည်တွေထဲက သုံးဦး နေပွဲခံလာနားကြပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်လဲ ခဏမှားပြီး တရားထိုင်နေပါတယ်။ နေ့လယ် ၁ နာရီလောက်မှာတော့ ရေသောက်ချင်စိတ်ပေါ်လာတာနဲ့ အခန်းအပြင်ဘက်မှာရှိတဲ့ သောက် ရေအိုးစင်ဆီ သွားလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီမှာ ကိုယ့်မျက်စိကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရပြန်ပါတယ်။ တွေ့လိုက်ရပြန်ပါပြီ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖိနပ်လေး။ သောက်ရေအိုးစင်ဘေးမှ လှေကားခုံပေါ်မှာ အဆန့်သားရှိနေပါတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ ဖိနပ်လေးကို အလွတ်မပေးတော့ပါ။ ဘယ်သူမှလဲမမြင်နိုင်လို့ ဖိနပ်လေးအနားသွားပြီး သေသေချာချာကြည့်လိုက်ပါတယ်။

‘တူလိုက်တာ တစ်ထေရာတည်းပါပဲ။ သည်းကြီးအညိုရောင်ကတ္တီပါကွပ်လေးနဲ့၊ အောက်ခံသားရေကလဲ အချောစားပြောင်လက်လို့’

အတွေးထဲမှာတော့ ဖိနပ်လေးက ကိုယ့်ဖိနပ်မှ ကိုယ့်ဖိနပ်ဖြစ်နေပါတယ်။

စိတ်က မကျေနပ်သေးတော့ ဖိနပ်လေးကို အသာစီးကြည့်လိုက်

မိပြန်ပါသေးတယ်။ ဖိနပ်လေးက ကျွန်တော့်ကိုယ်အနွေးဓာတ်လေးပဲ ပြန်ရနေသလိုလို။ ဒါဖြင့် သေချာသလားလို့ တစ်စုံတစ်ယောက်က မေးလာရင်တော့ NO လို့သာ ဖြေရပါမယ်။ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် တာတစ်ခုမှ မပြောနိုင်တာကိုး။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က မလျှော့ဘဲ ‘သားတွေရှိသေးတာပဲ။ သူတို့ကို ပြကြည့်ရမယ်’ ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ သားနှစ်ယောက်ကို အသာလက်တို့ပြီး ခေါ်ပြလိုက်တယ်။

‘ဒီမှာတွေ့လား သားတို့၊ အဖေဖိနပ်ကလေးပြန်တွေ့ပြီကွ။ ပျောက်သွားတာလဲ ဟောဒီနေရာလေးမှာပဲကွ။ အဲဒါ ငါတို့ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

“သေချာလို့လားအဖေရာ၊ တော်ကြာမဟုတ်ရင် ပိုင်ရှင်ကို အားနာစရာ”

အဲဒီမှာ ကိုယ့်မျက်စိကို

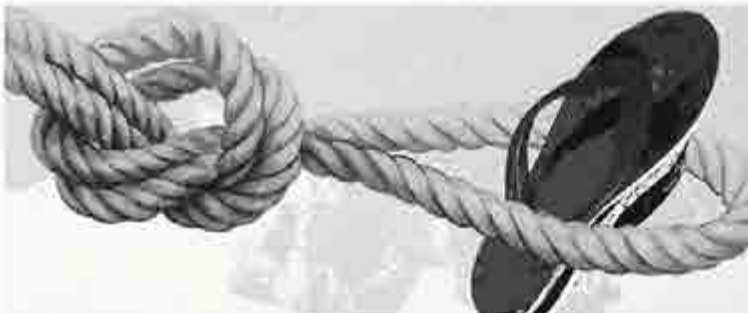
မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်သွားရပြန်ပါတယ်။

တွေ့လိုက်ရပြန်ပါပြီ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ဖိနပ်လေး။

သောက်ရေအိုးစင်ဘေးမှ

လှေကားခုံပေါ်မှာ အဆန့်သားရှိနေပါတယ်။

ဒီတစ်ခါတော့ . . .

သားငယ်ပြောတာလဲ ဟုတ်တုတ်တုတ်။ ‘ပိုင်ရှင်အစစ်ဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ တူတာလဲဖြစ်နိုင်တယ်လေ’လို့ တွေးမိပြန်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော် အကြံလေးတစ်ခုရလာပါတယ်။

“ဒီလိုလုပ်ရအောင်ကွာ၊ ခုတို့အဆောင်ထဲက လူတွေဖယ်လိုက်ရင် ဧည့်သည်ကသုံးယောက်တည်းကွ။ သူတို့သုံးယောက်ထဲကဘယ်သူ ဟာဖြစ်မလဲ အသာစောင့်ကြည့်ရအောင်၊ မကောင်းဘူးလား”

သားတွေလဲ အဖေကို ပြောမရတဲ့အတူတူ အဖေစိတ်ကျေနပ်ရင် ပြီးရောသဘောနဲ့ “ကောင်းပါတယ် အဖေ၊ သူတို့အပြန် ဘယ်သူ ဒီဖိနပ်ကို စီးမလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့”

x x x

ပထမဆုံးပြန်သွားတာက ကျွန်တော်နဲ့ တစ်မြို့တည်းသားကိုတူးဆိုသူပါ။ သူက ဒီကျောင်းမှာ သူ့အမေနဲ့ ခဏလာနေတာဖြစ်ပါတယ်။ သူ့အမေက ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးနဲ့ ဆွေမကင်းမျိုးမကင်းဆိုတော့ ကျောင်းရဲ့ဝေယျာဝစ္စတွေကို လုပ်ကိုင်ပေးရင်း ကျောင်းမှာ နှစ်ရှည်နေသူပါ။

သူပြန်သွားတော့ ကျွန်တော်က သူနဲ့ မသိမသာကပ်လိုက်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တော်က ချက်ချင်းမပြန်ဘဲ ရေအိုးစင်မှရေကို ခပ်သောက်ပြီး ကျွန်တော့်မြင်တော့ နှုတ်ဆက်စကားတွေ ပြောနေပါ

သေးတယ်။ ခက်ပါဘိ။ ကြာတော့ ကျွန်တော်သည်းမခံနိုင်၊ သိချင် စိတ်က ပြင်းထန်နေပြီလေ။

ဒါကြောင့် သူ့ကို စကားဖြတ် ပြီး အဆောင်ထဲပြန်ဝင်ထိုင်ကာ တရားမှတ်နေလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုတူးအပြန်ကို နားစွင့်နေလိုက် ပါတယ်။ အဲဒီနောက် သူပြန်ချိန် လောက်မှန်းပြီး ဖိနပ်လေးရှိရာကို သွားကြည့်လိုက်ပါတယ်။

ကံကောင်းတယ်ပြောရမယ် လားမသိ။ ဖိနပ်လေးက သူ့နေရာ မှာ ဒီအတိုင်းရှိနေပါသေးတယ်။ ဒီအတိုင်းဆို ဖိနပ်လေးက ကိုတူး ဖိနပ်မဟုတ်တာ သေချာသွားပြီ။ ဒါပေမဲ့ အရမ်းတော့ဝမ်းမသာမိ သေးပါ။ နောက်ထပ်နှစ်ယောက် ကျန်နေသေးတယ်လေ။

× × ×

ကျန်နေသူက နှစ်ယောက်။ တစ်ယောက်က တက္ကသိုလ်ကဆရာ။ နောက်တစ်ယောက်က ကျောင်းရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတော်တော်များများကို လှူထားတဲ့ ကျွန်တော်တို့မြို့က သူဌေးတစ်ဦးရဲ့သား။ သူလဲ ဒီနှစ် ကျွန်တော့်လို တရားစခန်းဝင်နေပုံ ရတယ်။

မြန်မြန်ပြန်စေချင်ခါမှ သူတို့ နှစ်ယောက်က တရားထိုင်လိုက်၊ အိပ်ရာပေါ်ကျောဆန့်ပြီး မှိန်းနေ လိုက်နဲ့ တော်တော်နှင့်မပြန်နိုင်။ ကျွန်တော့်မှာ စောင့်ကြည့်နေရင်း က ဘယ်လိုကဘယ်လို မှေးခနဲအိပ် ပျော်သွားမှန်းမသိပါ။

ပြန်နိုးလာတော့ သူဌေးသား မောင်မောင်အေးက မရှိပါတော့။ ဘယ်အချိန်ကတည်းက ပြန်သွား မှန်း မသိလိုက်ပါ။ ကျွန်တော့်မှာ စိတ်မောလူမောဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒီခဏလေးတောင်မအောင့်နိုင်တဲ့ ကိုယ့်မျက်လုံးတွေကိုလဲ ဒေါသဖြစ် မိပါတယ်။ တစ်ယောက်တော့ လွတ်သွားချေပြီ။ အပြင်ဘက်ဖိနပ် ချွတ်တဲ့နေရာကိုလဲ သွားမကြည့်ရဲ့၊ ကိုယ်မျှော်လင့်ထားတဲ့ဖိနပ်လေး တွေ့ခဲ့တဲ့နေရာမှာ မရှိတော့မှာကို စိုးရိမ်နေမိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့တကယ်တော့ သူဌေး သားမောင်မောင်အေးက ပြန်သွား တာမဟုတ်ပါ။ ခေါင်းရင်းကသံဃာ ဆောင်ထဲမှာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးနဲ့ စကားပြောနေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့စကားပြောသောအသံကို ဒီ ဘက်မှကြားလိုက်ရမှ မောင်မောင် အေး မပြန်သေးမှန်းသိလိုက်ရတာ ပါ။ တော်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော့် မှာ ခုမှ စိတ်နည်းနည်းအေးသွားပါ တယ်။ ဒီလိုဆို ကျွန်တော့်ရဲ့ဖိနပ် လေးက အပြင်ဘက်မှာ မပျောက် မပျက် ဒီအတိုင်းရှိနေမှာသေချာ နေပါတယ်။

တွေးနေရင်း မျက်လုံးကို တစ်ချက်ငှေ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ တက္ကသိုလ်ကဆရာ ပြန်ဖို့ပြင်နေ ပါပြီ။ ခုတစ်ခါတော့ ကိုယ်တိုင် လိုက်မကြည့်ရဲတော့ပါ။ အနားက သားအငယ်ကောင်ကို မျက်စပစ်ပြ လိုက်ပါတော့တယ်။ သားငယ်ကလဲ

အလိုက်သိစွာ ဆရာထွက်သွားတော့ ကပ်လိုက်သွားပါတယ်။

‘ဘုရား . . . ဘုရား သူ ဖိနပ်လဲမဟုတ်ပါစေနဲ့’လို့ ရင်ထဲ က ကျိတ်ပြီးဆုတောင်းနေမိရင်း သားငယ်ပြန်အလာကို စောင့်နေမိ ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သားငယ်က တော်တော်နဲ့ ပြန်မလာ။

“ဒီကောင် ဘာလုပ်နေပြန် ပါလိမ့်”

အရေးတကြီးသိချင်ပါတယ် ဆိုမှ သားက ကြာနေပါတယ်။ ရင်ထဲမှာက ကျလီကျလီဒေါသက သားငယ်ပေါ်ရောက်သွားပြန်ပါ တယ်။ လူက ဂနာမငြိမ်။ အတန် ကြာမှ သူပြန်လာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဆီ တန်းပြန်မလာ၊ သူ့ အစ်ကိုနဲ့စကားတွေ တွတ်ထိုးနေပါ တယ်။ ခက်လိုက်တာ၊ ကျွန်တော် မအောင့်နိုင်တော့ အနားကပ်ပြီး အလောတကြီးမေးကြည့် တော့မှ သားအငယ်က -

“သူစီးသွားတာ အဖေဖိနပ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ရော်ဘာကွင်းထိုး ဖိနပ်ပါဗျာ”တဲ့။

‘ခါများ စောစောကပြော တာမဟုတ်ဘူး’လို့ စိတ်ထဲကပြော လိုက်ပေမဲ့ ဝမ်းသာနေမိတယ်။

ဒါဆို တစ်ယောက်ပဲကျန်ပါ တော့တယ်။ သူဌေးသားမောင် မောင်အေး ကျွန်တော့်မှာ ရင်ဖိုနေမိ ပါတယ်။

‘သူက ဖိနပ်လေးကိုစီးမသွား ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော့်ဖိနပ်လေး

အပြင်မှာရှိနေမယ်လို့ တွေးနေမိပါတယ်။

ဖိနပ်မှားစီးသွားသူက သူမှားစီးသွားတဲ့ဖိနပ်လေးကို လာပြန်ထားသွားတာပဲဖြစ်မည်မဟုတ်ပါလား။ အတွေးနဲ့ ပျော်နေမိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတွေးမိပြန်ပါတယ်။ သူ ငွေသားမောင်မောင်အေးက အပြင်ဘက်ကဖိနပ်လေးကို စီးသွားခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ဘာလုပ်ရမလဲ။

ကိုယ်တိုင်က ကိုယ့်ပစ္စည်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်မသိတော့ ဘယ်လို စကားမျိုးနဲ့ ဖိနပ်လေးကို သူပိုင်ဆိုင်ကြောင်းပြောရမည်လဲ။ မေးလို့ရောကောင်းပါမည်လား။

ဒီလိုလူက ကျွန်တော့်ရဲ့ဖိနပ်ကို တမင်လိုချင်လို့ ယူစီးမည်လဲ မဟုတ်ပါ။ ပြီးတော့ ဒီဖိနပ်လေးဟာ သူ့ရဲ့ဖိနပ်အစစ်ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင်လဲ ကိုယ့်အဖို့ ပိုင်ရှင်ကို အားနာစရာ၊ ရှက်စရာအဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံရတော့မှာ အသေအချာ။

ဒီတော့မှ ကျွန်တော့်မှာ ဈေးပြန်စပြုလာပါတယ်။ နွေနေပူထက် ရင်ထဲကအပူက ဘယ်ပန်ကာလေ၊ ဘယ်ရေခဲရေကမှလဲ အေးစေနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ပါ။ စဉ်းစားရင်း စဉ်းစားရင်း ဒွိဟစိတ်က လွန်ဆွဲနေပါတယ်။ တန်ဖိုးမရှိတဲ့ဖိနပ်လေး တစ်ရန်အတွက် ကိုယ့်အဖြစ်ကို ကိုယ်လဲ နားမလည်နိုင်တော့ပါ။

တကယ်တော့ ဒီဖိနပ်လေး တစ်ရန်ဆုံးရှုံးသွားလို့ရော ကိုယ့်မှာ

ဘဝပျက်သွားမှာတဲ့လား။ တွေးရင်း တွေးရင်းနဲ့ နောက်ဆုံးမှာတော့ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပိုင်နိုင်စွာချလိုက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

အပြင်ဘက်မှာရှိတဲ့ ဖိနပ်လေး ရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းက ကျွန်တော့်အတွက် အရေးမကြီးတော့ပါ။ ကျွန်တော်ထမကြည့်ဖြစ်တော့သလို ကျွန်တော့်သားတွေကိုလဲ ထကြည့်ဖို့ အရိပ်အခြည်မပြုဖြစ်တော့ပါ။

x x x

နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစော တရားထိုင်တော့ ဦးနှောက်က ကြည်ကြည်လင်လင်၊ ရင်ထဲမှာ ရှင်းသန့်လို့၊ ဖြစ်ကြပျက်ကြ ရုပ်ဓမ္မကို သေချာဂရုထားပွားများဆင်ခြင် ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

ဓမ္မိကဆရာတော်ကြီး သီလပေးစဉ်က တိုင်ပေးခဲ့တဲ့ ရုပ်ဓမ္မ၊ နာမ်ဓမ္မ အလင်္ကာကဗျာလေးကို နားထဲမှာကြားယောင် နေသလို ခံစားလာရပြီး ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား တို့ရဲ့ဖြားယောင်းမှုသဘော၊ ဖြစ်ပြီး ပျက်ရတဲ့ မမြဲတဲ့သဘောတွေကို သတိပြုနားလည်မိလိုက်ပါတယ်။

စွဲလမ်းမှုတဏှာ၊ ပိုင်ဆိုင်လိုမှု လောဘဆိုတဲ့ အပူမီးတွေက တရားစခန်းဝင်နေစဉ်အတွင်းမှာပင် ကျွန်တော့်ကို တရားမရနိုင်အောင် များစွာပူလောင်စေခဲ့တာကို ကောင်းစွာသဘောပေါက်ခဲ့ပါပြီ။

ထိုအရာတွေက လူကို ပူလောင်မှုပေးသလို ဖြတ်နိုင်ဖို့လဲ ခက်လှပါတယ်။ တငွေငွေလောင်

တတ်တဲ့ဖွဲ့မီးလိုပါပဲလား။ တကယ်တမ်း ဖြတ်နိုင်ခဲ့ပြီဆိုပြန်တော့လဲ ရင်မှာအေးမြငြိမ်းချမ်းသွားတာကို ကျွန်တော် ကောင်းစွာနားလည် သွားခဲ့ပါပြီ။

ရုပ်ဓမ္မ နာမ်ဓမ္မ

- * ဤကိုယ်ကာယ၊ တစ်လံမျှ၌ နှစ်ဝနာမ်ရုပ်၊ ဖြစ်၍ ချုပ်၏။
- * နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး၊ အလွတ်ထား၍ ဤကားလိပ်ပြာ၊ ဤကား ငါတည်း၊ ဤမှာစီဝ၊ ဤအတ္တဟု ညွှန်ပြဘယ်မှာ၊ မရှိပါသည်။ ခန္ဓာ နာမ်ရုပ်မျှသာတကား။
- * နာမ်ရုပ်တရား၊ ဤနှစ်ပါးလည်း ရှည်လျားကာလ၊ မတည်ကြဘဲ ခဏဖြစ်လျက် ခဏပျက်၏။
- * ဖြစ်ပျက်နှစ်တန်၊ နှိပ်စက်ဒဏ်ဖြင့် တစ်ရံမစဲ လွန်ဆင်းရဲ၏။
- * ခိုင်မြဲကျောမာ၊ နှစ်မပါဘူး ပညာစက္ခု၊ မျှော်ထောက်ရှုသော် သူ့သဘာဝ၊ အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခအနတ္တာ မှန်လှစွာ၏။
- * ငါ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့လိပ်ပြာတို့ ဘာတစ်ခုမှ၊ မဟုတ်ကြသည် ဓမ္မသက်သက်ပါတကား။ ။

ဓမ္မိကဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရဲသွေးနီ(တမာမြေ)

ကျွန်တော်နှင့် ကိုမင်း
သားတမုဆိုး
မိခင်တစ်ယောက်

(ပင်ကိုရေးဝတ္ထုရှည် ၈/ဆုံး)

“ကိုမင်းဒင်ရှိလားဗျ”
 “ဒုန်း... ဒုန်း... ဒုန်း”
 “မကြွယ်ထား ကိုမင်းဒင်ရှိ
 လားဗျ”
 ပျဉ်ခင်းအောက်ခံကြမ်းပြင်
 တွင်ချပြီး တဒုန်းဒုန်းအသံဖြည့်
 အောင် ငရုတ်ဆုံထောင်းနေသည့်
 မကြွယ်ထားက သိန်းထင်မေးသံကို
 တော်တော်နှင့်မကြား၊ အိမ်အနား
 ကပ်လာပြီးမေးမှသာကြားတော့
 ၏။ မကြာမီကမှ အိမ်ထောင်ကျပြီး
 အိမ်ထောင်သစ်ထူထောင်ခဲ့သော

ကိုမင်းဒင်နှင့်မကြွယ်ထားတို့အိမ်
 မှာ ခါးစောင်းလောက်သာဖြင့်သည့်
 ပျဉ်ခင်းဝါးထရုံကအိမ်ကလေးမို့
 အိမ်အတွင်း၌ ကိုမင်းဒင်ရှိမနေ
 သည်ကိုတော့ တွေ့နေရသည်။
 “ဪ သိန်းထင်ရောက်လာ
 ပြီလား၊ နှင့်အစ်ကိုက မောင်းကုန်း
 တောင်တက်က စောင့်နေမယ်တဲ့၊
 ညစာထမင်းထုပ်ကိုထည့်ပေးလိုက်
 ဖို့ မှာသွားတယ်၊ ဒီမှာ ထမင်းထုပ်၊
 စောစောကပဲ အသင့်ထုပ်ထားလိုက်
 တာ”

ကျွန်တော်နှင့် ကိုမင်းဒင်မှာ
 မုဆိုးအလုပ်ကို ဝါသနာကြီးပုံချင်း
 တူကြ၏။ ကိုမင်းဒင်က ကျွန်တော့်
 ထက် အသက် ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ်
 ခန့်ကြီးသော်လည်း ဝါသနာတူချင်း
 မို့ ကျွန်တော့်အပေါ်သူငယ်ချင်း
 အရင်းများကဲ့သို့ပင် သံယောဇဉ်
 ကြီး၏။ ငယ်စဉ်ကတည်းက မုဆိုး
 အလုပ်ကို အင်မတန်ဝါသနာကြီး
 သည့်ကျွန်တော့်ကို မိခင်ဖြစ်သူက
 မုဆိုးကြီးသိန်းထင်ဝင်စားသည်ဟု
 အထင်ရှိသဖြင့် ‘သိန်းထင်’ဟုချစ်စနိုး

Handwritten signature or artist's mark.

ခေါ်ခဲ့ရာမှ တစ်ရွာလုံးက ကျွန်တော့် အမည်ကို 'သိန်းထင်'ဟုသာခေါ်ကြတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ ပုံလတ်တောင်ခြေတွင် ချောင်းဖျားခံပြီး မြစ်သာမြစ်တွင်းသို့စီးဝင်နေသော ရေစီးအလွန်သန်သည့် ကွမ်းခဲချောင်း နံဘေးတွင်ရှိသည်။ ကွမ်းခဲသစ်တောကြီးဝိုင်းနှင့် တစ်ဆက်တည်းရှိနေသဖြင့် ချေး၊ တောဝက်၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်၊ လိပ်၊ တောခွေး၊ မျောက်၊ တောကြောင်တို့အလွန်ပေါသည်။ တောဆင်၊ ကျား၊ ကျားသစ်၊ ဝက်ဝံ၊ ခိုင်း၊ ဆတ်နှင့်ပြောင်များလည်း နယ်ကျွဲလာတတ်သည်။ ကျောက်တောင်ထူထပ်လှသည့်အလောင်းတော်ကသာပနယ်မြေစပ်များတွင် တောင်ဆိတ်ဖားကြီးများကိုပင် တစ်ခါတစ်ရံတွေ့နေရသည်။ ကွမ်းခဲချောင်းမှာ တောင်ခြောက်သွယ်တန်းနေသည့် ပုံလတ်တောင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ရွာကြားရှိ ဗထက်ခြိုက်တောင်၊ ကျွန်းပင်လှတောင်၊ နတ်ကောင်းတောင်၊ ဂျီတောင်၊ တောင်ဖီလာတောင် အစရှိသည့် တောင်တန်းများကိုဖြတ်ကျော်၍ မြေတစ်ကောင်ကဲ့သို့နယ် ကွေ့ပတ်စီးဆင်းလျက်ရှိသည်။

ကိုမင်းဒင်စောင့်နေမည့် မောင်းကုန်းတက်မှာ ကျွန်တော်တို့ရွာနှင့် သိပ်မလှမ်းလှသော တောင်ဖီလာတောင်သို့အတက်လမ်းဖြစ်သည်။ ထိုမောင်းကုန်းတက်မှာ ကျွန်တော်တို့ရွာထက် အတန်ပင်

မြင့်လေသဖြင့် ထိုနေရာမှ လှမ်းမျှော်ကြည့်လျှင် ရွာအတွင်းမှ တုန်းကြီးကျောင်း၊ စာသင်ကျောင်းနှင့် အိမ်များကိုသာမက သွားလာလှုပ်ရှားနေသည့်လူများကိုပင် မသံမကွဲလှမ်းတွေ့ရသည်။ တောင်ဖီလာတောင်နှင့်ကီတောင်ကြားတွင် အတန်အသင့်ကျယ်ပြန့်သောတောင်ကုန်းလွင်ပြင်ရှိ၏။ ထိုလွင်ပြင်၌ ယာစိုက်ခင်းများရှိပြီး ယုန်အလွန်ပေါ၏။ တောင်ဖီလာတောင်နှင့် ကီတောင်ကို ဖြတ်ကူးကြသော တောခွေး၊ တောကြောင်နှင့်ချေတို့လည်း အလွန်ပေါများ၏။ ထိုတောင်ကုန်းလွင်ပြင်ရှိ ယာခင်းများနှင့် လယ်ကွက်များ အကြားရှိ ဖုန်းဆိုးတောစပ်များရှိရာ အဘမောင်ထေး၏ ယာတံတွင် စတည်းချပြီး ယုန်ပိုက်ထောင်ရန်ကိုမင်းဒင်နှင့် တိုင်ပင်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်မောင်းကုန်းတက်ရောက်တော့ ကိုမင်းဒင် အသင့်စောင့်နေသည်ကိုတွေ့ရ၏။

“မင်းကလဲ လာတာနောက်ကျလိုက်တာကွာ၊ ပိုက်ထောင်မဲ့လမ်းက ကြိုကြည့်ထားတာမဟုတ်ဘူး၊ ဟိုရောက်မှကြည့်ရမှာ၊ တောက ကစဉ်းရတဲ့အထဲ”

“ကစဉ်းစမ်းပါစေ ကိုမင်းဒင်ရာ၊ ကျွန်တော်တို့ကတော့ကြောက်တဲ့မုဆိုးတွေမှ မဟုတ်တာ၊ ဘယ်လောက် ကစဉ်းနိုင်မလဲကြည့်ရသေးတာပေါ့”

တောကစဉ်းသည်မှာ မုန်သလို ကျွန်တော်နှင့်ကိုမင်းဒင်တို့

တောမကြောက်သည်မှာလည်း မုန်၏။ တောကစဉ်းသည်ဆိုခြင်းမှာ ထိုတောတွင် ယုန်ပိုက်ထောင်ခြင်း၊ ကြက်အိပ်ပစ်ခြင်း၊ သုတ်ကိုင်းထောင်ခြင်း၊ ကြက်ရေသောက်ဆင်းညွတ်ကွင်းထောင်ခြင်းများပြုလုပ်သူတိုင်းလိုလို သားကောင်မရသည့်အပြင် တောခြောက်ခံရတတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရွာနှင့်ဝေးသည့်အပြင် လူနေခေါင်သော ထိုတောမျိုးသို့ မုဆိုးလုပ်သက်ရှည်သော အဘစံအေးတို့၊ ဦးသာဒင်တို့ပင် ဝင်လေ့မရှိကြ။ သို့သော် အများက မိုက်တူးတူးရှိသည်ဟု နာမည်ရထားသူ ကိုမင်းဒင်က သွားချင်ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ်ပြောလာသဖြင့် တောခြောက်သည်ကိုစူးစမ်းချင်သော ကျွန်တော်ကအတူလိုက်ရန် သဘောတူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က လူပင်ငယ်သော်လည်း သမားသော မုဆိုးအဖြစ် မထင်မရှားနာမည်ရထားသူဖြစ်သည်။

သမားသည်ဆိုခြင်းမှာ သားကောင်ကိုမထင်မှတ်ဘဲ ခပ်လွယ်လွယ်ရတတ်ခြင်း၊ အခြားမုဆိုးတို့ရခဲသည့်သားကောင်တို့ကို ဖမ်းမိတတ်ခြင်းများဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ကို အင်မတန်ချစ်ရာသော မုဆိုးကြီးဖိုးတန်က ကျွန်တော့်ကို ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် ညွတ်ကွင်းထောင်နည်း၊ ပိုက်ခုံးထောင်နည်း ရှေ့ကြက်ထောင်နည်း၊ တောကြောင်၊ တောခွေးတို့ကို သုတ်ကိုင်းထောင်နည်း၊ လေးစွပစ်နည်းများကို သင်ကြား

ပေးသွားခဲ့သည်။ ဦးဖိုးတန်က တောသား၊ တောကြက်၊ ဖွတ်ဥတို့ရ လာလျှင် ကျွန်တော်အမေဖြစ်သူကို ဟင်းစားပေး၍ရောင်းချပေးရန် အမြဲအကူအညီတောင်းခဲ့သူဖြစ် သည်။ မုဆိုးကြီးဖိုးတန်မှာ နားမကြား တဲ မုဆိုးလုပ်သူဖြစ်၍လူထူး လူဆန်း ဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။

ကျွန်တော် အမှန်တကယ် တောတက်၊ ပိုက်ထောင်၊ သုတ်ကိုင်း ထောင်ပြုလုပ်နိုင်သည့်အရွယ်ရောက် ချိန်တွင်ကား မုဆိုးကြီးဖိုးတန် ကွယ်လွန်ခဲ့ရာဖြစ်သည်။ မုဆိုး အလုပ်ကို အလွန်စိတ်ဝင်စားသော ကျွန်တော်က ဦးဖိုးတန်ကြီးသင်ပေး သမျှကို အသေအချာမှတ်သားထား ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ ကျောင်း ပိတ်ရက်၌ ဦးပွေးတို့ စပါးရိတ်နေ သည့် လယ်ကွင်းနံဘေးရှိချောင်းကျိုး အင်းကြူတောစပ်တွင် ရေကြက် လည်တိုးကွင်းများထောင်ပြီး အိမ် ပြန်၍ ထမင်းစားနေခဲ့သည်။ ညနေ ပိုင်းတွင် ထောင်ထားသည့်လည် တိုးညွတ်ကွင်းများကိုသွားကြည့်ရာ ၌ ရေကြက်ငါးကောင်တိတိရလိုက် သဖြင့် ကျွန်တော်အတိုင်းအဆမရှိ ဝမ်းသာသွားခဲ့မိသည်။

ထိုအချက်ကိုသိမြင်သွား သော ဦးပွေးက ထိုနေရာတွင် ရေ ကြက် အကြိမ်ကြိမ်ထောင်ဖူးသော် လည်း ရေကြက်တစ်ကောင်တလေ မျှပင်မရဘဲ ကျွန်တော်ထောင်မှ ရသဖြင့် “မင်းက လူသာငယ်တယ်၊ တော်တော်သမားတဲ့ကလေး” ဟု

မှတ်ချက်ပြုခဲ့လေသည်။ သမား သည်ဆိုသောအဓိပ္ပာယ်ကို ထိုအချိန် တွင်မှ ကျွန်တော်စတင်ကြားဖူးခြင်း လည်းဖြစ်သည်။

တောင်ဖီလာတောင်နှင့် ဂျီတောင်ကြားရှိ ဦးမောင်ထေး၏ ယာမှာ ယာကွက်၊ လယ်ကွက်များ ကို ကုန်စင်အောင်မလုပ်နိုင်ဘဲ ယာ ပျက်တစ်စုလိုဖြစ်နေသဖြင့် တော ကြောင်နှင့်ယုန်များ အလွန်ပေါလှ သည်။ မြေဩဇာကောင်းသည့် အချို့ယာကွက်များတွင်သာ ဆောင်း ရာသီသီးနှံဖြစ်သည့် ပန်းနမ်းများ စိုက်ပျိုးခဲ့သည်ကိုတွေ့ရသည်။ ပြီးခဲ့သည့်ဖိုးရာသီက မိုးနည်းသဖြင့် လယ်ကွက်များတွင် လယ်မစိုက်ခဲ့ ၍ မြက်ခင်းပြင်များဖြစ်နေသည်ကို လည်းတွေ့ရသည်။ ဒေသအခေါ် ‘ဂျီ(ချေ)များအလွန်ပေါသောကြောင့်

ဂျီတောင်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ချေ တောင်ဟုခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျီ တောင်မှာ သစ်တောကြီးဝိုင်းနယ်မြေ ရေိယာဖြစ်သည့် ကျွန်း၊ ပျဉ်းကတိုး၊ သစ်ဆိမ့်၊ ပိတောက်နှင့် နှောပင်များ အင်မတန်ပေါသော နတ်ကောင်း တောင်ကြောနှင့်ထိစပ်နေသဖြင့် တောကောင်စုံပေါ်ပြီး တောလည်း နက်လှသည်။

တောင်ဖီလာတောင်မှာ တည်ပင်၊ အင်ကြင်းပင်နှင့်အင်ပင် များအလွန်ပေါသည်။ မိုးရာသီ ရောက်တိုင်း အင်တိုင်းမို့ကောက် ရသည့်တောင်ဖြစ်သည်။ တောင် မြောက်သွယ်တန်းနေသည့် ထို တောင်နစ်ခုကြားတွင် ယာခင်းနှင့် လယ်ကွက်များရှိသည်ဆိုသော် လည်း အချို့နေရာများတွင် ဖုန်းဆိုးထနေသဖြင့် သစ်ပင်များ

**ဂျီတောင်ဟုခေါ်ခြင်းမှာ
ဒေသအခေါ် “ဂျီ” (ချေ) များအလွန်ပေါသောကြောင့်
ဂျီတောင်၊ တစ်နည်းအားဖြင့်
ချေတောင်ဟုခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။**

ထူထပ်လှသည်။ ဆယ့်နှစ်ရာသီ စမ်းရေထွက်နေသည့်ချောက်နှင့် လျှိုများလည်းရှိနေသည်။

“သိန်းထင်ရေဦးမောင်ထေးက တောင်ယာကို ဟုတ်တိပတ်တိ လုပ်တာမဟုတ်တော့ ငါတို့အိပ်စရာ တဲက အမိုးတောင်မရှိဘူးဟေ့၊ ကြမ်းခင်းတော့ကောင်းသေးတယ်၊ တဲကြမ်းခင်းအောက်မှာ ပန်းနှမ်းရိုး တွေခင်းပြီး အိပ်ကြတာပေါ့”

“ဖြစ်ပါတယ်ကိုမင်းဒင်ရာ၊ ဝန်တွေကို တဲအောက်မှာထားခဲ့ပြီး ပိုက်ထောင်ဖို့နေရာသာ လိုက်ရှာ ကြည့်ကြစို့”

ဝန်ဆိုသည်မှာ ပစ္စည်းများဟု အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ယောနယ်သားများမှာ သယ်ယူလာ သည့်ပစ္စည်းများကို ‘ဝန်’ဟုခေါ်ကြ သည်။

“အေး... မင်းက ဟိုတောင် ဘက်က လယ်ကွင်းဟောင်းဘက်နဲ့ ဟိုအရှေ့ဂျီတောင်ဘက်သွားတဲ့ ဖုန်းဆိုးဖြတ်လမ်းဘက်မှာ ပိုက် ထောင်ဖို့နေရာရှာ၊ ငါက အနောက် ဘက်က တောင်ဖီလာရေစမ်းဘက် လမ်းနဲ့မြောက်ဘက်က မောင်းကုန်း လှည်းလမ်းဟောင်းဘက်မှာ နေရာ ရှာမယ်”

ကျွန်တော်နှင့် ကိုမင်းဒင်တို့ နှစ်ယောက်သား စိတ်ကြိုက်နေရာ ရှာပြီး ပိုက်နှစ်ဖုစီထောင်ကြသည်။ ကျွန်တော်က လယ်ကွက်ဟောင်းဝ အဝင်လမ်းတွင် ခုနစ်တောင်အလျား ရှိသည့်ထောက်ပိုက်နှင့် ပန်းနှမ်း

ရိုးပြတ်ခင်းဖြတ်လမ်းတွင် ခြောက် တောင်ထောက်ပိုက်ကို ထောင်ခဲ့ သည်။ ပိုက်အနီး ယုန်ရောက်လာ ပြီးနောက် ခြောက်ပိုးကြိုးကိုတိုက် မိလျှင် နောက်ခြောက်လောက်သံ ရုတ်တရက်ထွက်လာမည်။ ထိုအချိန် တွင် ယုန်ကလန်ပြီး ရုတ်တရက် ခုန်ပြေးလိုက်လျှင် ထောင်ထားသည့် ပိုက်ထဲသို့ ထွေးခနဲရောက်သွားမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အချို့ အင်မတန်ပါးနပ်သည့် ယုန်များက နောက်ခြောက်လောက်သံကြား လျှင်ဖြစ်စေ၊ နောက်ခြောက်သံ ဘူးသံကြားလျှင်ဖြစ်စေ လမ်းအတိုင်း အတည့်မပြေးဘဲ နီးစပ်ရာချုပ်တ် အတွင်း ခုန်ဝင်တော့တိုးသွားသည် ကိုလည်းတွေ့ရဖူးသည်။ ပိုက်အတွင်း ယုန်မိထားလျှင်မူ ပိုက်သားရေ မျှောကြိုးတွင် ခလောက်ကိုင်းနှင့် ချည်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ယုန်လှုပ်တိုင်း ခလောက်က တဒေါင်ဒေါင်မြည် တော့မည်ဖြစ်သည်။

ကိုမင်းဒင်က နေ့ခင်းစော စောပိုင်းကတည်းက ကြိုတင်၍ တောထွက်လာသူမို့ သူ့ပိုက်များမှ လူနဲ့မရစေရန် သစ်ရွက်စိမ်းများဖြင့် ပွတ်တိုက်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်ကတော့ မထောင်ဖြစ်ဘဲ အိမ်တွင်သိမ်းဆည်းထားသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည့်ပိုက်များဖြစ်၍ လူနဲ့ မရစေရန် ပိုက်မထောင်မီ လက်ပူ တိုက်သည့်အနေဖြင့် အရွက်ပွပြီး အနံ့ပြင်းသည့် သစ်ကိုင်းသစ်ခက် များဖြင့် အနည်းငယ်ရိုက်ပုတ်ပြီး

လူနဲ့ပျောက်ထားခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ပိုက်ထောင်ပြီးသွားသည့်အချိန်မှာ အနေတော်အချိန်ပင်ဖြစ်သည်။ ယုန်များ ဝပ်ကျင်းမှထွက်လာချိန် ဖြစ်သည့် မှောင်ရီပျိုးခါနီးအချိန် တွင်မူ ပိုက်ထောင်ရန် ငုတ်ရိုက်ခြင်း၊ စည်းချခြင်းများပြုပါက အကင်းပါး သည့်ယုန်များက ထိုညတစ်ညလုံး မထွက်တော့ဘဲဝပ်ကျင်းအောင်းနေ တတ်ကြသည်။

ကျွန်တော်က စည်းချရာ တွင် အတော်အတန်သာချလေ့ရှိ သော်လည်း ကိုမင်းဒင်မှာမူ ယုန်များ ကိုကျုံးသွင်းသည့်အလား သစ်ပင် သစ်ကိုင်းများခုတ်ပြီး ထူထပ်စွာချ တတ်သည်။ စည်းချရာတွင်ကြာလေ့ ရှိသည့်ကိုမင်းဒင်မှာ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော်ယာတဲဟောင်းသို့ပြန် ရောက်ပြီး အတန်ကြာမပြန်ရောက် လာသည်။ ထုပ်လာသည့်ထမင်း ထုပ်ကိုစားသောက်ကြပြီးချိန်တွင် အလင်းရောင်ပျောက်ကွယ်စပြု သလို နှင်းများကလည်း တဖွဲဖွဲ ကျဆင်းလာသဖြင့် ဆံပင်များများ တွင် စိုထိုင်းလာသည်။ ကိုမင်းဒင်က ပွတ်ချွန်းခေါ်သတင်းစာဖြင့် လိပ် သောက်သည့် လက်ဖြစ်စီးကရက် တစ်လိပ်ကို မြေပြင်နားကပ်ပြီး ငုံ့သောက်နေသည်။ အနံ့ပြင်းသည့် စီးကရက်နံ့ကို တောကောင်များက အလွယ်တကူသတိထားမိတတ် သည်ကို သိထားသောကြောင့်ဖြစ် သည်။

“သရက်ပင်အောက်မှာ အိပ်

ရင် ညလေအေးတိုက်တာနဲ့အိပ်လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် တဲအောက် မှာ အိပ်လို့ရအောင် ပန်းနှမ်းရိုးပြတ် တွေခင်းထားတယ်။ လေမတိုက် အောင် ဘေးဘက်ကိုလဲ ကာထား တယ်”

ဦးမောင်ထေး၏ ယာတ်ပျက် ကြမ်းခင်းမှာ ခါးစောင်းလောက်သာ မြင့်၏။ အမိုးအကာမရှိတော့သည့် ယာတ်ပျက်မှာ ကြမ်းခင်းက အကောင်းပကတိရှိသေးသည့်အပြင် ကြမ်းခင်းပေါ်၌ ကျွန်တော်က ပန်း နှမ်းရိုးပြတ်များဖြန့်ကြဲထပ်ထား လိုက်သဖြင့် လုံလောက်ကောင်းမွန် သည့် အမိုးတစ်ခုဖြစ်သွားသည်။ အိပ်ရာခင်းအောက်တွင်လည်း ပန်း နှမ်းရိုးများဖြင့် အသေအချာခင်းထား ပြီး ဘေးဘက်တွင်လည်းအပုံလိုက် လေကာပေးထားသဖြင့် အနွေးဓာတ် ကောင်းစွာရနေပြီး အိပ်ချင်စဖွယ်ပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

“ကောင်းတယ်ဟေ့ မင်းလုပ် ထားတဲ့အိပ်ရာက ပျော်ပွဲစားထွက် လာတဲ့သူတွေအိပ်ဖို့လုပ်ထားတဲ့ နေရာကျနေတာပဲ၊ ကဲ ကဲ ယုန်ထွက် ချိန်ရောက်ပြီဆိုတော့ စောစောဝင် ခွေကြတာပေါ့၊ စကားပြောတာလဲ ရပ်စို့၊ ငါလဲဆေးလိပ်မသောက် တော့ဘူး၊ ငြိမ်းလိုက်ပြီ”

ကျွန်တော်နှင့်ကိုမင်းဒင်တို့ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် တောင်ယာတဲ ပျက်အောက်မှ ပန်းနှမ်းရိုးပြတ်ပုံ ပေါ်တွင် ကျောခင်းလိုက်ကြချိန်၌ တောတစ်ခွင်လုံးက ဝတ်ဆိတ်ငြိမ်

သက်မှုတို့ဖြင့်သာ ကြီးစိုးနေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဆေးတွင်းချောင်းဘက် ဆီမှ ရှေ့ဟောက်သံကိုမှ အတိုင်းသား ကြားနေရ၏။ ယာတ်ပျက်အနီးရှိ သရက်ပင်ကြီးကို မပီဝိုင်းတဝါး ကောင်းကင်နောက်ခံတွင် ထီးထီး မတ်မတ်ကြီးမြင်တွေ့ နေရသည်မှာ စိတ်ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ နှစ်ယောက်သားစကား မပြော ဘဲ အတွေးကိုယ်စီဖြင့်ငြိမ်သက်နေ ကြသည်မှာ ကွမ်းတစ်ယာညက်မျှ ပင် မကြာသေး။

“တီ တီ ဒူး”

“တစ် တီ ဒူး”

တစ်တီတူးတစ်ကောင်က ကျွန်တော်တို့ရှိနေသည့် တောင်ယာ တဲပျက်ပေါ်မှကပ်လျက် စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်သွားသဖြင့် ကြက်သီး မွေးညင်းများပင်ထဲသွားလေ၏။ သို့သော် အရာရာကိုအရှုံးပေးလို ခြင်းမရှိသည့်စိတ်ရင်းဖြင့် စိတ်ဝင် စားစရာတော့အကောင်းသားဟု တွေးမိလိုက်သည်။ ကိုမင်းဒင်ကား မည်သို့တွေးနေသည်မသိ ကျွန်တော် ဘေးဘက် သုံး၊ လေးတောင်အကွာ ရှိ အိပ်ရာပေါ်တွင် ငြိမ်သက်နေ၏။ နောက်ထပ်ကွမ်းတစ်ယာညက်မျှ အချိန်ထိတိတ်ဆိတ်စွာငြိမ်သက် နေပြီးချိန်တွင် ဂျီတောင်ခြေရင်း ဖုန်းဆိုးတောစပ်ဘက်ဆီမှ ဆူဆူ ညံညံအသံများကိုကြားလိုက်ရသည်။

“အီးရောက်”

“အီးရောက်”

“ဖြန်း ဖြန်း”

“ဂစ်-ဂစ်-ဝိုး-ဝိုး-ညောင် -ဝိုး-ညောင်”

ဆူဆူညံညံထွက်ပေါ်လာ သည့်ကြက်အော်သံများ၊ တော ကြောင်လုံးသံများကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရ၏။ ထိုအသံများမှာ အတန်ကြာသည်အထိ တိတ်မသွား သည့်အပြင် လူစကားပြောသံမသံ မကွဲကိုလည်းကြားနေရ၏။ ကြား နေရသည်မှာ တစ်ခါတစ်ခါဆင် စခန်းပြောင်းမည့်ဆင်ဝိုင်းမှ ကြက် များကိုသိမ်းဆည်းနေသည်နှင့်ပင် တူနေသဖြင့် ကျွန်တော်အထင်ကို ကိုမင်းဒင်ကြားလောက်ရုံလေသံ ဖြင့် ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်သည်။

“ကိုမင်းဒင် အဲဒီဖုန်းဆိုးထဲ မှာ တာဆင်ဝိုင်းမှမရှိဘူးဗျ၊ ဦးဘနိုင် ကြီးရဲ့တောလွှစင်ဟောင်းနေရာပဲရှိ တယ်၊ တောခြောက်တာနေမှာ”

“ငါသိပါတယ်ကွာ၊ မနေ့က နီးဝါးရှာရင်း အဲဒီ ဖုန်းဆိုးဘက် ရောက်လို့ ယင်ပျားတစ်အုံတောင် ဖွပ်စားခဲ့သေးတယ်၊ ဘယ်သူဆင် ဝိုင်းမှမရှိဘူး၊ ငါတို့ကိုအိပ်ရေးပျက် အောင်လုပ်နေတာ၊ အိပ်သာအိပ် တော့၊ ယုန်ထောင်ပိုက်က ခလောက် သံကြားရင်သာ နီးဖို့လိုတယ်”

ကိုမင်းဒင်က ကျွန်တော် ကြားရုံမျှလေသံဖြင့် ပြန်ပြော၏။ ကျွန်တော်ထက်အတွေ့အကြုံများ သူဖြစ်ပြီး အေးဆေးတည်ငြိမ် သည့်ကိုမင်းဒင်ကြောင့် စောစောက ဖြစ်ပေါ်မိသည့် ကျွန်တော်ကြောက် စိတ်တို့ လုံးဝပျောက်သွားခဲ့သည်။

ကွမ်းနှစ်ယာညက်မျှ မကြာမီပင် ကိုမင်းဒင်၏အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းကို ခပ်မှန်မှန်ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကိုမင်းဒင်တစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေပြီဟု ကျွန်တော်သိလိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင် စောစောကကြားနေရသည့်ကြက်အော်သံ၊ ကြောင်လုံးသံနှင့် ခပ်တိုးတိုးလှသံများလည်း မကြားရတော့ချေ။

ညအချိန် ထူထပ်စွာကျဆင်းသည့်နှင်းထုကြောင့် ယာတဲပျက်အနီး သရက်ပင်ကြီး၏ သရက်ရွက်များပေါ်မှ လိမ့်ဆင်းလာသည့် တဖောက်ဖောက်နှင်းကျသံများကိုသာ စည်းချက်မှန်မှန်ကြားနေရ၏။ ဘာရယ်မဟုတ် တောကစဉ်းလျှင် မုဆိုးအသုံးအဆောင်များကို ကျင်ငယ်နှင့်ပက်ဖျန်းရသည်ဟု ကိုမင်းဒင်က မကြာခဏပြောတတ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ကတော့ သိပ်ဘဝင်မကျလှ။ ကျင်ငယ်ရည်နဲ့ ကြောင့် သာမန်တောများတွင်ပင် သားကောင်ဖမ်းမိရန် ခက်ခဲမည်ဟု တွေးနေမိသည်။

“ဂလင် ဂလိန်”

“ဝွီး ဝွီး ဝွီး”

“ဂလင် ဂလိန်”

“ဝွီး ဝွီး ဝွီး”

“ဂလင် - ဂလိန်”

နားယဉ်ပါးအောင်ရင်းနှီးနေသည့်ခလောက်သံ၊ တောကြောင်အော်သံတို့ကြောင့် အိပ်ပျော်နေရာမှ ကျွန်တော်နိုးလာသည်။ အသင့်ထားသောတုတ်မီးကို လက်ဖြင့်

စမ်းရင်း ကိုမင်းဒင်ကို ခပ်တိုးတိုးအသံဖြင့် နှိုးလိုက်သည်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ကျွန်တော်တို့ ဒေသခံများက တုတ်မီးဟုခေါ်ကြသည်။

“ကိုမင်းဒင်”

“ကိုမင်းဒင်”

“ငါကြားပါတယ်၊ မင်းရဲ့ ယုန်ပိုက်မှာ တောကြောင်မိနေပြီကွ၊ တုတ်ယူခဲ”

ကိုမင်းဒင်နှင့်ကျွန်တော်တို့ အသံကြားရသည့် ပိုက်ရှိရာသို့ မပြေးရုံရှိသောခြေလှမ်းများဖြင့် လှမ်းလာခဲ့ကြသည်။ အခြားပိုက်သို့လာတိုးနိုင်သည့်တောကောင်များလန့်ကုန်မည်စိုး၍ တုတ်မီးကို လမ်းခန့်မှန်းနိုင်ရုံမျှသာထိုး၍ ပြန်မိုက်ပြီးလာကြရာ ပိုက်အနီးရောက်သည့်အခိုက် ပင့်ကူအိမ်အမျှင်တန်းများကိုတိုက်မိလာသဖြင့် လမ်းများမှာလေသလားဟုထင်မိပြီး တုတ်မီးဖြင့်ထိုးကြည့်လိုက်သည်တွင် လမ်းမှန်သည်ကိုတွေ့ရသလိုနှင့်ရေများစို့ရွှဲနေသည့်ပင့်ကူအိမ်အမျှင်တန်းများကိုလည်း ထူးဆန်းစွာတွေ့လိုက်ရသည်။ အကယ်၍သာ နောက်ခြောက်ဆင်ထားသည့်စည်းချလမ်းအတိုင်း ယုန်နှင့်တောကြောင်တို့ ဖြတ်ဝင်ထားပါက ထိုကဲ့သို့ ပင့်ကူအိမ်များထူထပ်စွာမရှိဘဲ အနည်းငယ်သာရှိသင့်သည်။

ထောင်ထားသည့် ပိုက်အနီး အနားသို့ရောက်ရန် တုတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်ရာ ယုန်ထောင်ပိုက်မှာ တောကောင်တစ်ကောင်ကောင်

နှင့်လုံးထွေးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရမည့်အစား ညနေပိုင်းက ကျွန်တော်ထောင်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ပုံစံမပျက်ရှိနေသည်။ ထို့ပြင် စောစောက ကျွန်တော်တို့အသံကြားလိုက်ရသည့်ခလောက်မှာလည်း ပကတိငြိမ်သက်နေပြီးခလောက်တပ်ထားသည့်သုတ်ကိုင်ငယ်တွင် ပင့်ကူအိမ်တန်းများပင် သွယ်တန်းနေလိုက်သေးသည်ကို ထူးဆန်းစွာတွေ့လိုက်ရသည်။

“လခွီးမှပဲ တောခြောက်တာ ကျ၊ ဘာကောင်မှ မတိုးဘူး၊ တတ်လဲ တတ်နိုင်တယ် ခလောက်သံကို အတုလုပ်လိုက်သေးတယ်၊ မင်းရဲ့ ခလောက်သံအတိုင်း တထေရာတည်းပဲ”

ကျွန်တော်လည်း လိမ်ညာနောက်ပြောင်မှုခံလိုက်ရသလိုဖြစ်၍ စိတ်အနည်းငယ်ကိုသွားမိသည်။ သို့သော်လည်း ‘တောခြောက်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးလည်း ခြောက်တတ်တာပဲ’ဟုသိလိုက်ရသဖြင့် ရရှိလိုက်သည့်အတွေ့အကြုံအပေါ် ကျေနပ်သလိုတော့ဖြစ်မိသည်။ တောင်ယာတဲသို့ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီပင် ရွာဦးကျောင်းမှ အရုဏ်ဆွမ်းချက်ရန် နှိုးဆော်သည့် အုန်းမောင်းခေါက်သံများကြားရတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် မိုးလင်းသည်အထိ မအိပ်ကြတော့ဘဲ ထိုင်စောင့်ခဲ့ကြသော်လည်း မည်သည့်တောကောင်၏အရိပ်အယောင်မျှကိုပင် မမြင်၊ မကြားခဲ့ကြရတော့ချေ။

ဟင်းစားမျှပင်မရဘဲ မိုးစင် စင်လင်းခဲ့ရသည့်အဖြစ်က 'သမား သည်'ဟု နာမည်ရစမှဆိုးလေး ကျွန်ုပ်ကို စိန်ခေါ်လိုက်သကဲ့သို့ရှိ သဖြင့် နောက်နေ့ညတွင်လည်း နေ့ဆက်ထောင်ဦးမည်ဟု ကြိုးဝါး မိလိုက်သည်။ ကိုမင်းဒင်ကလည်း သဘောတူသဖြင့် ပိုက်များကို သိမ်းဆည်းပြီး ညကထွက်ခဲ့ကြ သည့် ယုန်နှင့်တောကြောင်တို့၏ ခြေရာနှင့်စားကျက်တို့ကို လိုက်လံ ခြေရာခံကြည့်ရာ ကျွန်တော်တို့ ပိုက်ထောင်သည့်တောင်ယာကွက် မှာ ယခင်ရက်များက နေ့စဉ်ရက်ဆက် ယုန်နှင့်တောကြောင်များ ခြေရာချင်း ထပ်မျှတွေ့ခဲ့ရသည်။ သို့သော် ည ကမူ ထိုယာကွက်များတွင် မည်သည့် တောကြောင်မျှခြေရာမချခဲ့ကြောင်း ထူးဆန်းစွာတွေ့ခဲ့ရသည်။

ယနေ့တွင်မူ ပြီးခဲ့သည့်ည ကအဖြစ်အပျက်ကြောင့် မခံချင်စိတ် ဖြင့် နေ့ခင်းပိုင်းအချိန်ကတည်းက ရွာမှထွက်လာခဲ့သည်။ မောင်းကုန်း တက်အနီး တောင်ဖီလာတောင်ခြေ တွင် သုတ်ကိုင်းထောင်ရန်ပြင်ဆင် နေသည့် ဝါရင့်မှဆိုးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးသာဌေးနှင့်ဆုံမိကြသည်။ ကျွန် တော်တို့နှစ်ယောက်က မှဆိုးအလုပ် ကို ဝါသနာအရ အပျော်တမ်းလုပ် သူများဖြစ်သော်လည်း ဦးသာဌေး ကမူ ဟောထဲကပြန်သည်မရှိ လောက်အောင် နေ့စဉ်တိုင်းလိုလို ဝမ်းရေးအတွက် တောထွက်နေသူ ဖြစ်သည်။

“ဟ ကောင်လေးတွေပါလား ဟေ့၊ ယုန်ပိုက်ထောင်မှာလား၊ ကိုမောင်ထေးတို့၊ ကိုရာမော်တို့ ဖုန်းဆိုးတန်းတက်တော့ သွား မထောင်လေနဲ့၊ အိပ်ရေးပျက်တာ ပဲရှိမယ်၊ ကံနိမ့်ရင် တောခြောက်ခံ ရပြီး တောစာကျွေးနေရအုံးမယ်”

“ကျုပ်တို့ကလဲ အဲဒီအစဉ် အလာကိုပျက်မလို့ဗျ၊ ညကတော့ ဘာကောင်မှမထွက်လာတဲ့အပြင် တောခြောက်တာလဲခံရသေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ညဆက်ထောင်မလို့”

“အေးကွာ မင်းတို့ခေတ် လူငယ်တွေက ပြောရဆိုရ တယ်ခက် တာကိုး၊ ငါ့တစ်သက်တော့ အဲဒီ ဖုန်းဆိုးတောမှာ ဆယ်ကြိမ်မက သုတ်ကိုင်းထောင်ခဲ့ဖူးသလို၊ ည ကြက်အိပ်ပစ်တာလဲ အကြိမ်မနည်း လှဘူး၊ ဘာကောင်မှမရခဲ့ဖူးတာ တော့ ငါ့မှဆိုးလုပ်သက်နဲ့အမျှပဲ၊ အဲ - တောကြမ်းတာတော့မပြောပါ နဲ့တော့၊ ငါကလွဲပြီး ပိုက်ထောင် ညအိပ်ရဲတာ မင်းတို့နှစ်ယောက်ပဲ ရှိသေးတယ်”

ဦးသာဌေးက ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကို တားလှိုပုံရသော်လည်း ကျွန်တော်တို့စိတ်အားထက်သန် နေပုံကိုကြည့်ပြီးနောက် ဆက်မတား တော့။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း တစ်ညပင် ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီးပြီမို့ တောကြမ်းတာလောက်တော့ ဂရု မစိုက်တော့။ ဦးမောင်ထေးယာတ် ပျက် ဖုန်းဆိုးတောသို့စောစီးစွာပင် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ကြိုတင်ဝီရိယထားခဲ့သည့် မို့ အနောက်ဘက် ချင်းတောင်တန်း ကြီးပေါ်တွင် နေလုံးကြီးငုပ်လျှိုးနေ ချိန်တွင်ပင် ပိုက်ထောင်၍ ပြီးသွား ခဲ့သည်။ ညက အိပ်ရေးအနည်းငယ် ပျက်ထားကြသည်မို့ စောစီးစွာ အိပ်ရာဝင်ထားရန် ညစာထမင်း ထုပ်ကို ဖြေစားလိုက်ကြသည်။

“ကလောင်”
“ကလောင်”
“ကလောင်”

နေဝင်ပြီးစအချိန်တွင်ပင် နတ်ကောင်းတောင်ဘက်သို့သွား သည့်လှည်းလမ်းဘက်ဆီမှ နွား ခလောက်သံနှင့် စကားတီးတိုးပြော သံများကြားလိုက်ရသဖြင့် ကျွန်တော် နှင့် ကိုမင်းဒင်တို့မျက်လုံးပြူးသွား ကြသည်။ ခလောက်သံနှင့်စကား တိုးတိုးသံတို့မှာ တဖြည်းဖြည်းနီး လာသဖြင့် ဤယနေ့တော့ တော ခြောက်တာပိုကြမ်းလေပြီဟု တွေး ပြီး ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထသွားကြ သည်။

“ဟေ့ကောင် သိန်းထင်”
“ဟေ့ သိန်းထင်”

ကျွန်တော်နှင့်ကိုမင်းဒင်တို့ အံ့ဩနေကြခိုက် ကျွန်တော့်နာမည် ကို အော်ခေါ်သံကြားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ တောခြောက်သည်ဟု အထင်ရောက်စရာဖြစ်သော်လည်း ထိုအသံကို ကောင်းစွာကျက်မိထား သောကျွန်တော်က သူငယ်ချင်းဖြစ် သူ ကြည့်တိုး၏အသံမှန်းသိလိုက် သည်။

“ကြည်တိုးလားဟေ့ ငါတို့ ဒီမှာ”

“ဪ . . . အေး အေး၊ လမ်းပေါ်မှာ မင်းတို့ပိုက်ထောင် ထားနိုင်တယ်လို့ ဦးသာဌေးက သတိပေးလိုက်လို့ကွ၊ ငါတို့သရက် ပင် ရေရှင်မှာ ဝါးစွတ်သွားဆွဲမလို့၊ မိုးမလင်းခင်ပြန်ဆင်းလာမှာ မင်း တို့လမ်းမှာ ပိုက်ထောင်ထားရင် ထိခိုက်မိမှာစိုးလို့”

“အေးကွာ ငါ့ပိုက်တစ်ဖုံက ဝါးဆွဲလမ်းပေါ်မှာ ထောင်ထားတာ ကွ၊ နေအုံး နေအုံး ငါဖြုတ်ပေးမယ်၊ မင်းတို့ မိုးမလင်းခင်ပြန်ရောက်မှာ လား”

“အေးလေကွာ ဝါးတောင်မှာ ညအိပ်ပြီး အရုဏ်ဆွမ်းချက်ချိန်ဆို ပြန်ဆင်းလာကြမှာ၊ မင်း ပိုက်ကို တယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲကွာ၊ နေရာပြောင်းထောင်ရုံပေါ့”

ပြောမည့်သာပြောရပါသည်။ အလင်းရောင်ပျောက်လုပြီမို့ နေရာ ပြောင်းပြီး ယုန်ပိုက်ထောင်ရန်မှာ အင်မတန်ပင် ခက်ခဲသွားသည်။ ကြည်တိုး၊ လင်းလင်းနှင့်မင်းဦးတို့ ကျွဲသုံးရှဉ့်တောင်ပေါ်တက်သွား ပြီးချိန်တွင် အလင်းရောင်အနည်း ငယ်သာရှိတော့သည်မို့ ပိုက်ထောင် ရန် နေရာမရွေးနိုင်တော့။

တောင်ဖီလာတောင် လှည်း၊ ဖြတ်လမ်းတစ်ဖက်ရှိ လမ်းတို ကလေးပေါ်တွင် စည်းမချတော့ဘဲ ဖြစ်သလိုပင် ပိုက်ကိုအမြန်ထောင် လိုက်ရသည်။ ကစဉ်းလှသောတော တွင် အမှောင်ရိပ်ဝင်လာချိန်တွင်မှ ငှတ်ရိုက်ပြီး ပိုက်ထောင်ရသဖြင့် မျှော်လင့်စရာတော့ သိပ်မရှိတော့ ရှေ့။

× × ×

ဆောင်းည၏ အချိန်များ က တဖွဲဖွဲကျဆင်းနေသည့်နှင်းပွင့်

ဆောင်းည၏အချိန်များက
တဖွဲဖွဲကျဆင်းနေသည့် နှင်းပွင့်များနှင့်အတူ
တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးလေသည့်။
ဤယနေ့ညတွင်တော့
မည်သည့်တောခြောက်သံကိုမျှပင်မကြားရဘဲ
အချိန်များတရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည့်ပ
ကျွန်တော်လည်း
အိပ်ရေးပင်ဝသလောက်မျှဖြူ . . .

များနှင့်အတူ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံး လေသည်။ ဤယနေ့ညတွင်တော့ မည်သည့်တောခြောက်သံကိုမျှပင် မကြားရဘဲ အချိန်များတရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် လည်း အိပ်ရေးပင်ဝသလောက်ရှိပြီ မို့ ကြိုးပြတ်သဖြင့် အိတ်အတွင်း ထည့်၍ သိမ်းဆည်းထားရသည့် ဓာတ်ခဲနာရီလေးကိုနှိပ်ကြည့်လိုက် ရာ နံနက်လေးနာရီထိုးလှလှအချိန် ဖြစ်သည်ကို သိလိုက်ရသည်။

“ဂလင် ဂလိန်”

“ဦး ခွီး ခွီး”

“ဂလင် ဂလိန်”

“ဦး ခွီး ခွီး”

“ဂလင် ဂလိန်”

နားယဉ်ပါးနေသည့်အသံ များဖြစ်သောလောက်သံ၊ တော ကြောင်အော်သံတို့ ရုတ်တရက် ပေါ်လာသဖြင့် အိပ်ရာနိုးနေသော ကျွန်တော်က ကိုမင်းဒင်ကို နှိုးလိုက် မိပြန်သည်။

“ကိုမင်းဒင်”

“ကိုမင်းဒင်”

“ငါကြားတယ် ကြားတယ်၊ မင်းရဲ့ယုန်ပိုက်မှာ တောကြောင်မိ နေပြန်ပြီကွ၊ ဟင်- မင်းနောက်မှ ထောင်တဲ့ပိုက်က အသံပါလား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တုတ်တော့ယူခဲ့ကွာ၊ ငါလဲယူခဲ့မယ်”

တောခြောက်သည်မဟုတ် ဘဲ အမှန်သာတောကြောင်မိပါက ပိုက်ကိုကိုက်ဖောက်၍ ထွက်ပြေး တတ်သည်မို့ ခပ်မြန်မြန်ပင်ပိုက်

ရှိရာသို့ပြေးလာကြသည်။ လမ်း တစ်လျှောက်တွင် ပင့်ကူမျှင်များ ရှင်းလင်းနေသဖြင့် ယနေ့ညတော့ ယုန်တွေထွက်ကစားထားသည်ဟု အတပ်သိလိုက်သည်။

“ဂလင် ဂလိန်”

“ဦး ဦး ဦး”

“ဂလင် ဂလိန်”

ပိုက်အနီးသို့ရောက်သော အခါ ကျွန်တော်၏ပိုက်တွင် အတန် အားကြီးလှသည့် တောကြောင် တစ်ကောင်မိနေသည်ကိုတွေ့လိုက် ရသည်။ တောကြောင်က ရုန်းလေ ပိုက်ကပိုထွေးလေမို့ တောကြောင် ကို ပိုက်ဖြင့် အထပ်ထပ်ထုပ်ပိုးထား သလိုဖြစ်နေသော်လည်း လဲကျနေ ခြင်းမရှိသည်အထိ အားကြီးလှ သည်။ ခြေမြန်လက်မြန်ရှိသော ကိုမင်းဒင်က သူ့လက်တွင်ကိုင်လာ သည့်ဝါးရင်းတုတ်ဖြင့် ပွဲသိမ်းပေး လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း တော ကြောင်က အပြီးတိုင်ငြိမ်သက်သွား သည်မရှိဘဲဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်တော် က ထပ်မံ၍တစ်ချက်ရှိက်ပြီး ပိုက်ကို ထွေးလျက်အနေအထားနှင့်ပင် တော ကြောင်ကို ယာဟဲသို့ ယူဆောင်လာ ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ဒေသတွင် တော ကြောင် လေး၊ ငါး၊ ခြောက်မျိုးမျှရှိ သည်။ ကျွန်တော်ရထားသော တောကြောင်ကြီးမှာ အရပ်နိမ့်သော် လည်း အလျားကောင်းပြီး ဒေသ အခေါ် အင်မတန်အားကောင်းသော ကြောင်မြင်းကြီးဖြစ်သည်။

“အတော်ကြီးတဲ့ နှစ်ချို့ ကြောင်ကြီးသိန်းထင်ရ၊ လေးပိသော ကျော်မယ်ထင်တယ်”

ကိုမင်းဒင်က ကူသယ်ပေး ရင်း အလေးချိန်ကို ခန့်မှန်းပေး သည်။ သူ့ခန့်မှန်းကလွဲလျှင် အစိတ် သားထက်မပိုအောင် မှန်သောသူ ဖြစ်သည်။ တောင်ယာတဲသို့ပြန် ရောက်ချိန်တွင်လည်း တောကြောင် မှာမသေသေးဘဲ တခွီးခွီးဖြင့် ထထ ထိုင်သောကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ချက်ကောင်းကို သုံး၊ လေးကြိမ်မျှ ဝါးရင်းတုတ်ဖြင့် ရိုက်နှက်လိုက်ရ သည်။ သို့သော်လည်း တောကြောင် က ထထိုင်မြဲထထိုင်နေသဖြင့် ကျွန်တော် အလွန်အမင်းအံ့ဩနေမိ သည်။

“သိန်းထင်ရေ မဟုတ်တော့ ဘူးကွ၊ မင်းရဲ့ကောင်ကြီးက တော စီးနေတာ၊ တကယ်ဆို ငါရိုက်လိုက် ကတည်းက ဦးခေါင်းကြေစွဲသွားပြီ၊ ထထိုင်စရာအကြောင်းမရှိတော့ ဘူး၊ အခုလိုဖြစ်နေတာ တောစီး လို့ကွ၊ ဖယ် ဖယ်”

ကိုမင်းဒင်က သူ့အားသန် သည့်ထုံးစံအတိုင်း ပြုမူလိုက်သည့် အပြင် တောကြောင်၏လျှာဖျားကို လည်းဖြတ်၍ ပါးစပ်မှတစ်စုံတစ်ရာ ရွတ်ဆိုပြီး အဝေးသို့လွှင့်ပစ်လိုက် လေသည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ စောစောက တခွီးခွီးဖြင့်မာန်ဖိပြီး ထထထိုင်နေသည့်တောကြောင်ကြီး မှာ လုံးဝငြိမ်သက်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ ထိုအချိန်တွင်ပင် အရုဏ်

ဆွမ်းထချက်ရန် အချက်ပေးသည့် အုန်းမောင်းခေါက်သံများကြား လိုက်ရသလို အဝေးဆီမှ တဝေါဝေါ ဖြင့် နီးကပ်လာသည့် ကြည်တိုးတို့ အဖွဲ့၏ ဝါးစွတ်ဆွဲသံများကိုလည်း ကြားလာရသည်။

ကြည်တိုးတို့ဝါးစွတ်ဆွဲသည့် အဖွဲ့ရောက်လာချိန်တွင် အမြည်း ပေးမည့်အကြောင်းပြော၍ တော ကြောင်ကို ဝါးစွတ်ပေါ်တင်ပေး လိုက်ရာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာတင် သွားကြ၏။ ကြည်တိုးတို့ဝါးစွတ်များ ဖြတ်သွားပြီး တစ်တောတစ်တောင် လုံးပြန်လည်တိတ်ဆိတ်သွားပြန် သည်။ တစ်နာရီကျော်မျှကြာသွား သောအချိန်တွင် ၎င်းကလေးများ တစ်စီစီအော်သံကြားရပြီး တဖြည်း ဖြည်းလင်းလာ၏။ တောကြောင် တစ်ကောင်ရထားပြီးဖြစ်၍ ကျွန်တော် နှင့် ကိုမင်းဒင်တို့မှာ တစ်ရော့တစ်မော ပင် အိပ်လိုက်ကြသေးသည်။

ကိုမင်းဒင်၏ ပိုက်နှစ်ဖုံကို ကူသိမ်းပေးပြီးဖြစ်၍ ယခင်နေ့ည က တောခြောက်ခံထားရသည့် ကျွန်တော်၏ ပိုက်တစ်ဖုံသာဖြုတ် သိမ်းရန်ကျန်တော့သည်။

“ဟင် သိန်းထင် မင်းရဲ့ပိုက် မှာ တစ်ကောင်ကောင်မိထားတယ် ကွ၊ ဟိုမှာကြည့်လိုက်စမ်း”

ကိုမင်းဒင်က အားရဝမ်းသာ ပြောလိုက်သည်ကို နောက်ပြောင် သည်ထင်၍ ကျွန်တော်က အေးဆေး စွာပင်လှမ်းကြည့်လိုက်သော်လည်း ကျွန်တော်၏ ပိုက်ထဲတွင် အမှန်

တကယ်ပင် တစ်စုံတစ်ရာရှိနေသည်ကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရသည်။ နှစ်ယောက်သားတိုင်ပင်ထားသည့် အလား အပြေးအလွှားသွားကြည့်လိုက်သည်တွင် မည်သည့်အချိန်ကတည်းကမိပြီး သေနေသည်မသိသောယုန်ညိုကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ရမည့်ရတော့လည်း ကစဉ်းသောတောကမှ တစ်ညတည်း နှစ်ကောင်ရလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော် အလွန်ကျေနပ်သွားသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော့်ထက် မုဆိုးသက်ပိုများသော ကိုမင်းဒင်မရဘဲ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းက ရသည်ဖြစ်၍ စိတ်မကောင်းတော့ဖြစ်မိသည်။ ရသည့်ဝေစုကို တစ်ဝက်ခွဲပေးရန် ရည်မှန်းထားပြီမို့ ဝေစုအတွက်တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်စရာမလို။ သို့သော် သားကောင်ရသည်ဆိုသောမုဆိုးမာနအတွက်သာ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အပြန်တောင်ဖီလာတောင်ခြေအကျော်တွင် မုဆိုးဦးသာဌေးကို ဆေးပေါ့လိပ်ထိုင်သောက်လျက်သား တွေ့ရသည်။

“ကောင်လေးတွေ မင်းတို့ညက တောကြောင်ရတယ်ဆို၊ တယ်ဟုတ်ပါလားကွ၊ ချီးမွမ်းစကားပြောချင်လို့ကို တမင်ထိုင်စောင့်နေတာကွ”

“ဟုတ်တယ် အဘိုးလေး သာဌေးရေ၊ ဒီကောင် သိန်းထင်

**သူများတကာ
မင်းမိရန်ခက်ခဲသော
တောတွင်
ကျွန်တော်က
အဘယ်အတွက်ကြောင့်
အလွယ်တကူ
သားကောင်မင်းမိရ
သနည်းဟူသည့်
အတွေးများဖြင့်သာ . . .**

ရတာအဘိုးလေးရ၊ အခုမနက်မှ ပိုက်ဖြုတ်သိမ်းတော့လဲ ယုန်ညိုကြီးရသေးတယ်၊ နှစ်ပိဿာနီးနီးပဲဟောဒီမှာ”

“ဟေ - အံ့ဩစရာပဲကွာ၊ အငယ်ကောင်သိန်းထင် သမားတယ်လို့တော့ ငါကြားမိသားကွ၊ တကယ်မှန်တယ်ဟေ့၊ ငါသိသလောက်တော့ကို မောင်ထေးရဲ့ဖုန်းဆိုးယာက ဘယ်သူမှ တောကောင်ရဖူးတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ မုဆိုးချင်းတူရင်

ဘယ်လောက်တော်တော်၊ ဘယ်လောက်ကျွမ်းကျွမ်း သမားတဲ့သူနဲ့ ယှဉ်လို့တော့ မရတာအမှန်ပဲကိုးကွ၊ ကစဉ်းတဲ့တောလဲ သမားတဲ့မုဆိုးကို မယှဉ်နိုင်ရှာပဲကိုး”

ကျွန်တော့်ကို မုဆိုးကြီး ဦးသာဌေးက ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်နေသလို ကိုမင်းဒင်ကလည်းကျွန်တော့်အား အထင်ကြီးသောမျက်လုံးတစ်စုံဖြင့်ကြည့်နေ၏။ ကျွန်တော်၏အတွင်းစိတ်၌ကား သူတို့အထင်ကြီးနေမှုကို ပီတိမဖြစ်မိ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကစဉ်းသောတောဟူ၍ အဘယ်အတွက် ထူးထူးခြားခြားရှိနေသနည်း။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးကြေမွနေအောင် ရိုက်ထုခံထားရသောတောကြောင်ကြီးက တောစီးသည်ဆိုပြီး အဘယ်ကြောင့် မသေနိုင်ဖြစ်ကာ အကြိမ်ကြိမ်အထုအရိုက်ခံနေရသနည်း။ သူများတကာမင်းမိရန်ခက်ခဲသောတောတွင် ကျွန်တော်က အဘယ်အတွက်ကြောင့် အလွယ်တကူသားကောင်မင်းမိရသနည်းဟူသည့်အတွေးများဖြင့်သာ ချာချာလည်နေသလို ပြုသူအသစ်ဖြစ်သူအဟောင်းဆိုသော အဘကြီး၏ ဆုံးမစကားကို ကြားယောင်နေမိပါတော့သည်။ ။

ဘုန်းရဲနိုင်(ဂန့်ဂေါ)
(တစ်ချိန်က စာရေးသူ၏ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်ပါသည်။)

ဒီတစ်လ ပတ်စပတ်အုပ်စွဲ

မောင်ပေါလု

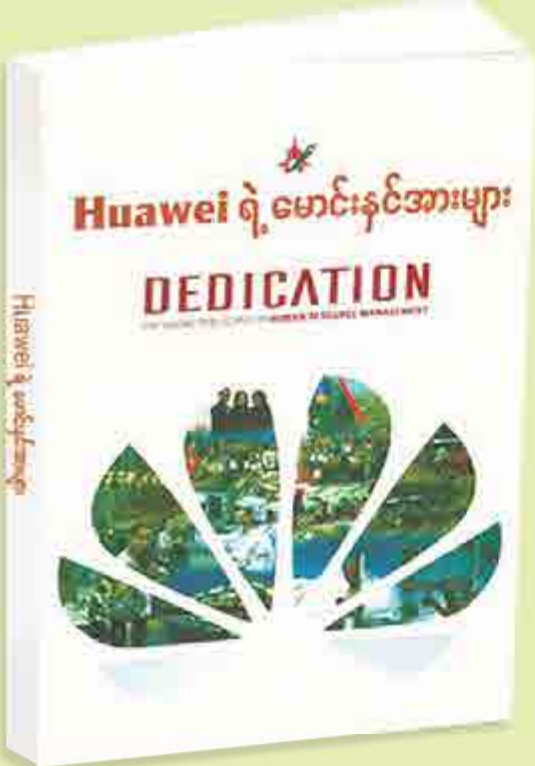
Huawei ရဲ့ မောင်းနှင်အားများ

ရေးသူ-မြဝတီစာတည်းအဖွဲ့

မြဝတီစာပေတိုက်က တာသာပြန်ဆို ထုတ်ဝေသည့် 'Huawei ရဲ့ မောင်းနှင်အားများ' စာအုပ်ထွက်ရှိလာသည်။ 'The Huawei Philosophy of

'Human Resource Management' စာအုပ်ကို တာသာပြန်ဆို ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့နည်းပညာလောက၏ ထိပ်တန်းကုမ္ပဏီတစ်ခုဖြစ်သော ဟွာဝေး၏ ဆယ်စုနှစ် နှစ်စုအတွင်း အောင်မြင်မှုရရှိအောင် မည်သို့ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ကို ဖော်ထုတ်ထားသည့်စာအုပ်ဖြစ်သည်။

ဟွာဝေး၏အောင်မြင်မှုအဓိကအချက်ဖြစ်သည့် လူသားအရင်းအမြစ်စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် ပတ်သက်သော ဒဿနများကို ဖော်ပြရေးသားထားသည်။ ထုတ်ဝေသူ၏အမှာစာတွင် "အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၊ လုပ်ငန်းတစ်ခုအောင်မြင်တိုးတက်ရန်နှင့် ရေရှည်ရပ်တည်နိုင်ရန်အရေးကြီးသောအချက်များတွင် စနစ်ကျသောစီမံခန့်ခွဲမှုသည်လည်း အခြေခံအကျဆုံးအချက်တစ်ခုအနေဖြင့် ပါဝင်ပါသည်။ နည်းပညာတိုးတက်ထွန်းကားလာသောမျက်မှောက်ကမ္ဘာတွင် လုပ်ငန်းမှန်သမျှ၊ အဖွဲ့အစည်းမှန်သမျှ အောင်မြင်မှုအတွက် အပြိုင်အဆိုင်ကြိုးစားလာကြသည်။ ဤစာအုပ်သည် အဖွဲ့အစည်း၊ လုပ်ငန်းများအတွက် နည်းစနစ်ကျသောစီမံခန့်ခွဲမှုနှင့်ခေါင်းဆောင်မှုကို ဖော်ညွှန်းထားသည်" ဟု ဖော်ပြ

ထားသည်။ မူရင်းစာအုပ်ကို ပြုစုခဲ့ကြသည့် Huawei စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ ဘုတ်အဖွဲ့၏အမှာစာတွင် “ကျွန်တော်တို့ရဲ့အတွေးတွေကို ဒီစာအုပ်ထဲမှာ မြင်တွေ့နိုင်ပါတယ်။ စည်းစနစ်ကျကျနဲ့ပေါင်းစုထားတဲ့ ကုမ္ပဏီရဲ့စီမံခန့်ခွဲမှုအတွေးအခေါ်တွေနဲ့မူဝါဒတွေကို ဒီနေရာမှာ မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုလုပ်ခြင်းအားဖြင့်ကျွန်တော်တို့လဲ ကိုယ့်ထုံးစံတွေကို ပြန်လည်စစ်ဆေးပြီး ရှုထောင့်အသစ်တွေရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်းစီအပေါ်မှာ မှီခိုတဲ့အနေအထားကနေ ကင်းလွတ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှုစနစ်ကို ပိုမိုကောင်းမွန်အောင်ပြုလုပ်လာနိုင်မယ်လို့လဲ မျှော်လင့်မိပါတယ်”ဟု ရေးသားထားသည်။

ဤစာအုပ်ကို မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း AMH လက်ရာဖြင့် မြဝတီစာပေတိုက်က ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေပြီး တစ်အုပ်တန်ဖိုး ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

ငှက်တစ်ကောင်နှင့်လူ(မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုစုစည်းမှု)

ရေးသူ-ဟန်သုသော်

လူငယ်စာရေးဆရာဟန်သုသော်ရေးသားသည့် ‘ငှက်တစ်ကောင်နှင့်လူ (မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုစုစည်းမှု)’ စာအုပ်ထွက်ရှိလာသည်။ စာရေးသူ၏မဂ္ဂဇင်းများတွင် ပါဝင်ဖော်ပြခဲ့သောဝတ္ထုတိုများကို စုစည်းထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ စုစုပေါင်းဝတ္ထုတို ၈ ပုဒ်ပါဝင်သည်။ ဆရာဟန်သုသော်သည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်က ‘ရင်ထဲကချိုးကူသံ’အမည်ရှိ လုံးချင်းဝတ္ထုကို စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ယခုအချိန်အထိ ကိုယ်ပိုင်လုံးချင်းဝတ္ထုရှည် ၃ အုပ်၊ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် ၄ အုပ် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ယခုစာအုပ်၏ခေါင်းစဉ်စာမူဖြစ်သည့် ‘ငှက်တစ်ကောင်နှင့်လူ’ ဝတ္ထုတိုနှင့်ပတ်သက်၍ ဖတ်ညွှန်းဆရာ ဆရာရဲရင့်မှိုင်းက မဟေသီမဂ္ဂဇင်း ‘စာပြတင်းသင်းစကား’ စာဖတ်ညွှန်းကဏ္ဍမှ “ကလျာမဂ္ဂဇင်း

မှာပါတဲ့ ‘ငှက်တစ်ကောင်နှင့်လူ’ဝတ္ထုတိုဆိုရင်လဲ အကြောင်းအရာသစ်တွေဘက် တိမ်းညွတ်လိုဟန်ရှိတာတွေ့ရပါတယ်။ အတန်းပညာမရှိဘဲ ကျေးလက်ကနေစွန့်ခွာပြီး မြို့တက်လာတဲ့မိန်းမပျိုတစ်ဦး၊ ဘဝရပ်တည်ရေးအတွက် အမျိုးမျိုးရုန်းကန်ရင်း အစ်ကိုကြီး၊ အန်ကယ်ကြီးတွေရဲ့ စာချုပ်မယားဘဝကိုရောက်ရှိပြီး ငှက်တစ်ကောင်လို လှောင်ချိုင့်စံနေရတဲ့ဘဝကို ဖွဲ့ဆိုပြထားတာပါ။ ကောင်းပါတယ်။ တင်ပြပုံတွေကအသပ်သပ်ရပ်ရပ်”ဟူ၍ ဖတ်ညွှန်းရေးခဲ့ဖူးသည်။

ဤစာအုပ်ကို မျက်နှာပုံးပန်းချီ တင်ထွက်အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ ဆက်ပိုင်ကျော်(ဖောင်ကြီး) ချာန်ရဲထွဋ်၊ အောင်ကျော်၊ မောင်နိုးတို့လက်ရာဖြင့် ကောင်းရသော စာပေက ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေထားပြီး

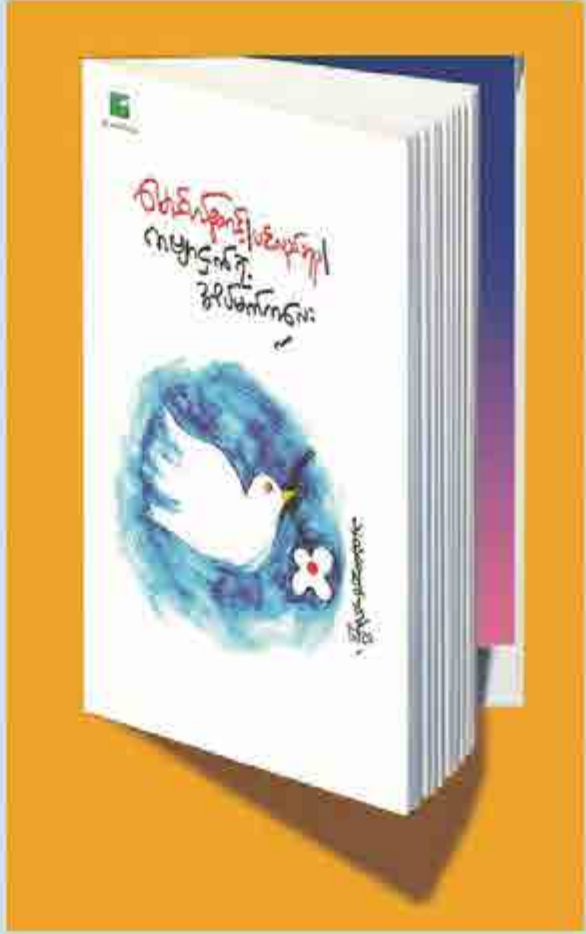
တစ်အုပ်တန်ဖိုး ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် ကောင်းဆုသာစာပေနှင့် အခြားစာအုပ်ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

ကဗျာငှက်ရဲ့အိပ်မက်ကလေး

ရေးသူ-မောင်ဟန်တင့်(ပင်လည်ဘူး)

ကဗျာဆရာ မောင်ဟန်တင့်(ပင်လည်ဘူး) ရေးဖွဲ့သည့် 'ကဗျာငှက်ရဲ့အိပ်မက်ကလေး'အမည်ရှိ ကဗျာပေါင်းချုပ်စာအုပ်ထွက်ရှိလာသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့အထိ မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာများပေါ်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သောကဗျာများထဲက လက်ရွေးစင် ကဗျာများကိုစုစည်း၍ စာအုပ်အဖြစ်ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာသည် စာပေဗိမာန်စာမူဆု၊ ပခုက္ကူစာပေဆုများကို ကဗျာပေါင်းချုပ်တာသာရပ်ဖြင့် များစွာဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သည်။ ယခုစာအုပ်မတိုင်မီ ဆုရကဗျာလုံးချင်းများအဖြစ် 'အိပ်မက်တစ်ရာကဗျာများ'၊ 'ဝဲတစ်လုံးနှင့်အပြုံးတစ်ရာကဗျာများ'၊ 'ပီတိချိုမြိန်အမေအိမ်ကဗျာများ'၊ 'အမေလမင်း အလင်းသံစဉ်ကဗျာများ'၊ 'ဂန္ထဝင်လမင်း အလင်းသံစဉ်ကဗျာများ' စာအုပ်တို့ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ယခုစာအုပ်တွင် 'ကဗျာငှက်' ကဗျာမှ 'ဖိုးမောင်ပြန်ပြီ' ကဗျာအထိ စုစုပေါင်းကဗျာ ၉၄ ပုဒ်ပါဝင်သည်။ ကဗျာများကို 'ကဗျာလမ်း'၊ 'ပီတိလမ်း'၊ 'ဝသန္တလမ်း'၊ 'ကျေးလက်လမ်း'၊ 'နိုင်ငံ့လမ်း'၊ 'ဘဝလမ်း'၊ 'မေတ္တာလမ်း'၊ 'ခရီးလမ်း'၊ 'အတ္တလမ်း'၊ 'ဆည်းဆာလမ်း'၊ 'နိဗ္ဗိန္ဒလမ်း' ဟူ၍ ကဏ္ဍ ၁၁ ခုခွဲခြားဖွဲ့စည်းထားသည်။

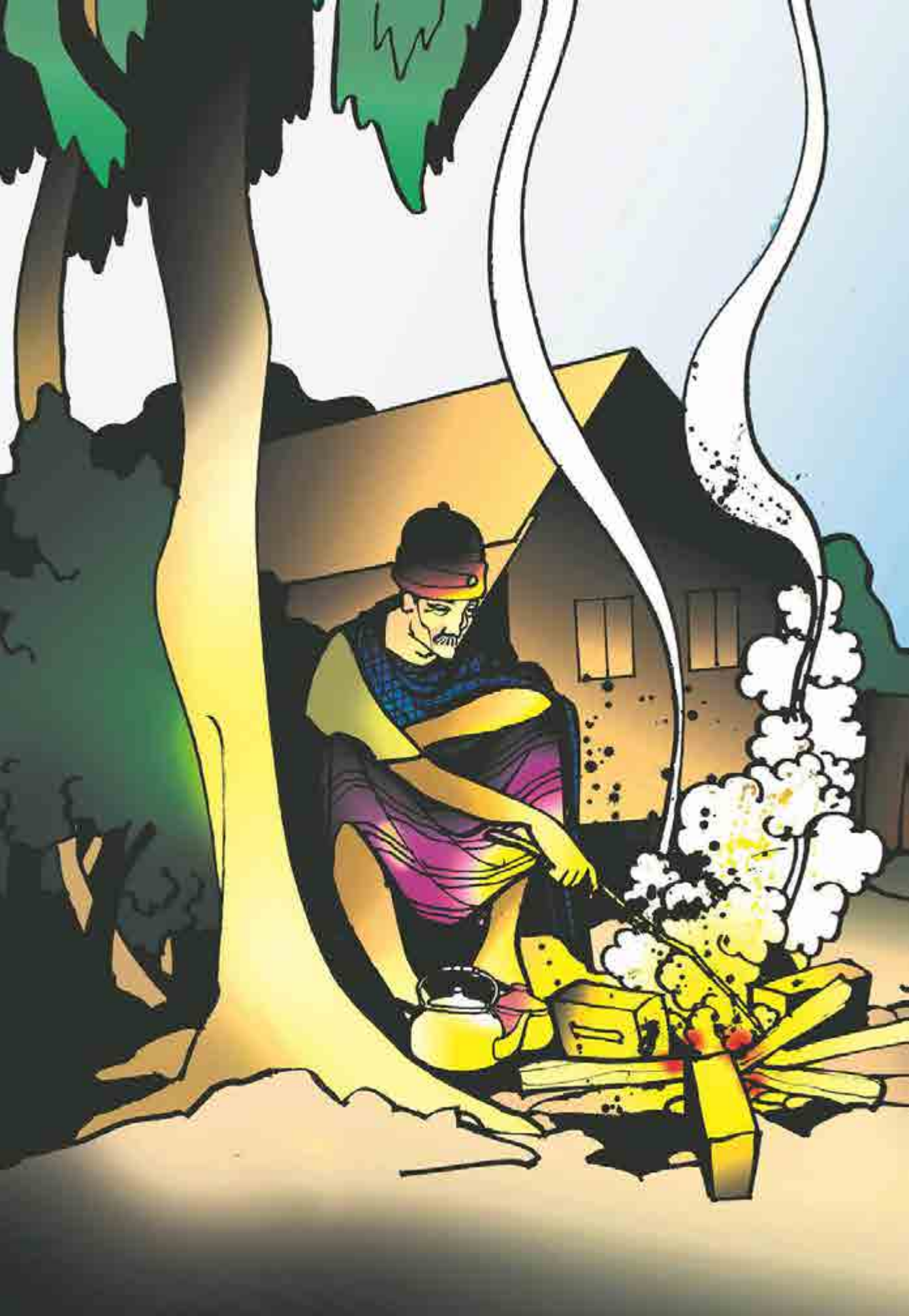
ကဗျာရေးသူ၏ အမှာစာတွင် "ကျွန်တော့်ကဗျာများတွင် အချို့မှာ ရင်၌ဖြစ်သော ရင်တွင်းကဗျာများဖြစ်ပြီး အချို့မှာ လက်ဖျား၌ဖြစ်သော လက်ဖျားကဗျာများဖြစ်ကြသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အချို့ကဗျာများသည် ရင်ထဲနုလုံးထဲမှ စီးဆင်းလာသောကဗျာများဖြစ်ကြပြီး အချို့မှာ လက်ဖျား၌သာဖူးပွင့်သောကဗျာများမျှသာဖြစ်ကြသည်" ဟုဖော်ပြထားသည်။

ဤစာအုပ်ကို မျက်နှာပန်းချီ ကိုကိုနိုင်၊ အတွင်းပန်းချီ မုတ်သုံလက်ရာဖြင့် ရှင်မတောင်စာပေတိုက်ကထုတ်ဝေပြီး တစ်အုပ်တန်ဖိုး ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။ ။

မောင်ပေါလု

စာရေးသူများအနေဖြင့် မိမိတို့ရေးသားထားသောစာအုပ်များကို ဤစာအုပ်စင်ကဏ္ဍတွင်ထည့်သွင်းဖော်ပြစေလိုပါက တာဝန်ခံစာတည်း၊ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (စာအုပ်စင်ကဏ္ဍ)၊ မြဝတီစာပေတိုက်၊ အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ရန်ကုန်ရုံးခွဲ၊ အမှတ်(၁၈၁)၊ ၃၂ လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်း မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးသို့လိပ်မူ၍ စာအုပ် ၃ အုပ် ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

သောက်တော်အိုးရယ်တဲ့ . . . အိုး . . . မဏ္ဍ ငဒိန်း

“ကလုဂလု . . . ဖရူး . . . အဟမ်း . . . အဟမ်း . . . ထွမ်”

သည်အထံကြားရပြီဆိုသည်နှင့် နိနကံလေးနာရီထိုးလှူပြီးမှ နှိပ်မင်းသိသည်။
ညဦးလက်ကျန်အကြမ်းရည်ထဲဆားခပ်၍ မလှတီကျင်းမည်၊ သလိပ်ရင်းမည်၊
ခဏနေလျှင် ခဏကုန်လှနေသောမီးခြစ်ကို တာချက်ချက်ခြစ်၍ ခဆားသိပ်ဖွင့်မည်။
ခံတွင်းအချဉ်ပြေမှ ထင်း သိုး၊ မေးချောင်းကိုဆွဲ၍မီးလွှာကား မရေခွေးအိုးတည်လိမ့်မည်။

ဤသည်မှာ အဘိုးဖြစ်သူ၏ နေ့စဉ်တစ်ရက်မပျက်လုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်၍ သူ
အလွတ်ရနေသည်မှလည်း ကြာခဲ့ပြီ။ အဘိုးမရေခွေးအိုးက ဆားရုံဖြင့် ဆွတ်သည်၊
မူလအစက အဖြူသန့်သန့်သန့်အိုးလေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ယခုမှ နှစ်ပါးမည်မျှကြာကြာ
အသုံးပြုထားသည်မသိ။

Handwritten signature

အိုးအတွင်းပိုင်းသည် ရေချိုး အထပ်ထပ်ဖြင့် ဝါကြန့်ကြန့်ဖြစ်နေ သလို အိုးအပြင်မှာက မီးခိုးမိုင်းတို့ ဖြင့်ကျပ်ခိုးစွဲကာ အိုးလေးမှာ ရှိရင်း စွဲထက် အတော်ပင်ထူနေရလေပြီ။ မီးအပူရှိန်က အိုးအတွင်းရောက်ရန် ကျပ်ခိုးတစ်ထပ်၊ ရေချိုးတစ်ထပ် ကို ဖြတ်နေရသည်ထင်၏။ အတွင်း မှရေဆူရန် နာရီဝက်သာသာတော့ ကျိုရသည်။ ရေခွေးအိုးမှမဟုတ်၊ ရေခွေးကြမ်းပန်းကန်သည်လည်း အိုးနှင့်သက်တမ်းအတူတူဖြစ်ပုံရ သည်။

ပန်းကန်ကို ရေချိုးများကပ် နေသည်မှာ သဲနှင့်ပွတ်၍လည်း မပြောင်၊ ဖွဲပြာနှင့်တိုက်၍လည်း မရ။ မူလက ပန်းကန်အတွင်းသား ကြောဖြူဖြူမှ နီညိုရောင်သို့ပြောင်း ခဲ့သည်မှာ နှစ်ကာလအတန်ကြာ ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အဘိုးသည် ထို ရေခွေးအိုးကို မက်မက်စက်စက်ရှိ လွန်းလှသည်။ အသစ်ဝယ်ပေး၍ လည်း မရ။ ဟိုးတစ်နှစ်ဆီတုန်းက ရေခွေးအိုးအသစ်တစ်လုံး အမေ ဝယ်ပေးဖူးသည်။ သို့သော် “နှင့် ရေခွေးအိုးနဲ့သောက်တာ ပေါ့ဟာ ကြီးပါ” ဆိုပြီး အိုးအသစ်ကို ချောင် ထိုးထားခဲ့သည်။ အဘိုးပြောသည့် ‘ပေါ့ဟာကြီး’ ဆိုသည်ကို နိုင်မင်း နားမလည်။

လက်ဖက်ခြောက်ပေါခြင်းကို ဆိုလိုသလားဟု တွေးကြည့်မိသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင်လည်း နည်းနည်း ပိုခတ်လိုက်ရုံပေါ့။ ယခုတော့ ထိုသို့

မဟုတ်။ အိုးအဟောင်းကိုသာသုံးမြဲ သုံးလျက်။ အဘိုးမှာ ရေခွေးနှင့် ပတ်သက်လျှင် ဂျီဂျောင့်နိုင်လွန်း သည်ဟုထင်သည်။ အမေရေခွေး တည်ပေးလျှင်လည်းမရ၊ နိုင်မင်း ရေခွေးတည်ပေးလျှင်လည်းမရ။ အမေကြီး၊ သို့မဟုတ် သူကိုယ်တိုင် တည်သောက်မှသာ စိတ်တိုင်းကျ တတ်သည်။ သည်ရေခွေးအိုး၊ လက်ဖက်ခြောက်ခတ်လည်းသည် အတိုင်းအဆ။ သို့သော်လည်း အမေ ကြီးတည်သည့်ရေခွေးမှ သောက်ရ တာ လေးလေးပင်ပင်ရှိသတဲ့။ သူ ကိုယ်တိုင်တည်မှ သောက်ကောင်း သတဲ့။ သည်တော့ အမေနှင့်နိုင်မင်း လက်ပိုက်ကြည့် နေရုံသာရှိတော့ သည်။ အမေကြီးနေထိုင်မကောင်း ၍ ရေခွေးတည်ပေးနိုင်သည့်အခါ ကိုယ်တိုင်တည်ပြီး သောက်သည်။ တစ်ခါက အမေကြီးရောအဘိုးပါ ပြိုင်တူနေမကောင်းဖြစ်၍ အမေ ရေခွေးအိုးတည်ပေးရသည်။ ထိုစဉ် က မတတ်သာ၍သာ သောက်ရ သည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် မျက်နှာရှစ်ခေါက် ချိုးကာ ပါးစပ်မှတုတ်တုတ်ရွတ် နေသည့်အဘိုးပုံစံကို နိုင်မင်း ယခု အထိ မြင်ယောင်မိသေးသည်။

“အချိုးမကျပုံများပြောတာ ပါ။ အသက်က လေးဆယ်နားကပ် နေပြီ၊ အခုထိ ရေခွေးတစ်အိုးတောင် အဖြစ်ရှိအောင် မတည်တတ်ဘူး၊ ဟင်း - ဒါနဲ့များ ထမင်းဆိုင်ဖွင့်ချင် သေးသတဲ့၊ ရောင်းကောင်းအိုးမှာ ပါ၊ ထမင်းဆိုင်ဆိုတာ ရေခွေးကြမ်း

လဲကောင်းအုံးမှ၊ ရေခွေးကြမ်းက အစ သုံးမရရင် ဘယ်သူကလာစား မတုံး၊ စားတဲ့လူက ထမင်းမစားခင် ရေခွေးကြမ်းအရင်ငဲ့သောက်တာ”

“အဖေရယ် အဖေလိုတော့ လူတိုင်းကြေးမများပါဘူး၊ ရေခွေး ကြမ်းပဲ၊ လက်ဖက်ခြောက်နဲ့လေး သင်းနေရင်ပြီးတာပဲမဟုတ်ဘူးလား၊ အဖေကိုက ကြေးများတာ၊ သူ့မိန်းမ တည်တဲ့ရေခွေးမှရေခွေး၊ သူများ တည်တာကျ ရေခွေးလို့ကို မထင် တာ၊ အဖေကိုက ခက်နေတာ”ဟု အမေကသည်းမခံနိုင်၍ ပြန်ပြော လိုက်သည်။

ထိုကဲ့သို့ပြန်ပြောလိုက်လျှင် အဘိုးက ရှေ့ဆက်မပြောတော့။ “မလုပ်နိုင်မကိုင်နိုင်မှတော့ နင်တို့ လုပ်ပေးတာ စားရတော့မှာပေါ့လေ” ဆိုသည့်ပုံစံမျိုးနှင့် ခုတင်ပေါ်တွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်၍ ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်တိုကိုသာ တွင်တွင်ဖွာနေ တတ်သည်။ အဘိုးသည်ပုံစံဖြစ် သွားတိုင်း အမေနှင့်နိုင်မင်းတစ်ဖက် လှည့်၍ ခိုးပြုံးရသည်ချည်းသာ။ အဘိုးသည် တစ်ခါတစ်ခါ ကလေး ဆန်လွန်းသည်ဟုလည်း နိုင်မင်း တွေးမိသည်။

အဘိုးသည် အိမ်မြဲ၏။ ဘုရား ပွဲ၊ ကျောင်းပွဲမှစ၍ သာရေးနာရေး ပင် တော်ရုံနှင့်မသွား။ အကြောင်းပြ ချက်မှာ ထုံးစံအတိုင်း ရေခွေးကြမ်း ပင်ဖြစ်သည်။ အတော်ကြီးကိုမလွဲ သာမရှောင်သာမျိုးမှသာ တအောင့် တနားသွားထိုင်တတ်သည်။ အတော်

ခွကျသည့်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို နိုင်မင်း မှတ်မိသေးသည်။ ကျောက်ဆည် မြို့ ရွှေသာလျောင်းတောင်ပေါ်မှ ငြိမ်းချမ်းရေးဆရာတော်ကြီးများ ရွာသို့ကြွလာပြီး တရားပွဲလုပ်သည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ အဘိုးမှာ သူ ကြည်ညိုသည့်ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်၍ တရားပွဲမစခင်စကားစမြည် ပြောရင်း သိလိုသည်များကို မေးမြန်း လျှောက်ထားချင်သည့် စိတ်က တစ်ဖက်၊ ထိုသို့မေးလျှင် အချိန်ကြာ မည်ဖြစ်သည့်အတွက် ရေခွေးကြမ်း ဆာမည်ကို စိုးရိမ်သည်ကတစ်ဖက် ဖြင့် အတော်များများနေသည်။ ကြိရာ မရသည့်အဆုံးတွင် နိုင်မင်းဆီသို့ မြားဦးလှည့်လာသည်။

“ငါ့မြေး ရေခွေးအိုးယူပြီး တရားပွဲလိုက်ခဲ့၊ အဘိုးသွားနှင့် မယ်”

“ဗျာ”

မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်ပြော နေသည်ကို အမေက ထမင်းချက် ရင်း မသိမသာအကဲခတ်နေသည်။

“အဘိုးကလဲဗျာ - တစ်ခါ တလေ သူများအိမ်ကရေခွေးလေး ကို အဆင်ပြေသလို သောက်ကြည့် ပါအုံး၊ တရားပွဲအထိ ကိုယ့်ရေခွေး အိုးနဲ့ကိုယ်ဆိုရင် ကြီးကျယ်တယ် အပြောခံနေရပါအုံးမယ်”

“ဘယ်သူဘာပြောပြော ပြော ချင်ရာပြော၊ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ အရေး ကြီးတာက စိတ်ရှင်းရှင်းတရားနာ နိုင်ဖို့ပဲ၊ ယူပြီး လိုက်မှာသာလိုက် ခဲ့”ဟု အဘိုးကပြောရင်း ပြောင်းဖူး ဖက်ဆေးလိပ် လေး၊ ငါးလိပ်ကို အိတ်ထဲထိုးထည့်ကာ သွားဖို့ပြင်နေ သည်။ နိုင်မင်းမှာသာ အဘိုးကို တစ်လှည့်၊ ရေခွေးအိုးကိုတစ်လှည့် ကြည့်ရင်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။

“အဖေရယ် ရေခွေးအိုးကြီး သယ်သွားရင် တရားပွဲလုပ်တဲ့အိမ် က ဘာပြောမတဲ့၊ သူတို့ကျွေးတာ မွေးတာကို မသန့်ရှင်းလို့၊ ရွံလို့ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးထင်နေပါအုံးမယ်တော်၊ မျက်နှာပျက်စရာကြီးပါ၊ မတော်ပါ ဘူး”

“အမယ်ဗျာ - မောင်ထွန်းက ငါ့တူပါဟ၊ ငါ့အကြောင်းကောင်း ကောင်းသိပါတယ်၊ ငါနဲ့ ဒီရေခွေး အိုးရာဇဝင်ကို ညည်းထက်သိတယ်၊ ငါ့မြေး ယူသာယူခဲ့”

အမေဝင်ပြော၍လည်းမရ။

သည်ရေခွေးအိုးမှမပါလျှင် ခြေ တော်ကြွမည်ပုံမပေါ်။ သည်နှစ်မှ ရွာတွင် စလုပ်သည့်တရားပွဲမို့ အဘိုးကိုလည်း နာစေချင်သည်။ ကျောက်ဆည်တွင် နှစ်တိုင်းတရား ပွဲရှိသော်လည်း စီးပွားရေးအခြေ အနေအရ မသွားနိုင်။ သည်တော့ အဘိုးဆန္ဒအတိုင်း ရေခွေးအိုးနှင့် တကွ တရားနာလိုက်ပို့ပေးရန် ပြင် လိုက်သည်။

“ဒီရေခွေးအိုးလေးတစ်လုံး တောင် သံယောဇဉ်မဖြတ်နိုင်တဲ့လူ က နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရား သွားနာအုံးမတဲ့၊ ရောက်အုံးမှာ နိဗ္ဗာန်ကြီးက၊ တရားပွဲက ပြန်လာ တာနဲ့ နိဗ္ဗာန်တန်းရောက်မှာ ညည်း အဖေက”

ခွီးခနဲတံတွေးသီးသွားသည် အထိ နိုင်မင်း သဘောကျသွား ၏။ တန်းလျားပေါ်တွင်ထိုင်ရင်း ဆေးလိပ် လိပ်နေသည့်အမေကြီး က ဝင်ပြောလိုက်သည်မှာ နိုင်မင်း သာမက အမေရောအဘိုးပါ ပြုံးတုံ့ တုံ့ဖြစ်သွားရသည်။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်သည်ပဲလေ။ ရောက်ဦးမှာပါ နိဗ္ဗာန်ကြီးက။

“မိခင်မြရာ သူများတည်တဲ့ ရေခွေး ငါမသောက်တတ်တာ မင်း အသိဆုံးပဲဟာကို”

“အဲဒါဖြင့်လဲ မသွားနဲ့ပါ၊ အိမ်ကနေနာလဲရတဲ့ဟာကို၊ လော် စပီကာနဲ့တစ်ရွာလုံးကြားအောင် ဟောမှာ၊ အိမ်တင်နေ၊ အချင်းချင်း မျက်နှာပျက်အောင်မလုပ်နဲ့”

အမေကြီး၏တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်အောက်တွင် မထိုင်ချင်ထိုင် ချင်ပုံဖြင့် တန်းလျားပေါ်ပြန်တိုင် ပြီး ရေခွေးတစ်ခွက်ငှဲသောက်နေ သည်။ မျက်လုံးများကတော့ လမ်းမ ပေါ်ရှိ တရားပွဲသွားနေကြသူများ ဆီမှမခွာ။ သွားချင်စိတ်ကိုကြိတ်မိတ် မျိုသိပ်နေရသောအတိုးကိုကြည့်ပြီး နိုင်မင်းသနားလာသည်။ အမေက တော့ တစ်ဖက်လှည့်နေသည်။ အတိုးဖြစ်နေပုံကို ခိုးပြုံးနေမည်ဟု နိုင်မင်းသိသည်။ အမေကြီးကတော့ မသိချင်ယောင်ဆောင်၍ ဆေးလိပ်ကို သာ မဲလိပ်နေ၏။ အတန်ကြာမှ -

“ကိုင်း မယူရတော့လဲ မယူ ဘူးပေါ့ကွာ၊ ချစ်မွေးတဲ့ဟေ့၊ ဒီ ရေခွေးကြမ်းမှမဖြတ်နိုင်ရင် တရား သမားမလုပ်ဘူးကွ”

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ပုဆိုး တစ်ထည်ပန်းပေါ်တင်၍ တရားနာ ထွက်သွားသောအတိုးကိုကြည့်ရင်း အမေက ပြုံးသည်။ အမေကြီးက မျက်စောင်းထိုးသည်။ နိုင်မင်း က အတိုးကျောပြင်ကိုကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချစ်သည်။ ထိုညက အတိုး တကယ်ကို ရေခွေးကြမ်းသောက် ပြန်မလာပါ။ တရားပွဲစပြီး အတန် ကြာမှ အမေကြီးက သူ့ကိုယ်တိုင် ရေခွေးတည်၍ နိုင်မင်းကို ပို့ခိုင်း သည်။ သည်တော့မှ အတိုးမှာ တရား ထဲစိတ်ထည့်နိုင်တော့သည်ထင်၏။ မျက်နှာမှာ ရွှင်ရွှင်ပျပျဖြစ်လာပါ သည်။

x x x

သည်အကြောင်းအရာတွေ က ကြာခဲ့ပါပြီ။ အမေကြီးလည်း အတိုးနှင့်မိသားစုကို စွန့်ခွာသွား သည်မှာ တစ်နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ။ အမေ ကြီးမရှိတော့သည့်နောက်ပိုင်း အတိုး လည်း အရင်လိုဂျီဂျောင့်မများ တော့။ မိသားစုနှင့်သာမက ပတ်ဝန်း ကျင်နှင့်ပါ အလိုက်အထိုက်ဆက်ဆံ လာသည်။ သာရေးနာရေးတွင် လည်း လူကြီးများစု၍ တရားဆွေးနွေး ကြ၊ တစ်ခါတစ်ရံငြင်းကြခုံကြနှင့်။ အိမ်ကရေခွေးကြမ်းမှချည်း အစွဲ မကြီးတော့။ သူ့စိတ်သူ့ အတော် ကြီးစားပြင်လိုက်ပုံရသည်။ ရေခွေး ကြမ်းအိုးလေးလည်း အသစ်လဲ လိုက်သည်။

သို့သော် အိုးအဟောင်းကို တော့ စွန့်မပစ်။ အတိုးအိပ်ရာဘေး တွင် ကျကျနနတင်ထားသည်။ စိတ်ကူးရလျှင်ရသလိုတော့ အိုး အဟောင်းလေးကိုထုတ်၍ ကိုယ်တိုင် ရေခွေးကျိုသောက်တတ်သေးသည်။ ယခုလိုဆောင်းနံနက်စောစောအချိန် များတွင် ချောင်းတဟွပ်ဟွပ်ဖြင့် ပြောင်းဖူးဖက်ဆေးလိပ်ကိုဖွာရင်း ရေခွေးတည်နေတတ်သည့်အတိုး ကိုတွေ့ရလိမ့်မည်။ အမေရော နိုင်မင်းပါ မည်သို့မျှဝင်မပြောမိ ကြ။ ရေခွေးအိုးလေးနှင့်အတိုး ၏ ရာဇဝင်ကိုသိထားကြပြီးဖြစ်၍ အတိုးကို သနားပင်သနားမိသေး သည်။

“အဲဒီရေခွေးအိုးက ရာဇဝင် နဲ့ကွ၊ မင်းအတိုးက မင်းအမေကြီး

ကိုယူလိုက်တော့ မင်းအတိုးဘက် က လူကြီးတွေက သဘောမတူကြ ဘူးလေ၊ ပြောရရင် အမွေပြတ်ပေါ့ ကွာ၊ မင်းအတိုးကလဲ အကြောက် ခပ်မာမာကွ၊ ကြိုက်ရာယူပြီး အိမ် ပေါ်ကဆင်းဆိုတော့ နီးရာဆွဲယူပြီး ဆင်းတော့တာ၊ အဲဒီမှာ သူ ကောက် ယူမိတာ အခုရေခွေးအိုးလေးပဲ၊ အကြမ်းပန်းကန်ကတော့ ပြီးမှဝယ် တာပါ၊ ဒါလဲ အိမ်ထောင်ဦးပစ္စည်း လေးပဲကွ၊ လင်မယားနှစ်ယောက် တည်း တစ်အိုးတစ်အိမ်စထောင် တဲ့အချိန်မှာ သူတို့ပိုင်တာဆိုလို့ ဒီရေခွေးအိုးနဲ့ အကြမ်းပန်းကန်ပဲ ရှိတာ၊ နောက်ပိုင်း မိဘတွေနဲ့ပြန် အဆင်ပြေကြတော့လဲ ဒီရေခွေးအိုး ကိုမထားခဲ့ရက်ဘူး၊ ပြောရရင် မင်း အတိုးက သိပ်သံယောဇဉ်ကြီးတာ ကွ”

ဦးကြီးထွန်းပြောပြသည့် အတိုးနှင့်ရေခွေးအိုးလေးရာဇဝင် ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ဦးပစ္စည်း လေးကိုပင် သံယောဇဉ်ကြီးလွန်းလှ သည့်အတိုးသည် သူ၏ဇနီးအမေ ကြီးကို မည်မျှချစ်လေမလဲဆိုတာ တွေးကြည့်စရာပင်မလိုပါ။ အမေ ကြီးခွဲခွာသွားသည့်နောက်တွင်လည်း သံယောဇဉ်လက်ကျန် ရေခွေးအိုး လေးဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံအလွမ်းဖြေ သင့်သည်မဟုတ်လား။ ။

ငဒိန်း

ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ

ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ အနာကြီးရောဂါ၊ Fungus-Psoriasis ဖွဲ့စွဲရောဂါများ၊
ဖြူ-နီ-နက်ကွက်များ၊ ကာလသားရောဂါ၊ ဆီးပူညောင်းညာကျ၊ ဂနိရီးယား၊
ဆစ်ဖလစ်၊ ရှန်ကရွိုက်၊ ရေယုန်၊ ရိဖြူ-ရိနီဆင်းရောဂါ၊ အသားမည်းခြောက်ခြင်း၊
ပူခြင်း၊ ယားယံခြင်းရောဂါ၊ ပွေး-ဝဲ-နှင်းခူ-ညှင်း၊ ယားနာအမျိုးမျိုးကို
အာမခံနှင့်ကုပေးသည်။

CHISHTI MISSION ကျွန်းကလေးဆရာကြီးဆေးတိုက်
ဒေါ်သောင်းသောင်းဝေ (တဆ-၄၃၁၄)

အမှတ်(၂၅၁)၊ ၂၈ လမ်း၊ ၈၁ x ၈၂ ကြား၊ ဈေးချိုအနီး၊ မန္တလေးမြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၄၉၂ ၇၀၉၅၁၊ ၀၉ ၄၀ ၂၅၄၃၆၂၉

ပင်ရင်း-အမှတ်(၇၀၆)၊ ကျွန်းကလေး၊

လှည်းကူး၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁ ၆၂၉၅၄၈၊ ၀၉ ၄၂၁၀၀၆၅၄၅

ဖျံ-၅-ကောင်

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးချို-ဆီးချိုကျဆေးနှင့် သွေးတိုးကျဆေးကို

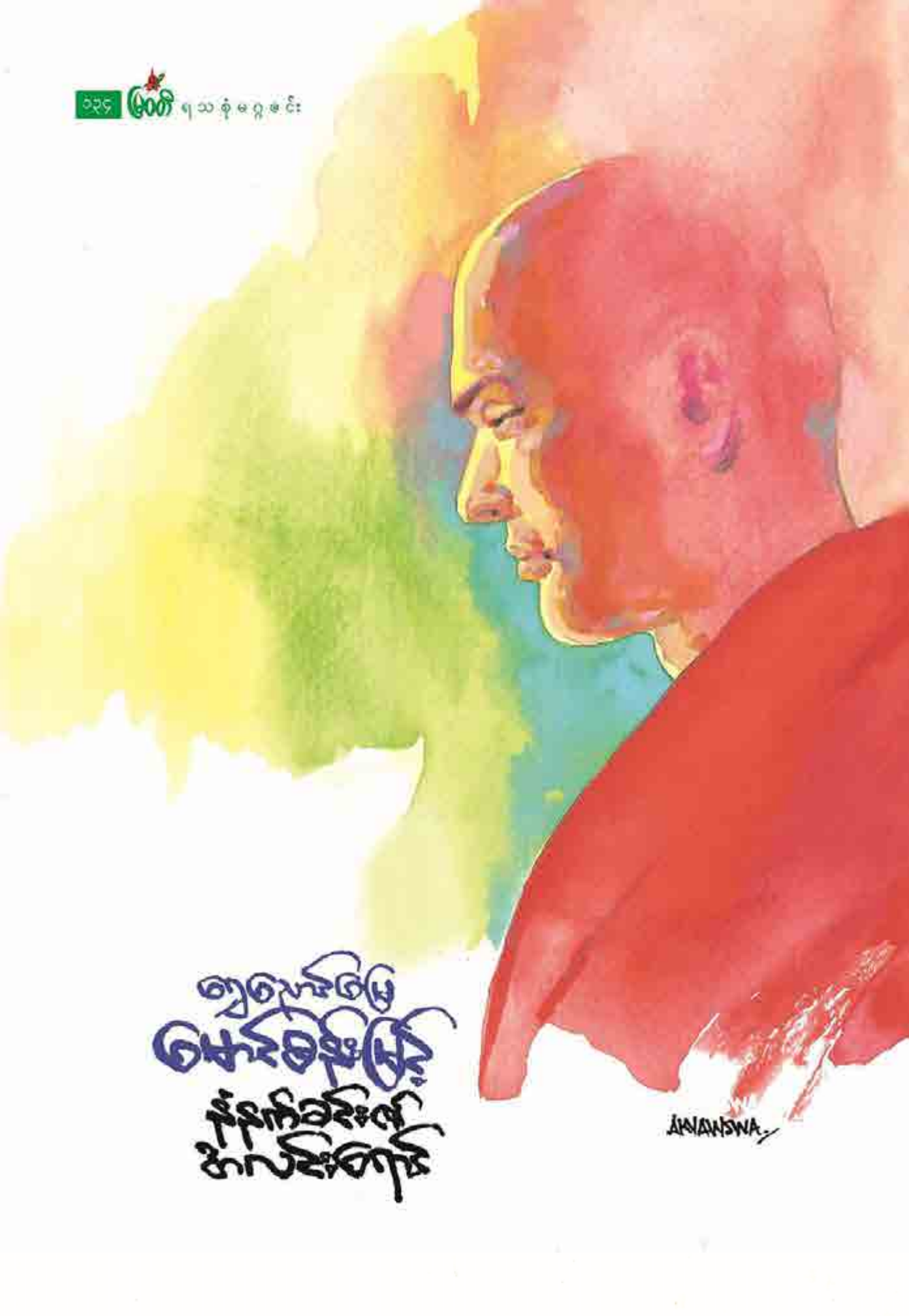
ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် တောင်ကြီးမြို့ရှိ
မြန်မာဆေးအရောင်းဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့်
တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ။

ကြေးငွေပြုချက်အမှတ်
ကဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၂၁၄/၀၆၁၈

ပင်ရင်း - သမားတော် စာရေးဆရာ ဒေါက်တာစိုးမြင့်အောင်(ဝါးခယ်မ) Ph.D (Alternative Medicines)

ဖျံ-၅-ကောင် တိုင်းရင်းဆေးခန်း၊ အမှတ်-၁၃၉၊ မြေညီထပ်(ဟာ)၊ ၄၂လမ်း၊ ကုန်သည်လမ်းနှင့်ပဟာတန်းလမ်းကြား၊
ပိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း- ၀၁-၈၃၀၀၁၇၅၊ ၃၉၂၅၉၄၊ ၀၉၄၂၁၀၀၇၀၆၉

ကျွန်းကျွန်း
စေတနာ
အားလုံး
အားလုံး

ANANSWA

မြောက်ပြန်လေသည် ဟူး
ခနဲရေ၏။

ခပ်ဟဟဖြစ်နေသောပြတင်း
ပေါက်မှ တိုးဝင်လာသည့်လေသည်
ဆောင်း၏ အအေးဓာတ်ကိုမိတ်ဖွဲ့
၍ ပို၍အေးစေ၏။ တစ်ဖန် အပြင်
၌ နှင်းမှုန်တို့သည် သိပ်သိပ်သည်း
သည်းကဲပြန်နေပြန်ရာ လက်တစ်လုံး
စာမျှ ဟနေသောပြတင်းပေါက်မှ
တစ်ဆင့် အခန်းတွင်းသို့ တဖွဲဖွဲကြွ
ဆင်းနေ၏။ နှင်းထု၏ကြီးစိုးမှု
ကြောင့် ငွေလသည်ပင် ညမဇိုတပီ
မဝံ့မရဲလင်းရရှာ၏။ ယခုနှစ် အညာ
ဒေသ၏ဆောင်းကား ဆောင်းပီ
သောဆောင်းဟုပင် ဆိုချင်ပြန်၏။

သို့သော် အခန်းအတွင်းမှ
သစ်သားခုတင်ထက်တွင် အိပ်စက်
နေသောဦးပွင်းဦးသောဘိတ၏
ရင်တွင်း၌မူကား နေဆယ်စင်းမက
ပူလွန်းလှ၏။ ဆယ်နေ့ထက်လည်း
လွန်ကဲနေပြန်သေး၏။ ရင်သည်
တလုပ်လုပ်ခုန်၏။ ရေဆာသလို
လည်းဖြစ်ပြန်၏။ သက်ပြင်းအကြိမ်
ကြိမ်ချ၏။ လောဘ၏ကျေးကျွန်
ကား ဆောင်းတွင်း၌ပင် ရွေးတို့
ပြန်လာ၏။

“ဟူး . . .”

ဘယ်ဘက်သို့စောင်းအိပ်ရာ
မှ ညာဘက်သို့ လှည့်မိပြန်၏။
တစ်ဖန် စိတ်သက်သာငြား ပက်လက်
လှန်အိပ်ပြန်၏။ သို့သော် ယခုည
လယ်အထိ တစ်မှေးမှမအိပ်ရသေး။
စွဲလမ်းခြင်းကား ဦးပွင်းဦးသော
ဘိတအား ကြီးစွာမင်းမူနေသည်။

တပ်မက်ခြင်းကား ပူလောင်ပြင်းပေစွ။ တာဏှာ၏နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကား အဆိပ်ပြင်းလွန်းပေစွ။

ဦးပဉ္စင်းဦးသောဘိတကကို ညှို့ငင်ဆွဲယူလာသော ပုံရိပ်ကလေးကလည်း တစ်လခန့်ပင်ရှိစေကာမူ ယခုအချိန်အထိ ပူပူနွေးနွေးလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ရှိနေဆဲပင်ရှိသေး၏။

ထိုစဉ် ဘဝတူရဟန်းကြီးများကိုမြင်၏။ ဟိုရွာသည်ရွာမှမိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးများ၏ မျက်နှာများကိုတွေ့ရပြန်၏။ တစ်ဖန် ဦးပဉ္စင်းဦးသောဘိတအား မအိပ်နိုင်၊ မစားနိုင်အောင် နှိပ်စက်ကလွဲပြုဘိသော ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်ဝင်းလက်နေသည့် အနီအရာသည် တတိတိမြည်သံပေးကာ သူ၏စိတ်အတွင်းသို့ ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာလေ၏။

x x x

“ကျီးကန်းဒေါင့်ရွာအလှူက ပင့်ဖိတ်ပါတယ်ဘုရား”

ဒါယကာကြီးသည် အလှူပင့်ဖိတ်လွှာကို တရိုတသေလာကပ်သည်။ ဦးပဉ္စင်းဦးသောဘိတသည် လက်ထဲရောက်လာသောပင့်လျှောက်လွှာကိုဖတ်သည်။ ကဆုန်လဆန်း ၆ ရက်က အလှူကြီးမို့ကဆုန်လဆန်း ၅ ရက် ကျိန်းစက်အမိကြွရောက်ပါရန် ပင့်လျှောက်ထားသည်။ ယနေ့သည် ကဆုန်လဆန်း ၃ ရက်ဖြစ်သဖြင့် သန်ဘက်ခါညအိပ်ကျိန်းစက်အမိကြွရပေမည်။

“ဦးပဉ္စင်းကြွဖို့ ဆိုင်ကယ်စီစဉ်ထားပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်ရဲ့သားက ဦးပဉ္စင်းကို ကျီးကန်းဒေါင့်ရွာ အလှူလိုက်ပို့မှာပါဘုရား”

ကျောင်းဒါယကာကြီး ဦးဖိုးမောင်က လျှောက်ထားပြန်သည်။ အလှူသွားဖို့ အဆင်ပြေသည့်အတွက် စိတ်အေးသွားသည်။ ကျောင်းဒါယကာကြီးဦးဖိုးမောင် မိသားစုသည် အလှူအတန်းရက်ရောသည်။ စေတနာကောင်းသည်။ တစ်ဖန် သာသနာ့ဝန်ကိုထမ်းရွက်နေသော ရဟန်းသံဃာများကို ပစ္စည်းလေးပါး မလစ်ဟင်းရအောင် လှူဒါန်းသည်။ ဆိုရသော် ဤရွာ၊ ဤကျောင်းလေးတွင် သာသနာ့ဝန်ကိုထမ်းရွက်ရသည်မှာ ဦးပဉ္စင်းဦးသောဘိတအဖို့ အဆင်ပြေသည်ဟု ဆိုရမည်။

အမှန်မှာမူ မိမိကဲ့သို့ အသက် ၃၀ ကျော် ၄၀ စွန်းစွန်းစာသင်သား အရွယ်တွင် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးအဖြစ်မခံယူချင်သေး။ ယခုတက်နေဆဲဖြစ်သည့် ဓမ္မာစရိယတန်းပြီးအောင် တက်လိုသေးသည်။ မန္တလေးမြို့၊ မစိုးရိမ်တိုက်တွင် ဓမ္မာစရိယတန်းပြီးပါကလည်း အဆင့်ဆင့်တက်၍ ပညာသင်ယူချင်သေးသည်။ ပညာလိုချင်သောစိတ်သည် ရှင်လန်းကာ ခန္ဓာကိုလတ်ဆတ်စေ၏။ ဦးနှောက်ကိုဖွံ့ဖြိုးစေ၏။ ခန္ဓာနှင့် စိတ်တစ်ထပ်တည်းကျသော် ခန္ဓာသည် လေဟုန်စီးကာ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၏။

သို့သော် တစ်နေ့တွင် တိုက်

အုပ်ဆရာတော်ကြီးက ဦးပဉ္စင်းဦးသောဘိတကိုအစောင့်လွှတ်ကာ သူ၏ရှေ့မှောက်တွင်ထိုင်စေ၏။ ဆရာတော်အား ကန်တော့က ဆရာတော်ကြီးမိန့်ကြားချက်ကို လက်အုပ်ချီလျက် နားထောင်၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ မျက်နှာသည် ယခင်ကကဲ့သို့ မရွှင်ပျပေ။ အနည်းငယ်ညှိုးရော်သန်းနေသည်။ မိမိသည် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာကျူးလွန်မိသလောဟူ၍ ဆန်းစစ်၏။ မိမိသည် မည်သည့်အမှားမျှမကျူးလွန်မိသည်မှာ သေချာသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် အဘယ်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေသနည်း။ ထိုစဉ် ဆရာတော်ကြီးသည် တည်ငြိမ်သော လေသံဖြင့်မိန့်ကြား၏။

“အင်း... ဦးပဉ္စင်းကိုပြောမဲ့ စကားဟာ ဘုန်းကြီးသေသေချာချာ စဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်တဲ့စကားပါ။ ဦးသောဘိတရဲ့အသက်ကလဲမငယ်တော့ဘူးလေ။ လေးဆယ်တောင် သီသီစွန်းနေပြီကိုး၊ အသက်လေးဆယ်အရွယ်ဟာ အရာရာကိုအမှားအမှန်ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်တဲ့ စွမ်းရည်ရှိပြီပဲ။ သာသနာ့ဝန်ကိုဦးလည်မသုန်ထမ်းရွက်နိုင်ပြီပဲလေ။ ဦးသောဘိတဟာ စည်းကမ်းရှိတယ်၊ စာကြိုးစားတယ်၊ ဆရာသမားတွေကို စိတ်ချမ်းသာစေတယ်၊ ဒီနှစ်လဲ ခုဖြေဆိုမဲ့ ဓမ္မာစရိယနောက်ဆုံးတန်းကို မုချအောင်မှာပဲ။ အင်း ဦးသောဘိတရဲ့ပညာရေးအတွက် စိတ်မကောင်းပေမဲ့ သာသနာရဲ့အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊

အနာဂတ်အတွက် ဦးသောဘိတဟာ သာသနာ့ဝန်ကိုထမ်းရွက်ဖို့ အချိန်ကျရောက်လာပြီကွယ်”

ဆရာတော်ကြီးသည် စကားကို ခဏနား၏။ ဦးသောဘိတ၏ မျက်နှာကို တစ်ချက်ကြည့်၏။ တစ်ဖန် ပြတင်းဝသို့ဝေးကာ အသံကို မလှုပ်ခတ်အောင် ထိန်းပြော၏။

“ထီးချိုင့်မြို့နယ်အတွင်းက ရွာလေးတစ်ရွာက ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးအလိုရှိလို့ လာလျှောက်ကြတယ်။ အနေအထိုင် သိမ်မွေ့ပြီး စာတတ်ပေတတ်ရဟန်းတစ်ပါးကို ထားပေးဖို့ဘုန်းကြီးကို ဒါယကာတွေ မနေ့က လျှောက်လာကြတယ်။ ဦးသောဘိတဟာ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင် ရည်မွန်ပြီး စာပေကျမ်းဂန်ကလဲ တတ်ကျွမ်းနေပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် တောရွာလေးမှာ သာသနာ့ဝန်ကိုထမ်းရွက်ဖို့အချိန်အခါ အခြေအနေအရအသင့်တော်ဆုံးပဲ။ ဒါကြောင့် မနက်ဖြန်မနက် ဒါယကာတွေလာကြရင် လိုက်သွားဖို့ ပြင်ဆင်ထားပါ”

ဆန္ဒမပါစေကာမူ ဆရာတော်၏အမိန့်ကို မလွန်ဆန်လို သည့်အတွက် ဒါယကာများခေါ်လာသော ဤရွာလေးသို့ရောက်ခဲ့ပါလေ၏။ ဤရွာမှ ဒါယကာများကလည်း ဖော်ဖော်ရွေရွေ၊ ပျူပျူ ငှာငှာကြိုဆိုကြ၏။ မိမိတို့ရွာ၏ သာသနာ့ကို စည်ပင်ပြောအောင် ဦးဆောင်မည့်ဦးသောဘိတကို ရိုရိုကျိုးကျိုးဆည်းကပ်ကြ၏။ ရွာသူ

ရွာသားများဘက်က သာသနာ့အတွက် ထောက်ပံ့ကြသလို မိမိဘက်ကလည်း ဤရွာလေးအတွက် သာသနာ့တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံးထမ်းရွက်ခဲ့၏။

ဆိုရသော် ဤရွာသို့ရောက်သည့်လေးနှစ်အတွင်းမှာပင် ဤရွာ၊ ဤကျောင်းလေး၏ သာသနာသည် စည်ပင်လာခဲ့ပါ၏။ တစ်ဖန် မိမိဝါသနာအရ စာပေများရေးသားပြီး မဂ္ဂစင်းတိုက်များပို့ရာ မကြာခဏ ဖော်ပြခံနေရသည်လည်းရှိပြန်၏။ သို့အတွက် ရဟန်းစာဆိုဟူ၍ ဤနယ်တစ်ဝိုက်တွင် ကျော်ကြားပြန်လေရာ ရွာနီးချုပ်စပ်တွင်သာမက ဝေးလံသောအရပ်ဒေသများကပင် အလှူအတန်းများတွင် ပင့်ဖိတ်ခြင်း ခံရသည်။

သို့သော် ဦးသောဘိတသည် ရွာလေးအပေါ်တွင် စေတနာထားသည်။ မိမိအတွက်ကြောင့် ရွာသူရွာသားများ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမပိစေရ။ သာသနာ့ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ မနိုင်သည့် ဝန်ကို မထမ်းစေလို။ ရောင့်ရဲခြင်းကိုထွေးပွေ့လျက် ရိုးရိုးကုပ်ကုပ်ပင် နေ၏။ သို့အတွက် ရွာသူရွာသားများက ဦးသောဘိတကို လေးစားကြ၏။ ချစ်ခင်ကြ၏။ သူတို့ရွာအတွက် ဂုဏ်ယူကြ၏။

ယခုလည်း ကျိုးကန်းဒေါင့်ရွာက အလှူပင့်ဖိတ်လာ၏။ ကျောင်းဒါယကာကြီးဦးဖိုးမောင်က ဦးသောဘိတသွားဖို့ ဆိုင်ကယ်ပင် စီစဉ်ပေးနေလေပြီ။

“ကျိုးကန်းဒေါင့်ရွာက သိပ်မဝေးပါဘူး ဒါယကာကြီး၊ မနက်အလှူကြီးနေ့မှပဲကြတော့မယ်။ မနက် ၆ နာရီသာ ဒါယကာကြီးရဲ့ သားကို ကျောင်းကိုလွှတ်လိုက်ပါ”

“တင်ပါဘုရား”
သို့သော် ထိုအလှူသည် ဦးသောဘိတ၏စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေမည့်တဒဂံအချိန်က သူ့ထံသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်ရှိလာလေမည်ကို ဦးသောဘိတသည် ထိုစဉ်က စိုးစဉ်းမျှ မရိပ်စားမိခဲ့ချေ။

x x x

အလှူမှ အသံချဲ့စက်အသံသည် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ထွက်ပေါ်နေသည်။

အလှူသည်ကား ကြက်ပျံမကျစည်ကားလှ၏။ နေ့တစ်ပိုင်း ဆိုင်းဝိုင်းကလည်းပါသည့်အတွက် ဈေးသည်များ၊ အလှူပွဲလာစဉ် ပရိသတ်များဖြင့် အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်ဆူညံနေသည်။ အလှူပွဲသို့ ယခုမှ လာသူများလည်းရှိသည်။ အလှူမှကမ်းပေးသောယပ်တောင်လေးများကိုင်ကာ ပြန်ကြသူများကိုလည်းတွေ့ရပြန်၏။ ဦးသောဘိတသည် ဆိုင်ကယ်သမားကို ကျောင်းဝင်းအတွင်းထံသို့ မောင်းခိုင်းပြီး ကျောင်းဘေးတွင် ရပ်ခိုင်း၏။

“ဟာ ဆရာတော်ကြွလာပြီ၊ ကြွပါဘုရား”

ဦးသောဘိတကိုမြင်သည်နှင့် ခရီးဦးကြိုပြုကြ၏။ နွေးနွေးထွေးထွေးကြိုဆိုကြ၏။

“ဟင်-ဘုန်းကြီးက ဆိုင်ကယ် နဲ့ကြွလာတာလား၊ ကားမရှိဘူး ထင်တယ်”

လူအုပ်ထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ၏အသံသည် စူးစန့်ထွက်လာ၏။ အသံသည် အဝေးမှလာသော်ငြား ဦးသောဘိတ ဝီဝီသသကြားလိုက် ရသည်။ ထိုအသံကြားသော် သတိ ထားသည်ကြားမှ ရင်ကိုပြင်းစွာ လှုပ်ခတ်သည်။

“အေးဟယ် - ဟုတ်ပါရဲ့၊ ရဟန်းစာဆို နာမည်ကြီးဘုန်းကြီး နော်၊ သူ့ရွာက ဒါယကာတွေကလဲ ကားတစ်စီးလောက်တော့ ဝယ်လှူ ပေးသင့်ပါတယ်”

အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ စကားကြားသော် မိမိကိုယ်မိမိ ရှက် ရမလိုလိုဖြစ်နေပြန်၏။ ယခုခေတ် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးများသည် ကားကိုယ်စီရှိကြသည်။ အလှူ အတန်းနှင့်အခြားနေရာသို့ သွားလို ပါက ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့်သွားကြ၏။ ယခု ကျိုးကန်းဒေါင့်အလှူတွင် မိမိ ထက် အရင်ရောက်နှင့်နေသော ဘုန်းကြီးများ၏ ကားများသည် ကျောင်းအဝင်ဝတွင် စီစီရီရီရပ်ထား သည်မှာ အားကျစရာ။ ရပ်ရွာ များက ကားလှူဒါန်းထားသဖြင့် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးများသည် သွားလာရေးအဆင်ပြေကြသည်။

ဦးသောဘိတနွတ်မှမြွက်ဟ ပါမူ ရွာမှဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ကလည်း ကားဝယ်ကာ လှူဒါန်းကြ မည်မှာလည်း ဧကန်ဖြစ်သည်။

ရပ်ရွာကိုအားနာသဖြင့် ကျောင်း ဒါယကာကြီး ဦးဖိုးမောင်မိသားစုကို ဖွင့်ဟပါကလည်း မနေ့အမြန်ပင်ရ လိမ့်မည်။

သို့သော် ဦးသောဘိတ ကိုယ်တိုင်ကမူ မည်သည့်အရာကိုမှ တပ်မက်ခြင်းမရှိ။ စွဲလမ်းခြင်းမရှိ။ သပိတ်တစ်လုံး၊ သင်္ကန်းသုံးထည်၊ ကျိန်းစက်ရန် ကျောတစ်ခင်းစာ နေရာရှိလျှင် မိမိအတွက်လုံလောက် ပြီဟုခံယူထား၏။ တစ်ဖန် မိမိ၏ အလိုဆန္ဒသည် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ များအတွက် ကြီးလေးသည်ဝန် မဖြစ်စေချင်။ သို့အတွက် ရောင့်ရဲ ခြင်းကို အတတ်နိုင်ဆုံးကျင့်ကြံ၏။ သွားလာရန်ခရီးရှိပါက ဆိုင်ကယ် အဆင်ပြေလျှင် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားသည်။ ခြေကျင်ခရီးဆိုပါက ခြေကျင်လျှောက်သည်။ မိမိအတွက် နှင့် မည်သူ့ကိုမျှဒုက္ခမဖြစ်စေလို၊ မည်သူ့ကိုမျှလည်း ဝန်မပိစေလို ပေ။

ထိုစဉ် ကပ္ပိယတစ်ဦးသည် ဦးသောဘိတထံ အပြေးကလေး ရောက်လာကာ ကျောင်းပေါ်သို့ပင့် ၏။

“ကျောင်းပေါ်သို့ ကြွပါ ဘုရား”

ကျောင်းပေါ်သို့သာ ရောက် ခဲ့ရသည်။ မည်သို့ရောက်သည်ပင် မသိတော့။

“ဦးပဉ္စင်းဦးသောဘိတ တရားချီးမြှင့်ရမယ်နော်”

မိမိထက် ဝါပိုကြီးသော

ကျိုးကန်းဒေါင့်ဆရာတော်ကြီးက အမိန့်ရှိသည်နှင့် အလှူတရားဟော သည်။ ရေစက်ချသည်။ အလှူ ပြီးသည်နှင့် အခြားကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးများ ကားတစ်စီးမောင်းကာ ပြန်သွားကြသည်။ မိမိမှာမူ ဖုန် တလုံးလုံးထသောဆိုင်ကယ်နောက် မှ ပြုတ်မကျအောင် သတိကပ်၍ လိုက်ခဲ့ရသည်။

အင်း - ဒီအတိုင်းဆိုရင်မဖြစ် ပါဘူး၊ မနက်ဖြန်မနက် ကျောင်း ဒါယကာကြီးဆွမ်းပို့လာရင် ကား တစ်စီးဝယ်လှူကြဖို့ ပြောမှဖြစ် တော့မယ်”

အခြားရဟန်းတော်များ ကား ကိုယ်စီဖြင့် အလှူအတန်းလာနေ သည်ကိုတွေ့ရတော့ အာသဝေါမကုန် သေးသောပုထုဇဉ်ပီပီ ဦးသောဘိတ သည်လည်း ကားတစ်စီးရှိရင်ကောင်း မှာပဲဟု ထူးထူးခြားခြားတောင့်တ မိ၏။ တစ်ဖန် ကားလိုချင်သည့် စိတ်က တားမနိုင်၊ ဆီးမရဖြစ်လာ သည်။ မျက်စိထဲတွင်လည်း ကား လေးကိုသာ မြင်ယောင်နေသည်။ အလို ငါ့စိတ်တွေတယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့် ဟူ၍လည်း ဆန်းစစ်မိ၏။ သို့သော် တားဆီးနိုင်စွမ်းမဲ့ချေပြီကော။

ရွာသူရွာသားများကား မိမိ အပေါ်တွင် တာဝန်ကျေပါ၏။ မိမိ လိုအင်ဆန္ဒဟူသမျှ ပြည့်ဆည်းပေး ရန် အသင့်ရှိသည်။ မိမိနှုတ်မှ ကားလိုချင်တယ်ဟု ဖွင့်ဟရုံမျှဖြင့် မိမိကျောင်းဝင်းအတွင်း ချက်ချင်း ကားရောက်နိုင်သည်။

သို့သော် ရဟန်းတော်များ
စောင့်စည်းရမည့်သိက္ခာပုဒ်တော်ကို
မိမိရမ္မက်ကြောင့် ကျိုးပေါက်မခံနိုင်
ပါလေပြီ။

ဦးသောဘိတ၏ စိတ်တွင်
လောဘနှင့်အလောတတို့ လွန်ဆွဲ
နေသည်။ တစ်ညတာကုန်သွား
သည်။ ကောင်းကောင်းအိပ်မပျော်။
မနက်လင်းလျှင် ကျောင်းဒါယကာ
ကြီးကိုပြောရမည့်စကားလုံးများကို
စီကာစဉ်ကာ ရွေးချယ်နေ၏။

မနက် ၈ နာရီခန့်တွင်
ကျောင်းဒါယကာကြီးဦးဖိုးမောင်
တို့စနိုးမောင်နံ့သည် ကျောင်းပေါ်
တက်လာသည်။ လက်ထဲတွင်လည်း
ဆွမ်းချိုင့်နှင့်အတူ အထုပ်တစ်ထုပ်
ပါလာသည်။

“မြို့မှာ တက္ကသိုလ်တက်နေ
တဲ့သမီးလေး မနေ့ကပြန်လာတယ်

တုရား၊ ဦးပဉ္စင်းစာရေးရင် ညအိပ်
ရေးပျက်တယ်ပြောသံကြားလို့ ညည
ဘုဦးပေးရအောင် သစ်သီးဖျော်ရည်
တူးတွေလှမ်းမှာလိုက်တာ၊ ရောက်
လာလို့ ဦးပဉ္စင်းကို လာကပ်တာပါ
တုရား”

ဟင် - မိမိစာရေးစဉ်အိပ်ရေး
ပျက်ခြင်းကို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်
သစ်သီးဖျော်ရည်လာကပ်တယ်ဆို
ပါလား။ မိမိတစ်သက်တာလုံး သီလ
ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ကို အတတ်
နိုင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။ ဒါယကာ
များပို့သောဆွမ်းကို အလဟဿ
မဖြစ်စေရ။ ၂၂၇ သွယ်သော
သိက္ခာပုဒ်ကို လုံအောင်ထိန်းခဲ့သည်။
တော်ပါသေးရဲ့။ ကားလှူပါဟု
ပြောလျှင် စေတနာပါလေမှသာ
လှူခြင်းထိုက်တန်မည်။ အားနာ
သည့်အတွက် လှူရပါက ရဟန်း
တစ်ပါးအနေဖြင့် ခိုးခြင်းဟု ယိုးစွပ်
ကြလေမည်လား။

“တပည့်တော်တို့ ပြန်ပါအုံး
မယ်တုရား”

ဦးဖိုးမောင်တို့စနိုးမောင်နံ့
သည် ကျောင်းပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသွား
သည်။ ထိုစဉ် သူ၏စိတ်တွင်းသို့
ဖွင့်မပြောရကောင်းလားဟုသော
မကျေနပ်စိတ်တို့က လွှမ်းခြွှဲလာပြန်
သည်။ မိမိ၏ဆွဲအသောနှုတ်ကိုပင်
အပြစ်တင်ချင်လာသည်။ မရေရာ
သောအတွေးတို့သည် စိတ်ကို
ရှုပ်ထွေးစေ၏။ တစ်နေ့ဝင်၍ တစ်မိုး
ချုပ်လာပြီ။ ရှုပ်စမှောင်ရိုသန်းကာ
သန်းခေါင်ယံသို့ချဉ်းလာသည့် တိုင်

ဘယ်လူးညာလို့မိဖြင့်တစ်ရေးမျှပင်
အိပ်မရ။ မျက်စိထဲတွင် အဖြူရောင်
သန့်သန့်ကားလှလှလေးက ကလူ၏
သို့ မြူ၏သို့ မြူဆွယ်နေပြန်၏။

“ဟူး . . .”

သက်ပြင်းငွေ့ငွေ့လေး ချမိ
ပြန်၏။ တပ်မက်ခြင်းတဏှာကား
ဦးပဉ္စင်းဦးသောဘိတကို မြဲမြဲစွာ
တုပ်နှောင်ထားချေပြီ။ ယင်းသို့ပင်
ပူချည်တစ်လီ၊ ချမ်းချည်တစ်လှည့်
ဖြင့် ဖွင့်မပြောခဲ့သည်မှာ ၇ ရက်ခန့်
ပင် ကျော်လွန်လာခဲ့ချေပြီ။ ယင်း
အချိန်အတွင်း စိတ်ချမ်းမြေ့ခြင်း
ကား ဦးသောဘိတအတွက် အလျှင်း
ကင်းဝေးနေဘိ၏။

× × ×
“ဟူး . . .”

သက်ပြင်းငွေ့ငွေ့ချ၏။ လေ
ပူနှင့်အတူ အပူငွေ့များဒလဟော
မျောပါသွားပါက ကောင်းလေစွဟု
တွေးမိ၏။

“ဒေါင် - ဒေါင် - ဒေါင်
- ဒေါင်”

တိုင်ကပ်နာရီ၏ နဂီစည်းသံ
သည် ဦးသောဘိတအဖို့ ချောက်ချား
ဖွယ်ကောင်းနေ၏။ နံနက် ၄ နာရီ
ပင် ထိုးချေပြီ။ အမှောင်ထဲမှနာရီကို
မမြင်ရသော်ငြား လှမ်းကြည့်မိ၏။
ဝင်းဝင်းလက်လက် ကားတစ်စီး
သည် မှောင်ရိပ်ခိုကာ လှစ်ခနဲပြေး
သွား၏။

“ဟင်း”

သက်မတစ်ချက်သည် နှာထ
မှတစ်ဆင့် လေထဲသို့အရှိန်ပြင်းပြင်း

ထွက်သွား၏။ ဦးသောဘိတသည် တစ်ဖက်သို့စောင်းကာ မျက်စိစုံမှိတ် အိပ်နိုင်ရန်ကြိုးစား၏။ သို့သော် အိပ်စက်ခြင်းဟူသည် ဤကာလ အတောအတွင်းဝယ် ဦးသောဘိတ ထံ ပျော်မွေ့ဟန်မတူပေ။

ထိုအချိန်၌ ဦးသောဘိတ ၏အတွေးအာရုံထဲတွင် ငယ်စဉ် က ကံကူလက်လှည့်ဆရာတော်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ဆရာတော်ကြီးက ဦးသောဘိတကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့် ပြီး အေးငြိမ်းသောအသံဖြင့် -

“အင်း . . . ဦးပဉ္စင်းက

လိုချင်မှုလောဘတဏှာကို တပ်မက် လွန်းအားကြီးနေတာဟာ တစ်နည်း အားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းအာရုံရုံကွန်ရက် မှာ ပျော်မွေ့နေတာပဲ။ ရဟန်း ဆိုတာက အနေအထိုင်၊ အစား အသောက်ခြီးခြံရတယ်။ အာဟာရ သင့်တင့်မျှတရုံသာဘုဦးပေးရတယ်။ အလိုလောဘကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းနိုင်ရမယ်။ အလိုရမ္မက် ကြီးနေရင်တော့ ပူလောင်ခြင်းတွေ က ဦးပဉ္စင်းဆီမှာ ပျော်ပျော်ပါးပါး ဝန်းရံနေကြမယ်ဆိုတာ သတိချုပ်ရ မယ်။ ပြီးတော့ မိမိကြောင့် သူတစ်ပါး စိတ်ဆင်းရဲခြင်းမဖြစ်ပါစေနဲ့ကွယ်။ ဦးပဉ္စင်းရဲ့ဆန္ဒကြောင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေ သောကမပွားမိ အောင် သတိထားဆင်ခြင်နေထိုင် ရမယ်။ ဦးပဉ္စင်းရဲ့သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာကြောင့် အားလုံးကကြည်ညို နေကြမှာပါ။ အပူဇော်ခံပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အများကြည်ညိုလေးစားအောင်

လဲ သိက္ခာကိုထိန်းသိမ်းနိုင်ရမယ်။ ဒီလောက်ဆိုရင် ဦးပဉ္စင်းနားလည် လာပါလိမ့်မယ်။ ဦးပဉ္စင်းလဲ စာပေ ကျမ်းဂန်နဲ့စပ်ကျမ်းကျင်ပြီး တရား ဓမ္မစာပေတွေကို ရေးသားနေသူ ပဲလေ။ သတိသမ္ပဇ်ကို မြဲမြံစွာ မှတ်နိုင်ပြီဆိုရင်တော့ အေးမြခြင်း စမ်းရေကို သောက်သုံးရပါလိမ့် မယ်ကွယ်”

ဆရာတော်၏အသံတိုးလျှ သွားသည်နှင့် ရုပ်သွင်ပါဖျတ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

“ဟင်-တင်ပါ့ဘုရား၊ တင်ပါ့ ဘုရား၊ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ဆရာတော်ဘုရား”

ဦးသောဘိတသည် ငယ် ဆရာတော်ကိုရည်မှန်းရင်း လက်အုပ် ချီလျက် ဦးအကြိမ်ကြိမ်ချလိုက်၏။

ဦးသောဘိတသည် မိမိ ကိုယ်မိမိ ပြန်သုံးသပ်၏။ မိမိ၏ အလိုရမ္မက်သည် ရှက်ဖွယ်လိလိပါ တကား။ ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်နေပါ လျက် လိုချင်တပ်မက်မှုအာရုံနောက် ကောက်ကောက်ပါအောင်လိုက်ခဲ့ ၍ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းပြင်းစွာ ကြုံခဲ့ရပြီ။ ယခုသော် ဆရာတော် ၏ဆုံးမမှုကြောင့် တဖြည်းဖြည်း တည်ငြိမ်စပြုလာ၏။ သမ္ပဇ်ကို ကိုယ်၌ကပ်သော် အလိုရမ္မက်တည်း ဟူသောကာမဂုဏ်တို့သည် တက်စုံ လက်စုံရွက်ကုန်ဖွင့်၍ အဝေးသို့ ပြေးထွက်သွားလေပြီ။

ထိုစဉ် ကားလိုချင်ခဲ့သော စိတ်သည် ဦးသောဘိတနဲ့လုံးအိမ်၌

မြူမှုန်မျှပင်မရှိတော့။ တစ်ဖန် မည်သည့်တပ်မက်စွဲလမ်းမှုတို့မျှ ဦးသောဘိတထံတွင် မကိန်းအောင်း တော့။

ဆိုရပါမူ ဦးသောဘိတသည် နံနက်အာရုံဦးအချိန်ဝယ် စွဲလမ်း ခြင်းတို့ကင်းစင်ကာ အမှောင်ကို လည်း အလေးမမူ၊ ပြတင်းပေါက် မှ ဆောင်းလေကြမ်းကိုလည်း သတိ မထားဘဲ အေးငြိမ်းခြင်းဟူသည့် သန္တရသကို ပြည့်ပြည့်ဝဝစံစားကာ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်သွားလေ ၏။

x x x

“ဘုန်းဘုန်းဘုရား . . . ဘုန်းဘုန်းဘုရား”

အခန်းအပြင်ဘက်မှ ကိုရင် တစ်ပါးအသံကြောင့် အိပ်ရာမှန်း ၏။ နာရီကိုကြည့်မိတော့ မနက် ၇ နာရီပင် ကျော်လှလှဖြစ်နေပြီ။

အိပ်မရ၊ အိပ်မဝသည့် ည ပေါင်းကား များခဲ့ပြီ။ ယနေ့နံနက် အရုဏ်ဦးအချိန်မှ စိတ်အေးချမ်းသာ စွာအိပ်ရာသဖြင့် စိတ်လွတ်ကိုယ် လွတ်အိပ်ပစ်လိုက်သည်။ စိတ် လတ်ဆတ်သော် ခန္ဓာကား လန်း လေပြီ။

“တံခါးစေ့ထားတယ် ကိုရင် ရေ၊ ဝင်ခဲ့ပါကွယ်”

ကိုရင်စန္ဒိမာသည် တံခါးကို အသာအယာတွန်းဖွင့်ကာ ဦးသော ဘိတအား လက်အုပ်ချီလျက်လျှောက် တင်၏။

“ကျောင်းအဝင်ဝက ခရေ

ပင်ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ကျောင်းဒကာ ကြီးတို့ရောက်နေကြတယ်။ ဘုန်းဘုန်း အိပ်ရာနိုးတာကိုစောင့်နေကြတယ် ဘုရား။”

ဦးသောဘိတသည် ကိုယ် လက်သန်စင်ပြီးသော် ကျောင်း ဒါယကာကြီးတို့ကို ကျောင်းပေါ် တက်ခဲ့ရန် ကိုရင်စန့်မာကို အခေါ် လွှတ်၏။ ဦးဖိုးမောင်တို့စနိုးမောင်နဲ့ နှင့်အတူ မျက်နှာစိမ်းနီညိုသည် အမျိုးသားကြီးတစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်တို့ပါ လာ၏။

ဦးဖိုးမောင်၏ ဇနီးသည် ဦးသောဘိတကို လက်အုပ်ကလေး ချီလျက် လျှောက်တင်၏။

“သူတို့က မန္တလေးမြို့ကပါ ဘုရား၊ ဦးဘသက်နဲ့ ဒေါ်တင်ရီလို့ ခေါ်ပါတယ်။ မန္တလေးမှာ ပွဲရုံ လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ကြပါတယ်။ ပြီး တော့ ဦးပဉ္စင်းရဲ့စာဖတ်ပရိသတ် တွေပါဘုရား။”

“ဪ”

ဦးဖိုးမောင်၏ ဇနီးစကား ကြောင့် ဧည့်သည်စနိုးမောင်နဲ့ကို အံ့ဩစွာကြည့်မိ၏။ ဧည့်သည် များက ဦးသောဘိတကို နှစ်လိုဖွယ် ပြုံးကာ ခေါင်းကလေးညှိတ်၏။ ဦးဘသက်က ကိုယ်ကလေးယိုကာ ဦးသောဘိတကို ရိုရိုကျိုးကျိုး လျှောက်တင်၏။

“ဘာသာရေးစာစောင်တွေ မှာပါတဲ့ ဘုန်းဘုန်းရဲ့ ဓမ္မစာပေ တွေဖတ်ပြီး ဘုန်းဘုန်းကို လေးစား

ကြည့်ညို့နေတာပါဘုရား၊ ဒီက ဦးဖိုးမောင်တို့နဲ့ မန္တလေးမှာဆုံတုန်း ဘုန်းဘုန်းအကြောင်းပြောမိရာက ဦးဖိုးမောင်တို့ရွာက ဆရာတော် ဆိုတာသိရတာပါ။ ခုလိုဆုံတွေ့ခွင့် ရတာ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲဘုရား၊ ဘုန်းဘုန်းနဲ့တွေ့ဖူးချင်လို့ လိုက် ခဲ့တာပါဘုရား၊ ပြီးတော့ . . .”

ဦးဘသက်က စကားကို ဆက်မပြောတော့ဘဲ ဒေါ်တင်ရီကို ကြည့်၏။ ဒေါ်တင်ရီက စကားကို ဆက်၏။

“ဘုန်းဘုန်းစရီးသွားလာ ရင် အဆင်ပြေစေဖို့ ကားလာလှူ တာပါဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ လာ လှူတဲ့ကားကို အလှူခံတော်မူပါ ဘုရား၊ ကားလဲ ကျောင်းရှေ့မှာ တစ်ပါတည်းပါလာပါတယ်ဘုရား။”

“ဟင်”

ဦးသောဘိတ၏မျက်လုံးများ သည် ဝိုင်းစက်သွား၏။ နှုတ်စမ်း နှစ်လွှာပွင့်အာလျက် အံ့ဩလွန်း၍ မည်သည့်စကားကိုမျှပင် မပြော နိုင်ချေ။

ယခင်ကဆိုပါမူ ဝမ်းသာ လွန်း၍ ဣန္ဒြေပင် အတော်ထိန်းယူ ရပေမည်။ သို့သော် လိုချင်သော ဆင်းရဲကိုလည်း ခံစားဖူးခဲ့ပါ၏။ တောင့်တခြင်းဒုက္ခကိုလည်း ပွေဖက် ဖူးခဲ့ပါ၏။ တပ်မက်ခြင်းကျေးကျွန် အဖြစ်ကိုမူကား မက်မက်ဖူးဖူးခံယူ ဖူးခဲ့ပါလေပြီ။ ယင်း၌ ရောင့်ရဲခြင်း၊ မြိုးခြံခြင်းတို့နှင့်အတူ ကျေနပ်ခြင်း၊ တည်ငြိမ်ခြင်း၊ အေးချမ်းခြင်းတို့

သည် ဦးသောဘိတထံ တပျော် တပါးပူးဝင်လာလေ၏။

ထိုစဉ် ဦးသောဘိတ၏နား တွင်းသို့ ဆရာတော်ကြီး၏စကား သံများက တစ်ဖန် အေးအေးငြိမ့် ငြိမ့်ဝင်ရောက်လာပြန်၏။

“ဦးပဉ္စင်းရဲ့သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာကြောင့် အားလုံးက ကြည်ညို နေကြတယ်။ အပူဇော်ခံပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အများကြည်ညိုလေးစားအောင် လဲ သိက္ခာကိုထိန်းသိမ်းနိုင်ရမယ်၊ ဒီလောက်ဆိုရင် ဦးပဉ္စင်းနားလည် ပါလိမ့်မယ်။ ဦးပဉ္စင်းလဲ စာပေ ကျမ်းဂန်နဲ့စပ်ကျမ်းကျင်တဲ့ရဟန်း ဖြစ်ပြီး တရားဓမ္မစာပေတွေကို ရေးသားနေသူပဲလေ။ သတိသမ္ပစဉ် ကို မြဲမြံစွာမှတ်နိုင်ပြီဆိုရင်တော့ အေးမြခြင်းစမ်းရေကို သောက်သုံး ရပါလိမ့်မယ်ကွယ်။”

ဆရာတော်ကြီး၏ ဆုံးမ စကားသံသည် ဦးသောဘိတနား အနီးသို့ကပ်ပြောလာသကဲ့သို့ ကြားရ ၏။ ထိုစဉ် ဖန်ဝါမင်းသည် နံနက် ခင်း၏အလင်းရောင်ကို ဆောင်အုံ သောငှာ အရှေ့အရပ်မှထွက်ပေါ် လာခဲ့ချေလေပြီ။

ယခုမူ ဦးသောဘိတသည် ဖြစ်ပျက်သဘောတရားကိုဆင်ခြင် လာနိုင်လေပြီ။ တုန်လှုပ်ခြင်း အလျှင်း မရှိ ပကတိတည်ငြိမ်လျက် မမြဲ ခြင်းတရားကို ဆင်ခြင်နေလေ သတည်း။ ။

ရွှေညောင်မြေမောင်စန်းမြင့်

(၁)

အင်ကြင်းပင်ရွာကလေးမှာ ဦးလှသက်အား ဇာတ်သဘင်ကို အချစ်ကြီးသူတစ်ယောက်အဖြစ် သိထားကြသည်။ ဦးလှသက်အကြောင်း ပြောကြပြီဆိုရင် ငယ်စဉ်ကတည်းက ဇာတ်မင်းသားပိုးတော်တော်ထဲခဲသော အကြောင်းကို မပါမဖြစ်ပြောကြသည့်အလေ့ရှိသည်။

ဟုတ်လည်း ဟုတ်သည်။ ဦးလှသက်က ရွာနားဝန်းကျင်လာကသမျှ ဇာတ်ပွဲ၊ အငြိမ်ပွဲတွေကို မလွတ်တမ်းလိုက်ကြည့်သည်။ ရွာဘုရားပွဲ၊ ကျောင်းပွဲနှင့် ပွဲတော်ကြီးမှာ နှစ်စဉ်လာကကြသည့်ဇာတ်ဆိုလျှင်တော့ ဦးလှသက်တို့က မင်းသား၊ မင်းသမီးများအတွက် ဒေသထွက်လက်ဆောင်များပေးဖို့ စဉ်းစားထားပြီးသားပင်။

ပွဲတစ်ညကရှုပြီးပြီဆိုလျှင် ဦးလှသက်အိမ်မှာ ဇာတ်ထဲက မင်းသား၊ မင်းသမီးကနေ လူရွှင်တော်အဆုံး ခြေချင်းလိမ်နေကြသည်ကိုတွေ့ရတော့သည်။ ဘယ်လို စည်းရုံးလိုက်သလဲတော့မသိ။

အောင်လှသက် အိုးဝါဇလုံး ရေငှက်ဝါ

ပွဲကြည့်လျှင်တောင် ဦးလှသက်တို့က ဇာတ်ခုံပေါ်ကကြည့်လိုက်ရမှ အရသာတွေ့တတ်သည်။ ဒါကလည်း ပွဲခင်းထဲကကြည့်ရသည်ထက် ပိုကြည့်ကောင်း၍တော့ ဟုတ်မည်မထင်။ ဇာတ်သူဇာတ်သားများနဲ့ ရင်းနှီးချင်တာရယ်၊ သူနဲ့ ဘယ်လိုခင်မင်တယ်၊ ဘယ်လိုအရေးပေးတယ်ဆိုတာရယ်ကို ကြားဝါချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်သာဖြစ်မည်။ ပွဲခင်းထဲကနေ ဇာတ်ပွဲကိုကြည့်နေကြသည့် ရွာကလူတွေမြင်အောင် ဦးလှသက်က သူ့မျက်နှာကို ကန့်လန့်ကာပုဏ္ဏားကွယ်ကြားကနေ မကြာခဏထုတ်ထုတ်ပြတတ်၏။

“မောင်လှသက်ကလေး ဇာတ်ပွဲသာနှစ်ညကပြီးလို့ မိုးခင်စင်သာလင်းတာ အိမ်ကိုတန်းပြန်လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဇာတ်ပစ္စည်းတွေ၊ ကားလိပ်တွေဖြုတ်သိမ်းနေတာကို ပွဲခင်းထဲက ဖျာစုတ်ပေါ်ကနေထိုင်ကြည့်ရင်း တဖြည်းဖြည်းခံစားနေသေးတာ”

ဦးလှသက်၏မိခင် ဒေါ်တင်မြိုင်က သူ့သားအကြောင်းပြောတိုင်း ဇာတ်ပိုးထသည်ကို ထည့်ထည့်ပြောတတ်သည်။

“ဇာတ်ပွဲကြီးပြီးလို့ ရွာကပြန်ကြပြီဆိုတော့မှ ငါ့မှာ ဟင်းခနဲသက်ပြင်းချနိုင်တော့တယ်၊ ဘယ်နှယ်တော် ရှိတာတွေ၊ မရှိတာတွေ မောင်လှသက်က နားလည်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဇာတ်ထဲက မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေအကုန်လုံးကို အိမ်

ပင့်လာပြီး ဧည့်ခံကျွေးမွေးတော့ တာပဲ။ ကျွေးရုံတင်ပဲလားဆိုတော့ မဟုတ်ဘူး။ ပေးတာကမ်းတာတွေ ကလဲ ရှိသေးတယ်။ ဇာတ်ပွဲကြီး လဲပြီးရော ငါ့မှာ မျက်ဖြူဆိုက်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ရတော့တယ်။ ပြန်သွားတဲ့ ဇာတ်သူ ဇာတ်သားတွေကတော့ ဘယ်သိရုံမတုံး၊ မောင်လှသက် ဇာတ်သမားကို ချစ်ပုံများကွယ်”

ဒေါ်တင်မြိုင်က သူ့သား ဦးလှသက် ဇာတ်သမားများကို ချစ်ပုံ။ ဇာတ်မင်းသား၊ ဇာတ် မင်းသမီးများကို အထင်တကြီးဖြင့် လေးလေးစားစားရှိပုံ။ စေတနာ ထားပုံများအား တဖွဖွပြောတိုင်း တစ်ခုခုကို အလေးအနက်တွေ့နေ သည့်အရိပ်အယောင်များ မြင်တွေ့ ရတတ်သည်။

တကယ်တော့ ပါရမီမပါခဲ့၍ သာ ဦးလှသက်တစ်ယောက် ဇာတ် မင်းသားမဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ဇာတ် သဘင်အနုပညာကို ဝါသနာကြီးသူ တစ်ယောက်အဖြစ် အင်ကြင်းပင် တစ်ရွာလုံးက သိထားကြသည်။

အင်ကြင်းပင်ရွာသည် ရွှေဘို မြို့၏မြောက်ဘက် ၁၄ မိုင်ခန့် ကွာဝေးသည့် ခင်ဦးမြို့နယ်ကလေး တွင်ရှိသည်။ ခင်ဦးမြို့နှင့်လည်း သိပ်မဝေးပေ။ ၅ မိုင်ခန့်သာရှိမည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင်ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဇာတ်ချက်မြှုပ်ဖြစ်ပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံးခဲ့ ရာ ဝေဘူကျောင်းတော်ကြီးလည်း ရှိသည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အလှူပွဲ၊ ကျောင်းပွဲများ ပေါ်လေ့ရှိပြီး ကဆုန် ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်ကိုတော့ မဖြစ်မနေ စည်စည်ကားကားကျင်းပ ကြသည်။ ဇာတ်ပွဲလည်းပါသည်။ ဇာတ်ပွဲအတွက် တပေါင်း-တန်ခူး လောက်ကတည်းက မန္တလေးသို့ သွားပြီး ကြိုတင်ငှားရမ်းထားကြ ရသည်။ ဇာတ်ကောင်းရဖို့အရေး ပဲဖြစ်သည်။ ဦးလှသက်က ကဆုန်ပွဲ ရောက်တော့မည်ဆိုလျှင် အုမြူး နေတတ်သည်။ ရွာမှာ အလှူပေါ်ပြီ ဆိုလျှင် ဦးလှသက်က ပိုပျော်ပါ သည်။

ဇာတ်မင်းသားအလွန်ဖြစ် ချင်ခဲ့သည့် ဦးလှသက်တစ်ယောက် ထိုအခွင့်အရေးကို လက်လွတ်မခံ ပါ။ ရွှေဘိုက ဇာတ်မင်းသားဟောင်း ငါးမည်ရမောင်တင်ထံအရောက်သွား ပြီး ဇာတ်မင်းသားအဝတ်အစားများ ကိုအခကြေးငွေဖြင့် ပေးငှားကာ အလှူလှည့်သည့်အခါတွင် လှည်း တစ်စီးပေါ်တက်ပြီး ကွေးနေအောင် ကတော့သည်။

တစ်နှစ်ကတော့ ကဆုန်ပွဲ တွင်လာကသည့် မန္တလေးက ဇာတ် ဆရာနှင့် ဦးလှသက် တော်တော် ရင်းနှီးလိုက်သလိုရှိသည်။ ဇာတ်ထဲ ကိုလိုက်တော့မည့်အရိပ်အယောင် များအား ဒေါ်တင်မြိုင်ရိပ်မိ၍လား တော့မသိ။ ‘ဒီကောင်ကို ရွာကမရွာ နိုင်အောင် လုပ်မှဖြစ်တော့မယ်’ ဆိုပြီး မုဆိုးမဒေါ်တင်အေး၏ သမီး ဦးလှသက်တစ်ဖက်သတ်ကြိုက်နေ

သည့် ခင်အေးကြည်နှင့်ပေးစားရန် ဒေါ်တင်မြိုင် လုံးပန်းတော့၏။

ကြာကြာမစည်းရုံးလိုက်ရ ပါ။ ခင်အေးကြည်က ခေါင်းညိတ် သဘောတူလာသောကြောင့် အချိန် မဆိုင်းဘဲ ဦးလှသက်နှင့်ပေးစား လိုက်တော့သည်။ ဒေါ်တင်မြိုင်၏ အကြံအောင်မြင်သည်ဟု ပြောရ ပေမည်။ ခင်အေးကြည်နှင့်ညားပြီး ကတည်းက ဦးလှသက် ဇာတ်ထဲ လိုက်မည့်အစီအစဉ်သည် မှန်ဝါးဝါး ဖြင့် ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။

သို့သော် ဦးလှသက်က လွယ်လွယ်ဖြင့် အလျှော့ပေးခဲ့သည် တော့မဟုတ်ပေ။ သားကလေး မိုးသိန်းစော်မွေးလာ၍ သူ့ဆန္ဒများ ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ရသော်လည်း သူ ဇာတ်မင်းသားအလွန်ဖြစ်ချင်ခဲ့သည့် စိတ်ကို သူ့သား မိုးသိန်းစော်၏ ရင်ဘတ်ထဲသို့ ရောက်အောင်ထည့် တော့သည်။

နာမည်ပေးတာတောင် သူ သိပ်ကြိုက်သည်။ ဇာတ်မင်းသား မိုးဝင်းနှင့်သိန်းစော်၏ နာမည်နှစ်ခု စလုံးကိုယူပြီး ‘မိုးသိန်းစော်’ဟု နာမည်ပေးခဲ့တာမဟုတ်လော။

“ငါ့သားရာ မင်းကြီးလာရင် ဇာတ်မင်းသားကြီးဖြစ်အောင်လုပ် စမ်းပါကွာ၊ အဖေတုန်းက မင်းအမေ ဇာတ်လမ်းလာရုံပဲလို့ မင်းသားမဖြစ် ခဲ့ရတာကွ”

ဦးလှသက် ဤလိုပြောတိုင်း ခင်အေးကြည်ကလည်း ကြက်ခေါင်း ဆိတ်အထိမခံဘဲ -

“ကျုပ်ကို တစ်ဖက်သတ် စကြိုက်တာက တော်ပါနော်၊ ဒီမှာ ကိုလှသက် တော့အမေဒေါ်တင်မြိုင် ကျုပ်ကို လာနားချတာတောင် ကျုပ်က လန့်ချီစဉ်းစားပြီးမှ တော့ ကို ယူခဲ့တာ၊ အခုကတည်းကပြော ထားမယ်၊ ကျုပ်သားကို ဇာတ် မင်းသားပိုးတော့မသွင်းနဲ့၊ ကျုပ် သားက ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်ခဲ့သူတော် ရှေ့”

ခင်အေးကြည်က သူ့သား ကို ဦးလှသက်လို ဇာတ်ပိုးထဲမှာ စိုးရိမ်သည်။ ဦးလှသက်လို ဇာတ် ကြည့်ဝါသနာလည်း မပါခဲ့။ သား ကလေး မိုးသိန်းဇော်ကို ဘွဲ့ရပညာ တတ်ကြီးဖြစ်စေချင်သည်က မိခင် ဖြစ်သူ ခင်အေးကြည်၏ အိပ်မက် ပင်ဖြစ်သည်။

(၂)

ခင်အေးကြည်၏ ဆုတောင်း မပြည့်ခဲ့ပါ။ သားဖြစ်သူ မိုးသိန်း ဇော်က ဦးလှသက်သွေးအပြည့်ပါ သည်ဟုပြောရမည်။ ဦးလှသက် ထက်ပင် ဇာတ်ပိုးကြီးသူဟုဝေဖန် ရမည်လားမပြောတတ်။ ဦးလှသက် ငယ်ငယ်ကသင်ထားသည့်အတိုင်း “အဖေ ကျွန်တော်ဇာတ်မင်းသား ဖြစ်ချင်တယ်”ဟုလည်းပြောရော ဦးလှသက်တစ်ယောက် ထိဆုကြီး ပေါက်သည့်လူလို ထခုန်လေတော့ သည်။

“ဒါမှ ငါ့သားကွ၊ ဇာတ် မင်းသားဆိုတာ လူတစ်သိန်းမှာ တစ်ယောက်တောင် မလုပ်နိုင်ကြ

ဘူး ငါ့သားရ၊ မင်း မင်းသားဖြစ် အောင်လုပ်ကွာ၊ မင်းဇာတ်မင်းသား ကြီးဖြစ်ရင် အဖေပျော်မှာကွ”

ဦးလှသက် အပျော်ကြီး ပျော်သလောက် ခင်အေးကြည်က သက်ပြင်းတွေသာ ကျိတ်ကျိတ်ချ နေတော့သည်။ သားဖြစ်သူကို လည်း ခင်အေးကြည်မနိုင်တော့။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဦးလှသက် ထက်ပင် ဖွတ်တရွတ်ဆန်လှသည်။ ခေါင်းလည်းမာသေး၏။ သူဖြစ် ချင်သည်ကို ဖြစ်အောင်လုပ်မည့်သူ ဟု ခင်အေးကြည်ယုံကြည်သည်။

အင်ကြင်းပင်တစ်ရွာလုံးက မိုးသိန်းဇော်ကိုကြည့်ပြီး “လာပြီ ဟေ့ ဒုတိယလှသက်”ဟု ဝေဖန် ပြောဆိုကြလေတိုင်း ဦးလှသက် ပြန်လည်တုံ့ပြန်ပုံက တစ်ဆင့်မြင့် လာသည်။

“ကျုပ်သားကို ဒုတိယ လှသက်လို့မပြောပါနဲ့၊ ကျုပ်က ရွာအလှူဖွဲ့မှာ လည်းပေါ်တက် ကခဲ့ရတာလောက်နဲ့ ကျေနပ်လိုက် ရတဲ့ဇာတ်ရူးပါ၊ ကျုပ်သားက မီးရောင်အောက်က တကယ့်ဇာတ် မင်းသားကြီးဖြစ်ခဲ့သူဗျ”

ဦးလှသက်က သားဖြစ်သူ အပေါ်မှာ မျှော်လင့်သလောက် ခင်အေးကြည်ကတော့ ရင်တမမ ဖြင့် နေရလေသည်။ ဒေါ်တင်မြိုင်က တော့ “နင်ရူးတိုင်း ငါ့မြေးကို မရူး ခိုင်းစမ်းနဲ့ မောင်လှသက်”ဟုသာ ပြောဖို့တတ်နိုင်သည်။

ဒေါ်တင်မြိုင်နှင့် ခင်အေး

ကြည်တို့ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေသည့် ကြားက မိုးသိန်းဇော်တစ်ယောက် ၁၀ တန်းစာမေးပွဲကြီးအပြီးမှာ အိမ် မှ တိတ်တိတ်ကလေးထွက်ကာ ဇာတ်ထဲလိုက်သွားလေတော့သည်။ စာကလေးတစ်စောင်တော့ ရေးပေး ဖော်ရခဲ့သေး၏။ မစိုးရိမ်ဖို့၊ မပူပန် ဖို့ ဘယ်လိုပင်ရေးရေး ခင်အေးကြည် နှင့် ဒေါ်တင်မြိုင်မှာ ကမ္ဘာပျက်လှ မတတ်ပင်။ ဦးလှသက်က ဘာမှ မဖြစ်သလို သွေးအေးအေးဖြင့်နေ လေ ခင်အေးကြည် အခံရခက်လေ ဖြစ်သည်။

ဒီကိစ္စ ဦးလှသက်စနက် တွေ့ပါကိုပါရမယ်ဟု ခင်အေးကြည် တွေးမိသည်။ သားဖြစ်သူမိုးသိန်းဇော် ၏ ခြေလှမ်းကို ဦးလှသက်မသိမရှိ၊ သိလိမ့်မည်ဟု ခင်အေးကြည်ထင်မြင် ယူဆသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဒေါ်တင်မြိုင် ပြောသည့်အတိုင်း မိုးသိန်းဇော် လိုက်သွားသော မန္တလေးဇာတ် နောက်သို့ ဦးလှသက်နှင့်အတူ ခင်အေးကြည်လိုက်ရတော့သည်။ မိုးသိန်းဇော်ကို သေသေချာချာ အပ်နှံရန်အတွက်ဖြစ်သည်။ ဦးလှ သက်ကတော့ ခင်အေးကြည်ကို နှစ်သိမ့်ရင်း ခပ်ပြုံးပြုံးသာလုပ်နေ တော့သည်။

(၃)

ဇာတ်ဆရာကြီးဦးကျင်စိန် ထံ မိုးသိန်းဇော်ကို သေသေချာချာ အပ်နှံပြီး ဦးလှသက်တို့ ရွာကိုပြန် ခဲ့ကြလေသည်။

ဘိုးလေးထွန်းထံမှ တိကျသည့်အဖြေကိုကြားလိုက်ရမှသာ ဦးလှသက် စိတ်အေးနိုင်တော့၏။ တစ်ရွာလုံးကလည်း မိုးသိန်းဇော်ပါသည့်ဇာတ်ကိုငှားရမ်းရန် ဆန္ဒပြင်းလာကြသည်မို့ ဦးလှသက်အပျော်ကြီးပျော်မိသည်။

ဇာတ်ခုံကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်လုံလုံမြို့မြို့ဆောက်ဖို့၊ ဇာတ်သမားများအတွက်လိုအပ်သည်များစီစဉ်ပေးဖို့ကအစ ဦးလှသက်ကတာဝန်ယူလိုက်၏။

မန္တလေးကို ဇာတ်ငှားသွားကြတော့လည်း ဦးလှသက်ကိုယ်တိုင်လိုက်သွားသည်။ မိုးသိန်းဇော်ပုံပါသည့်ဇာတ်ကြော်ငြာစာရွက်ကြီးကို ဘလက်ဘုတ်ပေါ်မှာ သေသေချာချာကပ်ပြီး ရွာအလယ်လမ်းဆုံမှာ ထောင်ထားလိုက်သည်။ ရွာမှာ ရှိသည့်ကလေးလူကြီးများ တအံ့တခဲလာကြည့်ကြသည်ကိုကြည့်ပြီး ဦးလှသက် ပီတိဖြာနေတော့၏။

(၅)

ညနေ နေမစောင်းခင်ကတည်းက ပွဲခင်းက ကြက်ပျံမကျစည်ကားနေလေသည်။ ကိုယ့်ရွာမင်းသားကို အားပေးချင်သည့်စိတ်ကြောင့် ပွဲမဝင်ခင် ၂ ရက်အလိုမှာကတည်းက ပွဲကြည့်နေရာကို ပရိသတ်က သူထက်ငါ ဦးအောင်နေရာယူထားပြီးသားဖြစ်နေသည်။ တချို့က ဖျာများ ကိုယ်စီခင်းပြီး နေရာသတ်မှတ်ကြသည်။ တချို့က မိသားစုစုတင်ကြီးများကို ပွဲခင်းထိပ်

က ပြန်ကြားရေးတဲကလေးရှေ့မှာ ခင်းထားကြသည်။ ပွဲခင်း၏ဘေးနှစ်ဖက်က ဘယ်ညာထောင့်မှာ ခင်းသူက ခင်းကြသည်။

ပွဲကြည့်ခုတင်ကြီးများ၏ အနောက်မှာ လှည်းဦးထောက်ထားသည့် ပွဲကြည့်လှည်းငယ်လေးများ အတန်းလိုက်ရှိနေသည်။ ဘေးရွာမှလာကြည့်ကြသည့် ပွဲကြည့်လှည်းများလည်းပါသည်။ ဦးလှသက်တစ်ယောက် ဇာတ်ခုံနှင့်အိမ်ကို ကြမ်းတစ်ပြေးတည်းထားနေရာသလားတော့မသိ၊ တစ်နေကုန်အောင် ကူးရည်သန်းချည်လုပ်ပြီး အလုပ်တွေရွပ်နေတော့သည်။

ဇာတ်သမားတွေအတွက် လိုအပ်သမျှကို ဦးလှသက်ကပင် ဦးဆောင်ပြီး ဖြည့်ဆည်းပေးနေရသည်။ ဇာတ်အတွက်လိုအပ်သည့် သောက်ရေသုံးရေ၊ ကြိုးခွေ၊ ကားလိပ်ဆင်ရန် ဝါး၊ ဖျာကနေ လမိုင်းတင်ရန် အုန်း၊ ငှက်ပျောပွဲအဆုံးထိ ဦးလှသက်ဦးဆောင်ပြီး စီစဉ်ပေးနေသည်သာ။

ထို့ပြင် အိမ်မှာရောက်နေသည့် ဇာတ်သူဇာတ်သားအချို့နှင့် ဘေးရွာမှလာသည့်ဧည့်သည်တချို့ကိုလည်း ပြေးပြီးဧည့်ခံလိုက်သေးသည်။ ဇာတ်ပွဲထွက်ချိန်နီးနေ၍ မကြာခင် ပွဲစတင်ထွက်ပါတော့မည်ဟုကြေညာမှသာ ဦးလှသက်အနားရတော့သည်။

ဇာတ်ပွဲထွက်ပါပြီ။ မြန်မာရွှေဆိုင်းတော်နှင့် အနောက်တိုင်း

တေးဂီတအဖွဲ့တို့ပေါင်းစပ်တီထွင်ထားသည့်အရသာက ဆန်းသစ်ရင်ခုန်စရာကောင်းလှလေသည်။ ဖြူ၊ နီ၊ ပြာ၊ ဝါ ရောင်စုံမီးဆလိုက်များအောက်က တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည့် စိန်ကတ္တီပါပြည်ဖုံးကားလိပ်ကြီးကို ဆွဲမလိုက်သည်နှင့် ပွဲခင်းတစ်ခုလုံး ခေါင်းများထောင်ကုန်ကြသည်။

ဘုရားဖူး၊ နတ်ကတော်ယိမ်း၊ အပျိုတော်ကြီး အကတွေပြီးဆုံးသွားသည့်အခါ မိုးသိန်းဇော်က ပဏာမမိတ်ဆက်တေးတစ်ပုဒ်ဖြင့် ကတ္တီပါရင်ခွဲကားလိပ်ကြီးကို ခွဲပြီးထွက်လာသည်။ ထိုအခါ “ဟေး”ဆိုသည့်အသံကြီးနှင့်အတူ လက်ခုပ်သံများက ပွဲခင်းတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းသွားလေသည်။

“မိုးသိန်းဇော်ကွ”

“ဟေ့ - တို့အင်ကြင်းပင်ရွာသားကွ”

“ကိုလှသက်သားကွ”

ပွဲခင်း၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီမှ ကာလသားတို့၏ အော်သံနှင့် လက်ခေါက်မှုတ်သံများ ဆူညံလာသည်။ မိုးသိန်းဇော်ကို ပန်းကုံးစွပ်နေကြသူများကလည်း မနည်းမနောပင်။

ခင်အေးကြည်က ဇာတ်ခုံပေါ်ကခုံတစ်လုံးပေါ်မှာ ယပ်တောင်တစ်ချောင်းဖြင့် ကြည့်နေသည်ကို ဇာတ်စင်အောက်က ပရိသတ်ထံကနေ ဦးလှသက်မြင်နေရသည်။ ပွဲတစ်ညကပြီးသည့်အခါမှာတော့

မိုးသိန်းဇော်၏ နာမည်တစ်လုံးက ရွာနားနီးစပ်တွင်သာမက တစ်နယ်လုံးကိုပါ သိမ့်သိမ့်တုန်အောင်ပျံ့နေတော့သည်။

မိုးသိန်းဇော်ကလည်း နှစ်ညစလုံး မိုးလင်းသည်အထိ ကြိုးစားကပြခဲ့ပါသည်။ ပရိသတ်များဆီက အသံမျိုးစုံအောင်ကြားနေရသည်။

“အင်ကြင်းပင်ရွာက ကိုလှသက်သားတဲ့ကွ၊ ကောင်းလိုက်တဲ့အသံက ချိုအီနေတာပဲကွာ၊ တို့ရွာဘုရားပွဲကျရင်တော့ ဒီဇာတ်ကိုငှားခိုင်းရမယ်ဟေ့”

“တို့ရွာမှာ ဒီလိုနာမည်ကြီးမင်းသားတစ်ယောက်ပေါ်လာတာ ဂုဏ်ယူတယ်ကွာ၊ ဦးလှသက်ကြီးမြေတောင်မြောက်ပေးရကျိုးနပ်လိုက်ပါဘိ”

“မိုးသိန်းဇော် ချောလာလိုက်တာဟယ်၊ အရင်နှစ်တွေက ရွာအလည်လာတုန်းကနဲ့တောင်မတူဘူး”

“အေးလေ - နာမည်ကြီးမင်းသားဖြစ်လာပြီပဲ”

“ဟဲ့ - မိမိခံကားအနက်ကြီးနဲ့ ရွာအထိလိုက်လာတဲ့ ဟိုခပ်ချောချောအမျိုးသမီးက မိုးသိန်းဇော်ရဲ့ ရည်းစားဆို၊ မန္တလေးဈေးချိုတော်က မြသုံးလုံးပိုးထည်တိုက်ပိုင်ရှင်ရဲ့ သမီးဆိုလားပဲဟဲ့”

ဇာတ်ပွဲနှစ်ညကအပြီးမှာတော့ မိုးသိန်းဇော်နှင့်ပတ်သက်သည့် စကားများကို ဦးလှသက်

ကြားနေရသည်။ ဦးလှသက်ရင်ထဲမှာတော့ . . .။

(၆)

မိုးသိန်းဇော်တို့ဇာတ်အဖွဲ့ကားကြီးက မန္တလေးကို ကူးပြီး ညဆက်ကပြဖို့အတွက် ဇာတ်ပစ္စည်းများကိုအမြန်တင်ကာ ထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။

ဦးလှသက်တို့အိမ်ကလေးမှာ တိတ်ဆိတ်နေလေသည်။ မိုးသိန်းဇော်ကို လာနှုတ်ဆက်ကြသည့် ရွာခံလူတွေလည်း မရှိတော့။ အိမ်ရှေ့မှာတော့ မိမိခံကားအနက်ကြီးက ခံခံကြီးရပ်ထားလေသည်။ ကားပေါ်မှာ မန္တလေးမှ အင်ကြင်းပင်ရွာအထိလိုက်လာကြသည့် ကိုမျိုးတင့်နှင့် မြသုံးလုံးပိုးထည်တိုက်ပိုင်ရှင်၏ သမီး စောမြနွယ်တို့မောင်နှမနှစ်ယောက်က ဦးလှသက်တို့ကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး မိုးသိန်းဇော်ကို အသင့်စောင့်နေကြသည်။ ခင်အေးကြည်နှင့် ဒေါ်တင်မြိုင်တို့က မိုးသိန်းဇော်ကိုပွေ့ဖက်ပြီး အလွမ်းသယ်၍မဆုံးနိုင်။

ရွာကို မကြာခဏပြန်လာပေးဖို့ အသက် ၈၀ ကျော်နေပြီဖြစ်သည့် ဒေါ်တင်မြိုင်က တတွတ်တွတ်ပြောနေရှာသည်။ ဦးလှသက်က ဘာစကားတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောဘဲ ငြိမ်သက်နေရာမှ -

“ကဲ ပြောလို့ရပြီ မိုးသိန်းဇော်၊ မင်း မနေ့ညကတည်းက ပြောချင်နေတဲ့အရေးတကြီးကိစ္စဆိုတာ ဘာလဲ” ဦးလှသက်က လမ်းဖွင့်ပေး

လိုက်သည်နှင့် မိုးသိန်းဇော်က အလိုက်တသိဝင်လာပြီး လေအေးလေးဖြင့် ပြောသည်။

“ကျွန်တော် နောက်နှစ်က စပြီး ဇာတ်မကတော့ဘူးအဖေ”

“ဘာ . . .”

ဘယ်လိုမှထင်မှတ်မထားသည့်စကားမို့ နွေခေါင်ခေါင်မှာ မိုးကြိုးပစ်ချခံလိုက်ရသလို ဦးလှသက် အံ့ဩတုန်လှုပ်ကာ ချက်ချင်းမတ်တတ်ထရပ်မိလျက်သားဖြစ်သွားသည်။

“မင်းဘာပြောလိုက်တယ်၊ ဇာတ်မကတော့ဘူးဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်အဖေ၊ ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ပြုတော့မှာမို့”

မိုးသိန်းဇော်၏ စကားကြောင့် အိမ်ရှေ့မှာရပ်ထားသည့် ကားအနက်ကြီးကို ဦးလှသက် တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“မိုးသိန်းဇော် ငါနားကြားလွဲတာမဟုတ်ပါဘူးနော်”

“ကျွန်တော် သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီးမှပြောတာပါအဖေ”

ဦးလှသက်မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး သိသိသာသာ နီရဲလာသည်။ တိုင်ထိပ်ပေါ်ရောက်ခါနီးမှ ခြေချော်ကျလာသည့် ချောတိုင်တက်သမားလို မိုးသိန်းဇော်ကို အဖြစ်မခံချင်ပေ။

“ငါ့စိတ်ထဲမှာ မနေ့ညကတည်းက တထင့်ထင့်ဖြစ်နေခဲ့တာ၊ ငါက တောသားဆိုပေမဲ့ အနုပညာသမားတစ်ယောက် သိပ်

အောင်မြင်လာရင် သူ့နောက်မှာ
ငွေကြေးနှစ်မိန်းမပါ ကပ်ပါလာတတ်
တယ်ဆိုတာ ငါသဘောပေါက်ပါ
တယ်။ မင်းဟာ အခုမှအောင်မြင်
မှုလမ်းကြောင်းပေါ်ရောက်လာတဲ့
သူတစ်ယောက်ပါ။ ငါမျှော်လင့်ထား
တဲ့မင်းဘဝက အခုထက်ပိုသေး
တယ်။ ဒီအချိန်မှာ အိမ်ထောင်ပြု
မယ်ဆိုတာ မင်းအတွက်စောလွန်း
သေးတယ်။ ဒါကိုလဲ မင်းကိုငါ အဆုံး
စွန်အောင် နားလည်ပေးလိုရသေး
တယ်။ အခုမင်းက ဇာတ်ပါမကချင်
တော့ဘူးဆိုတော့ မင်းကိုဖြစ်စေချင်
လွန်းခဲ့တဲ့ ငါတို့ရဲ့စေတနာတွေကို
မင်းက စော်ကားလိုက်တာလား၊
မိုးသိန်းဇော်၊ ဘာလဲ မင်းဇာတ်မက
တော့မှ သူက မင်းကိုယူမယ်တဲ့လား၊
ဖြေလေကွာ ”

ဦးလှသက်၏အသံများက
ထိန်းကွပ်၍မရအောင် တုန်ခါနေ
လေပြီ။ ခင်အေးကြည်နှင့် ဒေါ်တင်
မြိုင်က သားကိုတစ်လှည့်၊ အဖေ
ကို တစ်လှည့်ကြည့်ရင်း ပြန်ခါနီး
စိတ်ဆင်းရဲစရာများမပြောရန်
ကြားဝင်သတိဝင်ပေးလိုက်၏။

ထိုအချိန်၌ မိုးသိန်းဇော်က
ဦးလှသက်၏အမေးကို ခပ်တိုတို
ဖြေလိုက်သည်။

“သူမိဘတွေကပါအဖေ ”

“ဟား...ဟား...ဟား...”

ဟား၊ ဒါနဲ့ပဲ မင်းက သူတို့အလိုကျ
ခေါင်းညိတ်သဘောတူလိုက်တယ်
ပေါ့၊ ဟုတ်လား၊ ဒီမှာ မိုးသိန်းဇော်
မင်းသိအောင် ငါပြောပြမယ်။ အဲဒါ

အနုပညာကိုစော်ကားပြီး လူကို
သိမ်းလိုက်တာလို့ခေါ်တယ်။ မင်းရဲ့
ဘဝအမှန်ကို သူတို့တန်ဖိုးမထား
တတ်ကြဘူး။ မင်းတန်ဖိုးကိုလဲ သူတို့
မသိဘူး။ မင်းအနုပညာကို တကယ်
အားပေးနေတဲ့ပရိသတ်စစ်စစ်တွေ
အတွက် မင်းမစဉ်းစားတော့ဘူး
လားကွ ”

ဦးလှသက်၏ခံစားမှုများ
အရှိန်မြင့်လာသော်လည်း မိုးသိန်း
ဇော်ဘက်ကတော့ တည်ငြိမ်နေ၏။
ဦးလှသက်၏ပြင်းထန်သည့်အပြစ်
တင်စကားများကိုခံယူဖို့ အသင့်ဖြစ်
နေဟန်လည်းတူပါသည်။

“ကျွန်တော် သူနဲ့မခွဲချင်လို့
ပါအဖေ၊ သူဟာ အဘက်ဘက်က
ပြည့်စုံလွန်းတဲ့ ပညာတတ်တစ်ဦး
ပါ။ သိပ်လဲချမ်းသာကြပါတယ်။
ကျွန်တော်နဲ့သဘောတူဖို့ ကြိုးစား
ပေးတာကိုပဲ ကျေးဇူး...”

“တော်စမ်းပါကွာ၊ မင်းမှာ
အနုပညာသမားတစ်ယောက်ရဲ့
သိက္ခာနဲ့မာနဆိုတာ မရှိတော့ဘူး
လားကွ ”

ဦးလှသက်၏ဒေါသတကြီး
ပေါက်ကွဲသံက ကျယ်လောင်စွာ
ထွက်ပေါ်လာသည်။ ခင်အေးကြည်
နှင့်ဒေါ်တင်မြိုင်ကတော့ မိုးသိန်း
ဇော်ကို ခပ်မြန်မြန်ပြန်ခိုင်းနေသည်။

“မင်းသွားတော့ မိုးသိန်း
ဇော်၊ ရှေ့မှာစောင့်နေတဲ့ မင်းရဲ့
သူဌေးသမီးကိုလဲ အားနာဖို့ကောင်း
ပြီ၊ မင်းယူချင်ယူလို့ရတယ်။ ငါ မင်း
ကိုမတားဘူး၊ အေး တစ်ခုတော့

မင်းကို ငါပြောချင်သေးတယ်။ မင်း
ကို ငါ့ပခုံးပေါ်ထမ်းတင်ပြီး ငါသိပ်
မြတ်နိုးတဲ့ ဇာတ်သဘင်ပညာကို
သင်ပေးခဲ့တာဟာ ကျောက်တွင်း
မှာ ကျောက်ရှာသလို ရှာဖို့မဟုတ်
သလို မိန်းမကောင်းကောင်းရှာဖို့လဲ
မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်းမြဲမြဲမှတ်
သွားပါ ”

ဦးလှသက်က သူပြောချင်
သည့် စကားများကိုပြောပြီးသည်
နှင့် အိမ်အပြင်ကို ကောက်ခနဲထွက်
သွားလေတော့သည်။

မိုးသိန်းဇော်တစ်ယောက်
ဘယ်လိုစိတ်ခံစားချက်၊ ဘယ်လိုပုံစံ
ဖြင့် ပြန်သွားခဲ့သည်ဆိုတာတော့
ဦးလှသက် မသိတော့။ မေးလည်း
မမေးမိပါ။

ဇာတ်သဘင်သမားတို့၏
ဘဝနှင့်အနုပညာကို တန်ဖိုးတစ်ခု
အနေဖြင့် ဦးလှသက်တစ်ယောက်
လေးလေးစားစား အမြင့်မှာထား
ခဲ့သည်။ သူသည် ဇာတ်မင်းသား
မဟုတ်သော်လည်း ဇာတ်မင်းသား
ဖြစ်သူ သူ့သားထက် ပိုတန်ဖိုးထား
ပြီး ပိုနာနေတတ်သည်မှာ ရယ်စရာ
တော့ ကောင်းချင်ကောင်းနေမည်။
ဒါပေမဲ့ ဒါဟာ ပြက်လုံးတစ်ခုတော့
မဟုတ်ခဲ့ပါ။ ။

အေကေဆောင်း

သုခယံ ဇာဇာ

(မြဝတီပွင့်သစ်)

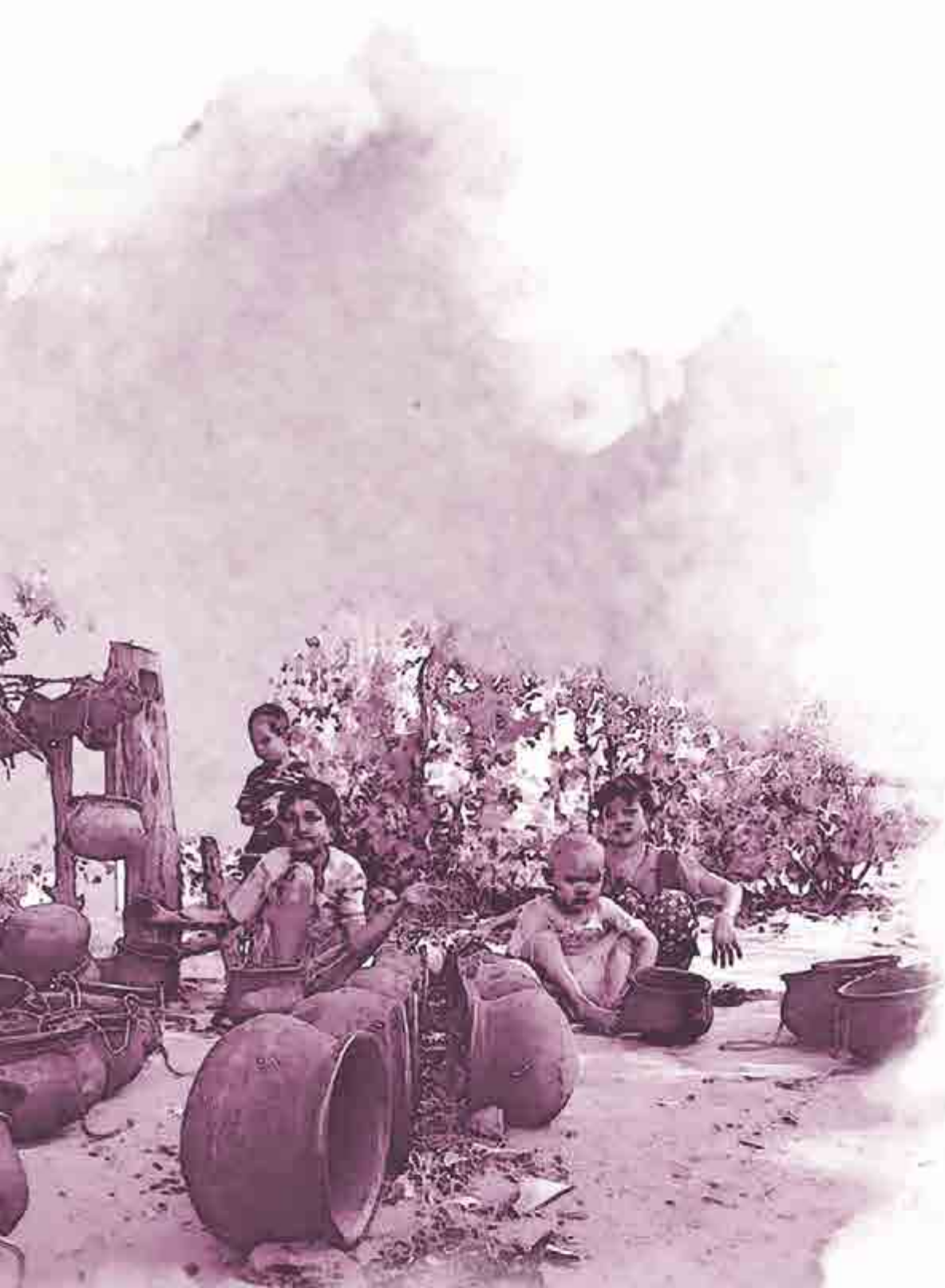
(၁)

အပြင်ဘက်တွင် လရောင် မရှိ။ မည်းပြာသောမိုးကောင်းကင် တွင် ကြယ်တို့သည် မှိတ်တုံ၊ ပွင့်တုံ မှန်မှန်ပင် ထွန်းလင်းနေသည်။ အိမ်ထဲတွင် ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ထား ပါလျက်နှင့် နေရထိုင်ရသည်မှာ အိုက်စပ်စပ်ရှိလှသည်။ နားရွက် ကြားတွင်ညှပ်ထားသော တံတွေး ဖြင့် ပွပြအေးစက်နေသည့်ဆေးလိပ် တို့ကို လက်ကြားညှပ်ကာ မီးညှိုပြီး ဖွာလျက် အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်သို့ထွက် လာခဲ့လိုက်သည်။ အိမ်ဟုဆိုသော် လည်း ယာခင်းထောင့်ကုက္ကိုပင်ကြီး အောက်မှ ထန်းရွက်မိုး၊ ထန်းရွက် ကာ တဲသာသာပင်။ ကိုသောင်းမြင့် ဤအလုပ်ကို လုပ်စားလာခဲ့သည် မှာ သူ့အဖေတစ်သက်နှင့် သူ့ တစ်သက်ပင်ရှိလေပြီ။

ထန်းဖိုဦးစလုပ်ကတည်းက ထန်းလျက်ရ၍ အသက်ရှူရှောင်ခဲ့ ရသည်။ ထန်းလျက်ဈေးကောင်း၍ တော်သေးသည်။ ဤသို့မဟုတ်ပါ က ဝုစုခရုကလေးတစ်ပြုံတစ်အုံ ကြီးကို ကိုသောင်းမြင့်ရှာကျွေးရန် မလွယ်။ ကိုသောင်းမြင့် မိန်းမက သူ့ထက် နှစ်နှစ်ငယ်လေသည်။

ကလေးများက တစ်ပြိုင်တစ်ခေါင်းမို့ မြို့နယ်ပညာရေးမှူးက မူလတန်း ကျောင်းအမှတ်ဖြင့် အိမ်ဝင်စစ်ရ သည့်မိသားစုများဟုပင် ဆိုရပေ သည်။ တစ်နှစ်လျှင် တစ်ဦးနှုန်း ဖြင့် ယောက်ျားလေးတစ်လှည့်၊ မိန်းကလေးတစ်လှည့် မွေးနေလေ သည်။ ကလေးလိုချင်သူများ သူ တို့ကို ချဉ်းကပ်ဖို့ကောင်းသည်ဟု ကိုသောင်းမြင့်၏ ထန်းပိုင်ရှင်က ကျီစယ်ဖူး လေသည်။

သားသမီးများ တစ်ယောက် ပြီးတစ်ယောက်မွေးဖွားနေရသော် လည်း ကိုသောင်းမြင့်မိန်းမ မကြာခင် မှာ အလုပ်အကိုင်မပျက်။ ကိုယ်လေး လက်ဝန်ကြီးနှင့်လည်း ထန်းလျက် ကျို၊ ထင်းခွေထွက်ပြီးအလုပ်ကို လက်နှင့်မပြတ်ပေ။ သူများတွေ ကလေးမွေးပြီး မီးတွင်းထဲသုံးလနေ ရချိန် မကြာခင်အဖို့ ကလေးမွေးပြီး လည်း မီးနေသည်ဟူ၍မရှိ။ ကလေး မွေးပြီး မကြာမီမှာပင် လုပ်လက်စ အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ခဲ့ရစမြဲပင်။ မကြာခင်အဖို့ ကလေးမွေးရသည်မှာ အိပ်ရာထသည်နှင့် မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်ရသလိုပင်။ မခက်လှ ချေ။

“ကိုသောင်းမြင့် တော်မအိပ် သေးဘူးလား၊ ကျုပ်က အိပ်ချင် လှပြီ”

“အိပ်နှင့်လိုက်၊ ငါဒီမှာ ထန်း လျှော်သပ်မလို့၊ မနက်ဖြန် ထန်းရှင် က အချောင်းတစ်ရာလာယူမှာ ဆိုလို့”

အပိုင်ဝင်ငွေလေးရရှိအောင် ထန်းလျှော်သပ်ကာ တစ်ချောင်း နှစ်ဆယ်နှုန်းဖြင့်ရောင်းရလျှင် ဝင် ငွေ အတော်ရလေ့ရှိသည်။ ထန်းရှင်မို့ တစ်ချောင်းနှစ်ဆယ်နှင့်ပေးလိုက် ရသည်။ ရောင်းဈေးမှာ တစ်ချောင်း နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်ဖြစ်သည်။ တစ်နေ ကုန် တစ်ပင်ပြီးတစ်ပင်တက်ကာ ထန်းလှီး၍ ဧကကြောတက်၊ ခြေ သလုံးကြောများ တောင့်တင်းနေ ပေမဲ့ မအိပ်နိုင်ဘဲ ‘စောင်းကောက်’ ဆေးလိပ်တိုကြီးကို ပါးစုန့်ခွက်ဝင် သွားသည်အထိဖွာရှိုက်လျက်သား သမီးများ၏ ရှေ့ရေအတွက် စဉ်းစား ခန်းပင်နေလေသည်။ အကြီးဆုံး သားက လာမည့်နှစ်ဆိုလျှင် ဆယ် တန်းပင်ရောက်လေပြီ။ ကျန်သည့် သားသမီးများထက် အကြီးဆုံးသား ကို ကိုသောင်းမြင့် ပိုပြီးအားထား လေသည်။ စာလည်း ကြိုးစား၊ မိသားစုအပေါ်မှာလည်းသိတတ်၍ ကိုသောင်းမြင့်၏အချစ်ဆုံး သားကြီး ဩရသဆိုလျှင်လည်းမမှားပေ။

ချောင်းရှည်ရွာနှင့် ထန်းတဲ က အတော်ဝေးလှ၍ သူ့သားအတွက် စက်ဘီးလေးတစ်စီးဝယ်ပေးချင် သော်လည်း ထန်းတောအထပ်ထပ်၊ ယာခင်းအလီလီဖြစ်နေ၍ အချည်း နှီးသာဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သို့ပေမဲ့ သူ့ သားကြီးက အတွန်မတက် မပူဆာ ပေ။ မနက်စောထလျက် မြူအိုးများ ကို မီးဖုတ်ပေးခဲ့ကာ မကြာခင်ပင်ပေး သည့်ထမင်းချိုင့်ကိုဆွဲ၍ကျန်သည့် မူလတန်း၊ အလယ်တန်းအရွယ်

ညီလေး၊ ညီမလေးများကိုလက်ဆွဲ ပြီး ကျောင်းကိုသွားရသည်။ ညနေ ကျောင်းဆင်းလျှင်လည်း အပြန် လမ်းမှာ ခဏတစ်ဖြုတ်နား၍ ထန်း တဲရောက်သည်နှင့် မြူအိုးကူကောက် ပေးလိုက်သေးသည်။

“အဖေ . . . သား ပထမ ဆုရတယ်”

သားကြီးဆီက ယခုလိုကြား လိုက်ရသည်နှင့်ပင် ကိုသောင်းမြင့် ၏ရင်မှာ ပင်ပန်းသမျှ ငွေရည်လူး ပုန်းညက်ကလေးလို ကြောမြူးရွှင်ပျ နေရသည်။ ကြာတောမှာ ရွာသည့် မိုးလိုသားကြီး၏ လိမ္မာရေးခြားရှိမှု အား တံနီးချင်းများကိုကြွား၍မဆုံး နိုင်ပေ။ ကျန်သည့်သားသမီးများမှာ လည်း သားကြီးလောက် မထူးချွန် သော်လည်း ပညာရေးမှာ အသင့် အတင့်ရှိသည်။

မိုးကျလာလျှင် ကိုသောင်းမြင့် တို့ထန်းသမားများအတွက် ငှက်ဆိုး ထိုးသလိုပင်။ မြူအိုးထဲရေဝင်၍ ထန်းလျက်သိပ်မရပေ။ ထန်းလုပ် စရာ ထန်းပင်မရှိတော့လျှင် ယာထွန် အငှားလိုက်၊ ချောင်းရှည်ရွာထဲ သို့သွား၍ ပန်းရန်၊ လက်သမား စသဖြင့် ကြုံရာကျပန်းများလုပ်၍ မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် ရုန်းကန်ရသည်။ သမုဒ္ဒရာဝမ်း တစ်ထွာပေလို့သာ၊ တစ်တောင် ဆိုလျှင် ကိုသောင်းမြင့်အဖို့ မလွယ် လှပေ။ မကြာခင်ကလည်း များလေ သည့် ပါးစပ်ပေါက်များအတွက် ‘မောင်တစ်ထမ်း၊ မယ်တစ်ရွက်’ဆို

သလို မြေပဲစိုက်၊ မြက်ရိတ်အငှား လိုက်လေသည်။ ချောင်းကျပြီး ချိန်ဆိုလျှင်လည်း ချောင်းထဲဝယ်ဖြူ ချလိုက်ပြီး တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဝင်ငွေရှာလေ၏။

ဒီနှစ်ဆိုလျှင် အကြီးဆုံးသား မှာ ဆယ်တန်းပင်ရောက်လေပြီ။ သူများတွေ မြို့ကြီးပြကြီးက ဘော်ဒါ၊ ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းတွေမှာ ထားကြတယ်ဆိုပေမဲ့ ကိုသောင်း မြင့်အဖို့ သူ့သားကြီးကို မထားနိုင် ရှာ။ ချောင်းရှည်ရွာမှာဖွင့်ထားသည့် နေ့ကျူရှင်ကိုသာထားပြီး သားကြီး အိမ်အပြန်မှောင်လျှင်ကြောက်မည် စိုး၍ ထန်းပြီးသည်နှင့် ဓာတ်မီး တစ်လက်၊ လှံတစ်ချောင်းဖြင့် လမ်း ကနေကြိုပေးရသည်။ ကျောင်းပိတ် ရက်ဆိုလျှင်လည်း သားကြီးကို အဘယ်အလုပ်မျှမလုပ်ခိုင်းပေ။ ပြောမရသည့်အဆုံးတွင်သာ လက် မြှောက်ပေးခဲ့ရသည်များရှိသည်။

“အဖေ သားယာထွန်မယ် ပေး”

“နေပါ၊ ငါ့ဘာသာထွန် မယ်”

“ပေးပါအဖေ၊ သားအရွယ် ရောက်နေပါပြီ”

ယာထွန်သည့်အလုပ်က ထင် သလောက် အမြင်နှင့်မလွယ်ကူလှ ပေ။ အခန့်မသင့်လျှင် ထွန်သွား ဖြင့် ခြေထောက်ကို ခိုက်မိနိုင်သည်။ ထန်းပင်ရှုပ်သည့်ယာခင်းများဆို လျှင် ပို၍ဆိုးသည်။ အလှည့်အကွေ့ များ၌ အလှည့်ဘက်နွားက မလှည့်

**ပြီးကောင်ပေါက်
စိတ်ထက်သည့်အရွယ်ဖြစ်သဖြင့်
သူ့ဖာနုကို နှိမ်ချိုးကုကျသင့်ကျပါစေ
သူ့သားကြီးကို ပညာတတ်
ကြီးဖြစ်စေချင်သည်။ သူ့ကဲ့သို့
ယာနှင့်ထန်းနှင့်တောလုပ်ကောက်
အလုပ်မျိုးကို ကိုသောင်းမြင့်
သူ့သားကို မလုပ်စေချင်။**

တတ်လျှင် ထွန်ကိုမ၍ ပစ်ပေးရ သေးသည်။

“အဖေဖယ်ပါ၊ သားစာရပါ ပြီ၊ နားချေ သွား”

“တောက် . . . ငါ . . . ဒီ ကလေးသွားပါဆို၊ တောက် - နွား ကတစ်မျိုး၊ မင်းကတစ်မျိုး ဖယ်စမ်း ပါ”

နေသည် တိမ်သားများကို ထိုးထွက်ရန် အားယူနေလေသည်။ တိမ်ထဲမှနေပင်လျှင် ကိုသောင်းမြင့် အတွက် ပုလုသည်ဟုထင်မှတ်နေ ရ၏။ ယင်းအပူက သားကြီးကို သူ ငေါက်လိုက်၍ သူ့ကိုစိတ်ထဲခုသွား မည်ကို စိုးရိမ်နေရသည့်ရင်ထဲက အပူကို မီမည်မထင်ပါ။ မြီးကောင် ပေါက် စိတ်ထက်သည့်အရွယ်ဖြစ် သဖြင့် သူ့ဖာနုကို နှိမ်ချိုးရာကျချင် ကျပါစေ သူ့သားကြီးကို ပညာတတ်

ကြီးဖြစ်စေချင်သည်။ သူ့ကဲ့သို့ ယာ နှင့်ထန်းနှင့် တောလုပ်ကောက်ကို အလုပ်မျိုးကို ကိုသောင်းမြင့် သူ့ သားကို မလုပ်စေချင်။ စိတ်မြန် တုန်း၊ တက်ကြွတုန်းအရွယ်မှာ တလွဲမာနထားတတ်သည်မို့ ပိုမို စိတ်မချဖြစ်နေရသည်။

(၂)

မှောင်ရိပ်မပြယ်သေးသော် လည်း အရာဝတ္ထု၊ သက်ရှိသတ္တဝါ စသည်များကိုကား ဝိုးတဝါးစပ်ထွေး ထွေးမြင်နေရပေပြီ။ လင်းကြက်တို့ ၏တွန်ကျူးသံသည် ညောင်ပင်ကန် ရွာအတွင်းမှာ ဆူလှယ်စီညံနေ သည်။

မိုးက အုံ့ပျံပျံဖြစ်နေရာမှ နေပွင့်လာပြန်သည်။ မဆုံးနိုင်သော မြကမ္မလာအလွှာသည် ကြည်လင် တောက်ပ၍ ဟင်းလင်းပွင့်သွား သည်။ တိမ်ညိုတိမ်ရိပ်တို့သည် လေနှင့် အသော့နှင့်ပြေးလွှားနေရာ ခပ်ဝေးဝေးသို့ အမှောင်ရိပ်သန်း သွားသည်။

မိုးကလေးတစ်ပြိုက်ရွာထား ပြီးစမို့ လမ်းများ ဖုန်သိပ်နေသည်။ ပြတင်းပေါက်တံခါးများကို လိုက် ဖွင့်၊ စားပွဲခုံများကို ကြက်မွေးတံဖြင့် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကာ ဆေးခန်းဖွင့် ပြီး လူနာကို ထိုင်စောင့်နေလိုက် သည်။ ဆယ်ရွာအုပ်စုဖြစ်၍ ရွာကြီး ဖြစ်သည့် ညောင်ပင်ကန်ရွာတွင် သာ ကျေးလက်ဆေးပေးခန်းဖွင့် ပေးလေသည်။ သော်တာအောင်က ညောင်ပင်ကန်အုပ်စု၏ တစ်ဦးတည်း

သော ကျန်းမာရေးမှူးဖြစ်သည်။
စေတနာသတ္တိတရားထက်သန်ပြီး
လူနာများအပေါ် ကြင်နာသည်ဟူ၍
လည်း ဂုဏ်သတင်းကျော်စောနေ
သည်။

ခန်းဆီးကာထားသောအခန်း
ထဲမှ လာသမျှလူနာများကို ဆေးထိုး
အပ်ကိုင်ပြီး ဆေးထိုးပေးရုံသာမက
လူနာနှင့်လည်း အကျွမ်းတဝင်
သာကြောင်းမာကြောင်းကအစပြော
ကာ နှုတ်ရွှင်သည့်သူဖြစ်သည်။ ဤ
ဘဝသို့ရောက်အောင် ကန့်လန့်ကာ
နောက်ကွယ်မှတစ်မျိုး၊ ခန်းဆီးစလို
ရှေ့မှတစ်ဖုံ မနည်းကြိုးစားကာကွယ်
ပေးခဲ့သည့်အဖေကို အဖေအရွယ်
ဦးလေးကြီးများ ဆေးခန်းလာတိုင်း
'အဖေ နေများကောင်းရဲ့လား'ဟု
သော်တာ စိတ်ပူမိသေးသည်။ အဖေ
ဆီကို တစ်လနေမှတစ်ခေါက်သာ

ပြန်ဖြစ်လေသည်အတွက် ဘွဲ့ယူစဉ်
က ပျားပန်းခပ်သလို ရှုပ်ယှက်ခတ်
နေသောလူများအလယ်မှာ “ငါ
သားကြီး၊ ဘွဲ့ရပညာတတ်ငါသား
ကြီး”ဆိုပြီး ဂုဏ်ယူမဆုံးဖြစ်နေသည့်
နေလောင်ထားသည့် မျက်နှာနှင့်
အဖေအပြုံးကို သော်တာ နေ့တိုင်း
လွမ်းမိနေသည်။ ထို့အတူ အဖေကို
လည်း သော်တာ တစ်ရက်မှမမေ့
ခဲ့ပါ။

**ဤဘဝသို့ရောက်အောင်
ကန့်လန့်ကာ နောက်ကွယ်မှတစ်မျိုး၊
ခန်းဆီးစလို ရှေ့မှတစ်ဖုံ
မနည်းကြိုးစားကာကွယ်
ပေးခဲ့သည့်အဖေကို
အဖေအရွယ်ဦးလေးကြီးများ
သေးသန်းလာတိုင်း ...**

မနက်မိုးလင်း၍ ဆေးခန်း
ဖွင့်သည်နှင့် လူနာများမှာ အလျှို
အလျှိုလာကြသည်။ ဆေးကုပေးရ
ရုံသာမက သူတို့၏ ဒုက္ခ၊ သုခမျိုးစုံ
ကို သော်တာ၏ လိုက်ကာအခန်း
လေးထဲတွင် နေ့စဉ်ကြားနေရသည်။
ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရော
ဆိုသည့် အတ္တဥစ္စံကျဉ်းကျဉ်းလေး
ကို အိမ်လုပ်ကာ တံခါးပိတ်နေသူ
များအကြောင်း၊ လူလူချင်း လေးစား
ကြည်ညိုရလောက်အောင်ပရဟိတ
စိတ်ကြီးမားသည့် ရှားရှားပါးပါး
သူများအကြောင်း၊ ယာလည်းညက်
စေ၊ ကြက်လည်းပန်းစေဆိုသည့်
အိမ်ကြက်ချင်း အိုးမဲသုတ်ခွပ်ခိုင်း
ပြီး နှစ်ကောင်စလုံး ရိုက်သတ်စား
သည့်သူများအကြောင်း စသဖြင့်
အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံကို လူနာများထံ
မှ ကြားနေရစမြဲပင်။ သော်တာ
ကိုယ်တိုင်ကလည်း စိတ်ဝင်တစား
ဖြင့် နားထောင်ပေးရင်း လူနာ၏
အပြင် ပူသာမက အတွင်းပူကိုပါ
ကုပေးလေ၏။

သော်တာ၏ ဆေးခန်းတွင်
အကူသူနာပြုဆရာမလေးတစ်ဦး
ရှိသည်။ သူက လူနာများကို စာရင်း
ပြုစုပေး၍ အစဉ်လိုက်နာမည်ခေါ်
ပေး၊ လိုအပ်သည့်ဆေးတို့ကိုပါ ပြင်
ပေးလေ၏။

“နောက်တစ်ယောက် မောင်
သိန်းဇော်”

ခန်းဆီးကိုတိုးဝှေ့လျက်ဝင်
လာသောကောင်လေး၏ အင်္ကျီမှာ
ရုစရာမရှိအောင် သွေးများပေကျဲနေ

သည်။ ခေါင်းမှစီးကျနေသည့်သွေးများကြောင့် မျက်လုံးတစ်ဖက်မှာ ကောင်းကောင်းဖွင့်မရပေ။

“ကဲ - စောင်သိန်းစော်ဘာဖြစ်တာလဲပြောပါအုံး”

ကောင်လေးက ‘ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ကျွတ်’ဟု ညည်းညူရင်း မျက်စိတစ်ဖက်ကို အားယူကာ ဖွင့်လေ၏။

“ဘယ့်နှယ်နေသေးလဲ”

“ခေါင်းထဲက မူးတယ်”

ကောင်လေး၏ခေါင်းမှ သွေးစများကို ဝှမ်းစရေခွေးဆွတ်၍ ဒဏ်ရာကို ဆေးကြောပေးလိုက်သည်။

“မင်းအဖြစ်အပျက်ပြောစမ်းပါ။ ဒါနဲ့ မင့်အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

“တစ်ထောင်သုံးရာခြောက်ဆယ့်ခြောက်ခုနှစ်ဖွား”

“ဟေ့ကောင် ငါက ဆေးပဲကုတတ်တာ၊ ဗေဒင်မတွက်တတ်ဘူး၊ ကဲ မင်းပဲ ဗေဒင်ဆရာလုပ်ပြီး တွက်ကြည့်စမ်းပါအုံး”

“ဆယ့်ခြောက်နှစ်”

ဘေးမှသူနာပြုဆရာမလေးက လျင်မြန်စွာ တွက်လိုက်လေသည်။

“ဆရာမ အရက်ပြန်နည်းနည်းလောက် ထပ်ထည့်ပေးပါအုံး၊ ဒါနဲ့ မင်းက ဘာလုပ်စားလဲ”

“အရင်တုန်းကတော့ ပန်းရန်လိုက်ပါတယ်၊ အခုတော့ တိုလီမိုလီလုပ်တာပဲ”

“အဲဒါခက်ပြီပဲ၊ ဘာလဲဟာ တိုလီမိုလီဆိုတာ”

“ယာထွန်တယ်၊ ကျောက်ခွဲတယ်၊ မြက်ရိတ်တယ်၊ ရွာထဲ အသားငါးတွေ ဖောက်သည်ချယူရောင်းတယ်၊ ထန်းလဲတက်တယ်”

“အင်း . . . မင်းဟာက အဋ္ဌာရသဆယ့်ရှစ်ရပ် ကုန်ရောကိုဟ”

“အဖေနာမည်ဘယ်သူလဲ”

ကောင်လေးက အဖြေမပေးဘဲ ငြိမ်နေလေသည်။

“ဆရာမ နည်းနည်းချုပ်ရမယ်နဲ့တူတယ်၊ ကြိုးနဲ့အပ် အဆင်သင့်လုပ်ထားပေး”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ဆရာ”

“အမေနာမည်တော့ သိတယ်မဟုတ်လား”

“ကျွန်တော့်အမေလား၊ မသိဘူးခင်ဗျ”

“ဟာခက်ပြန်ပြီ၊ မင်းက ဘယ်လိုကောင်လဲဟာ၊ ကိုယ့်အမေကိုတောင် မသိဘူးလား”

“ဘယ်သိမလဲဗျ၊ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက သေသွားတာ”

“အေးပါကွာ၊ မင့်အဖေ နာမည်တော့ သိတယ်မဟုတ်လား”

“ဦးထွန်းတောက်၊ သူက နောက်မိန်းမနဲ့”

“နာမည်က”

“ကျွန်တော့်အမေမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ပြောဖို့လိုသေးလားဗျာ၊ အား . . . နာတယ်ဆရာ၊ မချုပ်လို့မရဘူးလားဗျ”

ကောင်လေးကြည့်ရသည်မှာ ရင်ထဲမှာလည်း အတွင်းဒဏ်ရာ ရှိသည်နှင့်တူသည်။ ဒဏ်ရာက နဖူးပေါက်ပြဲ၍ သွေးကြောကိုထိသွားပြီး သွေးခြင်းခြင်းထွက်ရလေသည်။

“ကဲ . . . မင့်အကြောင်း ပြောပြစမ်းပါအုံး”

ကောင်လေးက အနည်းငယ် စုတ်သပ်ပြီး -

“ကျွန်တော့်အဖေက အမေသေတော့ အဲဒီ ဟိုမိန်းမကြီးကို ယူတယ်၊ ဒီတုန်းက ကျွန်တော်က နှစ်ချောင်းစိုက်ပဲရှိသေးတယ်”

“ဟ . . . ဟေ့ကောင်၊

မင်း . . . ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နွားများမှတ်နေသလား၊ သွားငုတ်တုတ် လူငုတ်တုတ် ခြောက်လအရွယ်တော့ လုပ်ပါ၊ ခက်ပါတယ်၊ ငါမေးတာ မင်းကို ဘယ်သူက ဘာလုပ်လို့ ဆေးခန်းရောက်လာတာလဲ”

“ဪ . . . ဒါလား၊

နောက်တစ်ပတ်ဆို ရွာဘုရားပွဲရောက်တော့မှာလေ၊ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းတစ်စု ရွာထဲ အလှူခံထွက်ကြတယ်၊ တွန်းလှည်း တစ်စီးရယ်၊ အသံချဲ့စက်ရယ်နဲ့”

ကောင်လေးပြောသမျှကို နားလည်းထောင်၊ လက်ကလည်း ဒဏ်ရာကိုဆေးထည့်၊ သေချာချုပ်နှင့် ချုပ်ရိုးမပွအောင် ဂရုစိုက်နေရသည်။

“နေပါအုံး မင်းတို့က အလှူဘာလို့ခံတာတုံး”

“တိုလီမိုလီလေးသုံးဖို့ပေါ့ ဗျ”

“လာပြန်ပြီ တိုလီမိုလီ၊ ဒီ နေရာမှာ တိုလီမိုလီဆိုတာ တာလဲ ဟ”

“တိုလီမိုလီဆိုမှတော့ အစုံ ပေါ့ဗျ”

“ဘယ်လိုအစုံလဲဟ၊ ရှင်းရှင်း ပြောစမ်းပါကွာ”

“မထူးတော့ပါဘူး၊ အကုန်ပဲ ပြောပြတော့မယ်၊ ဒီလိုဗျ ဒီလို၊ ကျွန်တော်တို့က အသံချဲ့ စက်နဲ့ ရွာထဲကို လိုက်အလှူခံပေးရတာ၊ အလှူခံပေးလို့ သူကြီးကတစ်ယောက် ကို မုန့်ဖိုးတစ်ထောင်ပေးတယ်၊ အားလုံးက တွန်းလှည်းကို မတွန်း ချင်ကြဘူး၊ မိုက်ကိုင်ပြီးအော်ချင် ကြတာ၊ အဲဒီမှာ စတာပဲ၊ မိုက်လှရင်း စကားများရန်ဖြစ်ကြတာ၊ ကျွန်တော် နဲ့ရန်ဖြစ်တဲ့ကောင်က ငွေဖလားနဲ့ ခေါက်ပစ်လိုက်တာ၊ အခုလို ထိပ် ပေါက်သွားတာပဲ”

“မင်းတို့ကလဲ ကြံကြံဖန်ဖန် ဖြစ်ရတယ်လို့၊ ဒါနဲ့ အလှူခံတာ ဘယ်နှရက်ရှိပြီလဲ”

“လေးရက်ပါခရာ”

ယခုလို အရွှန်းလေးဖောက် ရှိဆေးကုရသည်မို့ သော်တာမပျင်း သလို၊ လူနာများဆီမှလည်း ဗဟု သုတ မျိုးစုံရလေသည်။ ကောင်လေး ကိုကြည့်ရသည်မှာ ဆုံးမပေးမည့် အမေမရှိ၍ အပြောမတတ်လှချေ။ အဖေကလည်း နောက်မိန်းမနှင့်မို့ ကောင်လေး၏ ပညာရေးကို မဆို

ထားနှင့် ကောင်လေးကိုပင် သား အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပုံမပေါ်ပေ။

“ဆရာ . . . ကျွန်တော့် ဆေးဖိုးကို ယာထွန်ခရင်းမှ ပေးလို့ ရလား”

“မင်း သုံးရက်စာလုပ်အားစ ကော”

“အဲဒါက အဖေကို အရက်ဖိုး ပေးရလိုက်ပြီဗျ”

ကောင်လေးမှာ သူ့အဖေ နောက်မိန်းမယူလိုက်၍ ဖအေကို သဘောမတွေ့လှသော်လည်း သူ့ အဖေအပေါ် တတ်နိုင်သမျှပြန်လုပ် ကျွေးရှာလေ၏။ ကောင်လေးက မိထွေးကိုမုန်းသော်လည်း သူ့အဖေကို တော့ ချစ်ပုံရသည်။ သူ့ဘဝလေးကို တွေးပြီး သော်တာ ရင်လေးနေမိ သည်။ သူ့ဘဝလေး မလှသေးပေမဲ့ ဘဝကိုပျော်ပျော်နေတတ်သူဖြစ်ရ မည်ဟုသော်တာ စိတ်ထဲမှတ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

ညနေရောက်သော် ကောင် လေး၏အဖေဆိုသည့်သူ သော်တာ့ ဆီ ရောက်လာလေသည်။ သူ့သား ၏ဆေးဖိုး ဘယ်လောက်လဲဆိုပြီး ကျသင့်ငွေကိုပေးသွားလေသည်။ သော်တာ၏ ရင်ထဲတွင် သားဖ နှစ်ယောက်၏ ချစ်ခြင်းကြောင့် လှိုက်ခနဲဖြစ်သွားကာ မျက်ဝန်းထက် တွင် စို့တက်လာသောမျက်ရည်စ တို့ကို မျက်တောင်တစ်ချက်ခတ်၍ ပါးပြင်ထက်သို့ ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

မနက်ဖြန်လစာထုတ်ရက် မို့ ညောင်ဦးကို လစာထုတ်သွားရ

မည်။ တစ်လက်စတည်း အဖေဆီ ဝင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ကောင်လေးတို့သားအဖ၏ မမြင် နိုင်သည့်ချစ်ခြင်းကိုကြည့်ပြီး မြင်သာ သည့်မေတ္တာတရားတွေ၊ အပြည့် အဝပေးခဲ့သည့်အဖေကို သော်တာ ပို၍ပင် သတိရနေမိလေ၏။

အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးသံကြောင့် ညသည်ပို၍နက်လာသလို အိမ်မြှောင် စုတ်ထိုးသံကြောင့် မကောင်းသည့် နိမိတ်တွေဖြစ်လေမလားဆိုသည့် အတွေးများ သော်တာ့ရင်ထဲဝင် ရောက်နေလေသည်။ ငယ်ငယ်က ဆုံးမခဲ့သည့် အဖေဆဲသံ ဆူသံများ ကိုပြန်ကြားယောင်နေမိရင်း လေ အငှေ့တွင် တဖျပ်ဖျပ်လူး နေသည့် ခန်းဆီးလိုက်ကာကိုကြည့်ပြီး အဖေ မေတ္တာကို သော်တာ အောက်မေ့ နေမိတော့သည်။

(၃)

အရှေ့အရပ်သို့ကြည့်လိုက် လျှင် မည်းချိပ်နေသောမိုးသားနှင့် စိမ်းညိုညိုတောတန်းတို့ရောစပ် နေကာ အဖေရှိသည့်ထန်းတောလေး မှာ မိုးတိမ်များအကြား၌ မျဉ်းသား ထားသလို လင်းစိုနေလေသည်။ တိန်ညင်ကြက်တွန်သံကလေးများ မှာလည်း သာယာလှ၏။ တောစပ် ရေကန်မှဖားများက မိုးနဲ့ကြောင့် ရွှင်မြူးနေကြကာ တစ်တောလုံး “အိုး . . . အွမ်” အသံများလွှမ်းမိုးနေ လေ၏။ ကျေးငှက်သံလေးတို့မှာ လည်း နားဝင်ချိုနေလှ၏။ အဖေကို တွေ့ချင်စောဖြင့် ခြေလှမ်းများကို

သော်တာ ခပ်သွက်သွက်လျှောက် လိုက်သည်။

“ခွပ်”

စိတ်စောကပ်နေသဖြင့် လမ်းဘေးမှကျောက်ခဲကိုပင် သော်တာ မမြင်တော့ပေ။ အဖေ့ကိုတွေ့ချင် လှသည့်စိတ်ကြောင့် ခြေလှမ်းခပ် သွက်သွက်လျှောက်ရာမှ တံနားသို့ ရောက်ခါနီးသော် သော်တာ ပြေးပင် ပြေးလိုက်လေသည်။

“အဖေ . . . အဖေ သား ပြန်လာပြီ”

အသားကုန်လွှတ်အော်၍ ပြေးလာရာ တံနားသို့အရောက်တွင် သော်တာ့ရင်များ ပွင့်ထွက်သွားရ လေသည်။ ကမ္ဘာကြီးမှာ ချာချာ လည်လျက် မြေပြင်သည် ဦးခေါင်း ထက်ဝယ် ထောင်တက်သွားလေ ၏။ မြင်နေရသည့်ထန်းပင်များနှင့် တံမှာ ရဟတ်ယာဉ်ပမာ လည်နေ၍ အသိစိတ်ကို မနည်းထိန်းချုပ်နေရ ၏။ ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲခါပစ်လျက် အသိစိတ်ကို ပြန်စုစည်းလိုက်ပြီး အဖေဆီကို သော်တာ အပြေးသွား လိုက်သည်။

သော်တာ၏ ရဲရင့်လှသည့် နေမင်းကြီးမှာ ခါတိုင်းလို ကောင်းကင် ထက်မှာ တောက်ပမနေ။ တိမ်သား များကိုထိုးထွက်ရန် အားယူနေရ လေသည်။ ကျန်းမာရေးမှူးဖြစ် သည့်အဖေသားကြီး ယခုအချိန်မှာ သုံးစားမရတော့ပေ။ နှုတ်ခမ်းများ ပြာနှမ်းနေကာ တောင့်တင်းနေသည့် အဖေခန္ဓာကိုယ်ကိုဖက်လျက် အဖေ

အသက်ကို မကယ်လိုက်နိုင်သည့် အတွက် ကျန်းမာရေးမှူး အဖေ သားကြီး ယူကျုံးမရဖြစ်နေရလေ ပြီ။

“အဖေမသေရဘူး၊ အဖေ့ကို ဆေးရုံပို့မယ်”

“လူကလေး သော်တာ စိတ် ကိုထိန်းပါကွာ၊ မင်းအဖေက အတော် ခေါင်းမာတာ၊ မနေ့ကတည်းက ပိုးထိတာကို မင်းဆီအကြောင်းကြား မယ်ဆိုတော့လဲ မင်းစိတ်ပူမှာ စိုးလို့ တဲ့၊ ဆေးရုံသွားမယ်ဆိုတော့လဲ အပိုကုန်တယ်တဲ့၊ ခွဲလိုက်ရင် ပျောက် ပါတယ်ဆိုပြီး ရွာထဲက ဦးမြစ်က ခွဲပေးလိုက်တာ၊ ဘားက မသန်တော့ မေးခိုင်ပိုးဝင်ပြီး အခုလိုဖြစ်သွား တာပါပဲ”

ဘေးဘီကိုကြည့်လိုက်သော် အရွယ်မရောက်သေးသည့် ညီလေး၊ ညီမလေးများမှာ ပုဆစ်တုပ်လျက် ငိုနေကြလေသည်။ မကြာခင်မှာ မီး သေနေသောဖင်စီခံသာ ကျန်တော့ သည့်ဆေးလိပ်တိုကြီးကို ခူးနှစ်ဖက် ထောင်ကာ လက်မိုင်ချ၍ သတိ လက်လွတ် ဖွာရှိုက်နေလေသည်။ မီးခိုးကားမထွက်။

ငယ်ငယ်က အဖေကျောကုန်း ပေါ်တက်ပြီး ဆံပင်များကွတ်မတတ် ဆွဲပြီး မြင်းလုပ်စီးခဲ့တဲ့အဖေသား ကြီးကို ထပြီးဆုံးမပါဦးလား။ အခု သားကတစ်ဖန် မြင်းလုပ်ပေးမယ် လေအဖေ။

“ငါ့သားကြီး . . . ငါ့သား ကြီးဘွဲ့ရပြီ၊ ငါ့သားဆေးမှူးကြီး”

ဟု အဖေကြွေးကြော်ခဲ့သည့် အဖေ သားဆေးမှူးကြီးက ယခုတော့ အဖေအသက်ကိုပင် မကယ်နိုင်တော့ ပေ။

သွေးသမ္မုဓားများ ထက်မြဲဖို့ အဖေဟာ ကိုယ်တိုင်လုံးပါးပါးမှန်း မသိ ပါးခဲ့ရသည့်ဓားသွေးကျောက် ဖြစ်ခဲ့ရလေ၏။ အဖေကျေးဇူးတွေ ကို သိန်းစော်၏ သုံးထောင်ပိုးလောက် ပင် သော်တာ မဆပ်နိုင်ခဲ့ပေ။ တစ်လတစ်ခါပြန်လာပြီး အိမ်ကို ငွေပို့လျှင် တာဝန်ကျေပြီဟုထင်မှတ် နေမိသည့်အမှားအတွက် သော်တာ ၏ ရင်ထဲမှာ တဆစ်ဆစ်ဖြင့် နောင်တ ရနေမိသည်။

ဆယ်တန်းဖြေခါနီး ယာကူ ထွန်မည်ပြောစဉ်က အော်ငေါက်ခဲ့ သည့် အဖေ၏ကရုဏာသံကို သော်တာ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ကြားချင်သေး၏။ ဂင်္ဂါရေနှင့် ယမုန်နာရေ ရောသည့်ပမာ ရှေ့ နောက်ညီညွတ်၍ အဖေနှင့်သား အရင်လို တစ်သားတည်းကျချင်ပါ သေး၏။ မြင်းမိုရ်တစ်ခြမ်းပြိုကျ သွား၍ မလုံတော့သည့်ခန်းဆီး လိုက်ကာနောက်မှာ အဖေသားကြီး ဘဝဇာတ်နံကို အဘယ်သို့ကရတော့ မည်နည်း။ ။

သုခမယ်

ပျိုးပျိုး

အားမာန်ဝင့်လို့ လမင်းရယ်သာစေ

(မြဝတီပွင့်သစ်)

(၁)

“မမနုရေ ငါ မကြီးစုဆီ မုန်းဆက်ပြောလိုက်တယ်၊ အဘွားမွေးနေ့ အကြောင်း”

“အေး . . . မကြီးက ဘာတဲ့လဲ”

“သူက တက်တက်ကြွကြွနဲ့ ထောက်ခံတယ်ဟေ့၊ သူလဲ ကုန်ကျ သလောက်မျှခံမယ်တဲ့”

“သူတက်ကြွမှဖြစ်မှာလေ၊ မြေးအားလုံး ကုန်ကျစရိတ်မျှခံရမှာပဲ” မနုနှင့်မယုပြောစကားကို ကျွန်မ အသာနားစွင့်နေလိုက်မိသည်။

“ဟေ့ မိသု နင်လဲတတ်နိုင် သလောက်ထည့်နော်၊ ကုသိုလ်တူတူ ရအောင်လို့”

“အေးပါမယုရယ်၊ နင်တို့ ဘာလုပ်လုပ် ငါပါနေကျပဲဟာ”

“ဟဲ့ ဒီညီအစ်မတွေ တာတွေ တိုင်ပင်နေကြတာလဲ”

ကျွန်မတို့ညီအစ်မများ၏ စကားဝိုင်းနားကို အမေ ရောက်လာ သည်။ မမယုက -

“အဘွားရဲ့အသက်တစ်ရာ ပြည့်မွေးနေ့ကို သမီးတို့မြေးတွေ အားလုံးစုပြီး ကုသိုလ်လုပ်မလို့အမေ၊ တစ်ရွာလုံးထမင်းကျွေးမယ်လေ၊ ဘုန်းကြီးပင့်ပြီး အလှူငွေကပ်၊ အဘွားလဲ အိုးမကွာအိမ်မကွာ တရားနာလို့ရအောင် စီစဉ်မလား လို့”

“ထမင်းမကျွေးဘဲ မုန့်ဟင်း ခါးကျွေးလိုက်ပါလားအေ”

“အိုး . . . အမေနုယ်၊ လူကြားလို့မှမကောင်း၊ မြို့ပေါ်က ဒေါ်တုတ်မြေးတွေက သူတို့ အဘွား မွေးနေ့ကိုရည်စူးပြီး တစ်ရွာလုံး မုန့်ဟင်းခါးလာကျွေးတယ်ဆိုတာ နဲ့ တစ်ရွာလုံး မီးခိုးတိတ်ထမင်းကျွေး တယ်ဆိုတာနဲ့ ဘယ်ဟာ ပိုကြား ကောင်းတုံး”

“ညည်းတို့က ကြားကောင်း အောင်လုပ်တာလားအေ၊ ကျုပ်က အလှမ်းကျယ် အလယ်လပ်ဖြစ်မှာ စိုးလို့ ပြောတာပါ”

“အဲဒီလိုမဖြစ်ရအောင် သမီး တို့မြေးတွေအကုန်လုံး စုပေါင်းလုပ်

မှာပေါ့အမေရယ်၊ ရွာမှာရှိတဲ့မြေးတွေရောပါတယ်လေ၊ ကိုယ့်အဘွားအတွက် တစ်သက်လုံးနေမှ ဒီတစ်ခါလေး လုပ်ရသေးတာ၊ ကုသိုလ်လဲရ၊ ဝမ်းလဲဝ ဆိုသလိုမျိုးပေါ့အမေရယ်”

“ဟုတ်ပါပြီတော်၊ တော်တို့ သဘောပါပဲ”

ကျွန်မတို့စကားဝိုင်းမှ အမေထသွားကာ ချုပ်လက်စအင်္ကျီကို ဆက်ချုပ်နေတော့သည်။ အမှန်ဆို အမေအသက်အရွယ်မှာ ခြောက်ဆယ်ပင်ကျော်ခဲ့လေပြီ။ စက်မချုပ်ဖို့ရာ ကျွန်မတို့ညီအစ်မတစ်တွေ အမျိုးမျိုးဝိုင်းတားကြပေသိ အမေက လားလားမျှလက်မခံ။ အမေစိတ်သည်ကား ကျောက်ဆောင်လို မာကျောလွန်းလှသည်။ လှေခွက်သာကျန်သော်လည်း အလံလှံဦးမည်မဟုတ်။ အရွယ်ကောင်းစဉ်ကာလမှစပြီး အလုပ်နှင့်လက်မပြတ်ခဲ့ရသူမို့ အကျင့်ပါနေသည်များလားပင်မသိ။ အမေကတော့ ပြောရှာသည်။

“အိမ်ထောင်ကျမှ အလုပ်မျိုးစုံလုပ်ဖူးတာပါတော်၊ ကျုပ်မိဘအိမ်မှာတုန်းက ထမင်းချက်၊ တောထဲ ထမင်းပို့၊ ပွဲလမ်းသဘင်ရှိရင် အကြောသားဖြီးလိမ်းပြီးထွက်တာ၊ အဝတ်အစားဖိုးများ လွယ်လိုက်သမှ နေလှန်းထားတဲ့ငရုတ်တို့၊ ပဲတို့ ကျုံးရောင်းလိုက်တာပဲ”

အမေပြောစကားနှင့်ပင် အမေဘဝအကြောင်း နားရည်ပလှ

ပြီ။ အမေက မိတ္တီလာဇာတိ။ မြို့နှင့်အတန်ငယ်ဝေးသည့်ရွာလေးမှ ကွမ်းတောင်ကိုင် ရွာပျိုဖြူ။ အမေတို့မောင်နှမရှစ်ယောက်တွင် အမေအောက် မောင်သုံးယောက်၊ ညီမတစ်ယောက်၊ အမေအထက် အစ်မသုံးယောက်၊ တောင်သူကြီးမျိုးရိုးတွေ။ အပူဝိုင်းဒေသမို့ ကုန်းကွက်ပဲရှိသည်။ လယ်မစိုက်။ ပဲ၊ ငရုတ်၊ ဝါကုန်းသီးနှံများသာ။ အမေတို့ရွာနားကို ဆည်လာဆောက်တော့ အမေဖူးစာရှင် အဖေနှင့်တွေ့လေတော့သည်။ အဖေနှင့်အမေ ဘယ်လိုတွေ့ကြလဲဟု ကျွန်မစပ်စုပြီးမေးဖူးသည်။ ထုံးစံအတိုင်း အမေက ခပ်ချေချေစကားဆိုသည်။

“ညည်းတို့အဖေကို အမေက ကြိုက်လို့ယူတာမဟုတ်ဘူးအေ၊ တစ်ဖက်ရွာက အမေသူငယ်ချင်း အိမ်သွားလည်တာ၊ မိုးချုပ်တဲ့အထိ ပြန်မလာလို့ ညည်းတို့အဘိုးက ယောက်ျားနောက်လိုက်တယ်ထင်ပြီး ဓားကြိမ်းကြိမ်းနေတာ၊ အစ်မလေး(အဒေါ်)က သူနဲ့အတင်းထိုးထည့်တော့တာပဲ၊ ညည်းတို့အဒေါ်မကောင်းလို့ ငါ ယောက်ျားရတာ၊ တကယ်ဆို ညီမဘက်ကရှင်းပြပါလား၊ သူကိုက အလိုတူအလိုပါ”

“အမေက အဖေမကြိုက်လို့ သာပဲနော်၊ မွေးထားတော့ဖြင့် ကလေးကငါးယောက်တောင်”

“ဟဲ့ ကောင်မလေး ဒါညည်းပြောရမဲ့စကားလား၊ ဒါတောင် သားကြောဖြတ်လိုက်လို့၊ နို့မို့ဆို

ညည်းတို့မောင်နှမတွေ တစ်ကျိပ်တောင်ကပါမလား”

အမေပြောစကားကြောင့် ကျွန်မတို့ညီအစ်မတစ်တွေလည်း ဝိုင်းရယ်လိုက်ကြပြန်သည်။

“အမေသမီးကို အပျိုလေးများ မှတ်လား၊ သမီးအသက် သုံးဆယ် နားနီးပေါ့၊ မောင်လေးတောင် နှစ်ဆယ့်ငါးရှိပြီ”

“ဟဲ့ ဟုတ်ရဲ့လားအေ၊ အမေသုံးဆယ်တစ်နှစ်မှာ ကလေးငါးယောက်ရလို့ သားကြောဖြတ်ပြီးပြီ၊ ညည်းတို့တစ်ယောက်မှ ငါ့မမိကြဘူး၊ အမေမောင်အတူးက အမေကို ဆုတောင်းတယ်၊ ရည်းစားများတဲ့ အစ်မ သားသမီးရရင် ဝင်လည်ပါစေဖျာလိုဆုတောင်းတာ၊ အခု အမေ သားသမီးတွေက အပျိုကြီး၊ လူပျိုကြီးဘဝနဲ့လုပ်ကျွေးနေကြတာ သူက မနာလိုဘူး”

ကျွန်မတို့သားအမိတွေက ညီအစ်မတွေလို နေကြတာများလေသည်။ သားအမိတွေနှင့်ကို ဘေးလူမပါဘဲ ပွဲစည်လှသည်။ အမေသားသမီးငါးယောက်တွင် အကြီးဆုံး အစ်မကြီးက အစိုးရရုံးဝန်ထမ်း။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတွင် တာဝန်ကျပြီး စစ်ကိုင်းသားနှင့်အကြောင်းပါသွားတော့သည်။ ရုံးပိတ်ရက်ရှည်မှသာ အိမ်ပြန်လာနိုင်သည်။

ဒုတိယအစ်မဖြစ်သူ မမနုက ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်း။ သူ့အမျိုးသား ဆုံးသွားသဖြင့် အမေအိမ်ပြန်လာသူ။ တူမလေးတစ်ယောက်တိုးလာ

ခွဲသည်။ မမယုကတော့ အိမ်မှာ အမေနှင့်အတူ စက်ချုပ်နေသည့် အပျိုကြီး။ အငယ်ဆုံးမောင်လေးက ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ကားမောင်းသည်။ ကျွန်မကလည်း ကျောင်းဆရာမ အလုပ်ဖြင့် အိမ်နှင့်မနီးမဝေး ရွာတွင်တာဝန်ကျသည်။ ပိတ်ရက်ရှည်နှင့် သီတင်းကျွတ်ပိတ်ရက်များတွင်သာ အိမ်၌ မိသားစုစုံတတ်ကြလေသည်။

(၂)

စာသင်ချိန်အပြီး အဆောင်ရှိရာကို မောမောနှင့်တက်လာပြီး ခြေပစ်လက်ပစ်နားလိုက်သည်။ ကျောင်းမှာ ဆရာအင်အားနည်းသဖြင့် အားလပ်ချိန်မရှိ ဆက်တိုက်ဝင်ရသည်။ နားနေစဉ် ဖုန်းလာသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ မယုဆီက ဖြစ်နေသည်။

“ဟဲ့လို မယုရေ ပြော”

“အေး . . . မိသုရေ နင့်ကို ပြောစရာရှိလို့”

“အင်း . . . ဘာများတုံး၊ မထိတ်သာမလန့်သာ”

“ထုံးစံအတိုင်း အမေပေါ့ဟာ၊ ငါတို့မှာ အမေနဲ့နေရတာ ငရဲတွေကြီးတယ်၊ နင်ပဲ ကောင်းတယ်၊ အဝေးမှာနေရတာ”

“အဲဒီလိုမပြောပါနဲ့၊ မယုရယ်၊ အခုဘာဖြစ်လို့လဲ”

“တူမလေးမဝတ်တော့တဲ့ အင်္ကျီတွေကို ငါက အခြားကလေးတွေပေးမလို့ဟာ အမေက မပေးရဘူးတဲ့လေ၊ သူဝယ်ထားတာလဲ

မဟုတ်၊ ငါဝယ်ပေးထားတဲ့ဟာတွေပေးတဲ့ဟာကို”

“အမေ စိတ်မကြည်တာ မလုပ်ပါနဲ့ဟာ၊ အမေရောနင်ရော အကုသိုလ်တွေဖြစ်နေပါ့မယ်”

“အေးဟေ့ ငါပဲ အလျှော့ပေးလိုက်ပါတယ်၊ အမေက တို့တွေ အလျှော့ပေးမှန်းသိလို့ နေရာတကာ တင်းနေတာ၊ ဒါပဲဟေ့ နင် ဒီတစ်ပတ် ပြန်လာမှာလား”

“အေး . . . ပြန်လာမှာလေ၊ ရိက္ခာကုန်တော့မယ်”

ဖုန်းကိုချလိုက်ရင်း သက်ပြင်းတစ်ရွိုက်နှင့်အတူ အမေအကြောင်း စိတ်ရောက်သွားသည်။ ကျွန်မက အိမ်မှာ ရွှေပြည်အေးသမား။ အမေနှင့်မောင်နှမများကြား ဖျန်ဖြေရေး ဘာရေးဟောရတာအခါခါ။ မိဘတွေ၏ ထုံးစံအတိုင်း အဝေးရောက်သား သမီးတွေကို အလွမ်းပိုတတ်ကြသလို၊ အနီးမှာရှိသည့် သားသမီးများမှာ ဆိုးသည်၊ ကောင်းသည် တွေ့သမျှ အပြောခံနေရသဖြင့် သိပ်ပြီးမတည့်ချင်။ ကျွန်မတာဝန်ကျသည့်ရွာမှာ အိမ်နှင့် သိပ်မဝေးသလို အိမ်ကနေ တက်ရလောက်အောင်လည်းမနီး။ ကျောင်းမှာပဲချက်ပြုတ်စားသောက်၍ နှစ်ပတ်တစ်ခါမှ အိမ်ပြန်ဖြစ်သည်။ ဒီတစ်ပတ် အိမ်ပြန်လျှင် အမေနှင့်မယု၏စစ်အေးတိုက်ပွဲကို တွေ့ရပေဦးမည်။

(၃)

“အမေရေ အမေ၊ မမယု မနီးသေးဘူးလား”

“အေး . . . နီးပြီသမီးရေ လာပြီဟဲ့၊ မီးဖိုချောင်ထဲရောက်နေကြလို့ အိမ်အပေါက်မဖွင့်ရသေးတာ၊ ငါ့သမီး ဈေးကားစောလှချေလားအေး”

“စောဆို မနက်လေးနာရီ လောက်ကတည်းကထပြီ၊ ရွာထဲခရီးသည်ပတ်ရှာနေတာ၊ အိမ်ပြန်လာတဲ့နေ့ဆို အိပ်ရေးတွေပျက်ပါ့”

“အေး . . . အဲဒါတွေသိလို့ အမေက ငါ့သမီးအကြိုက် ကင်ပွန်းချဉ်နဲ့ငါးလေးရောပြီး ချဉ်စပ်စပ်လေးချက်ထားတယ်၊ အိပ်ရေးပျက်တဲ့သူတွေလန်းသွားမယ်”

အမေ၏စကားအဆုံး၌ အိမ်ပြုတင်းပေါက်တွင်ပေါ်လာသော မယု၏မျက်နှာမှာ ပိုရုန်ကောတော်ဆိုသည့်မျက်နှာပေးဖြင့် အမေ့ကို ကြည့်ရင်း ကျွန်မလက်ထဲမှဆွဲခြင်းအား လာဆွဲကူသည်။ မီးဖိုခန်းမှ မမနုကလည်း ရုံးသွားဖို့ ထမင်းချိုင့်ပြင်နေရင်းမှ ကျွန်မကိုစကားလှမ်းပြောနေပြန်၏။

“နင်လာမဲ့အပတ် သေချာမှ လှမ်းပြောအေး၊ ရေမြင်ရင် ဒိုင်ဗင်ပစ်ချင်စိတ်တွေ ပေါက်ပေါက်လာတယ်”

“ဘာလို့လဲမမနု”

“နင်လာမယ်ထင်ပြီး အမေက ငါးတွေဝယ်၊ နင်က မလာဖြစ်တော့ တို့တစ်တွေစား၊ ဒါနဲ့ပဲ လူစင်စစ်က ငါးဖြစ်ချင်လာပြီ”

မမနု၏စကားအဆုံးမှာ အမေက -

“အမယ်လေး တော်တို့ကလဲ ပိုပါ။ ငါးက လူနဲ့တည့်တယ်။ တစ်ခါလာ ဝက်သား၊ တစ်ပတ်လုံး ဝက်သားနဲ့ ရောဂါတွေများတယ်။ လူတွေကဖြင့် အိမ်ပေါက်မဆုံးတော့ဘူး။”

“အဖေ့ငါးဟင်းကို သမီး မကြိုက်လို့ လမ်းထိပ်ထမင်းဆိုင်က ဆိတ်သားဟင်းဝယ်ထည့်သွားတယ်။”

“အေး . . . ကောင်းတယ်။ တုန်ပေါက် ရှာတဲ့ နေရာမှာတော့ တော်ပါ။”

အမေနှင့်မမနု၏ မီးဖိုချောင်ပြဿနာမပြီးနိုင်သည့် အခန်းဆက်ဇာတ်လမ်းများပမာ။ အထုပ်အပိုးများကို အခန်းထဲသို့ထည့်ရင်း မနုနှင့်မယုတို့၏ အမေဇာတ်လမ်းအား ဒီနေ့တစ်ရက်လုံး နားဆင်ရတော့မည်ဟု တွေးမိသည်။ သည့်နောက် အမေနှင့်အတူ မနက်စာစားရင်း စကားလက်ဆုံကျပြန်ပါသည်။ မောင်လေးလည်း အဘွားမွေးနေ့ လာမည်ဟုဖုန်းဆက်ကြောင်း အမေက ပြောသည်။ အဘွားမွေးနေ့အတွက် အမေစိတ်တက်ကြွနေသည်ကို အမေ့အမူအရာတွေကတစ်ဆင့် သက်သေခံလျက်ရှိ၏။

“သမီးတို့အဘွားဆီ အမေဖုန်းဆက်လိုက်သေးတယ်။ မြေးတွေက မွေးနေ့ကုသိုလ်လုပ်ပေးမှာလို့ ကျန်းမာအောင်နေလို့၊ အသက်ရာကျော်နေရတာနည်းတဲ့ကံလားနော်၊ အဲဒီနေ့တော့ မြင်ယောင်မိပါသေး

အေ၊ ဒေါ်တုတ်တော့ သူ့မြေးတွေကို တစ်ခမ်းစမ်းနဲ့ပျော်နေရမှာ။”

ကျွန်မတို့အဘွားမှာ အမေဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ကတည်းက မျက်စိကွယ်သွားရှာသည်။ နွေကျောင်းပိတ်ရက်မြေးတွေလာလည်လျှင်လည်း ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးစမ်း၍ တတွတ်တွတ်စကားဆိုတတ်သေး၏။ ကျွန်မတို့အဖေမှာမူ အစိုးရဝန်ထမ်းမို့ တာဝန်ကျရာမှာပဲလှည့်နေရင်း နွေကျောင်းပိတ်မှသာ အိမ်ပြန်လာရရှာသည်။

နောက်နေ့ တစ်မနက်လုံး အမေနှင့်အတူ မီးဖိုချောင်ဝင်ကူရင်း သားအမိနှစ်ယောက်စကားလက်ဆုံကျနေသည်။ နေ့လည်စာစားပြီး တရားတမောအိပ်ဖို့ ပြင်မိသည်။ အမေကတော့ ရုပ်ကွက်သာရေး နာရေးအသင်းဝင်မို့ အစည်းအဝေးရှိသည်ပြောပြီး အပြင်ထွက်သွားပြန်သည်။ ကျွန်မ မယုစက်ချုပ်သည့် အနားထိုင်ရင်း စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဤ စာဖတ်ဖို့ပြင်စဉ် မယုက -

“တို့ညီအစ်မတွေ တိုင်ပင်ထားတယ်မိသုရေ၊ နင့်ကိုမပြောဖြစ်လို့၊ ရွာရောက်ရင် အဘွားကို အမေ့အကြောင်း ဖောက်သည်ချမလို့၊ အမေခေါင်းမာတဲ့အကြောင်း၊ ငါတို့လိမ္မာရဲ့သားနဲ့ အမေက အလိုမကျတဲ့အကြောင်း၊ ထစ်ခနဲရှိ ညည်းတို့လုပ်စာငါ့မအပ်နဲ့၊ ငါ့ဟာငါ ရှာစားတတ်တယ်လို့ စိတ်လိုက်မာန်ပါပြောတဲ့အကြောင်းတွေ အဘွားကို တိုင်မလို့။”

“ဟယ် တကယ်လားမမယု၊ မကြီးမငယ်နဲ့ အမေအဆူခံနေရပါအုံးမယ်ဟာ။”

“တကယ်ပြောတာ၊ နင်က အမေနဲ့အနီးကပ်မနေရတော့ ဘယ်သိမလဲ၊ ငါနဲ့မနုပဲငါ့တွေကြီးတယ်၊ မနုနဲ့လဲ မီးဖိုချောင်ထဲတကျက်ကျက်၊ လာရင် ပြောပြပါလိမ့်မယ်၊ တစ်ခါတလေ ဝန်ထမ်းမလုပ်မိတာ နာတယ်လို့တွေးမိတယ်။”

“အဲဒီလိုမပြောပါနဲ့မယုရ၊ မနုကလဲ အဲဒီလိုပဲပြောအုံးမယ်ဆို အမေ့နား ဘယ်သူမှမနေချင်သလို ဖြစ်နေပြီ၊ ငါလဲ မတတ်သာလို့ပါ၊ အိမ်နားကိုပြန်ပြောင်းလာမှာ၊ အမေအသက်ကြီးလာလို့ဖြစ်မှာပါဟာ။”

“အို . . . နင်မသိပါဘူးဟာ။”

မယုစကားအဆုံး သက်ပြင်းသာနာနာချမိတော့သည်။ အမေ့အစည်းအဝေးမှာ ညနေထိတိုင် မပြီးနိုင်မစီးနိုင်။ မမနုပင် ရုံးဆင်းလာခဲ့ပြီ။ တူမလေးတို့ကျောင်းကလည်း အချိန်ပိုခေါ်သဖြင့် နေ့စောင်းမှ တွေ့ရပေမည်။ အိမ်ရောက်သည့် အခိုက်မို့ မီးဖိုချောင်ဝင်၍ မနေမနားချက်ပြုတ်နေရသေးသည်။ ချက်ရင်းပြုတ်ရင်း ပန်းကန်ခွက်ယောက်များဆေးကြောပြီး ကြောင်အိမ်ထဲ ပန်းကန်များထည့်ရန်အဖွင့် -

“ဟင် - ကြောင်အိမ်ထဲမှာ ဟင်းပန်းကန်တွေ များလှချေလား၊ မမနုရေ၊ ဒါတောင် နင်က ဆိုင်ဟင်းဝယ်ထည့်သွားရသေးတယ်။”

“အဲဒါ အမေလေ၊ ဟင်း

တွေလောဘကြီးချက်၊ သိတဲ့ အတိုင်း အိမ်ကလူတွေက ဟင်းအကျွန် တယ်တုန်းကစားလို့လဲ။ ငါချက် ရင် ဆီကုန်လို့တဲ့။ သူချက်တော့လဲ ဟင်းတွေများပြီးသွန်ရတာပဲ ဘာ ထူးလဲ။ အမေက ဟင်းချက်တာ ကောင်းကိုမကောင်းဘူး။ အချိုး အစားပြောင်းဖို့ ပြောတာပါ။ အရင် ကလို့ မိသားစုခုနစ်ယောက်စာချက် တုံး၊ ငါပြောရင်လဲ မကြိုက်ဘူး။ နင်ပဲ အဝေးရောက်နေတာ ကောင်း တယ်။ ငရဲမကြီးတော့ဘူး။”

ထပ်တူစကားကြားရပြန်လေ ပြီ။ မိသားစုတိုင်းတွင် ဒီလိုပြဿနာ မျိုးတွေများကြုံတွေ့နေကြသလား။ ဒီလိုဆိုရင်ဖြင့် အသက်ကြီးသွား သည့်မိခင်အမျိုးသမီးတို့၏ဘဝမှာ အထီးကျန်မှုတွေနှင့်သာရှင်သန်ရ မလိုပါလား။ သက်ပြင်းချတိုင်းသာ အသက်တိုမည်ဆိုပါက ကျွန်မမိသု သက်ဆိုးရှည်မှာမဟုတ်ပါ။

(၄)

မိသားစုစုံစုံညီညီ ရွာသို့ ချီတက်ခဲ့ကြလေပြီ။ ကားမစီးဘဲ ငယ်ငယ်တုန်းက ရွာပြန်စဉ်အတိုင်း မိသားစုတစ်တွေ ရထားစီးပြန်ခဲ့ကြ သည်။ ရထားစီးရင်း ငယ်ဘဝကို လွမ်းဆွတ်မိသည်။ လစ်လပ်နေသည့် အမေ့ဘေးနေရာလေးကိုကြည့်ရင်း အဖေ့ကိုသတိရသွားမိသည်။ အဖေ ဆုံးပါးသွားသည့်အချိန်မှစ၍ အမေ တစ်ယောက်တည်းရုန်းကန်ပြီး ကျွန်မ တို့မောင်နှမတစ်တွေကို ကျောင်းပြီး အောင်ထားနိုင်ခဲ့သည်။ စက်ချုပ်

လိုက်၊ ဈေးရောင်းလိုက်ဖြင့် အမေ၏ မှဆိုးမဘဝက ပင်ပန်းလှသည်။ ယခု ကျွန်မတို့အလှည့် အမေ့ဈေးသိပ်ပါ စေတော့။ ရွာအဝင် ဘူတာတွင် ဆင်းစဉ် အမေ့ကိုကြည့်၍ ညီအစ်မ တစ်တွေ ပြိုင်တူပြောမိသွားသည်။

“အမေ ဆွဲကြိုးဆွဲပေးအုံး”

သမီးတွေပြောစကားအကြား အမေက အားရပါးရရယ်ရင်း -

“အမေက ကြားချင်လို့ဆွဲ

ပေးတာမဟုတ်ပါဘူးအေ၊ အဝေး ရောက်နေတဲ့သမီး အဆင်ပြေလား၊ စိတ်ပူနေတဲ့သမီးတို့အတွား၊ စိတ် ချမ်းသာအောင်ဆွဲပေးရတာပါ။”

ကျွန်မတို့လာမည့်ကိုသိသည့် ဆွေမျိုးတစ်စုမှာ အဘွားအိမ်တွင် ကြိုတင်စောင့်နေကြလေသည်။ အမေလည်း သူ့ငယ်ပေါင်းများကို အာပေါင်အာရင်းသန်သန်နှုတ်ဆက် ရင်း ပျော်နေရှာလေသည်။

အဘွားမှာ ထုံးစံအတိုင်း မြေ တွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် စမ်းရင်း စကားတွေတွတ်ထိုးရှာ သည်။ မနက်ဖြန် အဘွားမွေးနေ့ အလှူပြုလုပ်မည်။ အလှူပြီးလျှင် ရွာတွင် နှစ်ရက်ခန့်နေပြီး ပြန်ကြ မည်။

အဘွားက အမေ့ညီမအငယ် ဆုံး ဒေါ်လေးမိုးနှင့်အတူနေသည်။ ဒေါ်လေးမိုးအိမ်က နှစ်ထပ်အိမ် အမြင့်၊ ကျယ်လည်းကျယ်သည်။ သို့သော် ထိုအိမ်အမြင့်တွင် အဘွား မနေ။ အဘွားအတွက် မြေစိုက်အိမ် လေးတစ်လုံးဆောက်ပေးထားသည်။

မျက်စိမမြင်သူမို့ အဘွားအိမ်နှင့် အိမ်သာ၊ ရေချိုးသည့်နေရာတို့ကို ကြိုးတန်းပေးထားရသည်။ အဘွား အနားကပ်နေသောကျွန်မက အဘွား ကို သွေးတိုးစမ်းစကားပြောလိုက် သည်။

“အဘွား သမီးတို့နဲ့အတူ

မြို့လိုက်ခဲ့ပါလား၊ ဒီမှာ အဘွား တစ်ယောက်တည်း၊ ဒေါ်လေးမိုးက လဲ ခုထိ တောထဲသွားတုန်း”

“မလိုက်ချင်ပါဘူး ငါ့မြေး

ရယ်၊ အဘွားလိုက်လို့ ငါ့မြေးပညာ တတ်တွေ သိက္ခာကျနေပါအုံးမယ် တော်၊ ကိုယ့်ရွာကိုယ်ပဲ အဘွားက ပျော်တာ၊ ငါ့မြေးတို့သာ အဘွားဆီ မကြာခဏလာလည်ကြနော်”

ထိုစကားပဲကြားမည်မှန်း

သိသိနှင့် မေးမိခြင်းပင်။ အဘွားက ရွာကို ခင်တွယ်စိတ်ကြီးလွန်းသည်။ အဘွားနေသည့်အိမ်လေးမှာ မိုး မလုံ၊ ပြင်ပေးရဦးမည်။ ဒေါ်လေးမိုး ကတော့ ပြောရှာသည်။

“အိမ်ပေါ်မှာလာနေပါလို့

ဒေါ်လေးက ပြောပါတော်၊ ညည်းတို့ အဘွားမာနခဲက အောက်ထပ်မနေ ချင်ဘူးတဲ့၊ အပေါ်ထပ်ကျတော့လဲ အဆင်မပြေဘူးလေ၊ ပြုတ်ကျနေမှ ဖြင့်၊ တကယ်တော့ အတိုးခေါင်းချ တဲ့ တဲအိမ်မို့မစွန့်ချင်နေတာ”

ရှေးလူကြီးတွေများ အစွဲ

အလမ်းကြီးသည်မှာ အစဉ်အလာ ပင် ဖြစ်၍နေသည်။

(၅)

အဘွားမွေးနေ့မှာ အထူးစည်

လှသည်။ ဘုရားကျောင်းကန်မသွားနိုင်သည့်အတွားအတွက် ဘုန်းတော်ကြီးများကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် လှူစေနိုင်သဖြင့် ကျွန်မတို့မြေးတစ်စုမှာလည်း ကြည်နူးပျော်ရွှင်ရသည်။ ဘုန်းကြီးများကို ဝတ္ထုအလှူငွေကပ်နေသည့်အတွားနှင့်အမေ့ကိုကြည့်ရင်း ဒေါ်လေးမိုးမှ ကျွန်မတို့တူမတစ်စုကို စကားတစ်ခွန်းပြောလေသည်။

“သမီးတို့အတွား ပျော်နေချက်ကြည့်စမ်း၊ သူချစ်တဲ့သမီးနဲ့ အတူတူ အလှူငွေကပ်ရလို့လေ၊ အဝေးရောက်သားသမီးတွေပဲကောင်းပါ့တော်၊ ကျုပ်တို့များတော့ အနီးကပ်နေရတော့ အကောင်းကို မထင်ဘူး၊ ငရဲတွေလဲကြီးပါ”

ဒေါ်လေးမိုးစကားအဆုံး ကျွန်မတို့ညီအစ်မတစ်စု မျက်လုံးချင်းဆုံမိကြလေသည်။ မနုနှင့်မယုမှ မြင်ပြီလားဆိုသည့်အကြည့်များ။ ကျွန်မလည်း ဘာမှပြန်မပြောသာ။ ကျွန်မတို့ပြန်မည့်မနက်တွင် အတွားနားမှာ မြေးတစ်စုထိုင်ရင်း အမေ့အကြောင်းဖောက်သည်ချမိသည်။

မမနုက -

“အတွားသမီးက အရမ်းခေါင်းမာတာ၊ သမီးတို့လိမ္မာရဲ့သားနဲ့ စိတ်ကလဲအရမ်းကြီးတာ၊ အဲဒါအတွားပြောပေးအုံး”

“အမယ်လေး အသာလေးနေ၊ အသက်ကြီးလာရင် အဲဒီလိုပဲ၊ သူမာန်ကျတဲ့အချိန်မရောက်သေးလို့ ငါ့မြေးတို့အမေက အတွားနဲ့တူတာ၊

သူ့အရွယ်နဲ့သူ မာန်ကျသွားလိမ့်မယ် ထားလိုက်”

အတွားစကားအဆုံးတွင် မမယုက -

“အတွားက ဘာလို့ဒီတဲထဲနေတာလဲ၊ ဒေါ်လေးမိုးအိမ်က အကျယ်ကြီးကို၊ အပေါ်ထပ်နေဖို့ အဆင်မပြေရင် အောက်ထပ်မှာနေပေါ့”

“မနေချင်ပါဘူးငါ့မြေးရယ်၊ အတွားခေါင်းပေါ်လူရှိရင်ကို မနေချင်တာ၊ ကိုယ့်တဲထဲမှာ မိုးရွာလို့ မလုံလဲ ကွပ်ပျစ်အောက်ဝပ်နေမှာ၊ ကိုယ့်အပေါ်တော့ လူအနေမခံဘူး”

အတွားစကားအဆုံး ကျွန်မတို့ညီအစ်မတွေ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ရင်း ဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားကြသည်။ ကျွန်မတို့အမေသည် အတွားနှင့်ချွတ်စွပ်တူသော အမေတူသမီးပါတကား။

ကျွန်မတို့မိသားစုပြန်တော့မည်ဖြစ်၍ အတွားကိုနှုတ်ဆက်ကန်တော့စဉ် အတွားကဆုပေးရင်း ငိုသောအခါ ကျွန်မတို့ညီအစ်မတွေလည်း မျက်ရည်မဆည်နိုင်ဖြစ်ကြရလေသည်။ တဲအိုအတွင်းမှ မျက်စိမမြင်သောအတွားအိုတစ်ယောက်၏ ပုံရိပ်မှာ ကျွန်မနှလုံးအိမ်တွင် စွဲ၍ပါလာခဲ့ပြီ။ အတွားက အမေ့ကိုမှာရှာသည်။

“သမီး မိတင်အေးရေ ညည်းညီမဆုံးရင်တော့ ငါ့သမီးနဲ့ပဲ အမေလိုက်နေမှာ၊ အမေ့ကိုလာခေါ်လှည့်နော်”

အတွားစကား၏အဆုံးတွင် တော့ ဒေါ်လေးမိုးမှ ကျွန်မတို့အနားသို့ကပ်၍ စကားတိုးတိုးဆိုသည်။

“တွေ့လား ညည်းတို့အတွားက အသက်တစ်ရာပြည့်တဲ့သူကိုယ်သူမေ့ပြီး ဒေါ်လေးသေရင် လာခေါ်လှည့်လို့မှာနေတာ၊ မာန်ကတော့ ဘယ်တော့မှလျှော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒေါ်လေးကတော့ အပြောခံရပေါင်းများတော့ ရိုးနေပြီ၊ အမေ့ကို ဒီအရွယ်အထိလုပ်ကျွေးပြုစုခွင့်ရနေတာပဲ ကျေးဇူးတင်လှပြီ၊ အဲဒီမာန်လေးကြောင့် သမီးတို့အတွားသက်ရှည်ကျန်းမာနေတာ၊ ဒေါ်လေးကတော့ အဲဒီမာန်လေးမချလိုက်ပါနဲ့အမေလို့ စိတ်ထဲကနေ ခဏခဏပြောနေမိတာပါပဲအေ”

ဒေါ်လေး၏စကားမှာ ကျွန်မတို့ညီအစ်မတစ်တွေ၏ နှလုံးသားအတွင်းသို့ မြားဦးပမာ ခပ်နက်နက်စိုက်ဝင်ခဲ့ပြီ။ ညီအစ်မတစ်တွေ မျက်လုံးချင်းစကားပြော၍ နှလုံးသားချင်းနားလည်မှုယူခဲ့ကြပြီ။

အမေ . . . ကျွန်မတို့၏ ချစ်လှစွာသောအမေ ဒီနေ့ဒီအချိန်မှစပြီး အမေ့ရဲ့မာန်ကိုမချလိုက်ပါနှင့်ဟု စိတ်တွင်းမှ တောင်းပန်စကားဆိုမိပါတော့သည်။

ကျွန်မတို့ရဲ့အိမ်အပြန်ခရီးတွင်တော့ အမေနှင့်သားသမီးများအတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်လျက် . . . ။ ။

မျိုးမျိုး

၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ တေဇရုပ်စုံစာစောင် စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲအတွက် လအလိုက် ယှဉ်ပြိုင်ရမည့်ခေါင်းစဉ်များ

စဉ်	လအမည်	ခေါင်းစဉ်	နောက်ဆုံးပေးပို့ရမည့် ရက်၊ အချိန်
၁	ဇန်နဝါရီလ	ပုခက်လွဲသောလက်	၃၁-၁၀-၂၀၁၉ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၂	ဖေဖော်ဝါရီလ	ညီညွတ်ခြင်း၏ အလှ	၃၀-၁၁-၂၀၁၉ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၃	မတ်လ	နေ့ဦးပန်းချီ	၃၁-၀၂-၂၀၁၉ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၄	ဧပြီလ	အားလပ်ရက်ခရီးသွားခြင်း အတွေ့အကြုံများ	၃၁- ၁-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၅	မေလ	မြန်မာစာပေ တို့အမွေ	၂၉- ၂-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၆	ဇွန်လ	မိုးရွာသောနေ့တစ်နေ့	၃၁- ၃-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၇	ဇူလိုင်လ	သစ်ပင်စိုက်ပျိုးအလှတိုး	၃၀- ၄-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၈	ဩဂုတ်လ	လူငယ်နှင့် ပရဟိတစိတ်	၃၁- ၅-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၉	စက်တင်ဘာလ	ပြောင်းလဲတိုးတက်လာသောနည်းပညာနှင့် ခေတ်လူငယ်	၃၀- ၆-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၀	အောက်တိုဘာလ	သီတင်းကျွတ်လပြည့်ည	၃၁- ၇-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၁	နိုဝင်ဘာလ	အဖေကျေးဇူး	၃၁- ၈-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၂	ဒီဇင်ဘာလ	အသင်းအဖွဲ့စိတ်ဓာတ်	၃၀- ၉-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ

ပြိုင်ပွဲဝင်စာစီစာကုံးများအား အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ပေးပို့ရပါမည် -

သို့

မြဝတီစာပေတိုက် (ရုံးခွဲ)
အမှတ်(၁၈၁) (၃၂)လမ်း
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၀၉-၃၂၄၉၈၇၂၄

သို့

တာဝန်ခံစာတည်း (တေဇရုပ်စုံ)
မြဝတီစာပေတိုက်
အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊
(၁၅)ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ထော်၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
ဖုန်း ၀၉-၃၀၃၆၇၅၆၂ ၊ ၀၉-၄၀၃၂၅၈၄၅၁

(၁)

အရှေ့ရပ်ဝန်းဆီမှ ရောင်နီ ပေါ်လာပြီဖြစ်၍ မကြာခင် မိုးလင်း တော့မည်ဖြစ်သည်။ လင်းကြက် တွန်သံနှင့်အတူ နံနက်ခင်းသည် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားသူများဖြင့် အသက် ဝင်လာလေတော့သည်။

မိုးမလင်းခင်ကတည်းက ဈေးသို့ရောက်နှင့်နေပြီးဖြစ်သော မြဝင်းတစ်ယောက်ယူလာသော သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းများကို ခင်းကျင်း၍ရောင်း ချရန် အသင့်ဖြစ်နေလေပြီ။ ယင်ကောင်မောင်းသောနှင့်တံကို ဘယ်ညာ ဝှေ့ယမ်းရင်း ပါးစပ်မှလည်း -

“ဟောဒီမှာ ငါးစူ၊ ငါးကြင်း၊ ငါးရုံ၊ ငါးပြေမ၊ ကြက်သား လတ်လတ် ဆတ်ဆတ်တွေရမယ်နော်၊ အလေးချိန်မှန်ပြီး ဈေးနှုန်းသင့်စေရမယ်” ဟု စူးရှကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်ရောင်းချလေသည်။

မည်သို့ပင် အော်ဟစ်ရောင်းချ
စေကာမူ မွန်းမတည့်မီ မြောင်း၏
သားငါးတို့သည် ရောင်းကုန်စမြီ
ပင်။ ဖောက်သည်ပေးရောင်းချ
သလို တစ်ဦးချင်းကိုလည်း ပိုပိုသာ
သာလက်လီရောင်းချတတ်သော

ကြောင့် မြောင်းဆိုသည် အခြားဆိုင်များထက် ဦးစွာရောင်းကုန်လေ
သည်။

နှုတ်ကြမ်းအပေါက်ဆိုးသဖြင့် မြောင်းကိုအားလုံးက ချောမောမြောက်
ပင့်၍ ဆက်ဆံကြရသည်။ အမျိုးသမီးပင်ဖြစ်လင့်ကစား အမျိုးသားများ
နှင့် နပန်းလုံးတုပရန်ဖြစ်ရမှာလည်း ဝန်မလေးသူဖြစ်သဖြင့် ငါးစိမ်းသည်
မမြောင်းဆိုလျှင် အချို့က ဝေးဝေးမှရှောင်ကြသည်။

တူဝဲသားကုန်ပေး
ရင်မင်းနွဲ့
< ခို လိ က ဇ လ >

သားငါးရောင်းသည်လုပ်ငန်းသည် ရောင်းတတ်လျှင် ရောင်းတတ်သလောက် အမြတ်အစွန်းပိုမိုရသည့်အပြင် လူကြည့်ပြီးရောင်းတတ်ပါက ပို၍ပင်အမြတ်များလေသည်။

မြဝင်းက ထိုကဲ့သို့သော ဈေးသည်မျိုးဖြစ်သည်။ ငွေကြေးအဆင်ပြေသူဖြစ်ပါက ဈေးတင်ရောင်းချပြီး ငါးခေါင်း၊ ငါးအမြီးများအဆစ်ပေးတတ်သည်။ ဈေးလျှော့ခိုင်းသောဝယ်သူဖြစ်ပါက ဈေးမလျှော့ပေးဘဲ ငါးတုံးအနည်းငယ်သာ အပိုပေးလိုက်သည်။

“အန်တီရေ သူများငါးတွေက ရေခဲရိုက်တွေ၊ ကျွန်မငါးတွေက လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ငါးတွေလေ၊ ဝယ်ရင်းဈေးနဲ့ သယ်ယူစရိတ်က ပိုကြီးတယ်၊ အမြတ်က ဘယ်လောက်မှမရပါဘူး၊ ကိုယ့်ဖောက်သည်တွေကို ဘယ်တော့မှ ဈေးပိုမရောင်းပါဘူးနော်”

“အေးပါအေ သိပါတယ်၊ ဟင်းချိုချက်ချင်လို့ ငါးခေါင်းလေးတွေသာ အပိုထည့်ပေးပါ”

စီးပွားရေးလာဘ်မြင်သော မြဝင်းက ဟိုဒီလုည့်ပတ်ပြောဆိုပြီး ရောင်းချသဖြင့် သူ့ဆိုင်သည် လူအမြဲစည်နေလေ့ရှိတော့သည်။

(၂)

‘သူတော်ချင်းချင်း သီတင်းလွေ့လွေ့ ပေါင်းဖက်တွေ့’ဟူသော စကားပုံသည် ငါးစိမ်းသည်မြဝင်းနှင့် ကုန်ထမ်းအလုပ်သမားခေါင်းဆောင် ဝင်းကြိုင်တို့၏ နဖူးစာရွာလည်မှုကို

စောင်းမြောင်းပြောဆိုသည့်အလား ထပ်တူကျထင်မှတ်ရလေသည်။

ဝင်းကြိုင်က မြဝင်းတို့ ငါးရောင်းသည့်ဈေးရုံကြီးသို့ မကြာခဏကုန်လာချရသည်။ ရုပ်ရည်သင့်တင့်ရှိသောမြဝင်းနှင့် အသားလတ်လတ်၊ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဝင်းကြိုင်တို့ကို ဈေးသူဈေးသားများက စနောက်ပြောင်ကြရင်း ပူးစာဆုံကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဝင်းကြိုင်က အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်တိုင်တော့ ကုန်မထမ်းရပေ။ သို့သော် ကုန်ထမ်းတဲ့အလုပ်သမားများအပေါ်တွင်တော့ ခေါင်းပုံဖြတ်သောခေါင်းဆောင်အဖြစ် နာမည်ကြီးလေသည်။

မိမိ၏တစ်နေ့တာလုပ်အားခအပြင် အခြားအလုပ်သမားများ၏ လုပ်အားခများအပေါ်မှ အနည်းငယ်စီဖြတ်တောက်ရယူထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် အလုပ်သမားများလျှင် များသလို ဝင်းကြိုင်က ချွေးမထွက်ဘဲ သူများထက် ပိုမိုရရှိလေသည်။

အလုပ်ရှားပါးသည့်အချိန်ဖြစ်သည်မို့ အလုပ်လိုချင်သူများက ဝင်းကြိုင်ဆီမှာ တန်းစီနေလေသည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမားများသည် မကျေနပ်နိုင်ကြသော်လည်း မိမိတို့အလုပ်လေး ဟန်မပျက်ဆင်းရဲရေးအတွက် ကြိတ်မှိတ်သည်းခံကြရသည်။

ဝင်းကြိုင်အလုပ်က နေ့တိုင်း ကုန်တင်ကုန်ချလုပ်ရသည်မို့ ဝင်ငွေ

ရွှင်သဖြင့် အဆင်ပြေလေသည်။ ထို့ကြောင့် သွေမိန်းမမြဝင်းကို အရင်လို ဈေးမရောင်းခိုင်းတော့ဘဲ အိမ်မှာပဲ နေထိုင်စေတော့သည်။

(၃)

မြဝင်းတို့နေသည့် မြို့အစွန်အဖျားရှိ ရပ်ကွက်ကလေးသည် လက်လုပ်လက်စားလူတန်းစားများပေါများလေသည်။ အလုပ်အကိုင်ရှားပါးပြီး ဝင်ငွေနည်းပါးကြသဖြင့် အဈေးအငှား၊ အပေါင်အနံ့တို့ဖြင့် မကင်းကြပေ။

ဈေးမရောင်းတော့သည့် မြဝင်းတစ်ယောက် ရပ်ကွက်ထဲတွင် အပေါင်လုပ်ငန်းဖွင့်လိုက်ပြီး လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများ အပေါင်ခံလေသည်။ အပေါင်လုပ်ငန်းဟူသည် တရားဝင်အပေါင်လုပ်ငန်းတော့ မဟုတ်ချေ။ ရပ်ကွက်အတွင်း တိတ်တဆိတ်ဖွင့်လှစ်သောအပေါင်လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ရက်ပြတ်၊ လပြတ်အသွင်းစနစ်ဖြင့် အတိုးပေးလေသည်။ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသော မိသားစုများအဖို့ မြဝင်း၏အပေါင်လုပ်ငန်း၊ ငွေတိုးလုပ်ငန်းများနှင့် ကင်းသူဟူ၍မရှိပေ။

ညနေရောက်လျှင် မြဝင်းတစ်ယောက် ပိုက်ဆံအိတ်လွယ်ပြီး တစ်အိမ်ဝင်တစ်အိမ်ထွက် ပိုက်ဆံအတိုးလိုက်ကောက်သည်။ တစ်ရက်က နှစ်ရက်မပေးနိုင်လျှင် ကြီးသည်၊ ငယ်သည်မရွေး ပစ်ပစ်ခါခါပြောတတ်သည်။

“မမြဝင်းရယ် တိုးတိုးလုပ်ပါ။ အိမ်ကတစ်ယောက်သိ သွားရင် ပြဿနာတက်ပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်မ သားသမီးတွေက လူပျို၊ အပျိုလေး တွေပါ။ ရှက်တတ်ပါတယ်။ နောက် ရက်တော့ မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ကျွန်မ ရှင့်ပိုက်ဆံကို ပြန်ဆပ်ပါမယ်ရှင်။ အခုတော့ ပြန်ပါတော့”

“ဪ... ဒါမျိုးကျတော့ ရှက်တတ်တယ်ပေါ့လေ။ ဒီလိုမှန်း သိရင် အစကတည်းက ရှာထားပါ လား။ ယူတုန်းက ဒီမျက်နှာတွေ မဟုတ်ဘူး။ ပေးခါနီးကျမှ မျက်နှာ တွေက တစ်မျိုး၊ ငါ့ပိုက်ဆံမပေး လို့ကတော့ ငါ့အကြောင်းကောင်း ကောင်းသိမယ်နော်၊ လူပေါ်တင် တာ၊ ချုပ်ပေါ်တင်တာမဟုတ်ဘူး ဟေ့”

စရိုက်ကြမ်းလှသောမြဝင်း တစ်ယောက် ခုနစ်အိမ်ကြား၊ ရှစ် အိမ်ကြားအော်ဟစ်ပြီး အကြွေး တောင်းတတ်သဖြင့် မြဝင်း ထိုအိမ် မှပြန်သွားသည်နှင့် မိသားစုဝင်များ စကားများကြသည်။ မပြေလည် ကြသည်မို့ စားဖို့ပင် အနိုင်နိုင်။

“အတိုးတွေ မတရားယူပြီး ကြီးပွားချမ်းသာနေတဲ့မိန်းမကြီး၊ သေရင် ကောင်းကောင်းသေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ငရဲရောက်ပြီး ဝဋ်ပြန်ခံ ရလိမ့်မယ်” ဟု အများက ထောမနာ ပြုကြသည်။

သို့သော် ထိုစကားများကို အချင်းချင်းသာ ပြောရဲကြသည်။ မြဝင်းရှေ့၌ မပြောရဲပေ။

လူ့ဘဝသည် 'ကြွေတစ်လက် ကြက်တစ်ခုနိပမာ' အပြောင်းအလဲမြန်ဆန်မှုကို အသာစီးမှစ်စားနေသည့် မြဝင်းတို့မိသားစုကတော့ ယောင်၍ပင် သတိထားမိပုံမပေါ်ချေ။

တစ်ခါကလည်း မြဝင်း တစ်ယောက် အကြွေးတောင်းရင်း လက်ပါခဲ့ရာ ယောကျ်ားဖြစ်သူ ဝင်းကြိုင်က ဝင်ရောက်ဖြေရှင်း သဖြင့် ကိစ္စပြီးလေသည်။ ခံခဲ့ရသူ တစ်ဖက်သားကတော့ ပြန်လည် တွန်းလှန်ရန်အင်အားမရှိသဖြင့် ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရှက်ပြီးမနေရဲတော့ ၍ အခြားတစ်နေရာသို့ပြောင်းသွား ကြလေသည်။

စီးပွားရေးအဆင်ပြေသည် မို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာတော့ မြဝင်းက တုရင်မတစ်ပါးပင်။ မြဝင်းတို့ မိသားစုကို မည်သူမှမထိရဲကြပေ။ မြဝင်း၏ သားနှင့် သမီးကလည်း ရပ်ကွက်ထဲကလူများကို လူဟုပင် မထင်ကြ။ သူတို့နှင့်ယှဉ်သည့် လူငယ်များကိုလည်း အနိုင်ကျင့် ဗိုလ်ကျတတ်သည်။

အမှုအခင်းဖြစ်ဖို့ရန်လည်း လက်လုပ်လက်စား နှမ်းပါးသူများ မို့ မတတ်နိုင်ကြဘဲ မကျေနပ်မှုများ နှင့်သာ မျှီသိပ်သည်းခံကြရသည်။

လူ့ဘဝသည် 'ကြွေတစ်လက် ကြက်တစ်ခုနိပမာ' အပြောင်းအလဲ မြန်ဆန်မှုကို အသာစီးမှစ်စားနေ သည့် မြဝင်းတို့မိသားစုကတော့ ယောင်၍ပင် သတိထားမိပုံမပေါ် ချေ။

(၄)

‘သူယုတ်မာသည် သူတော်ကောင်းကို နိုင်၏။ အကုသိုလ်ကို မနိုင်ချေ’ ဟူသောဗုဒ္ဓ၏ဆုံးမစကား အရ လူတကာအပေါ် အမြဲဗိုလ်ကျကာ မာန်မာနထောင်လွှားနေသော မြဝင်းတို့မိသားစုအပေါ် သံသရာစက်ဝန်းသည် တစ်ပတ်ပြန်လည်ရန် အချိန်ကျရောက်လာပြီဖြစ်သည်။

မြဝင်းတို့၏ အတ္တလောဘကြောင့် အိမ်သိမ်း၊ ယာသိမ်းကာ ဘဝပျက်သွားသူတို့၏ ကျိန်စာလား၊ မေတ္တာစူး၍လားမသိ။

ဒီဇယ်သိုလှောင်သူတို့၏ အိမ်မှ မီးစတင်ကျွမ်းလောင်ရာ မြဝင်းတို့ အိမ်အပါအဝင် အိမ်အတော်များများ မီးဘေးသင့်ခဲ့ရသည်။ ရုတ်တရက်လောင်ကျွမ်းကာ အရှိန်အဟုန်ပြင်းသည်မို့ အသက်လုကာ ပြေးလွှားကြရသည်။

မြဝင်းအော်ဟစ်အကူအညီတောင်းသော်လည်း တောင်မင်းကို မြောက်မင်းမကယ်နိုင်သည်မို့ မြဝင်းတို့မတရားရယူစုဆောင်းသည့်ပစ္စည်းအားလုံးဆုံးရှုံးသည့်

အပြင် မြဝင်းယောက်ျားဝင်းကြိုင် တစ်ယောက် လောဘဖြင့်မလွတ်နိုင်သည့်တန်ဖိုးကြီးပစ္စည်းများကို သယ်ယူရာမှပိတ်မိပြီး မီးလောင်ကျွမ်းကာ အသက်ဆုံးရှုံးရလေသည်။

တစ်ချိန်က သူတစ်ပါးကို အနိုင်ကျင့် မတရားလုပ်ခဲ့သူ မြဝင်းတို့သားအမိတစ်တွေ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေခဲ့ကြသည်။ ကိုယ်ယူခဲ့သလောက်ကိုယ်ပြန်ပေးရသလို၊ ကိုယ်ပေးခဲ့သလောက် ကိုယ်ပြန်ရကြသည်မို့ ကံကံ၏အကျိုး၊ အကုသိုလ်ဝင်္ဂီအကျိုးပေးဟုသာ မှတ်ယူကြရတော့သည်။

မြန်ဆန်လှသည့်ကံတရား၏ ဆန်းကြယ်မှုကို ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ရချိန်ကြမှသိရှိခဲ့ရသော ကိုယ်ချင်းစာတရားတို့သည် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရန် အချိန်နောက်ကျနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဘဝတစ်ခု၊ အခြေအနေတစ်ခုကို အသစ်တစ်ဖန်ပြန်လည်စတင်ရတော့မည်မို့ လောကဓံတရားကို ရင်ဆိုင်ရင်း ဘဝကို အေးချမ်းစွာဖြတ်သန်းရန် အားလုံးနားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

(၅)

“မုန့်ဟင်းခါးပူပူလေးရမယ်နော်”

မြဝင်းသမီး ဝတ်ရည်၏ အသံစာစာလေးက နံနက်ခင်းလင်းရောင်ခြည်မှာ ပျံ့လွင့်လာလေသည်။ သူ့အစ်ကိုမောင်ဇော်က

တော့ ထိုင်ခဲ့များကို ရေသုတ်နေလေသည်။

မိခင်ဖြစ်သူ မမြဝင်းကတော့ စားထားပြီးသား ပန်းကန်တွေကို ဆေးကြောရင်း ဟင်းရည်အိုးကို မကြာခဏမွှေနေမိသည်။

အကုသိုလ်တရား၏အကျိုးပေးမြန်ဆန်မှုကို သိမြင်ခဲ့ရသော မြဝင်းတို့မိသားစုအတွက် လောဘကိုပယ်ခွာပြီး အေးချမ်းသည့် ဘဝခရီးလမ်းကိုလျှောက်လှမ်းရန် အသင့်ဖြစ်နေကြပြီဖြစ်သည်။

သားနှင့်သမီးကို လူလိမ္မာဖြစ်အောင်သွန်သင်ဆုံးမရင်း သဟဇာတဖြစ်သောပတ်ဝန်းကျင်အသစ်မှာ ကျင်လည်နေကြပြီဖြစ်သည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းကျိုးခံစားရမှာဖြစ်သလို မကောင်းတာပြုလုပ်ပါက မကောင်းတာခံစားရမည့်တရားသဘောများကိုလည်း အားလုံးသိရှိခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင်ကောင်းအောင် ကြိုးစားရမည်ဖြစ်သည်။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူသော တရားသဘောအရ ဘယ်အရာမှ မမြဲပေမဲ့ ထိုမမြဲသောအရာတို့သည်သာ မြဲမြံနေခြင်းကိုမူ မြဝင်းတို့ မိသားစုတွေ မည်သူမှတရားမပြဘဲ ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံသိမြင်ခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါလား။ ။

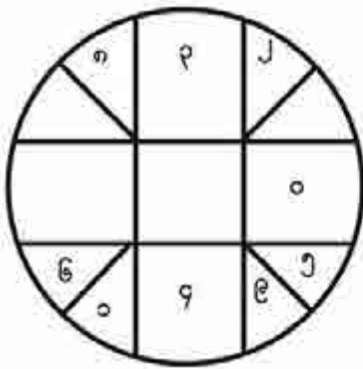
ဇင်မင်းစိုး(ဗိုလ်ကလေး)

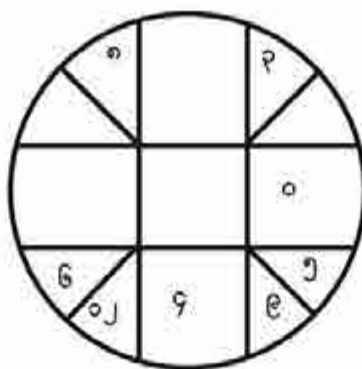
စံ - ဇာဏီဘုံ

၁၂ လရာသီဟောကိန်း

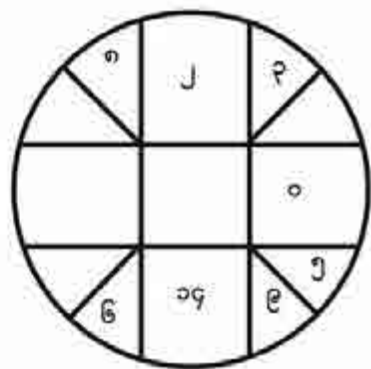
၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

၁ - ၁၀ - ၂၀၂၀

၁၅ - ၁၀ - ၂၀၂၀

၃၀ - ၁၀ - ၂၀၂၀

အောက်တိုဘာလသည် တူရာသီ (Libra) ၇ ဒီဂရီမှ ဗြိစ္ဆာရာသီ (Scorpio) ၉ ဒီဂရီအတွင်း တည်ရှိသည်။ အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်မှ ၂၃ ရက်အထိရက်များသည် တူရာသီအတွင်းတည်ရှိ၍ သောကြာဂြိုဟ် (Venus) မှ စိုးမိုးသည်။ အောက်တိုဘာလ ၂၄ ရက်မှ လကုန်အထိရက်များသည် ဗြိစ္ဆာရာသီအတွင်းတည်ရှိ၍ အင်္ဂါဂြိုဟ် (Mars) မှ ပိုင်စိုးသည်။ မြန်မာ့ရိုးရာအယူအဆအရ ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်ရက်ကောင်းများသည်ကား ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂ ရက်တို့ဖြစ်သည်။ ၎င်းရက်များတွင် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်ပြုပါက အနာရောဂါကင်းရှင်းမည်။ ကျန်းမာမည်။

ဓိဿ ရာသီဖွား
(Mar 21 မှ
April 20 ကြား)

သေသေချာချာလုပ်မည်ဟု ကတိပေးထားသောသူများ အနီးကပ်မှ ပျက်လိမ့်မည်။ ဤသို့ကတိပျက်ခြင်းသည်ပင်လျှင် မိမိအတွက်ကောင်းသော အခြေအနေတစ်ရပ်ပေါ်ပေါက်မည်။ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများတွင် စရန်ပေးပြီး အရောင်းအဝယ်သေချာပေါက်ဆိုင်ထားသောကိစ္စများ ကတိပျက်လိမ့်မည်။ အချိန်လှည့်ခရီးသွားရာမှ ကားပျက်၊ တီးပေါက်တစ်ခုခုဖြစ်မည်။ ချိန်းဆိုချက် နောက်ကျမည်။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်ပင် မိမိအတွက် ပိုမိုကောင်းမွန်သော အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာရရှိမည်။ လူမျိုးကွဲအမျိုးသမီးတစ်ဦးထံမှ အကူအညီ ရရှိမည်။ မိမိရောက်ရှိဖူးသောနေရာဒေသမှ မင်္ဂလာကိစ္စများဖိတ်ကြားခံရမည်။

ယတြာ - အင်္ဂါနေ့တွင် နွမ်းပါးသူတို့ကို ဆန်လှူပါ။ နှင်းဆီပန်း ဘုရားကပ်လှူပါ။

ဘဝကံအခြေအနေအပြောင်းအလဲနှင့် အဆင့်မြင့်တက်လမ်းများ ပေါ်ထွန်းမည်။ ယခင်စီစဉ်ထားသည့်လမ်းကြောင်းနှင့်မတူခြားနားသော အနေအထားဖြင့် တိုးတက်မှုသစ်တို့ကို ဖန်တီးနိုင်မည်။ နေအိမ်နေရာ၊ အလုပ်နေရာ တိုးချဲ့ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်းများ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရန် အခါသင့်သည်။ ကာလရှည်ကြာစောင့်ဆိုင်းနေသောအခွင့်ကောင်းများရရှိမည်။ အတတ်ပညာကိုအသုံးပြု၍ အဆင့်မြင့်တက်လမ်းဖန်တီးနိုင်မည်။ အချိန်ဆွဲခြင်းမပြုရ။ လျှင်မြန်သွက်လက်စွာဆောင်ရွက်လေ ကောင်းသောအကျိုးဆက်ရရှိလေဖြစ်သည်။ တစ်ပါးသူဆောင်ရွက်ထားသောကိစ္စများကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရမည်။

ယတြာ - သောကြာနေ့တွင် ရှောက်သီးသုပ်လှူဒါန်းပါ။ ကိုယ်တိုင်လည်း စားသုံးပါ။

ဥြဿ ရာသီဖွား
(April 21 မှ May
21 ကြား)

မေထုန် ရာသီဖွား
(May 22 မှ
June 21 ကြား)

အဆိုးအညံ့မှန်သမျှ တစစလျော့ပါးသွား၍ တိုးတက်ခြင်းများဖြစ်ပေါ်မည်။ အနှောင့်အယှက်ပေးသူများကို ရင်ဆိုင်ပယ်ရှားနိုင်မည်။ ယခင်စီစဉ်ထားပြီး မသွားဖြစ်သောခရီးသွားရမည်။ စနစ်တကျဆောင်ရွက်ထားသောကိစ္စများကို တစ်ပါးသူတို့က ပေါ့ပေါ့တန်တန်လက်ခံဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် နစ်နာဆုံးရှုံးမှုများကြုံမည်။ မိသားစုတွင် ခြုံ၊ ကား၊ အခန်းကိစ္စပြောဆိုမှုများ အောင်မြင်မည်။ လုပ်ငန်းခွင်တွင် ငွေကြေး ပစ္စည်းစာရင်းဖယားမကိုက်ညီမှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်။ ပစ္စည်းသိုလှောင်ခြင်း၊ ဈေးကစားခြင်းမပြုသင့်။ မေတ္တာရေးနှင့်ပတ်သက်သောကံ ကောင်းမည်။

ယတြာ - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် သရက်ပင်တစ်ပင်၏ပင်စည်တွင် သံချောင်းဖြင့် မြန်မာဂဏန်း ၄ ကိုရေး၍ အလိုရှိရာဆန္ဒပြုပါ။

ကရကဋ် ရာသီဖွား
(June 22 မှ
July 22 ကြား)

ရည်မှန်းချက်များအောင်မြင်မည်။ အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်မည်။ အလုပ်တိုးတက်မည်။ ဝင်ငွေတိုးပွားမည်။ နီးစပ်မှုကို အခြေတည်သောမေတ္တာရေးကိစ္စပေါ်ထွန်းမည်။ ရုတ်ခြည်းပေါ်ပေါက်လာသောအခွင့်အရေးတို့ကို အသုံးချ၍ ဘဝအဆင့်တိုးတက်မှုများ ဖန်တီးနိုင်မည်။ နေအိမ်နေရာ၊ အလုပ်နေရာတို့တွင် ပျက်စီးနေသောရေပိုက်ခေါင်းများ ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ကျွမ်းနေသော မီးချောင်း၊ မီးလုံးများပြင်ဆင်ပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း ထူးခြားသောကံကောင်းခြင်းများရရှိမည်။ အလုပ်စီးပွားတိုးတက်မည်။

ယတြာ - တနင်္လာနေ့တွင် စီးကွက်မောင်နှံရုပ်တစ်စုံချိတ်ဆွဲ၍ အနီးအပါးတွင်ထားရှိပါ။

ဆောင်ရွက်သမျှ လူသိထင်ရှားဖြစ်မည်။ ငွေကြေးအကုန်အကျများလင့်ကစား အကျိုးရှိသောကုန်ကျမှုသာဖြစ်မည်။ အများကိစ္စ၊ အဖွဲ့အစည်းကိစ္စများတွင် ပါဝင်ပတ်သက်ရမည်။ လူမျိုးကွဲ၊ လူမျိုးခြားများနှင့်ဆက်ဆံ၍ အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းမည်။ မိသားစုစီးပွားကောင်းမည်။ အလုပ်အဆင့်တိုးတက်မည်။ အခက်အခဲအားလုံးကို ကျော်လွှားနိုင်မည်။ ချက်ချင်းဆုံးဖြတ်ပြီး ပြတ်သားစွာလုပ်သောကိစ္စမှန်သမျှမှ အဆင့်မြင့်အောင်မြင်မှုများပေါ်ထွန်းမည်။ ကာလအတန်ကြာကြီးပမ်းထားသည်တို့မှ ကောင်းသော အကျိုးဆက်များဖြစ်ထွန်းမည်။

ယတြာ - တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ခေါက်ဆွဲကြော်ကို ပလတ်စတစ်ခုံပေါ်တွင် ထိုင်၍စားသုံးပါ။

သိဟ် ရာသီဖွား
(July 23 မှ Aug
23 ကြား)

အကြံအစည်အောင်မြင်မည်။ လုပ်ငန်းတိုးတက်မည်။ မိတ်ဆွေကောင်းအထောက်အကူရမည်။ ခက်ခဲသောပြဿနာများ ဖြေရှင်းအဆင်ပြေမည်။ ကြန့်ကြာနေသောရပိုင်ခွင့်များ လက်ဝယ်ပြန်လည်ရရှိမည်။ သူတစ်ပါး၏ အခက်အခဲကို ကူညီပေးရတတ်သည်။ မိသားစုရေးရာကိစ္စအဖြာဖြာကို မိမိဦးဆောင်ပြီးလုပ်ရမည်။ ယှဉ်ပြိုင်ပြီးလုပ်သောကိစ္စများ အောင်မြင်မည်။ ပေါ်ပေါက်လာသောအခွင့်အရေးသစ်များကို လက်ခံသင့်သည်။ ခရီးကိစ္စအဆင်ပြေမည်။ ပြည်ပအတတ်ပညာများ ဆောင်ရွက်အောင်မြင်မည်။ တနင်္လာနံ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနံလုပ်ငန်းများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။

ယတြာ - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် လမုန့်ဘုရားကပ်လှူပါ။ ဝါးလုံးဟောင်းများကို ရှာဖွေစွန့်ပစ်ပါ။

ကန် ရာသီဖွား
(Aug 24 မှ Sept
22 ကြား)

တူ ရာသီမှာ:
(Sept 23 မှ
Oct 23 ကြား)

တနင်္လာနံဖြစ်သည် ခြံ၊ ငွေ၊ ကား၊ ကျောက် အစရှိသည်များဝင်မည်။ အိမ်ထောင်သည်များအဖို့ သားသမီးရတနာ ရရှိထွန်းကားမည်။ ပျိုရွယ်သူများ လွန်စွာစန်းပွင့်မည်။ ခရီးဝေး၊ နိုင်ငံရပ်ခြားကိစ္စအစီအစဉ်များ လမ်းကြောင်း ပျောက်ပြီးမှ စီစဉ်ဆောင်ရွက်အဆင်ပြေမည်။ ဘာသာရေးနှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်များရရှိမည်။ အများတကာ၏ လက်ခံမှုနှင့်နေရာပေးမှုတို့ကို ရရှိခံစား ရမည်။ စိတ်ချမ်းသာမည်။ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာများတစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ဖြစ်မည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုအတွက် စကားပြောဆိုခြင်းများ အောင်မြင်မည်။ အမည် အတွင်း 'က၊ သ၊ ရ၊ လ၊ ဝ'ပါသောသူများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်သောကိစ္စမှ အောင်မြင်ခြင်းကြုံမည်။ တောင်အရပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မြောက်အရပ်ကို သော်လည်းကောင်း သွားလာ၍အကျိုးရှိမည်။

ယတြာ - သောကြာနေ့တွင် ရှောက်သီးတစ်လုံးကိုရွှေချ၍ ၎င်းအတွင်း ရွှေထီးစိုက်ထိုးကာ ကြေးဖလား အတွင်းထည့်၍ အမြင့်တစ်နေရာ၌ တင်ပါ။

အလုပ်အကြံသစ်များ ရှေ့တိုးဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ ငွေကြေး နှင့်ပတ်သက်သောကံ ကောင်းမည်။ ရည်မှန်းချက်သစ်များ၊ လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်သင့်ပါသည်။ ကာလအတန်ကြာစောင့်စားနေသော အခွင့်အရေးများလက်ဝယ်ရရှိမည်။ မိမိလုပ်သမျှကိစ္စများကို လျှို့၊ လျှို့၊ ဝှက်ဝှက်ပြုလုပ်ပါ။ သူတစ်ပါးကို မလိုအပ်ဘဲသတိပေးခြင်း၊ မလုပ်ရသေးမီ မိမိအစီအစဉ်ကို သူတစ်ပါးအားပြောခြင်းမပြုရ။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် လမ်းခုလတ်တွင် ရပ်တန့်ပျက်ယွင်းသွားတတ်သည်။ သူတစ်ပါးအုံ့သွား အောင် အလုပ်အားလုံးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်အပြီးသတ်အောင် ဆောင်ရွက်ပါ။

ယတြာ - အင်္ဂါနေ့တွင် ဆားအိုး၊ ဆီ အိုး၊ ဆန်အိုးတို့ကို အသစ်အစားထိုး သုံးစွဲပါ။

ဗြိတ္တ ရာသီမှာ:
(Oct 24 မှ
Nov 22 ကြား)

နေ ရာသီမှာ:
(Nov 23 မှ
Dec 21 ကြား)

ငွေကြေးမည်မျှကုန်စေ စိတ်မပျက်ပါနှင့်။ လုပ်စရာရှိသည်များကို အားသွန်ခွန်စိုက်လုပ်၍ အကျိုးရှိနိုင်သောကာလဖြစ်ပါသည်။ လူငယ်လူရွယ် များအဖို့ ပညာသင်တန်းနှင့်ပတ်သက်သောကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်မည်။ လုပ်ငန်းခွင်မှသူများအဖို့ ရာထူးအဆင့်တိုးတက်မှုစာရင်းတွင် မိမိမပါသဖြင့် စိတ်ညစ်ရမည်။ ယခင်က တပည့်လက်သားကြောင့်ဖြစ်ခဲ့သောပြဿနာအကျိုး ဆက်ကြောင့် ယခုတိုးတက်မှုနှောင့်နှေးနေကြောင်း သိရလိမ့်မည်။ စိတ်ညစ်။

စိတ်ဓာတ်ကျနေဆဲ ရုတ်တရက်နောက်ဆက်တွဲ အလုပ်တိုး၊ အဆင့်တိုးစာရင်းတွင် မိမိနာမည်ထိပ်ဆုံးက ပါလိမ့်မည်။

ယတြာ - ကြာသပတေးနေ့တွင် အုန်းပင်တစ်ပင်ကိုကျောမှီ၍ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ ပန်းသီးစား၍ လိုရာကြံစည်ပါ။

အလှူမင်္ဂလာကိစ္စများ မကြာခဏသွားလာနေရတတ်ပါသည်။ ခရီးကံကောင်းမည်။ ခရီးကိစ္စမသွားလိုသူများပင် ပြည်တွင်းမရောက်ဖူး သေးသောအရပ်သို့ သွားရမည်။ ခရီးဝေးကိစ္စ၊ ပြည်ပကိစ္စကြိမ်ရယ်ထားသော သူများအတွက်လည်း လိုရာပြည့်ပြီး ခရီးအကြံအစည်များအထမြောက် အောင်မြင်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ ထူးထူးခြားခြား လူချစ်လူခင်ပေါများ မည်။ သွားလေရာရောက်လေရာတွင် မိမိကိုကူညီလိုသောသူများမည်။ ယခု ကာလအတွင်းဆုံတွေ့ရသောမိတ်ဆွေများသည် မိမိအတွက် အမှန်တကယ် ကောင်းကျိုးပေးမည့်သူများဖြစ်သည်။ မိတ်ဆွေသစ်များဖြစ်လင့်ကစား အထူးအားထားရသောအနေအထားရှိသည်။ ဂုဏ်သရေရှိ အပျိုကြီးများထံမှ အကူအညီကောင်းရနိုင်သည်။

ယတြာ - စနေနေ့တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဆွမ်းသွားရောက်လှူဒါန်း ပါ။ ဖိနပ်အဟောင်းတို့ကို ပေးကမ်းစွန့်ကြဲပါ။

မကာရ ရာသီဖွား
(Dec 22 မှ
Jan 20 ကြား)

ကု ရာသီဖွား
(Jan 21 မှ
Feb 18 ကြား)

သူတစ်ပါးနှင့်ပူးတွဲလုပ်ခြင်းထက် အရာရာကိုယ်တိုင်တစ်ဦးတည်း လုပ်သောကိစ္စများက ပို၍လျင်မြန်ထိရောက်စွာအောင်မြင်မည်။ သတိပေး လိုသည်မှာ စနေနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်မွေးသောသူများ မိမိကိုဒုက္ခပေးတတ် ၏။ ၎င်းတို့နှင့်မပတ်သက်အောင်နေပါ။ အိမ်ထောင်သည်ယောက်ျားများ အဖို့ ဇနီးမယားစကားနားထောင်သော် ထူးခြားစွာကံကောင်းသောအနေ အထားများကြုံတွေ့မည်။ ဆေးစား၊ ဆေးကုရန်အတွက် အခါကောင်း ကျရောက်သည်။ မောင်နှမသားချင်းများ၏ပြဿနာကို ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ဖြေရှင်းရမည်။ ထီး၊ ဖိနပ်၊ ဦးထုပ်၊ အထည်စသည် စနေနံ ပစ္စည်းတို့ကို မလိုအပ်ဘဲ ဝယ်ယူခြင်းမပြုရ။ ဘာသာရေးနှင့်ပတ်သက် သောကိစ္စများ မမျှော်လင့်ဘဲဆောင်ရွက်ရမည်။ ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် စကားဆန်းများပြောရမည်။

ယတြာ - စနေနေ့တွင် တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ ထိုးမုန့်စားပါ။ အိုးကွဲများကို ရှာဖွေစွန့်ပစ်ပါ။

မိန် ရာသီပွား
(Feb 19 မှ
Mar 20 ကြား)

လူသစ်၊ ဝန်းကျင်သစ်များနှင့် ဆက်ဆံရမည်။ ငွေကြေးကံကောင်းမည်။ အလုပ်သစ်များ စတင်လုပ်ကိုင်၍ အကျိုးပေးမည်။ အလုပ်နေရာ၊ နေအိမ်နေရာ အပြောင်းအလဲများရှိမည်။ ငွေကြေးကိစ္စ စကားပြောဆို၍ အောင်မြင်မည်။ ကာလအတန်ကြာပိတ်နေသောလမ်းကြောင်းများ ပြန်ပွင့်မည်။ အိမ်ပြင်ခြင်း၊ တည်ဆောက်ခြင်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ပါက အကုန်သက်သာစွာ၊ စိတ်ချမ်းသာစွာ လျင်လျင်မြန်မြန်ပြီးစီးမည်။ စရိုးကိစ္စများဆောင်ရွက်အောင်မြင်မည်။ အခါတိုင်းထက်ပို၍ ဘုရား၊ ကျောင်းကန်များသို့ သွားရောက်လိုစိတ် ပြင်းထန်မည်။ ဘာသာရေး၊ အလှူအတန်းကိစ္စများပြုလုပ်လိုစိတ် ပြင်းထန်နေမည်။ လုပ်လျှင်လည်း ထိထိရောက်ရောက်အကျိုးရှိမည်။ အင်္ဂါနံ 'စ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည' လုပ်ငန်း လုပ်သောသူများ အလုပ်တိုးတက်မည်။ ပြဿနာများရှိပါက ချက်ချင်း ဖြေရှင်းအဆင်ပြေမည်။

ယတြာ - ကြာသပတေးနေ့တွင် ရွှေထမင်း ၅ တုံး ဘုရားကပ်လှူပါ။ မှန်ကွဲများကို ရှာဖွေစွန့်ပစ်ပါ။

ချမ်းမြေ့မေတ္တာတုံ့ပြန်ပါသည်။
 စံ-ဇာဏီဘို

အားကစားသတင်းကဏ္ဍစုံ၊ မြင်ကွင်းအစုံတို့ဖြင့် နောက်ဆုံးရပွဲစဉ်ရလဒ်များကို အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ ဖော်ပြပေးနေသည့် အပတ်စဉ် ကြာသပတေးနေ့ထုတ် အားကစားမြင်ကွင်းဂျာနယ် ထွက်ရှိလာပါပြီ။

အကြိုက်ချင်းမထူကြပေမယ့် ရှုထိုင်းကြိုက်မယ့်

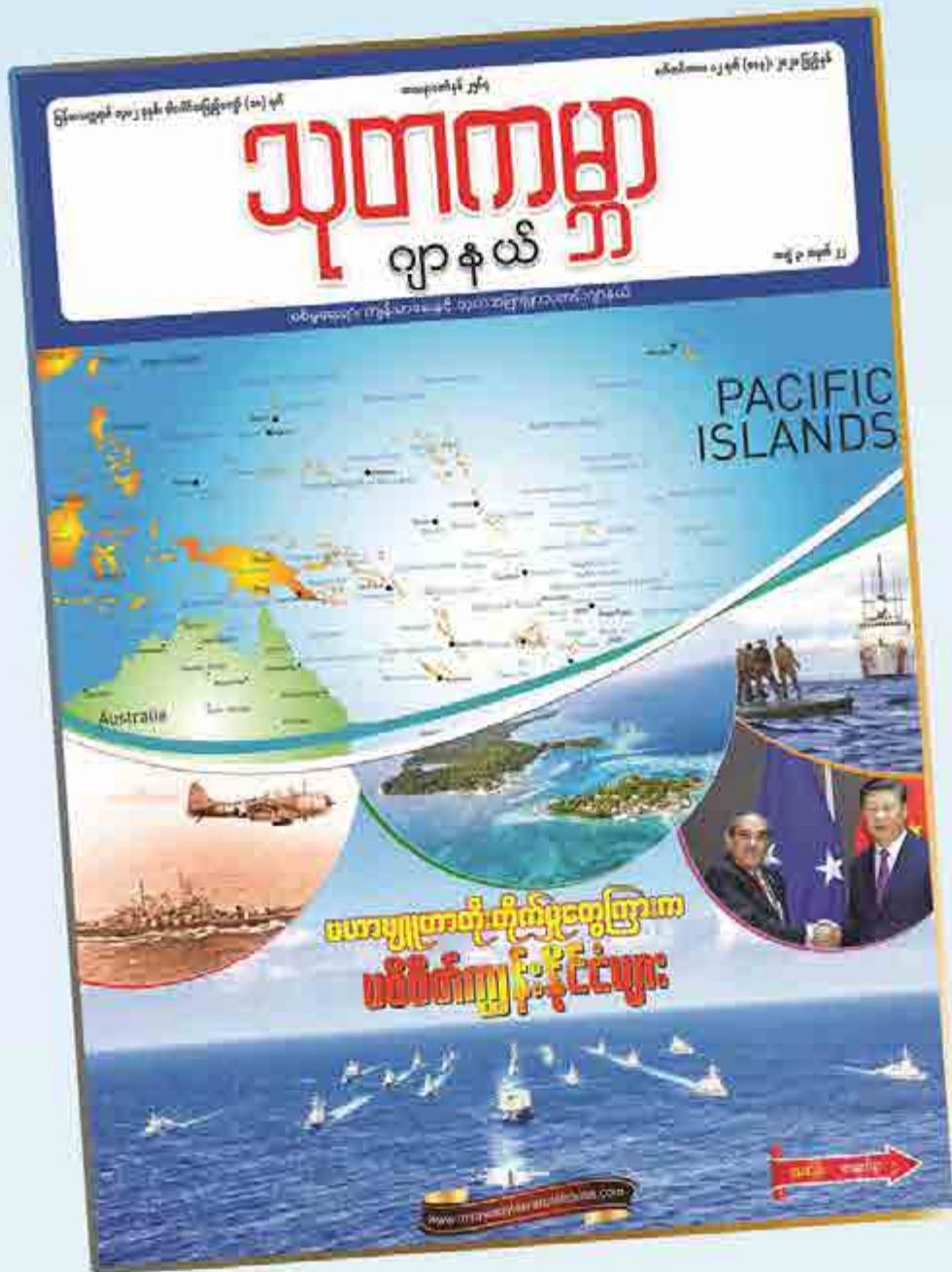

ကြော်ငြာ၊ ဖြန့်ချိရေးနှင့် နယ်ကိုယ်စားလှယ်များ အောက်ဖော်ပြပါလိပ်စာများအတိုင်းဆက်သွယ်မှာယူနိုင်ပါသည်။

မြဝတီစာပေတိုက်(ဂျာနယ်ရုံးခန်း)	ဂျာနယ်ရုံးခွဲ(ရန်ကုန်)
အမှတ်(၁၅) မိုးကောင်းလမ်း၊	အမှတ်(၁၈၀) ၃၂ လမ်း(အထက်)
၁၅ ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊	ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။	ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
၀၉-၀၉၆၉၂၈၀၅၆၇၂(စာတည်း)	ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၁၄။
၀၉-၃၂၄၉၈၇၂၄(ဖြန့်ချိရေး)	

‘သုတကမ္ဘာ’စစ်မှုရေးရာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် သုတအဖြာဖြာသတင်းဂျာနယ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၇ ရက်(တပ်မတော်နေ့)တွင် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး အပတ်စဉ်စနေနေ့တိုင်း ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - အမှတ်(၁၅) မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄။

စာပေတိုက်ထုတ်

မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်များ လပေးမှာကြားပတ်ဂ္ဂုဒိုင်ပြီ

မိမိတို့မှာကြားလိုသည့်စာအုပ်များကို
အောက်ပါလိပ်စာနှင့်ဖုန်းနံပါတ်များအတိုင်း
ဆက်သွယ်မှာကြားနိုင်ပါသည်။
ဖြန့်ချိရေး - မြဝတီစာပေတိုက်
အမှတ် ၁၅၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ ၁၅ ရပ်ကွက်၊
ဆောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
ဖုန်း - ၀၉၈၃၅၀၀၇၁၉၂ (မြဝတီစာတည်း)၊
၀၉၄၀၃၂၅၈၄၅၁ (ငွေတာရီစာတည်း)၊
၀၉၆၉၇၀၈၉၇၂၁ (သုတအလင်းစာတည်း)၊
၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄ (ဖြန့်ချိရေး)။

